

66
3607
ATLAS
MARIANVS
SIVE

DE IMAGINIBVS
DEIPARAE

PER
ORBEM CHRISTIANVM
MIRACVLOSI

AUCTORE
Guilielmo Gumpenberg
ē Societate IESV

LIBER III

Societati Jesu

Societas Jesu Rottenburg:

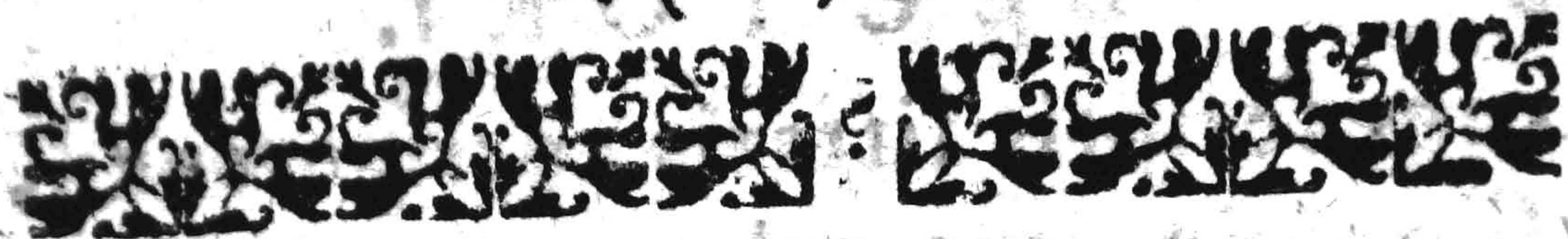
1639

COK
149

UNIVERSITY OF LONDON
WARBURG INSTITUTE

vall
farun
typis
res m
sas: e
P
riun
peri
Noyu
ram
eni a
dem
dare
mga

LECTORI.

Vm ante omnia, reddere me rationem oporteat, cur post plurimorum mensium intervallum hanc dimidiam miraculosarum imaginum B. V. centuriam typis producam, sciat Lector, plures me huius moræ habuisse causas: ex omnibus duas afferro.

Prima est, quod velut post siparium ad imitationem Apellis experiri libuerit, quâ mundi aurâ Novus Atlas prodiret, non vt auram aucuparer, quæ vnâ cum ijs, qui aurâ vescuntur, & vivunt, pridem apud me viluit, sed vt tempus darem Europæ Nationibus, quo memorabilibus non asperum, sed gratum

tum scriptis litteris corrigerent, si quâ invitatus ealampus exerrâset, non ignari, cereum me in omne id flecti, quod Deiparæ Virgini tribuitur. Et sanè accepi hac super re è diversis regionibus plurimas, quibus amici monuere non multa: atque inter hæc pauca sanè, quæ olim in editione maiore, si Deus annuerit, observanda erunt. Omnium penè vna vox, pergerè modò, & orbi Christiano hunc laborem darem. Utilitatem insuper multi extollebant, quâ frui etiam æger potest, quando sic lecto defixus sine impensis atque incōmodo itineris, potest quamvis statuam Deiparæ Miraculosam visere, & tantum de ipsius origine discere, quantum vix pauci peregrinorum in loco ipso intelligunt.

Fuere, qui sperarent, illos etiam non parùm lectione harum Historiarum

riarum profecturos, quos sublimior Ascesis cœlo admōvet, & de ijs sententiam dicere coguntur, qui patiuntur divina, vel certè se pati putant, qui visionibus, seu veris, seu falsis acti, dicunt & prædicunt multis supra captum alta, plerisque incredibilia. Lucem dabunt diversissimi hominum, quos ætas, mores, peritia, non parùm distinguunt, quosque B. V. alloquio suo dignata est, qui tamen fidem exigam rarè, sæpius nullam reperere. Insuper non vanis argumentis deprehendent, fermocinationem, non matri minùs quàm filio cum simplicibus esse, contra quàm multivolunt: ad hæc eos, quos superflua scientia inflat & divites facit, dimissos inanes cunctatores aliquando non cunctanter punitos.

Altera tantæ moræ causa fuit, quòd experiri libuerit, num quis-

piam prodiret, qui hoc argum-
tum pio certamine mihi præripe-
ret, invitatus & ineitatus exiguo
scripto, quod, sub titulo *Ideæ At-
lantis Mariani* anno milles sexcen-
tes. quinquages. quinto Tridenti
typis dedi, & ad omnes Provincias
Europæ non exiguo numero misi.
Et quanquam interea diversis in
regionibus non pauci *Imagines
Deiparæ Miraculosas*, nonnulli
etiam *origines* hac occasione per-
moti typis dederint, privata ta-
men hæc sunt, & particularia. Qui
omnium Nationum Europæ uni-
versas *Imagines B. V. Miraculosas*
produceret, hæcenus vidi nemi-
nem. Ceterum quisquis hoc in se
susceperit, pace meâ id facturus est.
Dudum enim est ut dixi lib. 1. in
præf. quod meo hoc conatu desi-
deravi, vel unum vel plures ad hunc
laborem excitare. Posset fortè sub
alio

alio B. V. honorifico titulo quispiam libros scribere, & his librum alium adiungere, de varijs in orbe Miraculosis templis & imaginibus Marianis; in eoque omnia, quæ in Idea Atlantis Mariani, anno 1655. Tridenti typis dedi, suppresso meo nomine prope ad verbum, describere, additis eorum nominibus quos ego ideo citavi, quia eas origines ad me perscripserunt. Hunc tamen laborem nemo prudens laudabit, quia aliena pro suis vendere, nemini concessum est, sine famæ iactura, quæ eò magis timenda esset ei, qui mea pro suis venditaret, quò magis libellus ille meus, per omnes Europæ provincias, si non cognitus, certè visus est. Mihi quidem honorificum esset, si quispiam Vir doctus, & editis libris per orbem notus, dignaretur ea suis operibus, & suo nomine inferere,

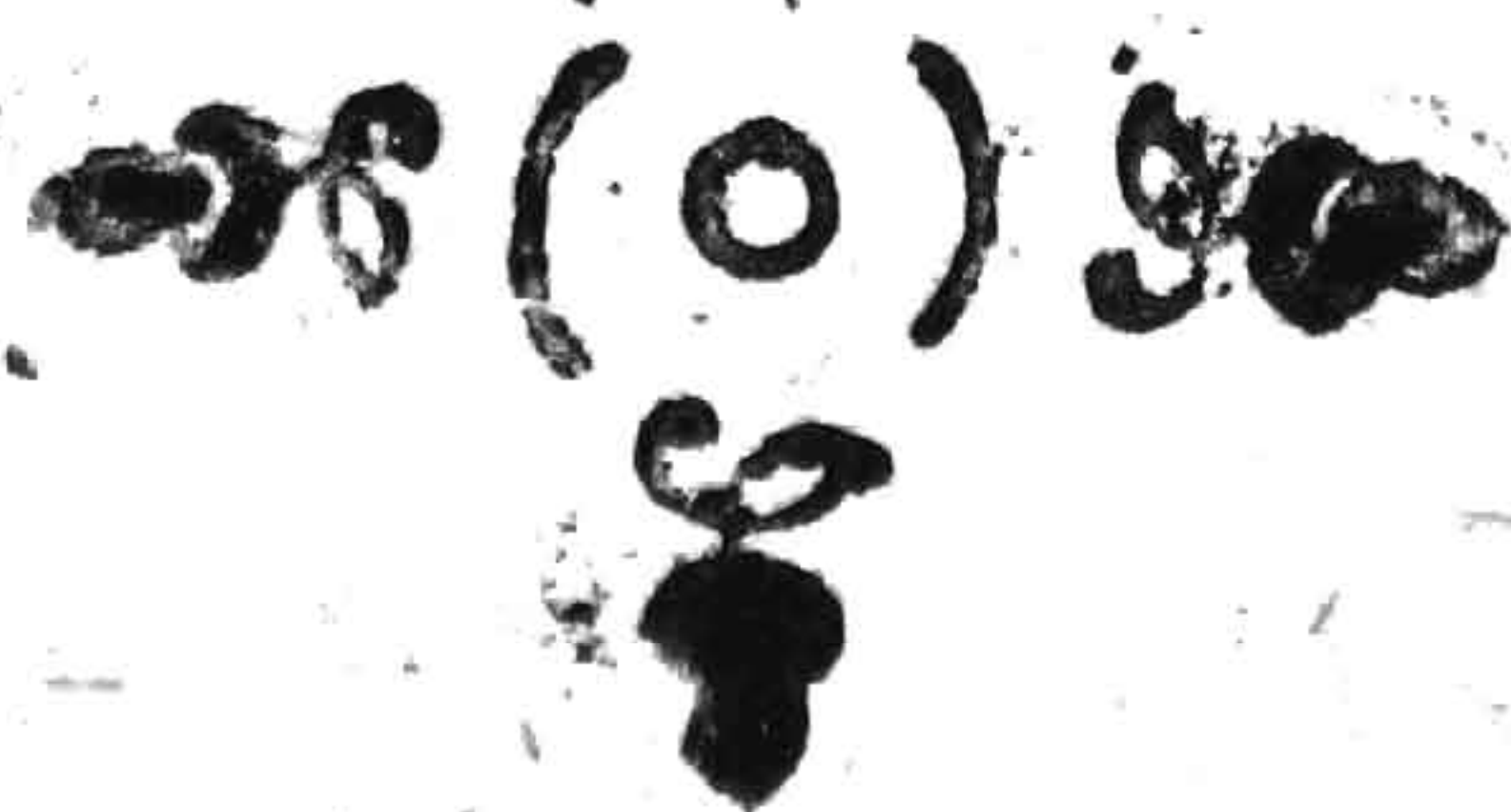
quæ ego nullâ stili curâ, paucis diebus, ideo solum congesti, vcl ideam lectori darem secutorum librorum. Non defuturos tamen existimo per provincias, quos insolens factum percellat, quique miraturi sint, se ab eo pro testibus tam confidenter citari, à quo nunquam per litteras hac super re interrogati sunt. Ego quia è pluribus provincijs varia monentibus fideliter parui, expertus sanè, non ingratum fuisse laborem meum, quando sesqui anni spacio è novem penè millibus exemplarium, sex omnino millia in omnes Europæ provincias centuriatim penetrarunt. Hæc non ita velim à me accipias, quasi meas, non Deiparæ laudes adornem. Materia superavit opus. Quis enim non libenter de Virgine Deipara audiat, legat, intelligat, præsertim cum peregrina,

ACC

nec omnibus nota afferuntur?
Non mihi, non mihi, O lector; sed
Dominae tuae, atque meae da glo-
riam, si quid boni tibi mea folia
porrigant. Si quandoq; nomen
similitudine ex pago urbem facio,
vel si quid aliud tibi minus gratum
occurrit (nam erreres typographi,
quia absens, meos non facio) id
mihi invito calamus dedit. Parce
humanis casibus illius, qui vnâ te-
cum nihil à se alienum putat, quod
humanum est. Interea Virginem
ora, vt calamus meum ad glo-
riam suam, & gustum tuum, quan-
do iste cum illa coniunctus est, di-
rigat, vivamque ego, iam non

ego, vivat verò in me

MARIA.

HISPANIA

I.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA DE QVADALVPE.

Vadalupanam magni
nominis Imaginē cum
sua origine scripturus
ad sæcula Maurorum
irruptionibus Antiquiora respicio,
& Extremaduram Regni Castellæ
Provinciam, Lusitanie contermi-
nam, à cuius finibus Quadalupe vi-
ginti non amplius leucis distat.
Quæ de hac imagine, & litteris tra-
dicta sunt, & perpetuâ plurium se-
culorum fide confirmata, nemo
in dubium vocaverit.

Est inter Divos nescio quæ sym-
pathia, & actio quædam animorum
Indistans, non Philosophis mo-
dò, sed omnibus huius mundi sa-
pientibus prorsus incognita, & ve-
lut

lut perpetuæ, quæ inter eos futura est, in calis amicitia pignus. Hac Gregorium Magni Nominis Pontificem ita Leandro Hispalensem Episcopo junxit, ut & cor vnum, & animam vnam habere crederentur, nullis locorum intervallis distrahendam. Commeabant vtrò citròque frequentes epistolæ, quin etiam libri. Etenim ne Leandri voto decesset Gregorius, Commentarios in Job inter paroxismos febriles elucubravit, atque ad Amicum Leandrum Hispalim vsque misit. Et nè sine munere alio tantum munus Amico veniret, addidit Deiparae imaginem venerandæ antiquitatis, & iam tum patratis miraculis percelebrem. Certè perituram fuisse vnà cum vectoribus navem, quæ libros vehebat, memorant, nisi Sacerdos vectores ad vnum omnes ad hortatione suâ coram hac S. Im-

gine in genua prostravisset, deinde etiam contra spem in spem erexisset pacatioris cæli, cuius Reginam in hac Imagine venerabantur.

Imaginem à Magno Gregorio missam, & Leandro Hispalensium oraculo donatam, nemo fuit, qui non cum desiderio operiretur. At verò vbi è nautis intellectum est, totius navis periculum, & repentina alieno tempore malacia, quam exorata à pereuntibus Virgo dederat, crevit in animis veneratio, & imago sacra cultum, quem merebatur, majorem accepit, dum Hispaniam Mauri inundarunt, quorum furori, nonnullorum cura tantum thesaurum subduxit, atque in proximæ rupis caverna vnà cum ossibus S. Fulgentij, qui Leandri frater fuit, & campanâ quâdam abscondit, adiunctis, quæ ætatem ferrent, testibus litteris; quæque, si quem

quem specus iste nancisceretur in-
uentorem, scire facerent, quantum
thesaurum reperisset. Sex omnino
sæculis latuit: quibus exactis, id
est, quarto ab hinc sæculo Deipara
reddere Hispaniæ Iconem suam sta-
tuit, & qui hanc refoderet, præ
omnibus alijs pastor placuit. Ita
non filio tantum, sed & matri ser-
mocinatio cum simplicibus est.
Visi non raro sunt caelestes fulgo-
res, qui carecta specus accessum
impedientia irradiarent, non pa-
rum mirante novello Mose tam in-
nocuam flammam. Dum demum,
ipsa Virgo inter radios non sine
horrore intuentis conspecta homi-
nem sistit, ponere metum jubet,
& Cazeranis civibus suis monstra-
re specum, quàmque in eo reper-
turi essent Iconem Virginis nun-
ciare. Quam tu mihi, inquit Vir-
go, ac cives tibi fidem non habe-
bunt,

bunt, faciet pupulus tuus, quem,
vbi domum redieris, non sine ad-
miratione reperies vitâ functû, & à
tuis conclamatû. Ille, ille, inquam,
tibi, illisque fidem faciet, quando
eum tibi, illisque vivum, sanum-
que sistam. Tardus corde ad cre-
dendum bubulcus, incredulitatis
suae non tardas penas luit: etenim
paulò antè mactati bovis artubus
dissecandis intentus arescere sibi
brachium sensit, & operi faciendo
impar. Sic fidem doctus credere
cepit, & cum fide brachium rece-
pit. Néue iterum puniatur Ca-
zerram properat, quæ viderat, quæ-
que audiverat contribulibus suis
exponit. Siderati pastoris narra-
tio, & restitutum pristino vigori
brachium, & ante omnia redivivus
puer non difficulter suafere arma,
quibus in terram jretur. Exciso i-
taque confestim vepreto, saxa ap-
parue-

partiere, quæ non natura, sed publicum fugiens manus posuerat, quæque antrum quodpiam indicarent. Hæc ubi contis, vectibusque revoluta fuere, patuit aditus in adyta tot iam sæculis ignorata, quia clausa. Reperta est cum litteris Imago, & ponè veneranda S. Fulgentij ossa, &, quam supra memoravi, campana.

Quis populi sensus, quàmque in Deiparæ cultum prona fuerit Ca-
zerrensum pietas, sacellum testatur, quod quamvis non aliâ steterit materiâ, quàm ligno, & pluviae non nisi spongioso subere regularum loco arcerentur; in hoc tamen posteris exemplum memorabile relictum est, quòd statim & iisdem penè instrumentis, quibus terram foderant, modica hæc moles steterit citiùs penè, quam creverit. Avita accolarum pietas propter
etc.

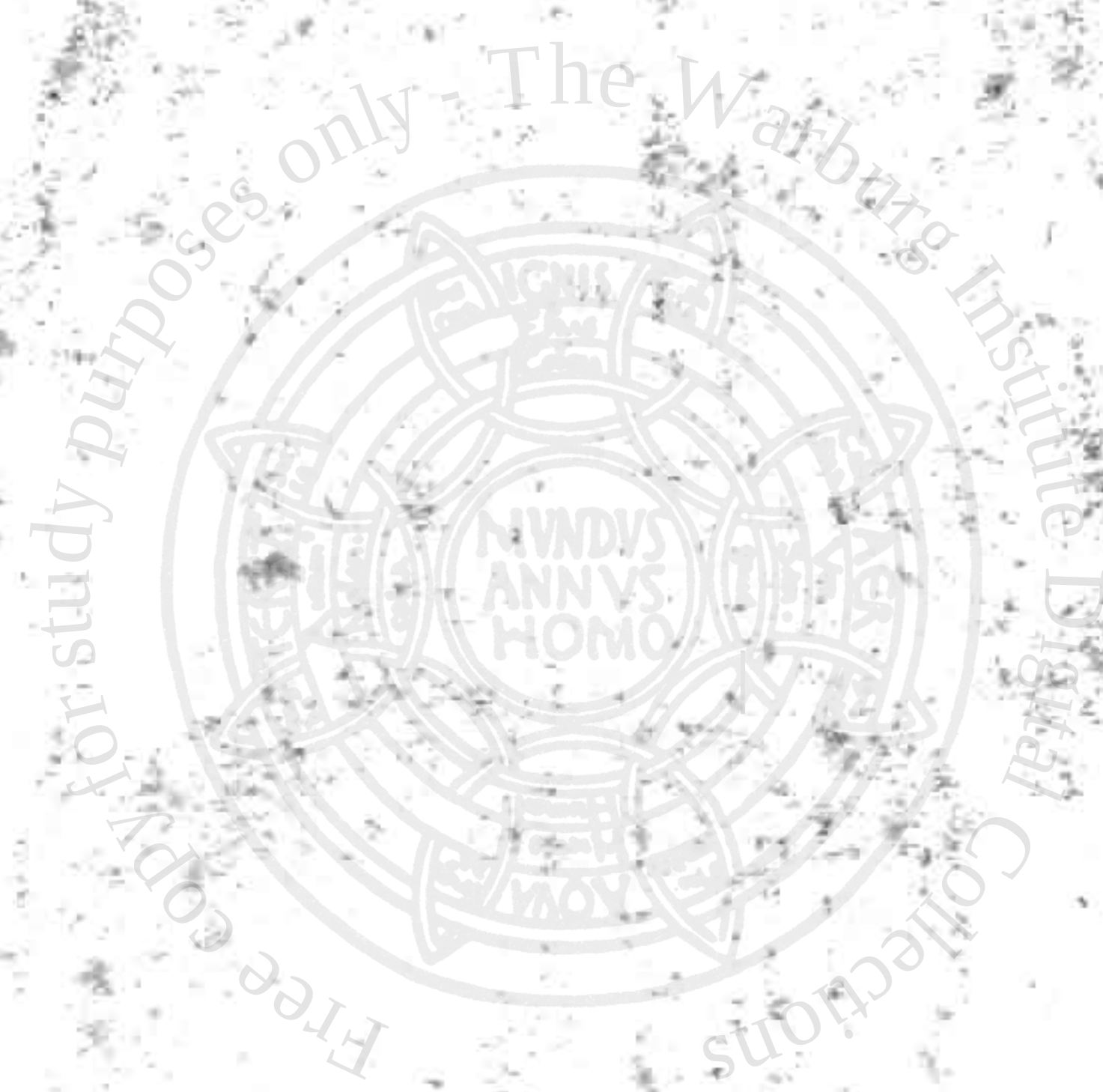
iterata è cælo beneficia fecit, vñ
Rex Alphonsus vñdecimus tem-
plum strueret, operis venusti, &
populorum accurrentium capax,
faceretque, vt posthac sacerdotes
è censu viverent, quos hætenus a-
luerant piæ largitiones. Ioñes Re-
gum Castiliæ huius nominis pri-
mus Patribus S. Hieronymi lo-
cum tradidit: sub quibus vnà cum
populorum pietate adeo etiam
thesaurj creverunt, vt non modò
peregrinis, quotquot illuc sua
trahunt vota, bene sit; sed etiam
(quod oculatus testis, & fide dig-
nus ex ipsa Hispania mihi perscri-
psit) thesaurus templi fidem spe-
ctantium superet. Quod vasis ar-
genteis, aureisque, donarijs quo-
que gemmatis, & opulentæ artis,
sacerdotum, altariumque indu-
mentis abundat, cum pluribus
fortasse templis Deciparæ commune
habet.

habet. Id singulare, quod sacer Hispanorum luxus argentū in omnem etiam vilem templi huius suppellectilem ita abjecerit, vt præter alia etiam hastile scoparum, & ipsum vas, quo aqua purgando templo hauritur, argento probato constet, vt Salomonis sæcula si non aurea, certè argentea redire, saltem in memoriam, spectatoribus queant. Sacra statua, si faciem spectes, nigra est, quantum Æthiops esse potest: cæterum divinum quid spirat, & intuentibus inspirat, vt vel procacissimus quisque fur, quem auri sacra fames accire possit, in pietatem molliatur, & lachrimas, atque ex solo sacrae Iconis intuitu ad confitendum, quod designaverat, flagitium compellatur.

*Ita ad me R. P. Christophorus Fer-
 nandez de Acevedo oculatus testis, ex
 urbe Antiquera Scripsit huius Imaginis
 historiam Michael de Taleva lingua
 Hispanicâ. Facit quoque men-
 tionem Felix Asto si
 libro. 10.*

IMAGO B. V. MIRACVLOSA.
DE REGVLA
LEGIONE.

Nullo veritatis periculo credita
semper est hæc sacra statua vna
ex ijs esse, quas Hispanorum pietas
Maurorum furori subduxit, terræ-
que tantisper depositi ritu concre-
didit, reddendam, cum tempestas
hæc iconoclastica deferbuisset. Ita
non multò minùs septingentis an-
nis nullo illorum sæculorum fructu
latuit in annum vsque millesimum
trecentessimum trigesimum, quo
inventor repertus est tanto thesau-
ro dignus. Fuit is Canonicus Re-
gularis Templi Cathedralis Legio-
nensis. Huic enim apparens Dei-
para, & locum monstravit, & sta-
tuam, quam reperturus esset, dig-
niori loco collocare iussit. Amoro
igitur cespice, non adeo magni ope-
ris

ris fuit statuam reperire. Non
commisit Hispana in Deiparam pie-
tas, quin staret sine mora templum
ad sæculi illius morem pervenu-
tum, & pro Canonicis Regulari-
bus, qui statuam sacram celebrarent,
non incommodum Cænobium.
Quod tamen à Cathedrali suà Le-
gionensi, quæ deferenda non erat,
locus iste maiore intervallo dista-
ret, quàm ut utraque ritu, quo
quæque merebatur haberi posset;
eam ob causam deniq; , ipsis spon-
te cedentibus, locus omnis cum
S. statuâ cessit eiusdem D. Augu-
stini Eremitis, ignaris adhuc, quan-
tum suo tempore thesaurum hac
in statuâ habituri essent. Etenim
Hispani sic Deiparam pietate suâ
piam esse in se fecerunt; ut hodie
inter maximè prodigiosas totius
Hispaniæ, quin dixerim, totius or-
bis Christiani haberi possit.

Jam, lector, statuę huius portentosissimę originę accipe. Testimonium veritati perhibet inimicus veritatis & osor Virginis inter omnes primus. Testimonium inimici si bene memini, duplex est; & persecutoris, multorum opinionione, etiam triplex: ita in ore duorum triumve stare non iniquis legibus dicitur, quod vel tali teste nititur.

Anno 1630. primâ die Iulij perducta ad S. statuam est Maria de Roca energumena, quam demonum legio integra iam dudum miserâ possessione premebat. Huius tribunus ritibus Ecclesię, per Christi servatoris merita, statuę originem edicere iussus, denique etiam cecidit. Afferuit is olim in vrbe Tagastensi D. Augustini iussu sculptam opere Africano ante mille, centum, & nonaginta quatuor an-

annos, & sex dies, cultam ab ipso-
met Augustino, dum viveret, im-
pensè. Is, inquit, sub mortem suis
imperavit, vt quando Arriano-
rum Vandalicus cataclismus jam-
jam orbi Christiano superventu-
rus averti amplius nequiret, cum-
ceretis templi Hipponësis cimelijs
tantæ tempestati statuam quoque
subducerent. Ultimâ defuncti pa-
rentis voluntatem sacrosanctam
habuit Frater Cyprianus Diaconus
è clarioribus vnus, & sanctus.
Evasit cum Thesauro in Hispaniam,
hocque in loco incertæ fugæ termi-
num reperit apud sui instituti reli-
giosos, quos commodum hîc in-
venerat, ipso meridie dici, quo fe-
stum visitationis Deiparæ nunc ce-
lebramus. Hîc ipsa imago & pri-
stinis honoribus restituta, & novis
aucta stetit, dum Mauris subtra-
henda esset. Hîc enim vero, loco
vix

vix curiosis suspecto, à Fratre quodam Simone terræ tantisper mandata est, dum Mauricus furor quiesceret. Ibi à Canonico D. Augustini Regulari reperta sexaginta quatuor annis, quinque mensibus, diebus viginti, horâ vnâ, in eorum potestate mansit, vsque dum ante ducentos triginta duos annos succederent Canonici Eremitæ eiusdem Patris diversi instituti Nepotes. Hæc quidem à dæmone dicta vt sint, non tamen à circumstantibus vt audita, ita & credita sunt. Suspecta, vt fit, initio omnia, vel in subornatam fraudem vel turbatæ mentis syncopen reijcebant, dum demum adhibitâ juris Ecclesiastici accuratissimâ formâ in examē vocata & approbata sunt. Vnum, quod ambiguus rebus inter alia fidem fecerat, fuit, quòd Energumænæ obligatis fasciâ oculis

his iussus est dæmon locum accedere, qui sepultam tamdiu Imaginationem custodivisset. Ad hæc concitatissimo gressu & viâ rectissimâ visa est locum accedere Energumena, ipsôque in vestigio consistere. Quod iteratis vicibus cùm factum esset, non difficulter apud eos res fidem invenit, quorû examini commissa est. Energumena paucis post diebus, & à feбри, quâ laborabat, & ab hospite importuno repentè liberata est, & robustæ valetudini restituta. Vtique postquam ei Deipara sub toties memoratæ statuæ schemate visendam se præbuit. Hanc Deiparæ thaumaturgicam iconem, præter antiquitatem, etiam locus memorabilem facit, quem ipsa elegit: eâ enim orbis parte nunc colitur, vnde in omnes quatuor orbis partes (vt quidem Hispani aiunt) prospectus patet.

argu.

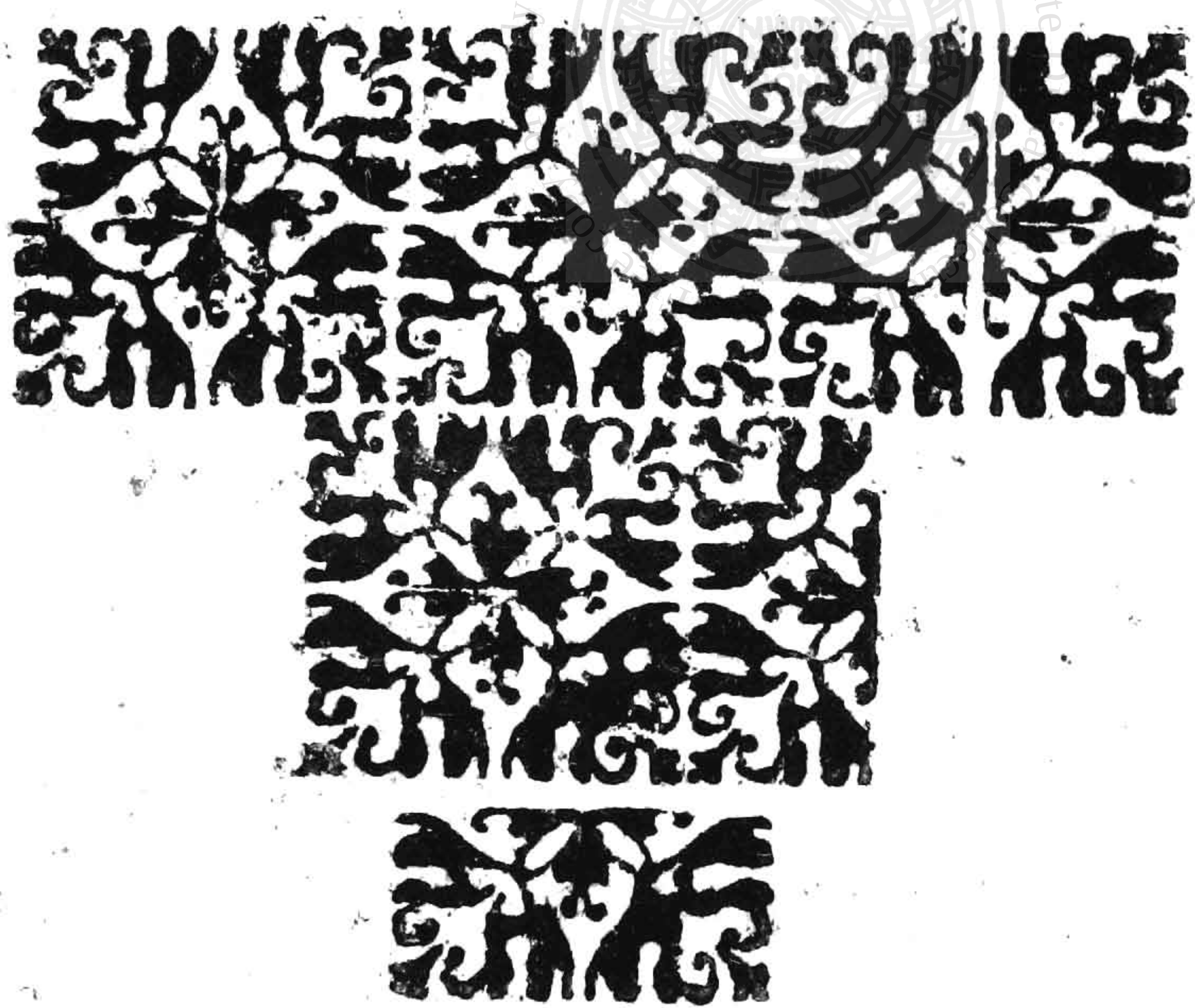
argumento non vano, orbis totius
 dominam & esse, & haberi velle.
 Accessus nemini non facilis est,
 cum inter Sanlucarem (olim por-
 tum Luciferi) & Rotam civitatem
 in Provincia Andalusia in ipso O-
 ceani littore templum sit, Mona-
 chorum Canobio insigne: quod,
 ut dixi, D. Augustini Eremitæ in-
 colunt. Et licet Piratæ Mauri, Tur-
 cæ, aliique non raro excensionem
 faciant, thesaurum, quem gran-
 dem esse non ignorant, direpturi,
 nunquam tamen in hanc usque
 diem vel ostium canobij, nedum
 templi, reperire potuerunt, Angelis
 nimirum templo Reginae suæ offi-
 cium facientibus, quod olim ædi-
 bus Lothi præstiterunt in Sodomis,
 concupiscentiam oculorum cæci-
 tate plectentes. Quin factum mihi
 certâ fide scribitur, ut nonnun-
 quam, fideratorum instar, navium
 quo-

quoque suarum incurij, canobitis cederent in prædam.

Nulla fere classis est, quæ non singulare aliquod beneficium inter maris pericula huic Divæ referat acceptum, idque appenso contestetur anathemate. Nulla navis, quæ ad conspectum ædis sacre Dei-param non salutet explosis tormentis. Atque ut fuerint nonnullæ, quæ festivum hunc plausum ad supersticiosos referrent honores, negligerentq; fuere tamen etiam, atque hæ ipsæ naves, quæ spreti neglectique cultûs peccatum naufragio luerent. Anglo Piratæ in animo fuit tormentis omne cum canobio templum prostrernere. At verò contra quam voluit, priùs ipse accenso pyrio pulvere cum navi sua, suisque omnibus utrique elemento traditus à Regina cæli fuit diripiendus, quàm primam è machina pilam evibraret.

Hanc

Hanc relationem unâ cum iconē
ad me misit R. P. Christoph. Fernan-
dez de Acevedo. Historiam omnem
typis edidit Nicolaus à S. Mariâ: è
D. August. Eremitis, Hispali 1645.
mentionem quoque fecit Ludovicus
Torellj de vitis PP. August. Erem.
Centuria, 2. nuper Italicâ
linguâ editus.

III.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA.
DE REMEDIIS.
CORDVBÆ.

Non iam amplius rideant nos
veræ fidei hostes, quòd Catho-
lici Deiparam appellemus Arcam
foederis, quando ipsimet eius ico-
nes statuásq; eo habent loco, mo-
dóque tractant, quo arcam Phil-
stæi pretium ex inutili thesauro fa-
cturi.

Adhuc Corduba Maurorum Im-
perio premebatur, & captivi Chri-
stiani diro barbarorum servituti
addicti libertatem suspirabant;
cùm vni eorum inter nocturnas
preces suam patriæque calamita-
tem Deiparæ impensius commen-
danti ipsa Virgo se visendam præ-
bet, & submoto, qui hominem cor-
ripuerat, primo terrore; erige-
in.

inquit, animum, fili, brevi efficiam,
ut & Corduba caput erigat, ju-
gumque Maurorum excutiat. Si
fidem aut verbis meis, aut oculis
tuis non habes, faciam. Statuam,
quam Hispania vniversa thesauri
loco habitura est, prædium domini
tui habeat. Hoc vbi accesseris ad
montes vicinos gradum flecte, &
frondosas arbores, quæ cespitem
omnium pulcherrimum insident,
accede, terramque fode. Statuam,
quam reperturus es, thesaurum ca-
pe recuperandæ brevî Cordubæ.
Ille dubius, vigilantî hæc, an dor-
mienti accidissent, ijs narrat, quos
eadem fortuna sub eodem hero
vinkerat. Audita hæc proniori-
bus, quàm ipse existimabat, auri-
bus, animos in spem erexere futu-
ræ libertatis. Commodum acci-
dit, ut posterâ statim luce ab hero
mitterentur in prædium ad opus.

Alii præter morem, ad imperium alacres currentibus, quàm euntibus propriores ad prædium perveniunt, longè aliam fossionem faciuri, quàm dominus imperâisset. Nec magno labore, & locus, quem Virgo indicârat, inventus, & exhumata Imago venustissima apparuit. Quotquot aderant iam geminata lætitiâ alacriores, iam se vix meminere servos. Iamq; Mauros præcipiebant mente ad interuentionem casos, liberamque à servitute Cordubam. Sed quid, inquit vnus, de statuâ faciemus, quæ causa nostræ lætitiæ est? Templum nullum, nullus qui eam curet aut sacerdos, aut ædificus. Ergone iterum condenda, quæ vix eruta est. Dum mullitant, dum deliberant, ad herum fama detulit inventi thesauri arcanum. Ille advolat, dùmque nil præter statuam videt, statuam

tuum tamen ut fundi suam, & captivam fecit, utpote quæ lytrum ceteris captivis liberalius esset solutura.

Sunt ex Hispania Sanctissima Trinitatis Religiosi Patres; quibus à mercede ideo nomen est, quòd ex instituti sui regulis undiq. pecunias conquirant, quas in Africam usque deferunt, Christianis apud Turcas, ac saracenos captivis redimendis, magno veræ charitatis argumento. Hi S. statuam apud Saracenum captivam licitantur, moxque porrecto pretio, quod barbarus indicaverat, redimunt atque in libertatem asserunt, quam ipsi quoque, una cum tota Corduba summâ fiducia à Virgine expectabant. Et verò etiam non multò post Rex Ferdinandus, quem Hispani Sanctum vocant, sub Annum 1236. cecidit Mauris Cordubam suam fecit.

cit. Intellecta deinde S. Statuæ
 admiranda inuentione, dictæ Reli-
 gionis Patribus fundum cum censu
 attribuit, qui in templum, & do-
 mum religiosam suffecit. Statua ipsa
 novis semper honoribus culta de-
 nique Majestatem, quam hodie vi-
 demus, propter ingentia miracula
 consecuta est. Frater Robertus Ga-
 guinus Ordinis de mercede Genera-
 lis, libro, quem año 1486. edidit, de
 seipso refert, cum ab Africana ter-
 ra profectio, pro captivorum li-
 beratione obeunda gravissima febre
 distineretur, seque Deiparæ de re-
 gula commendaret, visam sibi Dei-
 parâ iussisse, cōfestim è lecto surge-
 ret, atq; itineri se acingeret Africâ
 versus, unde sanus salvusq; peractâ
 feliciter redēptione esset rediturus.

*Ita P. Franciscus Bernardini à S. Anto-
 nio in Epitome redemptionis. Egiptus S.
 statuæ unâ cum hac narratione misit
 ad me R. P. Christoph. Fernandez de
 Acevedo.*

GALLIA.

IV.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
DE LÆTITIA
LAVDVNI.

Magna semper virtus, famâq;
fuit Regum Hierosolymæ :
quos brevi serie post se Magnus
Bullionius transiit. Hos inter Ful-
co Antegavenfis Balduinum secun-
dum secutus est. Fuit is Heroum
non postremus, & quem artis mi-
litaris ingens opinio per omnem
Europam celebrem fecit. Traxit
tanta Virtutis fama multos è Picar-
dis, multos è Gallis in spem reti-
nendæ adversus Saracenos Hiero-
solymæ. Quos interfuere tres pa-
ri virtute, quin & eodem sanguine
nati prænobiles adolescentes.

Hi relicta cum gentilitiâ domo
inter lacrimas Matre, ad sanctiora

conversi consilia, cū D. Joannis militari cātu, (cujus & ipsi pars non minima erat) laborantem sub Saraceno Hierosolymam defensuri & vitam, quando sic opus erat, pro Christo inter fortia facta daturi. Interest Heroum nomina posteritatem non ignorare. Primus itaque & maximus Natu, de Heppe; alter, de Marchaia, à gentilitijs bonis nomen traxere, agri hodiernum in dñem plūs à dominorum virtute, quàm à fertilitate sua celebres. Tertiij fratris nomen, quia ad me perscriptum non est, non habeo dicere. Multa, ut fit, conferta cum Saracenis praelia vltro citròque dedere victoriam. Infelix illud fuit, quod ternarium hunc Heroum traxit in insidias, & captos fratres in vincula compegit, ipsá in Cairo urbem hodie maximá.

Sultanus Iuvenum primò Nobilissim

tem indolem, quæ utique regi etiam
squalore non potuit, deinde etiam
militarem virtutem miratus est; &
tales cum essent, suos esse optavit,
& sibi in perfida Machometi fide
non dispares. Tentavit hoc non
minoribus promissis, quàm minis;
sed illi minis, & quod amplius est,
promissis fortiores Christo, quam
in baptismo dederant fidem tenue-
re illibatam. Ille contra ad peiora
versus consilia ipsam filiam suam
Ismeriam invitatæ illis terris for-
mæ puellam juvenum amoris pro-
stituit, credidit barbarus male suadâ
puellæ formâ molliri animos pos-
se, & sibi conciliari, ignarus chri-
stiani roboris. Et verò virtus for-
tè vnius hoc in assultu defecisset,
virtus tamen trium, & quidem
conjuncta duravit, & quia Nobilis
in ignobilem, & barbaram incidit,
etiam fortior fuit. Illa de puellari

venustate multa, quam penè solam
habere in votis iussit Mahometus;
At hi contrà de Deiparæ Virginis
pulchritudine summa, ingenti po-
tentia, nec minore in supplices pie-
tate plura inferebant, dum demum
illa fidei mysterijs imbuta fidelior
Adolescentibus evasit, quàm Patri;
Christo, quàm Mahometo. Ante
omnia tamen visendæ Deiparæ de-
siderio flagrabat Ismeria. Illi Ma-
hometis impij scelestam fidem ob-
stare causati sunt. At verò cum
Ismeria iam se voto Christianam
assereret, & effigiem saltem tantæ
Divæ effictum postularet; maxi-
mus Natu scalprum poposcit &
malleum, statuamque Deiparæ se
facturū spondit, si truncū quo-
que operi aptum esset allatura.
Cæteri imperito artifices non sine
jurgio obiecere temeritatem affe-
ctæ artis, quam nunquam didicis-
set.

set. Ille Deiparæ præsentem opem
præfagiens bono animo esse iussit
fratres. Interea Deipara suorum
in se fiduciâ invitata nocte concu-
biâ visendam se juvenibus inter
cœlestes fulgores præbet, & laudatâ
eorum constantiâ, probatâque fide,
statuam, quam geniorum cœlestium
quispiam è ligno sculpserat, tradit,
quâ Ismeriæ desiderio fieret satis.
Redux primò diluculo in carcerem
Ismeria, visâ virginis statuâ longè
maioribus se delibutâ gaudijs sen-
sit, quàm vel ipse lector cogitatio-
ne possit assequi; utique postquâ i-
psa cœli Regina illustrato puellæ cœ-
lestibus radijs corde è barbara hu-
manâ, ex humana penè cœlestem ef-
fecit. Ismeria omnem ingrati ani-
mi labem exosa gaudiorum suorum
auctores libertate remunerari, quin
ipsa quoque cum ijs fugam inire
statuit. Deluso inanibus votis Pa-

rente, clam cimelia colligit in fugæ
subsidium, & nocte concubiâ vnâ
cum captivis vrbe se proripit, de-
fertura Ægyptum. Ventum primò
est ad fluvium, & commodum se-
nauta cum cymba offert, exceptio-
que in adversam ripam exponit.
Angelû fuisse abeundi modus pro-
didit: nam repente evanuit. Illi
aliquantum ultra progressi ad ca-
vernâ quampiam divertere, re-
fecturi somno vires. Postquam evi-
gilarunt, ad urbem primûm respe-
xerunt, & fluvium, num quispiam
fugitivos insequeretur. At verò
vbi nec fluvium viderunt, nec, quam
paulò antè deserverant Urbem, om-
nem latè regionem circumspexe-
runt. Primus, qui se admirantibus
obtulit, pastor fuit, qui solitudinem
suam gracili avenâ solabatur. Eum
fratrum vnus Arabicè allocutus,
cum Gallicè respondentè audisset,
Gal-

Gallicè quoque ipse rogat, quibus
 demum in oris versentur. Ille Mar-
 chiam gentilitiam arcem, & monti
 impositam Laudunum ostendit.
 Tanta his auditis omnes lætitia cœ-
 pit, ut ipsi statum de lætitia nomen
 dederint. Itaque domum delati ad
 baptisma primum Ismeriam ad-
 moverunt. deinde in loco sacræ
 statum sacellum struxerunt, quod
 hodie grandi templo auctum om-
 nem vicinam Galliam trahit mul-
 tudine miraculorum. Ita ut ho-
 die vix minorem famam habeat,
 apud Gallos Laudunum, quàm a-
 pud Italos Lauretum.

*Scriptis Bandinus Cancell. Ord. S.
 Ioan. Ieros. Ante annos 200. Item
 Brosius eiusd. Ordinis procurator è qui-
 bus desumpsit R. P. Ioan. Cordier S. I.
 Provincialis Campanie, &
 ad me misit.*

GUASCONIA.

V.

IMAGO B.V. MIRACULOSA,
ROQUEMADORANA.

V Ti fama veritatem, ita tempus
 voces, & rerum nomina cor-
 rumpere solet. Roquemador Gua-
 sconiæ vrbs, ob virginis miraculo-
 sam statuam apud Gallos celeberrima,
 à sanctis Amoris nomen
 habet, quibus in rupe vicinâ erga
 Deiparâ flagrabat S. Amator Ereni-
 ta. Vixisse creditur tēporibus Apo-
 stolorū, & hanc statuā coluisse, vel,
 vt nonnulli existimant, suis mani-
 bus sculpsisse è ligno. Quæ viri vita
 fuerit, non nisi obscure constat;
 nondum enim Gallia calamum ha-
 buit tantis rebus notandis parem,
 utique gentilijs adhuc Druidarum
 sacris excæcata. Itaque de obscura
 origine nihil amplius habeo, quod
 dicam. Miracula ibi fecisse virgi-
 nem

S

GAY/GF

nem, nemini non probatum esse
 potest, quando apud loci incolas
 sanctum, & adhuc integrum (nescio
 tamē, an incorruptū) corpus in hec
 usque tempora suos honores habet
 Felix Astolfi, l. 6. discipulum Chri-
 sti fuisse affirmat. Temporibus Ca-
 roli Magni locum fuisse celebrem,
 inde constat, quod illuc delata sit
 famosissimi Vrlandi celebratissima
 machera, & Deiparæ ad aram su-
 spensa, quæ tot scriptoribus argu-
 mentum dedit. Nec dubito, fuisse,
 iam olim, qui miracula ibidem à
 virgine facta descripserit; sed tem-
 pus & bellorum incommoda po-
 steritati hæc inviderunt. Antiquissi-
 ma, quæ hodie sciuntur, sub annum
 milles. centes. quadages. conti-
 gere; quæ Caturcensis Gualconiz
 urbis incolæ sua esse dicunt, quia
 suo bono patrata. Unum est, in
 quo hæc Deiparæ statua, plerás-
 que

que, ni fallor, si non omnes superat.

Supra templi portam, nescio quis Maiorum, Campanam non admodum grandem, novo ritu suspendit; nam funem non addidit. Itaque velut inutile tecti pondus non sine admiratione eam peregrini intuentur, quorum pauci sunt, qui negligentiam aditui non incusent, regentque incuriae causam. Gaudent incolae hos questus audire, & certatim Deiparae singularem favorem laudibus extollunt. Sic, inquit, in proximo mari homo Catholicus, cui aquae mortem minentur, is, si Deiparam nostram rite invocaverit, templumque se promiserit aditum, haec campana nobis omnibus insipientibus non perfunctorie, divina virtute pulsatur, nemine vno vel fraudis vestigium deprehendente, quam nonnunquam peregrini,

grini, qui hoc à nobis audiunt, sub-
verentur; tunc proximi quique ad
statuam cum ijs, qui cum tem-
plo præsunt, concurrimus, &
preces fundimus pro eo, quem
nondum intuemur, propediem ta-
men defunctum periculo visuri.
Ad sunt quoque, qui & diem, & diei
horam libro ad id à majoribus facto
inscribunt, quem adventantibus è
mari peregrinis, priusquam ipsi pe-
ricula sua enarrent, admoto digito
ostendimus, & in admirationem
rapimus indicato tempore, quo
cum mari & superis luctati sunt.
Nos interea stupentes sine admira-
tione intuemur, quia novitatem
miraculo detraxit frequentia. At-
que hi favores sunt, quibus Deipara
Gualcones suos prosequitur.

*Rem totam ad me misit R. P. Ioan.
Galliard. Rect. Caturcensis. De hac
statuâ scripsere Hugo Farfius, Ferreo-
tus Locrinus, Felix Astolphi; ultimò. R. P.
Odo Giffon. Soc. IESU.*

LOTHARINGIA.

VI.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
BENEDICTÆ VALLIS.

Benedicta Vallis est in diœcesi
Virdunensi, denso, & opaco
nemore collibûsque quatuor am-
nissimè cincta. Hanc vallem quin-
que ab hinc sæculis Albero Virdu-
nensis Antistes S. Præmonstraten-
sium ordini dono dedit, quem ipse
quoque ingressus est. Est in Valle
ædicula sacra perelegans, lapideo
fornice concamerata, aris omni-
no quatuor instructa, Deiparæ
Sacra, cuius curam tres, quatuor-
ve religiosi habent.

Statuæ, quæ in ara principe tot
prodigijs inclyta ad limpidissimi
fontis scaturiginem accurrentium
pietati prostat, originem non ac-
cepi. neque, vt credo, scitur, vnde
fon-

fonticulo tanta in morbos vis; si-
quidem siue pota, siue parti affectæ
affusa sanitatem præstat plerisque;
nisi à vicina Deiparæ statua, quæ
dodrantē supra duos pedes altitu-
dine non excedit, vis illa fluat.
Loculamento lapideo clauditur:
laevo brachio Filiolum sustinens,
dextro malum aureum, eidem o-
stentans, ac faciem leuiter incli-
nans, corpûsque in sinistram par-
tem aliquantulum reijciens. Coro-
nâ ducali Deiparæ caput ornavit
nescio quis Lotharingiæ Ducum,
qui puero IESU regiam quoque
imposuit.

Indubitata fide constat, hanc
statuam iam ducentis ab hinc annis
votivis supplicationibus, & mira-
culorum famâ floruisse, quâ motus
Renatus II. Siciliæ rex, idémque
Dux Lotharingiæ, locum supplica-
bundus adiit, ut Lotharingiâ suam,

tum Caroli Burgundiæ ducis irruptione bellicâ vexatam in eius sinu patrociniôque deponeret. Renati filius Ioannes, qui Cardinalitiâ dignitatem in serenissimâ Lotharingiæ domum primus inuexit, ac tum Metensis, & ut ea ferebant tempora, plurium Ecclesiarum Antistes huic S. statui addictissimus, tantis eam donarijs ornavit; ut in hæc usq; tempora eius insignia in tribus diversis ædiculæ huius locis permanserint. Atque ut de Caroli Bellatoris temporibus, quibus utique plures ad auxilia hinc quærenda adacti sunt, taceamus, superiore sæculo exeunte, pacem, quam post bellum sacræ, ut vocant, confederationis Lotharingia obtinuit, votis eidem Virgini nuncupatis, plerique acceptam retulerunt. At verò, si vnquam, nuper sanè sacræ imagini exitium penè imminuit, quando

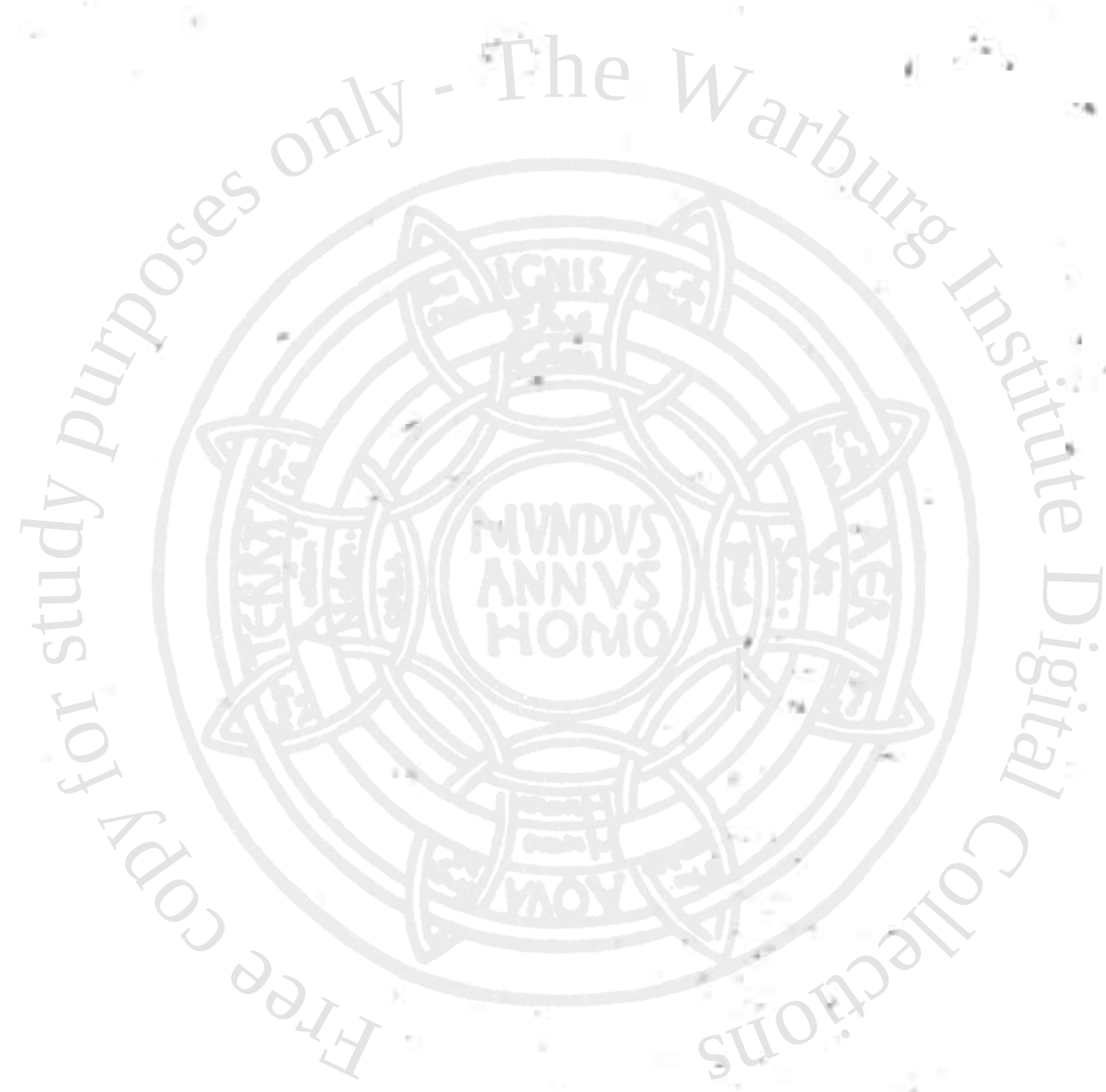
do

do Mars Balticus per omnes Imperij Romani provincias grassabatur. Itaque cum Lotharingiam quoque more suo, cadibus, & incendijs deformaret, Barbara Eunecurtia Castro suo Neovillano non indecenti pompa sacerdotum, Nobilium humeris intulit, ac Martio turbini tantisper subduxit. Neque tamen interea rusticæ plebi sua in statuam pietas deperijt. Absentem licet, eo, quo steterat, loco honoribus, votis, donarijs ornaverunt, atque ad reditum invitârunt, quem ipsa virgo non diu admodum distulit; siquidem, postquam Baltici maris Martiales & plus quàm decumani fluctus Lotharingiam incursu suo obruerant, & ut solet, recursum suum liberam relinquere, vix dum plena quiete terris postliminio reddita, S. statua quamprimum numerosissima supplicatione comitante candidis quadri-

drigis ad templum secum è Castro
reducta est. Incredibile dictu est,
quantum in animis incolarum,
accolarumque pietas incremen-
tum acceperit; quam multæ sup-
plicationes quantâ pompâ, & ap-
paratu, quanto studio, sensuque
pietatis, Metis, Nanceio, Virduno,
Barraducis, Tullo, aliisque ex vr-
bibus sint ductæ satis fuerit dice-
re, nullam abire hebdomadam, quâ
non eadem in æde septuaginta &
amplius sacra votiva peragantur.
Miracula rara, & magna, magno
numero, ritè ad examen vocata,
publicâ Auctoritate typis vulgata
sunt anno 1644.

*Ætymon Imaginis huius una cum
relatione misit ad me R. P. Thomas
le Blanc, R. Collegij Masp.
pontani.*

BURGUNDIA.

VII.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
LIBERATRIX
SALINIS.

Infaustum præ alijs regionibus
hoc sæculum Burgundiæ Comi-
tatu fuit, quam Martialis calami-
tas tantum non bustum fecit.

Pestis intus, foris hostis, fames
vbique certatim suas agebant fra-
ges. Pudori violentia insolens, re-
ligioni hæreticus furor Turcico
non mitior Tyrannicas dabant le-
ges. Insuperabilis opprimebat ca-
lamitas præ alijs urbem Salinensem:
quæ hodie ceteris documento est,
quanto afflictarum urbium bono
Deiparæ templa fruuntur.

Virum vrbs habuit ordinis Ci-
sterciensis sacerdotem Petrum
Marmet, in quo nulla virtus, quæ
religiosum ornare possit, desidera-
batur.

batur. Cana senectus, & penè de-
erepita, etiam plebi eum commen-
dabat. Is misertus patriæ in preces
frequenter se dedit coram Deipara,
cui vnicè serviebat, non sine lacri-
mis prostratus. Demum apertè Sa-
linensibus, & publicè denunciat,
si à bellis esse liberi velint, Mariæ
Liberatrici templum struant, ære
communī, sensuros indubitatum,
& certam opem. Multum profuit
vrbi Salinensi, adhibitam esse viro
fidem; & momentum fidei attulit
ingens omnium opinio vaticini
spiritūs in homine, nemini nisi su-
bivili, quique nihil vnquam cum
tanta asseveratione affirmasset.
Decretum itaque de publico tem-
plum, & collecti viritim nummuli
in fundamenta abiecti. Ita inopia
fabricam aliquantulum tardabat,
dum iterum iterumque viri adhor-
tationibus ad proseguendum opus

excitati Salinenses templum non
magnum ultra fundamenta ad viri
circiter altitudinem eduxerunt.
ipso Petro & architecti, & tantum
non murarij officium faciente. In-
terim obsessa ab hoste vicino vrbs
in prædam non iam destinatur, sed
poscitur. Nulla tunc vrbi contra
tam potentem vicinum subsidia
sperari poterant, nullo tum amico
milite tota in Burgundia viso. Iam
prædam hostis postridie dividen-
dam designabat, non sine iactura
pudoris, quem sexus debilior per-
ditum ibat, cum ecce nouen̄is pu-
ella sub vesperam iam iam morti
proxima repente circumstantes his
verbis alloquitur: Ecce Beata Vir-
go hostes fugat: quo dicto Maria
(nam hoc puellæ nomen erat) ani-
mulam innocentem conditori suo
tradidit.

Eodem tempore longè aliâ vrbs

parte ab oratione digressus Petrus
tantorū promissorum reus, obvios
quosque per urbem sic alloquitur:
maeste, cives Charissimi, Diva Vir-
go Liberatrix nostra hostes in fu-
gam agit. Sol iam occiderat, cum
hac dicerentur. Nocte ipsa exerci-
tus omnis cum ducibus, & impedi-
mentis discessum molitur, & in ipso
discessu, nemine licet insistente,
panico terrore percussus miles
turbare ordines, tumultuari, pa-
vere, fugere. Rem dies aperuit,
quando & effusi sanguinis notæ
& abiecta passim arma visa sunt;
quin & impedimentorum non exi-
gua pars civibus in prædam cessit.
Quis panicum hunc terrorem in-
cussit hostibus, Salinenses non
quæsi vere, ut qui scirent, quàm
nihil hostibus metuendum in vr-
be haberent, præter Deiparam
Liberatricem, in qua nemo non

iam dudum spes suas collocatas habebat.

Res hæc fabricæ Præpositis alas addidit. Itaque non multò post stetit, statque, frequentiam populi Salinensis, & vicinorum accursu celeberrima Ecclesia. In altari Patris Petri iussu stat Virgo scuto militari gloriosa, & renidens. Sub scuto arma hostilia jacent. Ipsa inermis est, nisi quod dextrâ sceptrum, sinistrâ filium teneat, & scuto Burgundico, non tam sui, quàm suorum tutelâ pectus tegat.

Virum ipse ego, qui hæc scribo, novi familiariter Vesontione in Burgundia; & hominis iam pridem defuncti virtutem sine adulatione prædico.

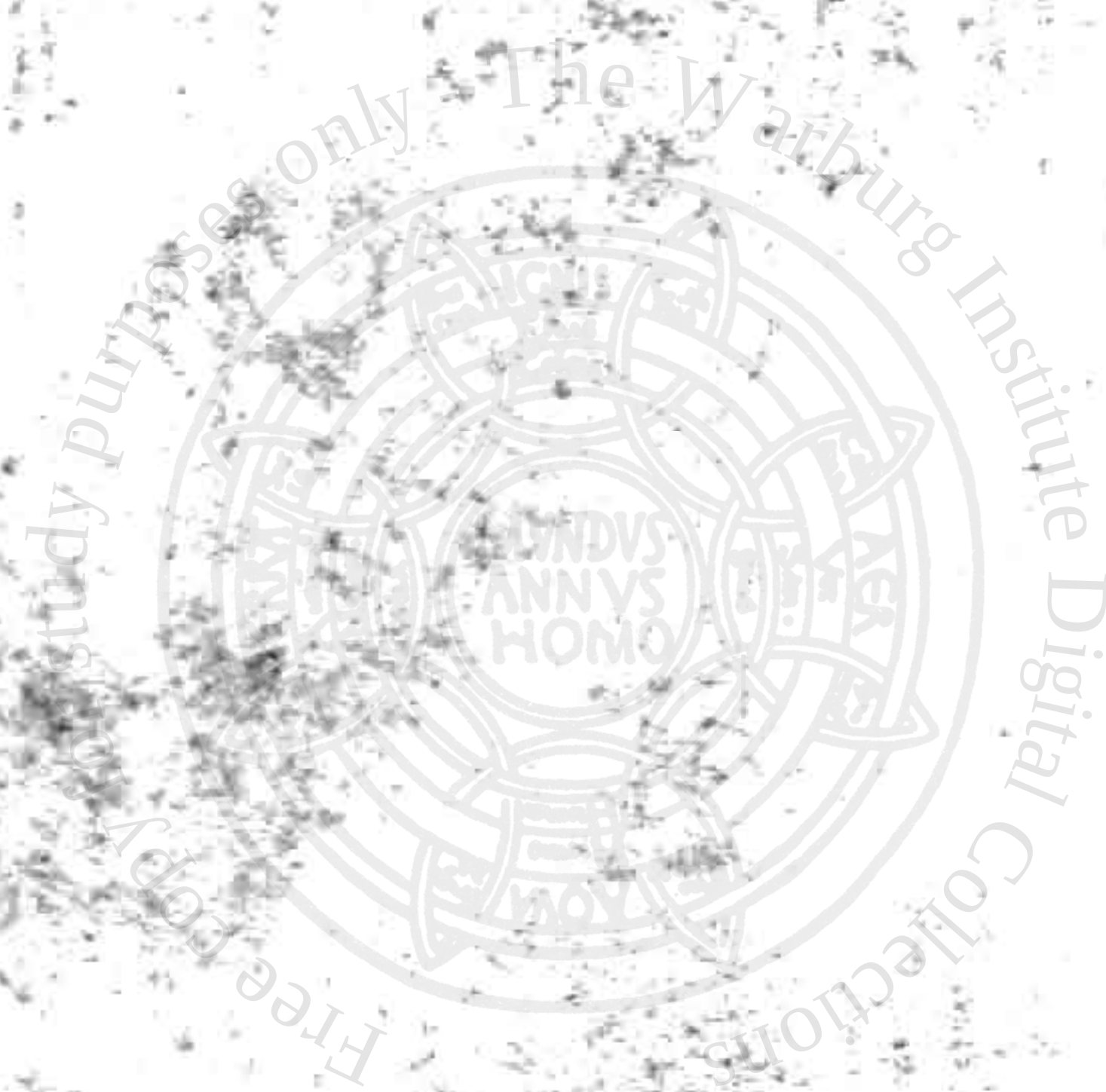
SABAVDIA.

VIII.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
MONTIS REGALIS.

Mons Regalis civitas Pedemontij est, quam Itali Mondovi suâ linguâ appellant. Hac vicum habet, cui omnia fora invident, & tamen vicum appellant. Celebritatem loco dedit non fictâ, vnus de plebe figulus, non subitium operum artifex, regulas contentus fingere, & imbrices; & laudasset sanè fortunam, si vel hi è flammis prodijissent, quales optaverat. Filia debet & artis suæ, & lucri augmentum, quæ suavitati patri columnam è laterculo erigere, in quâ positam Deiparæ effigiem viatores colerent. Probavit pater filia non improbum consilium; & labore non magno, sumptu penè nullo

nullo (si picturam excipias) suis ipse manibus opus confectum dedit, primus omnium Virginis in columnâ cultor. Reperit hæc figuli non ficta virtus imitatores. Turmatim concursus est; sed quia vel miracula nulla facta sunt, vel pauca, nec admodum grandia, debuit primus hic populi paulatim impetus, maximè quia via plùsquam incommoda plerosque avertebat. Anno 1594. nescio quo initium dante, revixit in Iconem, sacram pietas, & accurrens, apportansque munera populus reportavit beneficia, quæ præter omnes naturæ vires cùm essent, meritò pro miraculis habebantur. Itaque plura, & maiora expectans à virgine civitas, imaginem supplicatione, quàm potuit, celeberrimâ, in urbem deduxit, eique etiam templum à fundamentis erexit. Ita

merebatur. Ceterum vulnera, quorum videntur vestigia, parva sunt, nec ab inimica, sed incauta, manu inflicta, quâ homo venator aves insectans, sclopum exoneravit, vnde nonnulli è plumbo globuli in virginis vultum delati reliquerunt hæc vestigia; nec vllum inde invito reo supplicium cælitus datum intellexi. Miracula ad hanc Virginis venustissimam imaginem magna, & magno numero celebrantur: quæ non parùm nocuere, Tigurino cuidam in Helvetia nescio cuius malæ fidei Præconi, quod ex fide Ioannis Baptistæ Alberti recenseo, qui quia vir gravis, pius, & doctus fuit, non meretur vt lector credat, falsa eũ pro veris scripsisse. Is consenso pulpito, ex quo nunquam ampliùs descensurus esset, iam dudum inde exulantem veritatem vexare vltteriùs institit, de-

in-

inde in Deiparam hereticâ garrulitate, & maledicentiâ invecus est, demum ad huius S. Imaginis miracula devenit, quæ omnia falsa esse, & pura puta mendacia disertè affirmavit. Tulit virgo cum filio contumeliam, & sententiam distulit, dum ipse eam reus sponte pronunciaret. Ita cum inter eloquentiæ sudores non sine clamore injurias cumulare contumelijs, ad confirmationem oratio devenit, quâ ostendere contendebat miraculorum, quæ ad hanc Deiparæ imaginem celebrabantur, falsitatem, argumento in rem suam nimis quàm incommodo vsus. Si vos, inquit, fallo, si que quæ falsa esse dixi ad hanc imaginem miracula vera sunt; ipsum ego te dæmonem provoco ad officium, rogoque ac impero, ut me viuum hinc è pulpito ad orcum rapias. Vix finierat infelicitis

eloquentiæ Rabula; cum ingentem
adstantium, & ab eius ore penden-
tium expectationem nec fefellit,
nec distulit stygius Alastor; qui
hominem è pulpito repente o-
mnium conspectui subductū ad or-
cum, quem optabat, rapuit. Certè
nunquam, vel vspiciam ab ullo vi-
vorum amplius conspectus est; &
ipse repentinus fætor, qui tem-
plum implevit, & quotquot ader-
ant, plenos horroris fugavit.

*Hæc quidem, ô lector, in urbe Ty-
gurinâ nec leges, nec intelliges: abscon-
dunt probum suum, & prodere metu-
unt; quanquam fortassis aliqui eorum
non ignorent. Ne rei veritas olim ob-
livione periret, fecit Sabaudia Dux:
cui hæc super re interrogati Cantonum
Catholicorum in Helvetiâ Magistra-
tus, authenticis hac litteris testati sunt,
ut refert in historiâ huius S. Imaginis
Phi-*

Philippus de S. Ioanne Baptista, huius
loci Abbas, & ex eo Ioannes Baptista
Alberti in libro, quem scripsit de qui-
busdam Imaginib. Deipara per Ita-
liam miraculosis; unde ego hae
accepi, ad quos remitto
lectorem.

BELGIUM.

IX.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
DE GRATIA
CAMERACI.

Percelebrem habet Imaginem
Deiparæ vrbs Cameracensis
quam nonnulli à D. Lucâ pictan
piè credunt. Ea sub annum 1440
maximâ pompâ collocata est in
facello opere eleganti SS. Trinitati de
dicato. Vnde autem huc illata sit
non habeo dicere. Nostrâ ætate
Assumptæ Virginis festo die maxi
mus fit concursus; sed nusquam
facilè videris peregrinationem illi
parem, quam ab hinc paucis anni
Belgij vrbes nonnullę instituerunt
ex qua vna, quanta sit in hanc Dei
paræ iconem Belgij pietas videri
est. Anno à partu virginis 1649
obsessum ab hoste Cameracum est

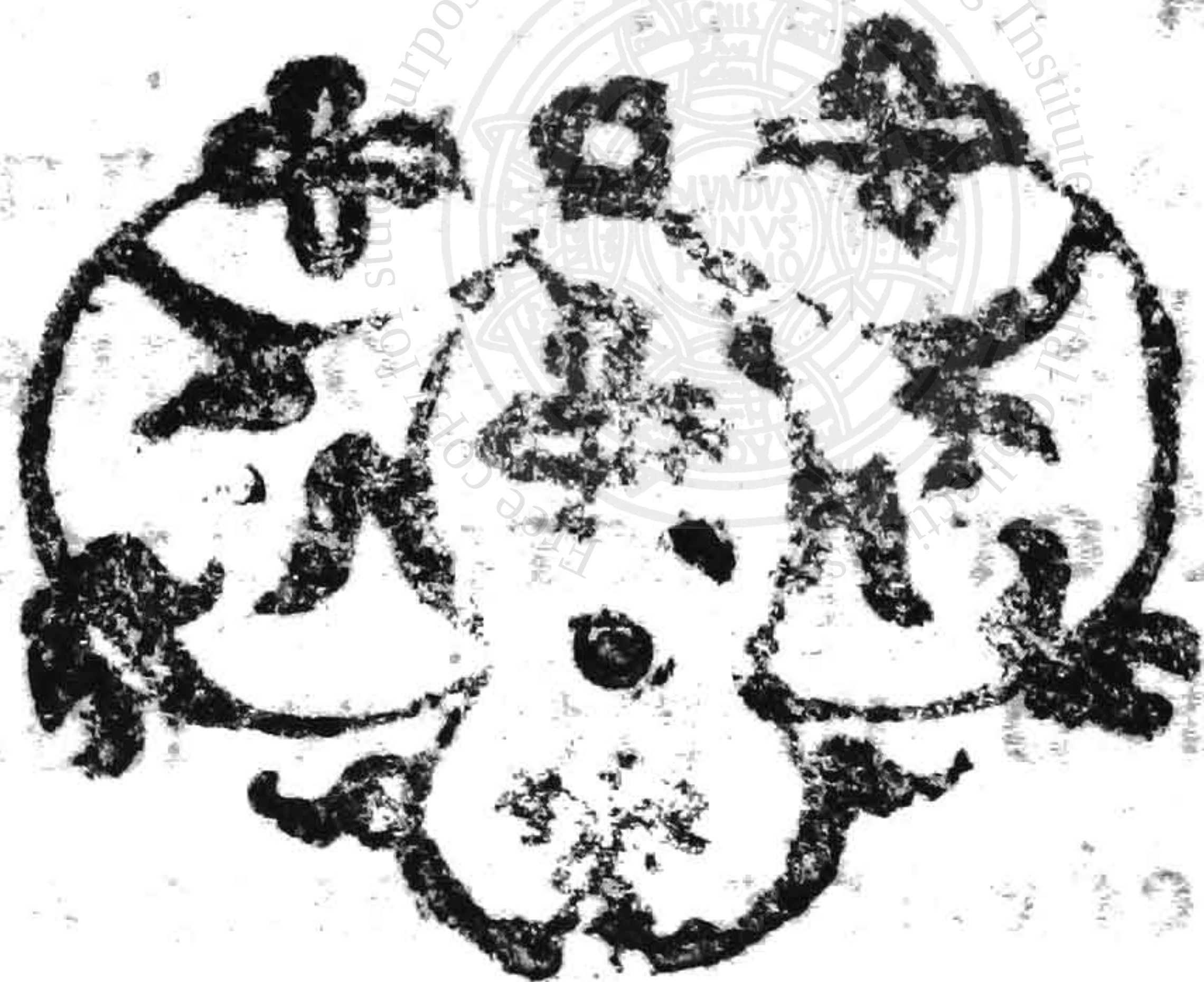
maiore quàm vnquam periculo.
Itaque S. Imago publicæ venera-
tioni exposita varios supplican-
tium cætus admisit; quin ipsa quo-
que per vrbis vicos circumlata
non parvam civibus spem liberan-
dæ vrbis iniecit; siquidem IV. No-
nas Iunij, ipsâ nocte Virginis visi-
tata, hostem tam duræ obsidionis
fastidium cepit, urbemque dedu-
cto exercitu omni periculo, metû-
que liberavit. Hinc dici non po-
test, quantum pia illa Belgarum
studia incrementum acceperint in
hanc iconem Deiparæ de gratia.
Tanta siquidem extitere pro acce-
pto hoc beneficio grati animi ar-
gumenta, vt die vnica ex sola vrbe
Duacensi septē omnino hominum
millia supplicatione vnica septem
leucarum itinere illuc processerint.
Qui pompâ sunt comitati asseruere
nihil se in omni vitâ spectasse ad

pietatem conciliandam aptius, nihil ad honorem Deiparae magnificentius.

Neque breviorē viam conficere Valencenates, quorum tria, & amplius millia eādē die supplicantium ordinibus ad pietatem optimè compositis Cameracum delata donis locum honoravere. Ex eo tempore cultus, quanquam antea maximus, ita auctus est, ut hodie inter primas Belgij icones numeretur. Deiparae Imaginem vestis Græca ambit; & creditur à multis limbus vestis litteras habere inscriptas. Sed hac super re à me Consultus P. Athanasius Kircher omnium penè linguarum quæ hodie scribuntur, peritus, negat characterum illud genus revocari posse ad aliquem gentis ullius sermonem; ait quæ non insolitum Græcis pictoribus vestium limbos pun-

punctis & lineis ornare, quas de-
inde imperiti pro incognitarum
linguarum litteris habuere.

*Imaginem una cum relatione ad
me misit R. P. Ioannes Baptista Flor-
boque.*

X.

IMAGO B.V. MIRACVLOSA AVIOTENSIS.

Nomen huic thaumaturgiee
Imagini impositum est à loco,
in quo colitur: est enim Aviot vi-
cus in Ducatu Luxemburgensi di-
stans ab oppido Montis medio ses-
quileucâ horariâ.

Statua virginis è ligno est cum
puero IESV. Origo eius, & pri-
mus auctor ignoratur: antiquita-
tem tamen præfere non vulga-
rem. Trecentis ab hinc annis iam
cultam esse vix dubium est. Pieta-
tem accolarum, & profusas opes
templum loquitur, non minùs ar-
te, quàm figurâ magnum, & anti-
quum. Vnde vel incredulus A-
pella colligere queat, prævenisse
beneficijs Virginem tam sumptuo-
sè sibi gratos, siquidem ita ferme
inter

NRE DAME D'AVIOT

inter homines comparatum est, ut nec in cæcites quidem officiosi sint, nisi quos prius in se beneficos experiuntur. Ornatur ipsa statua auro, & gemmis, & populorū supplicantium affluxu penè continuo. Honores debitos hactenus accepit, habuitque iam ab antiquo in vrbe Montismedio altare sibi dedicatum, in quod belli tempore militum licentiæ subducta est; utique etiam hoc anno, quo hæc scribo, quoque vrbs dominum mutavit, miraculis locus hic semper claruit: sed quia nullum ad me perscriptum est, quod vel personæ dignitate, vel eventus rari admirabilitate sit eximium, Lectorem ultra morari visum non est.

*De hac S. statuâ scripsit ad me
R. P. Ioannes de Viron R. Collegij
Luxemburgensis,*

IMAGO B. V. MIRACULOSA
FOIENSIS.

Cur hæc sacra statua Foiensis
appelletur, velut quaestionem
de nomine, illis relinquimus, qui-
bus ossa præ pulpa sunt, nomina
præ rebus. A fide Gallica lingua
derivat. Ætatem statuæ pronius
est inquirere. Anno sæculi nostri
Nono Querceti cuiuspiam pars ad
urbem Dionatensem navibus fabri-
candis designata hanc arborem tu-
lit, ignaris Belgis, quantorum fru-
ctuum ferax esset. Fuit, inquam,
omnes inter præceterior vna, octo
pedes crassa. Hanc in tabulas, &
tigna navalis architectus destina-
tam excindi radicitus præcepit.
Est sua quoque, si nescis, plantis
sanitas, qua viles animæ brevem
aut longam, felicem aut infelicem
vitam vivunt. Prostrata suo pon-
dere

dere moles lignarijs medicis vitium, quo laborabat, diu abscondere nequivit, siquidem caries intimis in visceribus deprehensa est, malū insanabile utrique, postquam, ipsam arboris animam, quam alio nomine medullam vocamus, arripuit, non levi contagij argumento, unde huic in eadem navi juncta tigna vel solo contactu livorem ducerent, Itaque tentata ferro curatio est: sed superabat ferum fæda tabes, quapropter ad ignem processum est. Quia verò nec ab igne ullius curationis spes affulsit, judicata est hæc arbor immedicabilis, & igni addicenda. Iamque assulatim in frustra discerpebatur; cū media ferè in arbore propè medullam inventa est, de qua loquor, Deiparæ statua, tribus omnino ferreis clathris munita. De hoc miro, ne diu hæreas Lector, scito,

scito, iam à pluribus sæculis non
insuetum fuisse Christianis, Dei-
paræ imagines arboribus aliquâ
industriâ excavatis imponere, fer-
rôque munire, transeuntibus cum
veneratione profuturas. Hæ mu-
seo primùm abscondi, deinde te-
nui cortice obduci captæ; demum
intra ipsam omnino arborem la-
psu temporis sic receptæ sunt; vt
nec vestigium sui foris relinque-
rent. Hæc, de qua nunc sermo est,
penè media in arbore latuit, quam
octo pedes mensura vix ambiret.
Quis verò eam quercui inserverit,
quia nomen ipse suum non adscri-
psit, nobis vetitum est vlteriùs in-
quirere.

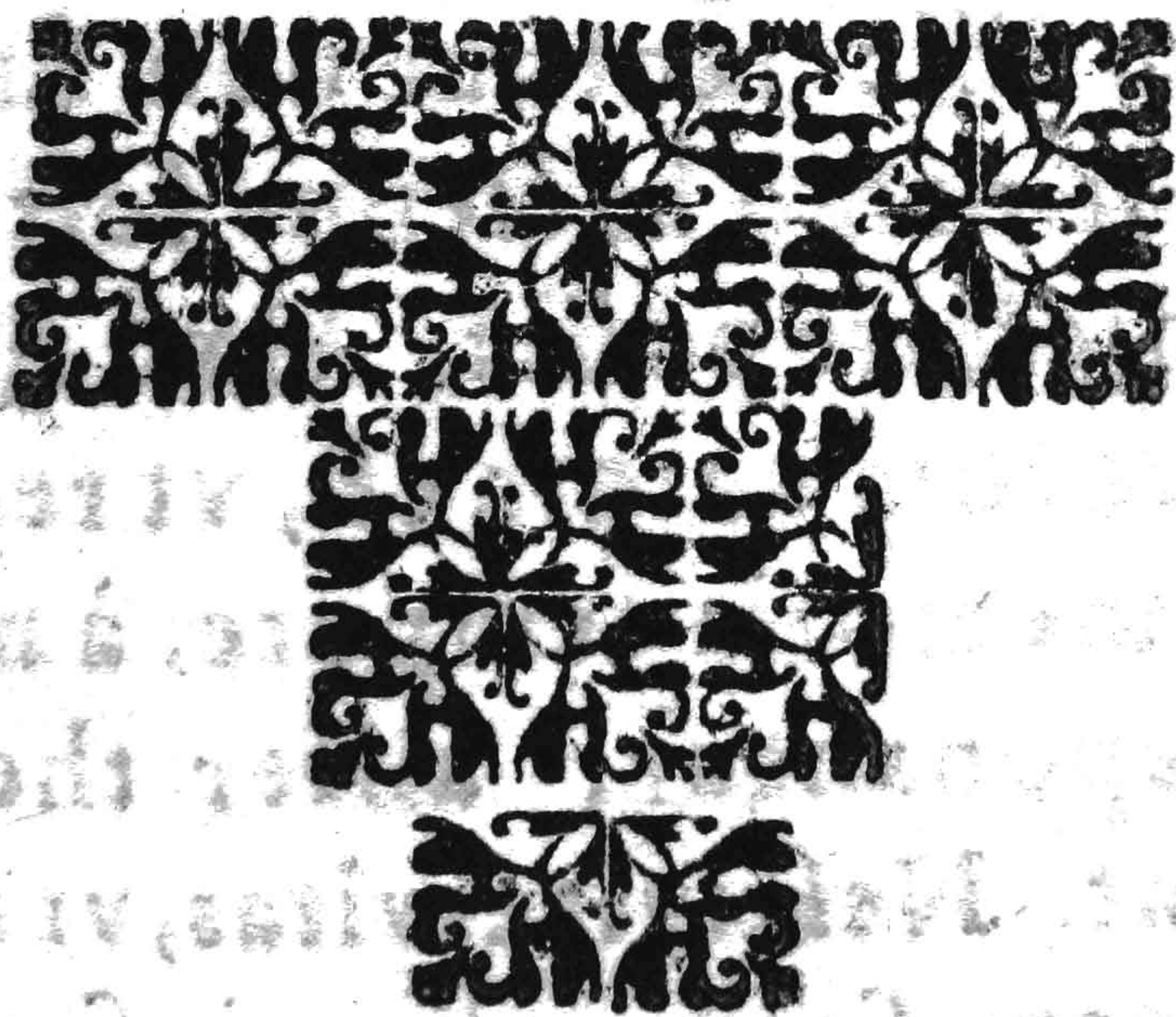
Eruta cum clathris venustissi-
ma Imago ancillæ cuiusdam cessit.
quæ absterso squalore domum tu-
lit hero suo Baroni de Celles, non
sine admiratione visendam. Quâ
domi

domi reverentiâ sit habita, non constat: certum tamen est, thesauri loco fuisse. Eapropter non ita multò post aliam excavari decenter jubet quercû dictus Baro: huic statuam inferi, & tribus de novo ferreis clathris, sed novis muniri. Statuam publico pretiosam fuisse, infidiæ pij raptoris certum fecere, qui duorum iam clathrorum potius, nè tertium quoque effringeret, supervenientium credo importunitas fecit. Itaque ne publicum ex ablata statua detrimentum caperet, à loci domino, D. de Euehez maturè provisum est. Is statuam sacram arci suæ intulit, & in sacello decenter reposuit in annum usque nonum, hoc est, huius sæculi decimum octavum. Non ita tamen latuit, quin patrata passim miracula passim evulgarentur. Momentum quoque venerationi ad-

addidēre lapilli circa quæcum re-
perti, alij aliter ad gemmarum mo-
dum colorati: quos medica virtus
præter naturam, portentosa gra-
tiores fecit. Quæ virtus quia à
MARIA statuâ tot seculis illic con-
servata fluxisse credita est, statuam
quoque iterum publico debeti
censuerunt prudentiores. Vnde
facello in vicem arboris exstructo
statua 25. Novemb. magnâ suppli-
cantium pompâ illata est. Hic
enim verò Virginem inter & Bel-
gascertatum strenuè est, Virgine
accurrentium populorum pieta-
tem summam non minoribus mi-
raculis remunerante, præsentium
juxta, ac absentium, quibus lapilli
vel collo appēsi, vel poculis injecti,
iam victis medicorum artibus, sa-
luti sunt. Mira varij testabantur
Europæ populi, quibus Edypon
S. statue illa è quæru sculptū ob-
tigit,

igit. Publicè in templis exponun-
tur passim hæ statuae, Foyensium
titulo, & quandoque eum Foyen-
si ipsa patrandis miraculis certant.

*Hac de re litteras accepi à R. P.
Ludovico Marte R. Coll. Dionan-
sensis, quæ urbs paucis stadijs à Foyensi
templo distat. Narratio impressa,
quâ hac accepi, ait quandoque vo-
cari Deiparam Dionan-
tensem.*

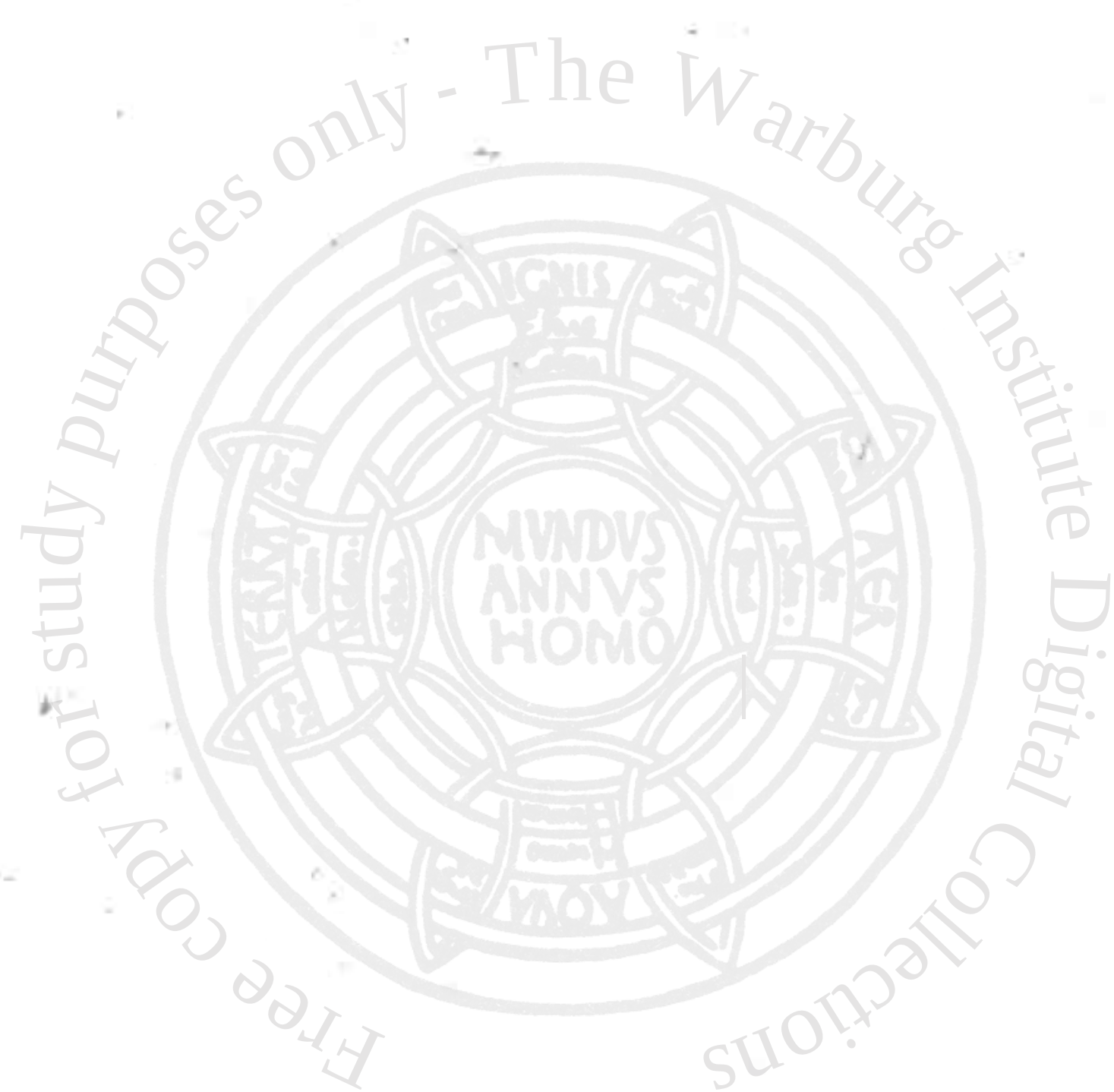

XII.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
CANCELLATA
DUACI.

P Rô quàm longè felicitatem
nostram quandoq; quærimus!
quam tamen, nisi cæci essemus, an-
te oculos nostros intueremur.
Stetit virginis Deiparæ statua can-
cellis ferreis inclusa Duacensi in-
vrbe, ad templi murum, quod
Canonicorum Collegio Divi Petri
celebre est. Quis, quóve tempore
statuam illic tantùm non sub dio
posuerit nemo hæcenus fuit, qui
vel conjectare posset. Hæc nempe
thesaurorum natura est, vt remoto
ab ævi memoria tempore, à nescio
quo deponantur, aliter thesauri
non sunt. Nescivit civitas, vt solet,
felicitatem suam, dum ipsa virgo
linguas infantium fecit disertas,

ut ex ore infantium, & lactentium
laudata ipsa plus honoris, cives
plus utilitatis ex huius statuæ ve-
neratione caperent.

Dudum iam quorundam mos
obtinuerat, ut redituri è templo
domum adhuc diverterent Ima-
ginem, & per transitum Virginem
salutarent. Fuit itaque, cum civium
nonnulli ardentius precarentur
octavo Iulij, anno à partu virginis,
millesimo quingentesimo quin-
quagesimo secundo, interim, ut
solet, pueri inter clamores & cre-
pundia eodem in loco innocenter
lustrabant, & non parùm viros pre-
cantes turbabant. Lulum ab ijs diu
est, cum tandem Imago minacibus
oculis frontem asperavit irascenti
similis, caput movit, & manu etiam
verbera intentavit.

Vidit hæc omnia innocens ætas:
Æterunt comæ, & vox faucibus
hæsit;

hæsit; mōxq; dilapsi domum quisque suam confugerunt. Magna ex pallore vultūs, membrorūque tremore parentes suspicati, quisque suum rogat tremoris, pauorisque causam. Illi metu prope elingues petulantiam suam primū quisquis sine fūco fatetur, tum & virginis in fronte rugas; & truces oculos, & manus minaces recenset. Credi non poterat tantula ætas tam doctē mentiri. Patefacta tamen testibus auditis veritate parentes, collatis consilijs ad imaginem primū ipsi decurrant, veniam pro filiis deprecatur sed cū nescio quo cœlesti gaudio delibuti redirent, fama properē sparsa, intra sesqui horam totam ferē urbem Virgini stitit, in preces, & vota pronam. Primo octiduo diu noctūque momentum temporis non fuit, quin à frequentissima multitudine

dine sub dño Virgo honores acciperet. Cúmque populus nec humida noctis injurias, nec divini solis æstus ferret, obtenta sunt vela, & ut sacelli tumultuarij forma quædam pietatem augeret, additum est tentorium militare, quod latrones Virgini tantisper commodarunt. Et verò simul ac sanitas cuiuspiam reddita est, ære campano è turri signum datum admonuit officij urbem à se in Deiparæ obsequia pronam. Primo triduo sex claudis ambulandi facultas, vni cæco visus, vni mortuo vita impertita; ut ea taceam, quæ, quia Virgini non rara, ideo nobis mira esse desiere. Et quia nec dum Duacensium pietas in Virginem desijt, etiamnum Virgo nec raris, nec exiguis beneficiis affectum in eos suum demonstrat.

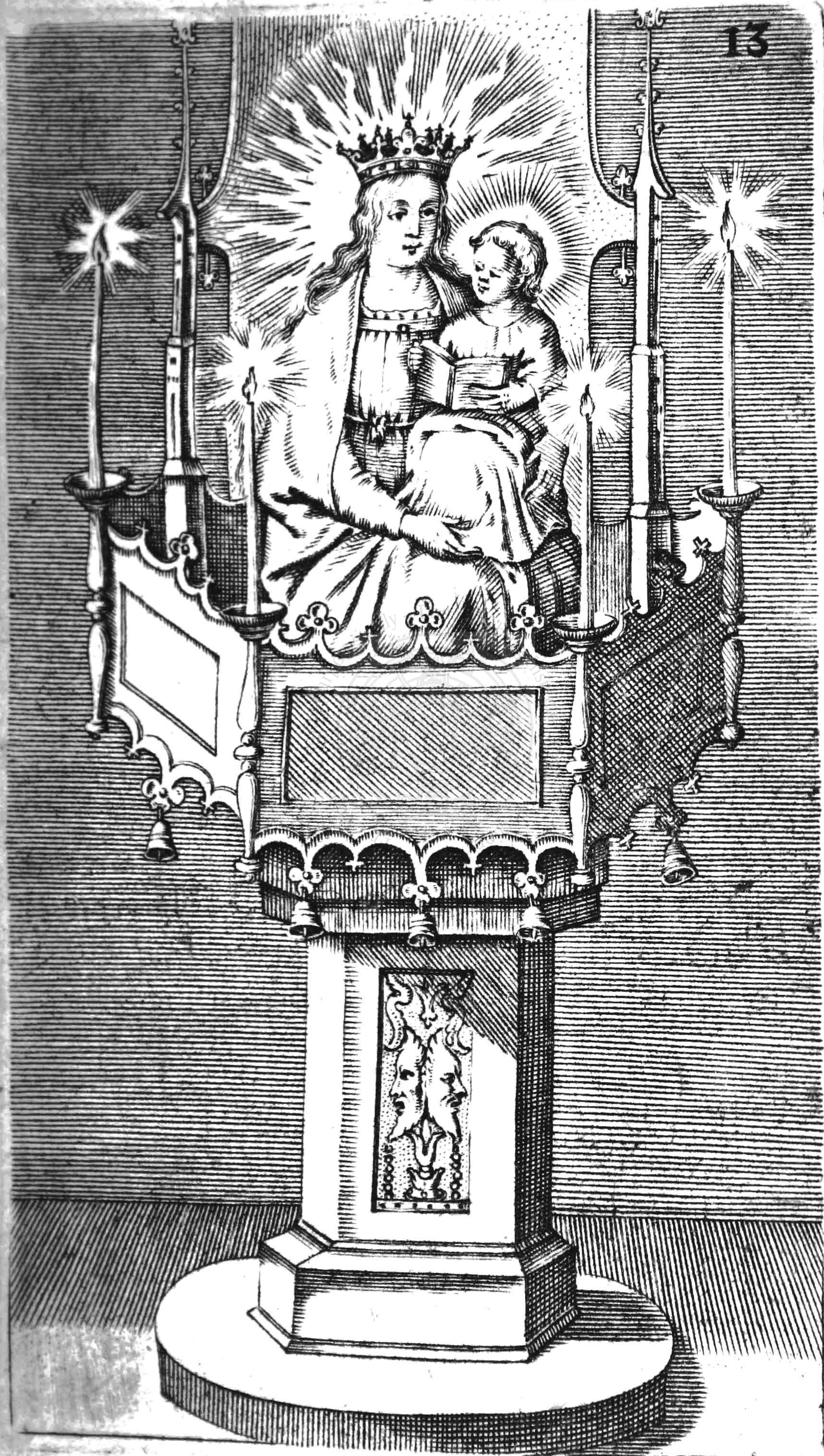
Hac de re ad me R. P. Hubertus Wildenheim R. Collegij Duacensis. R. P. Antonius de Balingen in Calendario Mariano 8. Julij.

XIII.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
AQUALIENSIS.
PROPE LEODIVM.

TItuli rationem à me lector non
exiget, quando Imago sacra de
Dieupart appellata, nec à loco, nec
ab homine nomen habet, nec quis
pià est, qui ad me perscripserit. Nam
etsi vel partem Dei, vel apparen-
tem DEVM à grammatico torcu-
lari expresseris, nondum tamen sa-
tisfecisti. Maneat itaque & hoc in-
ter ea, quæ nobis tempus subduxit.

Aqualia oppidum est in ducatu
Luxenburgensi, quatuor leucis Leo-
dio ad Amblavam fluvium distans.
Fuit olim in templo parochiali
Imago Deiparæ sculpta, & colu-
mellæ, ut vides, imposita, miracu-
lis celeberrima, populique in ad-
versis unicum, sed certum refu-
gium.

gium. Advenit ultimo Leodien-
sum bello auxiliaris è regno mi-
les, secumque Calvinum ferens,
templum incendit, cum templo
ipsam Deiparæ Imaginem in cine-
res redegit. Quare iam, quò libri
devenerint, quos beneficia Virgi-
nis implebant. Columella tamen,
cui S. Statua insistebat, nescio quâ
numinis providentiâ inter ignes
illæsa stetit. Miraberis, lector, cre-
desque miraculosam esse hîc Dei-
param desisse, quæ statuæ suæ, ut
solet, nō porrexerit adjutricē ma-
num. Sit sanè, in quo fides vera,
quæ parvulorum scandala nescit,
fideles suos aliquantisper exerceat.
Si Virginis Filio pulchrum fuit su-
bire turpissimam mortem; cur Ma-
tri indecorum sit, si ex tot statuis
vnam hæreticis permittat, indignis,
quos per miracula convertat. Re-
sedit tantisper in sede, quam prius

in collumella occupavit statua-
dum cives aliam & priori, quan-
tùm artifici licuit, similem repo-
nerent. Quod mox refecto templo
fecere. Tum enim verò, & ista cum
statuæ prioris formâ virtutē quo-
que induit, quamprimum in prio-
ris locum successit. Certè benefi-
cia non parciùs nunc Virgo in mi-
seros prodigit. Omitto quæ passim
alibi quoque fieri solent. Illud sin-
gulare, hanc quoque solere mor-
tuis sine lavacro baptismi parvu-
lis vitam conferre, dum rite abluti
ad cœlum præparentur.

*Imaginem una cum relatione mi-
sit ad me R. P. Ioannes de Viron Re-
ctor Luxenburg.*

XIV.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
BONÆ SPEI.
VALENCENIS.

Distat sacellum hoc non plūs
medio millarij ab vrbe Han-
noniæ Valencenis, concursu pere-
grinorū, & miraculis celebre. O-
riginem tantę pietatis hanc accepi.
Anno 1625. Iubilæo, Rhetorices è
Soc. Iesv ea in vrbe Professor suos
ad Deiparę cultum, vt solemus, ad-
hortatus inter alia dixit, mirari se,
nullam hīc, vt alibi plerumque,
ambulationem esse, quæ ad sacel-
lum quodpiam Deiparę duceret.
Valencenates vel ideo plūs ceteris
urbibus Beatę Virgini obstrictos,
quòd ipsa manu suā Virgineā filum
muris vrbis circumvexisset (& eti-
amnum adest) tempesti arcendę,
cum vt Valencenates sibi devinci-

ret. Dictum satis pronis in Virgī-
nem animis. Proximâ à scholis fe-
riâ plûs centum Rhetorices disci-
puli de loco consilium ineunt, quo
Virgo à deambulantibus posthac
visitaretur, maximè postquam vnus
statuam produxit Foiensi parem.
Non diu quærentibus querens ob-
iecta oculis est, ad quam per am-
plam perveniebatur planitiem. Illi
decurso protinus campo locum in
querens statuæ parant, ablato cum
ramenti cortice, tum etiâ è com-
portatis arborum vicinarum habi-
tationem construunt, facello non
ab similem, tum etiam & cande-
las S. Imagini accendunt, & non-
nulla, quæ secum attulerunt, orna-
menta addunt; & quia magna spe-
rabant, vnus omnium consensus
Matrem bonæ spei térque quater-
que inclamat, laborémque dimidij
diei precationibus Virgini gratis
con-

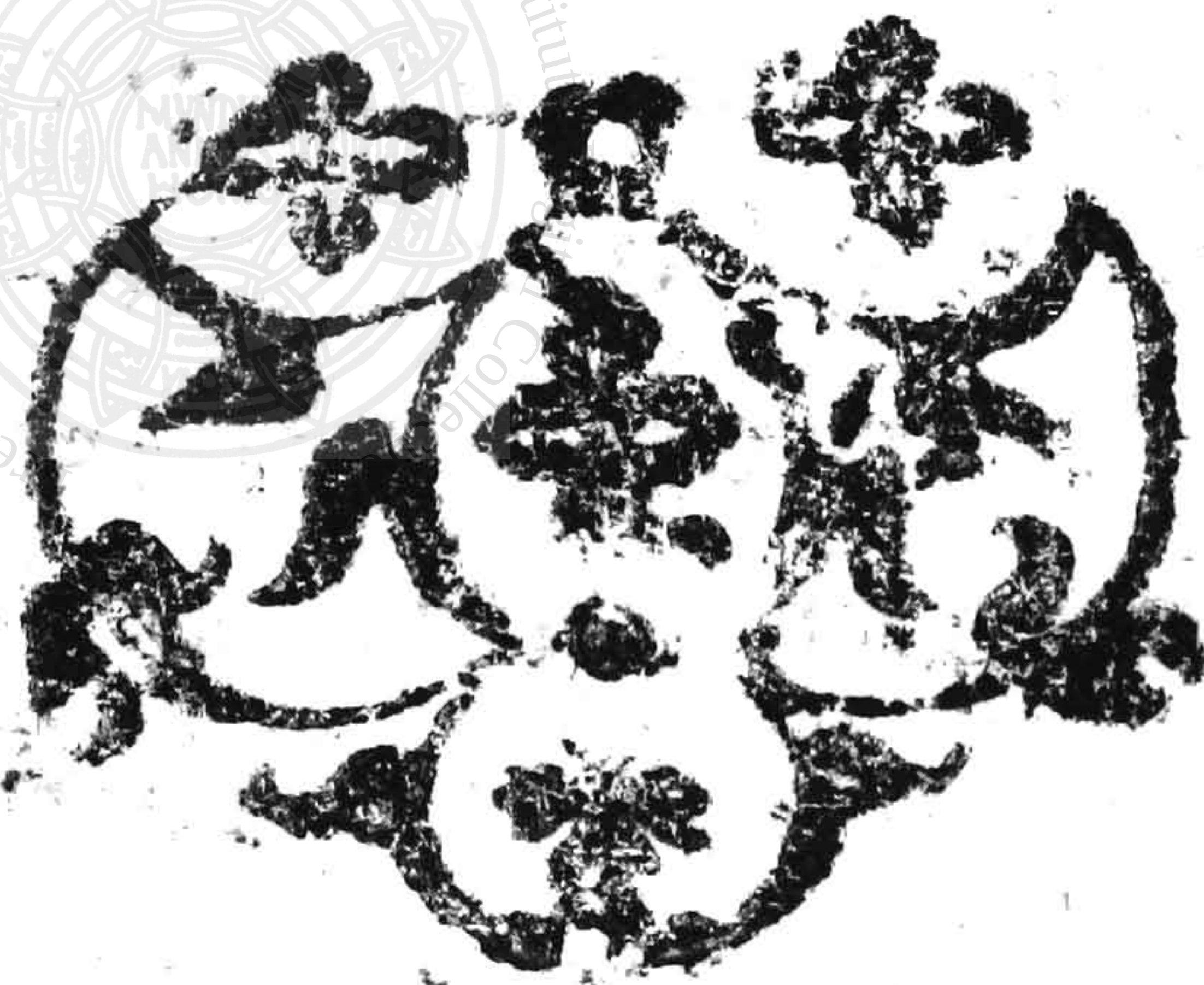
concludunt. Vtique frequentius
redituri, postquam nemo domum,
nisi spe plenus, redijt. Rhetores
centum facile populum gymnasij
traxere in admirationem primum,
deinde etiam ad tam pij exempli
imitationem. Secuta deinde iu-
ventutem litteratam gravior ætas
quandoque campum impleverunt
non pauciores quinque millibus.
Iucundum fuit Duci Arschotano
suo in cespite hæc fieri: templum
itaque suo ære (quanquam & vrbs
de suo dedit) molitus est, mole non
grandi, sed quod deinde R.R. P.P.
Carmelitanorum cænobio auctum
est, & pluribus utrinque arborum,
& longissimis ordinibus, per quos
ad plura utrinque sacella perveni-
tur, in quibus JESV passionem
recolas, priusquam ad Matrem bo-
næ spei pervenias. Nocuere non
parùm loco bella superis inimica.

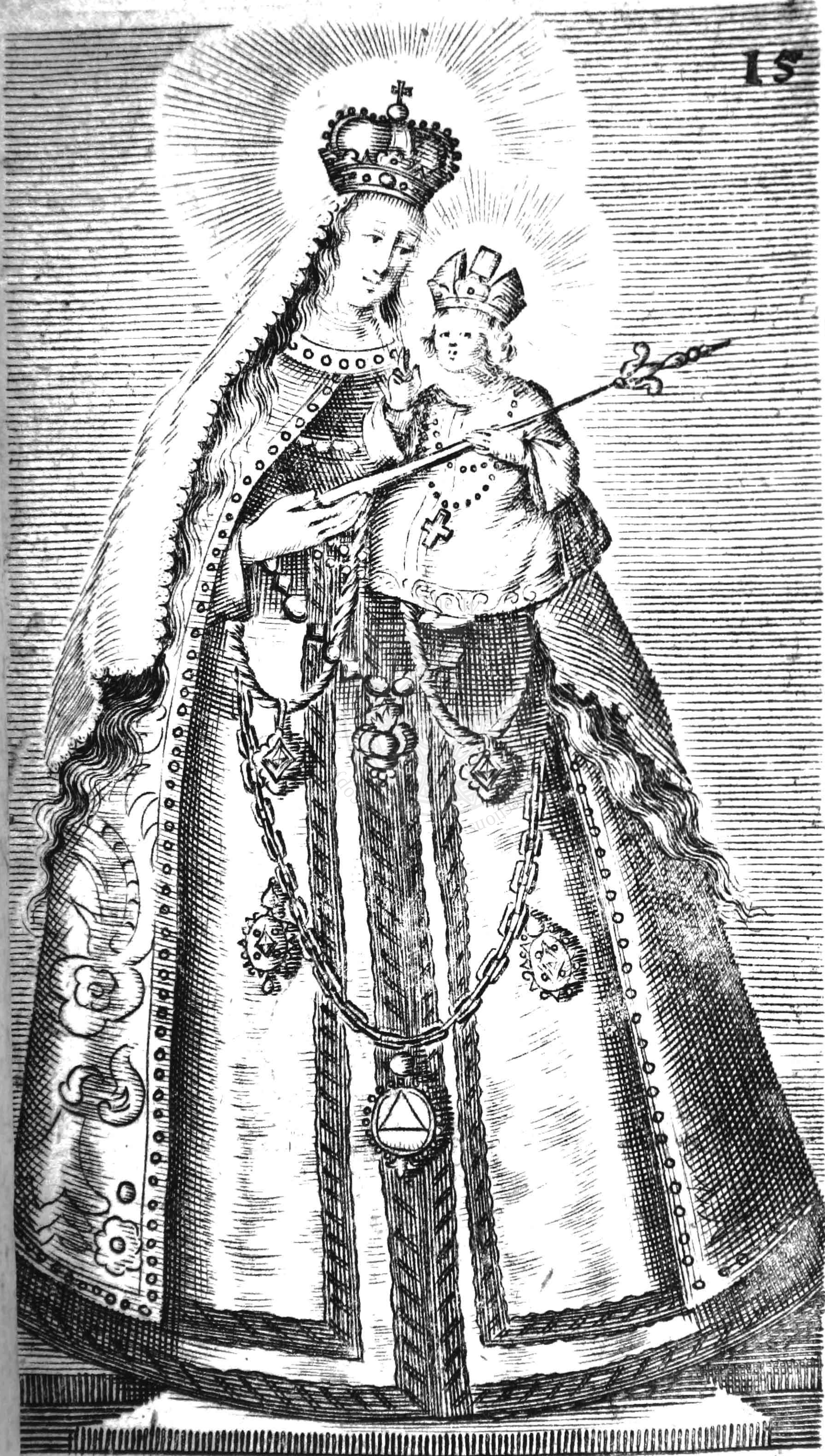
ret. Dictum satis pronis in Virgī-
nem animis. Proximā à scholis fe-
riā plūs centum Rhetorices disci-
puli de loco consilium ineunt, quo
Virgo à deambulantibus posthac
visitaretur, maximè postquam vnus
statuam produxit Foiensi parem.
Non diu quærentibus querens ob-
iecta oculis est, ad quam per am-
plam perveniebatur planitiem. Illi
decurso protinus campo locum in
quercu statuæ parant, ablato cum
ramenti cortice, tum etiā è com-
portatis arborum vicinarum habi-
tationem construunt, facello non
abfimilem, tum etiam & cande-
las S. Imagini accendunt, & non-
nulla, quæ secum attulerunt, orna-
menta addunt; & quia magna spe-
rabant, vnus omnium consensus
Matrem bonæ spei térque quater-
que inclamat, laborémque dimidij
diei precationibus Virgini gratis
con-

concludunt. Vtique frequentius
redituri, postquam nemo domum,
nisi spe plenus, redijt. Rhetores
centum facile populum gymnasij
traxere in admirationem primum,
deinde etiam ad tam pij exempli
imitationem. Secuta deinde iu-
ventutem litteratam gravior ætas:
quandoque campum impleverunt
non pauciores quinque millibus.
Iucundum fuit Duci Arschotano
suo in cespite hæc fieri: templum
itaque suo ære (quanquam & vrbs
de suo dedit) molitus est, mole non
grandi, sed quod deinde R.R. P.P.
Carmelitanorum cænobio auctum
est, & pluribus utrinque arborum,
& longissimis ordinibus, per quos
ad plura utrinque sacella perveni-
tur, in quibus JESV passionem
recolas, priusquam ad Matrem bo-
næ spei pervenias. Nocuere non
parum loco bella superis inimica.

Constat sibi tamen adhuc cum fama miraculorum sacer locus.

*De quibus extare librum impressum
asserit, qui de hac Imagine ad me per-
scripsit R. P. Everardus Hakius Provin-
ctalis. & R. P. Gilbertus Soc. IESU
Bimont. Rector Valencenensis.*

AVSTRIA.

XV.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
STERNBERGICA.
VIENNÆ.

I Terum Inconoclastica hæreseos
mentionem facio. Prodigiousa
Deiparæ statua, quæ Viennæ in
templo S Hieronymi PP. Fran-
ciscanorum colitur, per ignem ad
hos honores à generoso icono-
clasta est evecta. Is fuit Illustris
& Generosus Dominus D. Andreas
Baro de Sternberg, ad exteros, ut
mos est, profectus pecunias largè
profudit, mores mutavit, & lin-
guam, quàm etiam Lutherum exuit,
magno suo bono, nisi induisset
Calvinum. Redux domum bella
spiravit, bella horrida bella; sed li-
gneis tantùm hominibus timen-
dus, statuis, inquam, Divorum,
D s quæ e

quas omnes diligentissimè conquiritas, è ditione sua gentilitia comportatas vnum in rogum coniecit, vt omnes vnum bustum faceret: & adhæc summâ fide servuli imperia domini sui curabant. Itaque videre erat templa altaribus viduata, & vastitatem Isauricam, ita exilium omnibus Sanctis indictum, vt ne picti quidem aut sculpti hîc loci posthac comparerent. Ingentem Grienbergæ in arcis atrio (vbi hæc fiebant) pyram fecerunt: cumulata in vnum sacræ opes. Quis primus (nam nemo aderat qui lugeret) faciem pyræ admoverit, non refert dicere, quando omnibus vna mens erat, ad herimores plus quàm opus fuit, erudita. Surgit fumus, ardētque igne in vno quidquid pluribus Seculis maiorum pietas reverentiæ & opum in Cælitum Imagines cumulavit, vnâ Deiparæ exceptâ statuâ,

tuâ, quam flamma libavit tantum.
conquestus eâ super reservulorum
vnus, iussu Domini eam in partes
impacta securi discerpturus, ictu
non amplius vno, cuius tamen ve-
stigia hodiêque videntur, S. Ima-
gini nocuit. Sed, nescio quo malo,
repentè correptus vitam funestissi-
mâ morte sub vesperam clausit, &
totius diei ingentem lætitiâ non
parùm confudit, utique postquam
nemo fuit, qui S. statuam oppugna-
re porrò auderet, ægrè inventus est,
qui eam ex heri imperio in arcis
angulum abijceret. Nec tarda, aut
levis ipsum herum pœna secuta est.
Eversâ protinus mente in rabiem
actus, ne obvios quosque interi-
meret, carceri mancipatus est.
Hic vitam traxit omni morte mi-
seriorem inter paleas, & sordes
suas miserè consumptus. Mirum
erat, vnde homini tantum robur.

accefferit. Digitis juncturas vetustissimorum & ingentium lapidum tentavit, non nullo effectu; ita ut quandoque resectis elathris ferreis muniendus fuerit, quod nonnemo, qui locum vidit, ad me perscripsit. Vix reperti fortissimi lanionum, qui magno numero conglobati certis temporum intervallis, non aliter ac hominem interfecturi in carcerem per apertam portam irumperent, hominemque periculo suo attonitum tantisper vinculis confringerent, dum alij congestas fordes egererent. Atque in eum modum nullo unquam vel vnius momenti intervallo annos amplius quinquaginta exegit, donec paucis ante mortem diebus, cum eum resipiscere, & ad meliora converti consilia nemo non optaret, oblatam sibi per visum Dei paræ statuat identidem verbis, gesti-

gestibusque à se abigeret, & vitæ
malæ imponeret finem non bo-
num. Anno 1629. Maij die 2.

Fratrem habuit infelix Andreas
Ferdinandum, in eo felicem, quod
exactis pueritiæ annis in aula Æni-
pontani Archiducis Ferdinandi
suffectus fuerit hæres vivo fratri
Andrææ. Accidit, vt Andrææ fa-
muli, domino suo neutiquam me-
liores, excitato igne in atrio arcis
medio, nescio quæ scruta combu-
rerent, iterumque hanc adorti sta-
tuam in medium rogi conijce-
rerent. Auditus mox velut tor-
menti bellici ingens fragor, & sta-
tua facto saltu extra rogi in a-
trio confedit. Dominicus de Gen-
tilibus, & Petrus de Nagerâ impe-
riales choraulæ, qui tunc commo-
dum Ferdinando, musices amantis-
simo, aderant, audito fragore, &
visâ fragoris tanti causâ, displicere
sibi,

sibi, quæ gerebantur, disertè asseruerunt; maximè postquam iterum injecta rogo statua ligneis, quin etiam ferreis contis verabatur ignes fugere. Domino itaque tantum servorum scelus conquesti, cùm omnia pia expectarēt, aliud responsū non tulere, quàm servos Andreae fratris Picardos esse, & agere superstitioni suæ conformia: & verò etiam identidem vociferabantur, ab hoc ipso dæmone (statuam intelligebant) herum suum ædum esse in rabiem. Iussit tamen sunt eripere flammis, & loco suo, vnde protaxerant, restituere. Fecerunt officium famuli, & vnimanum Dei paræ signum (nam manum alteram, dum flammis eripitur, improbus lanista amputavit) in cavernam priorem cum contumelijs truserunt.

Die postero Ferdinandus Prag-
gam

gam iter instituit. Vix domum suam illic ingressus, in furias agitur, & rabiem, stridēque mox gladio hostes insequitur, qui nulli aderant. Vix à matre persuasus triclinium accessit; sed meliora suadentem non ferens, ensem, quem antè in hostes strinxerat, in matrem egit; quæ cum receptâ in viscera morte in alterum vsque diem luctata, post nonam antemeridianam obiit: quâ ipsâ horâ Grienbergæ (quæ duodecim levcis Praga distat) Andrea Frater sic vaticinatus est; Ferdinandus Frater fecit, quod ipse debebam: iam mortua est. Neque interpretem hæc vatis vox invenit, dum ex vrbe Pragensi tristissimus rei nuncius veniret. Voluere amici ad Bohemiæ, sive leges, sive consuetudines parricidam præcipitare per fenestram in subiectam plateam; sed amenti mior

ritor pæna obtigit, rigidus carcer, ideo felix, quòd captivo (quæ Dei est misratio) reddiderit rationem, quam ademerat libertas.

At ubi se mortem attulisse matri intellexit, carceri addidit spontanea tormēta: multum precibus, multum lacrimis dedit, genibus ita nixus, ut cutis non callum ferret, sed continuo attritu lacerata carnem in hoc officium substitueret. Hoc nempe est generosè pænitere. Allatam denique mortis sententiam intrepidè excepit, & ad eam subeundam sic se paravit. Advenienti Sacerdoti de genibus obviam processit, nudis, & ut dixi, attritu ad imam carnem consumptis, non sine vi sanguinis, quæ subiectum triclinij pavimentum imbuit. Facta exomologesi divino viatico refectus est, & postero mox die paratum ingressus balneum utrumque brachium præ-

præbuit; inde per mediam venam
cum sanguine animam emisit.

Tertius superest frater Ladislaus
equitū Tribunus sub Rudolpho II.
in Hungaria. Hic cæpit invocare
nomen Dominae, & S. statuam suo
liberatam antro cognatae foeminae
religiosissimæ tradidit depositi ju-
re: pauló pòst per Nobilem Juve-
nem Gerardum de Tassis in castra
deferri imperavit. Ibi tentorio
proprio velut templo excepta est.
Missæ sacrificium diebus ferme sin-
gulis celebratum, momentum de-
dit publicæ pietati, quæ iam novo
ritu eò devenit, ut quantum per
leges militares licebat, è diversis
castrorum partibus à milite Chri-
stiano peregrinantium more visita-
retur. Quo año statua in castrave-
nit 20. Sept. die pugnatum feliciter
cum Turcis est: qui utique memo-
res anni millesimi sexcentissimi

tertij oblivisci non potuere duodecim eorum millia caesa, plurimos, quos pavor egerat in Danubium aquis haustos. Nemo Christianorum fuit, qui tantum beneficium non adscriberet Deiparae, quae cultum statuæ suæ exhibitum ita compensabat.

Victoriam secuta, ut mos est, licentia militaris. Ladislaum ad ludum traxit, quo Generoso Baroni de Thurowscki Polono inferior mille ferme vngaricorum ducatorum debitor factus est. Is cum Ladislaus solvendo non esset, totius debiti loco S. statuam poposcit; nec difficulter obtinuit, & reverenter habitam octavo post die carro imposuit, cui claudum, sed præ cæteris carum equum junxit, qui eam Viennam usque in novum forum nullo læsi pedis indicio alacriter devexit. Hæretica Polono conjux fuit, in quam non parum contulisse

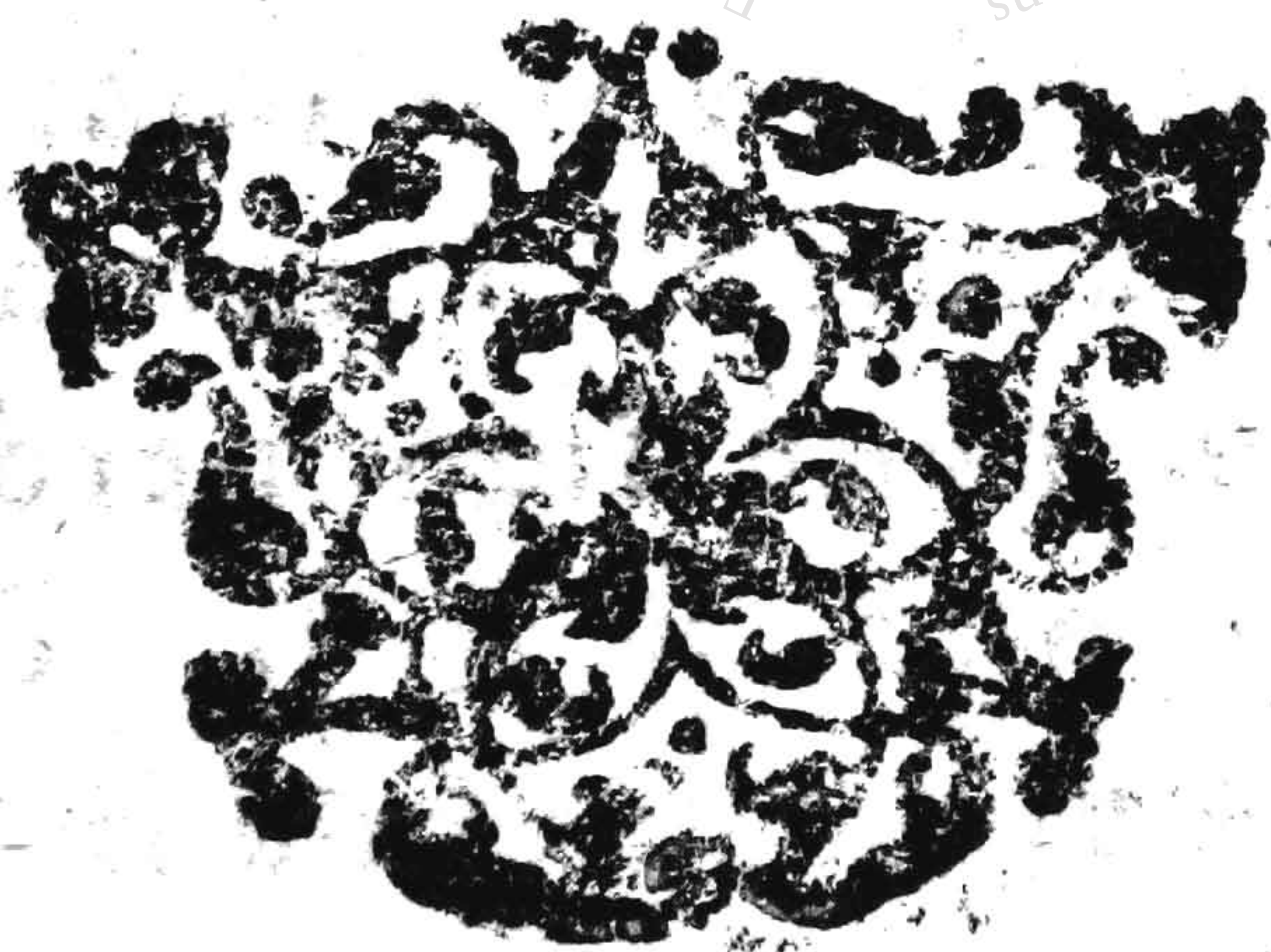
se credo de naturâ suâ serpentem,
qui Micholem Davidis Conjugem
mordacem fecit. Nimirum hæc &
virum pariter, &, quia peior illa
fuit, etiam S. statuam, &, quod pes-
simum erat, ipsam Dei Genitricem
insectata, maritum turbavit. Is, ne
paria Sternbergicis mala conjugem
premerent, S. statuam, R. P. Bona-
venturæ Daumio, è D. Francisci
familia Commissario, dono dedit:
qui ex piorū corrogatis largitioni-
bus statuam primū decenter or-
navit, deinde templo D. Hierony-
mi ex iisdem largitionibus con-
structo, anno 1607. magnâ pompâ,
intulit: ipsum altare Baro Wen-
seslaus de Sternberg ære suo fieri
curavit.

Ladislaus paruipendens, quòd
statuam Virginis vendidisset, im-
memor pœnæ, quâ Esau venditor
primogenituræ luit, primū in Bo-
the-

hemiam concessit, & conjuratis semiscuit, tum in Poloniam deflexit, inde amicitiae specie in Bohemiam reductus, demum inter rebelles numeratus capite cum cæteris percutendus erat; sed quia mitior sententia ijs obtigit, quibus Catholica fides fuit, in carcere vitam finijt.

Ne hæc narratio Austriæ & Bohemiae notissima, & Viennæ typis data, minorem tibi estimationem faciat de nobilissimâ, & antiquissimâ Dominorū de Stellis prosapiâ; scito paucos fuisse, imò non nisi unum unicūque familie probrum Andream. Heroum filij quandoque noxe sunt. Ceterū cura Ecclesie debet esse hæc familia, è quâ vnus ante quatuor sæcula Tartarorum immensas copias delevit ad Olomucium, & propriâ manu ducem illorum occidit. Ex aliâ linâ Petrus Meliten-sis eques ferocissimū illum Hussitarum Du-

Ducem Ziskam fudit : cūque nemo
esset, qui etiam caso duci rabiem Hus-
ticam multis annis grassantem com-
pesceret ; duo tandem Sternbergici Ba-
rones ita eorum reliquias quodam
prælio deleverunt ; ut ab eo Taborita-
rum furor campum apertūque Mar-
tem fugerit. Horum, inquam, & eo-
rum, qui hodie vivunt, præclaram vir-
tutem unus Andreas non obterit ;
quia unus est, & sequaces
non habet.

FRANCONIA.

XVI.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
DETTLBACENSIS.

PRò quantum refert, primas
operis cuiusque, quod suscipi-
tur, cogitationes cœlo dare: quod
si fiat, felici alchimiâ velut virgulâ
Midæ in aurû vertetur omne quod
facis, & non nisi cælo vendi dignû.
Ita nempe si oculus tuus simplex
fuerit, totum corpus tuum lucidû
erit. Ac vero vbi primarû cogita-
tionum factus est dominus, qui cir-
cuit leo, penè diem perdidisti, &
tantû non perijsti. Germaniæ
populis vnâ cum fide instillatum
est, nullum exordiri omnino opus,
nulli dare labori principium, quin
solemne illud, **IN NOMINE DEI,**
pronuntient. Ita laborem simul
solantur, & pretiosum faciunt.
Sed

Sed ut non semper parentum mo-
res, præsertim boni, abeunt in fi-
lios, & rariùs in nepotes; ita in hoc
quoque à multis iam pridem desci-
tum est. Sic opifex à lecto ad offi-
cinam, colonus ad agrum delabi-
tur, nullo Christiani hominis indi-
cio. Cives Dettlbacenses in Fran-
coniâ in magnæ felicitatis parte
ponunt, habuisse olim unum e suis,
qui moris huius propagandi stu-
diosus locum ante portam elegit,
quem omnes ad opus manè exituri
non possent non præterire. Hic
columnam posuit ære suo lapideâ,
eique capitelli in vicem, decenti
in loculamento Deiparæ dolorosæ
statuam imposuit, præterituris &
ad opus agrorum, vinearumque
properantibus solatium. Nemo
fuit, qui sine reverentiâ præteriret
hanc Mariæ positam columnam,
plerique flexo genu opus omne di-
urnum.

urnum dicabant Deipara, simulque
 & vires & felicem laboris succes-
 sum postulabant. Fuere quoque,
 qui longiore prece, & Deipara si-
 mul dolores, & suos non perfun-
 ctorie considerantes, nullo operis
 tantisper intermissi dispendio, gra-
 tissimū dedere spectaculum. Cre-
 debantur Ægyptij omnē, quæ cir-
 cumiacentibus terris è cœlo debe-
 batur, fertilitatem Obeliscis suis
 traxisse in suam. Fabula est. Verius
 dixerim, Dettlbacenses omnem
 cælestium imbrium gratiarumque
 copiam, quæ toti Franconia debe-
 batur, hac columnā ita disposuisse,
 ut hic loci, & apud Dettlbacenses
 velut apertis cataractis scaturi-
 rent, posthac in omnem Franconia
 agrum dispensandæ.

Videbatur optare Deipara, co-
 lamnam excrefcere in templum, &
 pro cultoribus brevis statua singu-

His Anno 1504. dare debebat homo
nauci & vilis anima, ne quis post-
hac causari posset, quempiam hic
loci à Deiparâ vel præteriri, vel
contemni. Rem Trithemius nar-
rat, ex quo illam accepi. Fuit, in-
quam ex infimâ plebe Nicolaus
Lemmerus, vino plûs, quàm census
ferret, deditus. Hic Encaniorum
festo die nescio quo in pago ante-
meridiano tempore vtcunq; cele-
brato, vt dæmon quoque divisum
cum Deo haberet in se imperium,
exantlatâ vsque ad meridiem labo-
riosâ pietate, cum sui similibus ad
tabernam deflexit. Hic inter po-
cula, ad iurgia primum, deinde te-
mulentior factus etiam ad rixas de-
lapsus est, donec ad gladios, & pu-
gnas devenit. Non interest obscu-
ri congressûs causas inquirere,
quas levissimi ganeones vt graves
nunquam, ita plerumque tales ha-
bent

bent, quarum memoriam vel ipsis auctoribus subtrahat temulentia, & præ alijs omnibus ipsi postridie quærere instituant, vnde in capite vulnera, in lacertis ac humeris tubera. Cæcum prælium, quod ab amicis hostes non distinguebat, Nicolaum ita excepit, vt semimortuus domum deferendus esset in lectum, vnde viuus nunquam esset surrecturus. Quid ijs ædum sit, qui arma capere ausi sunt, & cladis causa fuere, non inquiero, ne falcem mittam in messem Caufidicorum. Nicolaus annum integrum lecti vnius incola sic habuit, vt membrorum vsum exiguum, rationis rarissimum, linguæ verò haberet omnino nullum. Vt apud cæteros homines mala nunquam sola sint, hîc conspirasse omnia contra vnum videri poterant, eò ferociùs, quòd paupertas, malorum omnium primum

num, in hoc etiam esset maximum, hominis quippe mores paucorum misericordiam ciebant. Plùs anno ita Nicolao dolendum fuit, dum rationis vsus ex toto rediret, ad superos statim, & præcipuè Deiparam conversus, dolore primùm peccatorum suorum, tum etiam calamitatis atrocitate flexit misericordiæ Matrem. Nocte siquidem sequente videre sibi per somnium visus est hominem, qui sanitatem sponderet, si votum faceret, ad hanc se Columnam cum candelâ, sanitate integratâ accessurum. Profuit Nicolao non fuisse è sapientum illorum tribu, qui auctoritate plùs quàm Manlianâ superis prohibere, ne posthac vlli hominum in somno loquerentur, nî sibi lo excipi vellent. Nicolaus præpostera huius sapientiæ, siue ignarus, siue incurius, quamprimum, excusso somno, vigiliæ est redditus, præ o-

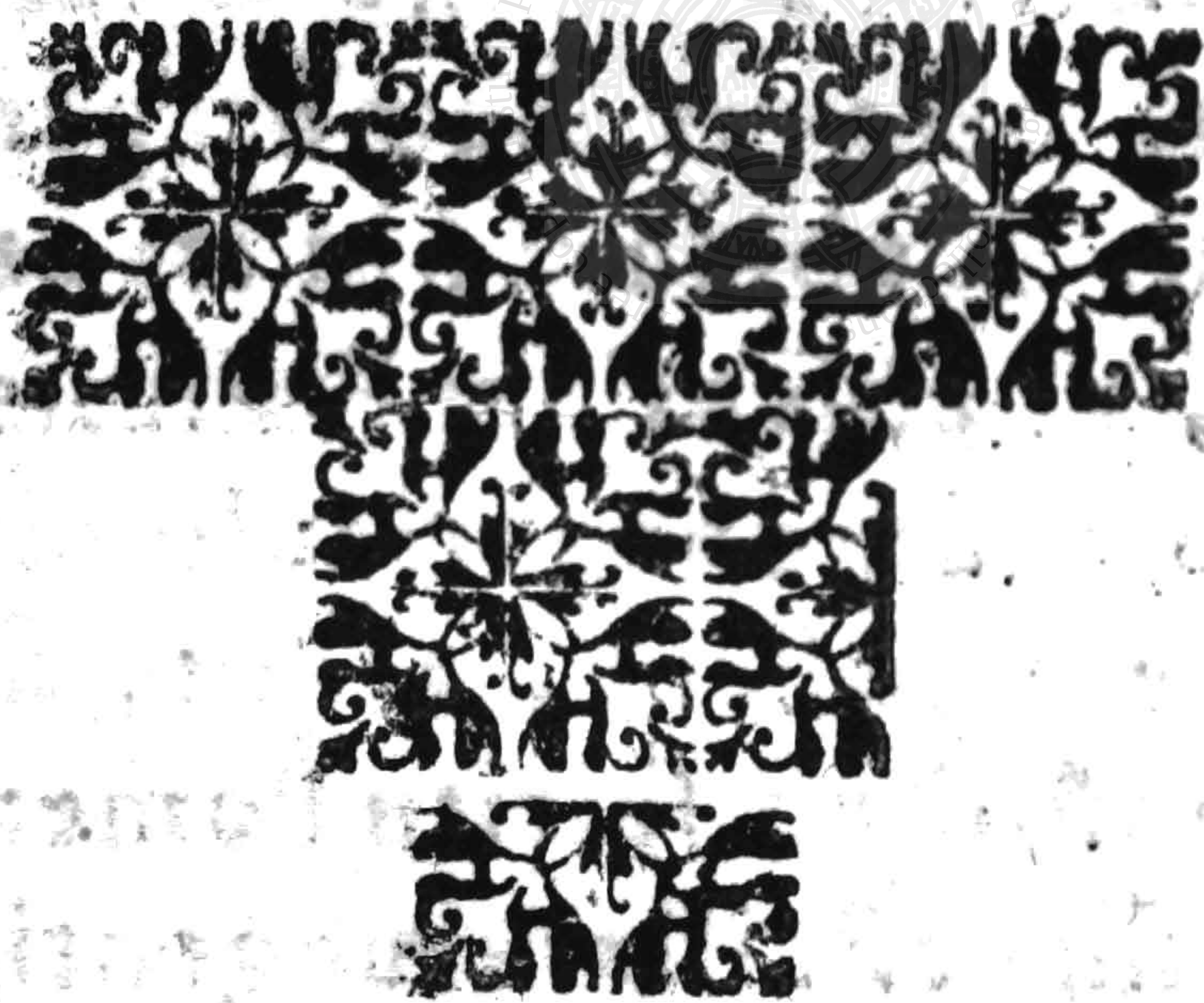
mnibus veneratus est tam vtile so-
mniū; tum, quā potuit pietate votū
edidit, apportandę ad Deiparę sta-
tuā candelę, cū primūm per vires
posset. Vim voti fuere primi qui se-
tarent chirurgi, qui nō sine admira-
tione conspexere, & pertinacia ha-
stenus coire vulnera, & in pus ma-
turari, ceteraq; mala, quę tot frau-
dassent pharmaca, sine pharmaco
sensim evanescere. Postquam verò
ipse Nicolaus brevi tempore ite-
rum se hominem esse, & sanum
vidit, sibi primūm, deinde & alijs
in pretio esse cępit. Quapropter
quamprimūm emptā à propolis
candelā ad sospitatricē columnam
properat, actisque, vti decebat,
Deiparę gratijs, quid candelā agen-
dum, atq; vbi locorum relinquen-
da sit, deliberat. Interea fessus de
viā proximo in cespite confidens
in somnum labitur; cū à moni-
tore

tore suo iterum jubetur candelam
 in urbis usque curiam deportare,
 & pleno senatui, qui tum commo-
 dum conveniebat, rem totam de-
 narrare. Nec tardum habuit me-
 nitor iste (quisquis fuit) Nicolaum,
 curiam accedit, & Patribus somnia
 sua, & quid, si ve portendissent, si ve
 praestitissent, intrepidâ oratione
 exponit.

Somnia sunt, & somnia demen-
 tis inelamant; hoc vno beati, quod
 non amplius impiè, sed piè dixerit
 Nicolaus. Postquam verò præpo-
 stera hæc sapientia detonuit; fue-
 re, quos ordo loquendi tangebatur,
 nonnulli, qui mitiora sentirent.
 Aiebant hi, se à maioribus certâ
 fide accepisse, iam olim ad hanc I-
 maginem æris campani sonum sa-
 crum auditum fuisse; qui utique,
 si quidē esset maioribus fides, tem-
 plum portendisset olim hîc loci

Deiparae exstruendum. Ita disces-
sum est. Nicolaus relicta cande-
la in curia domum proficiscitur;
quæ in senatu audisset de æris cam-
pani sono olim audito, quæque i-
pse vidisset, audissetque in somnis,
denique quæ coram senatu dixis-
set, passim omnibus narrat. Ita
cessaret licet senatus, populus ta-
men ad vota, & preces conversus
fecit, ut ex ære, quod divites plebis
primo concursu congesserant, bre-
vi facellum staret è ligno quod I-
maginem sacram, & appensa mu-
nera defenderet. At illo ipso
anno 1504. tantum piè contulit
Franconia, ut brevitemplum no-
uum & amplum staret. Iam Dei-
para Dettlbacensis ob miracula in-
tegro seculo patrata eo loco est, ut
etiam confinibus Franconiae, ac
longius positis pretiosa sit.

Historiam scripsit Ioannes Türubemius Abbas Spanhaimensis, Vir doctus & religiosus. Miracula plures alij. ad me imaginem misit R. P. Bartholomaeus Steinson, Rector Collegij Egrani.

XVII.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
WEYERENSIS.

ANdecensium Bavariae Comi-
tum Ducalis Prosapia multos
Ecclesiae Divos dedit, quorum ali-
quos Summi Pontifices in album
Caelitum ritu consueto retulerunt.
Hos inter fuit Otho successionis
ordine octavus Bambergensium
Praesul. Is ubi suos sibi ita constare
vidit, ut absentiam Praesulis nullo
fidei morumque periculo tantisper
sustinere possent, ardore fidei, &
& Apostolico spiritu Pomeraniam
ingressus est, illaturus genti, idolis
etiamnum subiectae, fidem, & cum
fide Christianos mores. Factum
hoc est tantae cum Othonis gloriae,
ut, licet patratis passim miraculis
illustris esset, Apostoli tamen titu-
lo longè factus sit illustrior. Bis o-
mnino

mnino Pomeraniam ingressus est. bis magnos in fide propagandâ progressus fecit, viditque arduum opus esse, & Apostolis, id est, primis prædicatoribus, nunquam non difficile, fructum labori parem producere.

Multum ad hoc contulit, quòd parentes Othonem à prima infantiâ dicassent Deiparæ, atque ipse per se plùs Mariæ, quàm Matri devotus à puero extitisset. Præ cæteris tamen Virgini gratum fuit votum, quod in confinibus Franco-niæ Virgini fecit, se sacram ædem, quæ tunc ibi commodum fundamenta acceperat, Deipara dedicaturum, si audiretur à Pomeranis, fidemque auditores susciperent. Non ita multò pòst populum ultra spem expertus morigerum, & in fidem pronum, ad suos intermutua gaudia redux, templum, quod inte-

rea ultimam manum acceperat, eâ pompâ, quam illa ferebant tempora, Virgini dedicavit.

Atque hoc primum Weyerensis Virginis miraculum haberi potest, quando non sine miraculo contigit, gentem barbaram ab idolis ad veram fidem transire, sine sanguine sui Apostoli.

Exinde iam Weyerense templum tot iam seculis nunquam non magnis populorum accursibus celebratum est. E miraculis quæ R. D. Fridericus Fornerus Episcopus Hebronensis, & Bambergensis Suffraganeus, magno numero conscripsit, & edidit, duo affero; primum esto.

Puer parvulus, penè infans, læthali oppressus morbo ter ad extrema devenit; animam egit, &, si parentibus credimus, ter mortuus est. Ter quoque parentes, voto aurei

nummi facto, Weyerensem Deiparam invocârunt, semper felici successu, nisi quod nec primo, nec secundo ad vitam reditu perfecta redierit valetudo, quæ tandem ex tertiâ morte. cùm parentes tertium nummum vovissent, ex integro est restituta.

Alterum prodigium juvenis fuit, qui post plura stipendia sub Carolo V. in Ungaria à Tureis, dum incautiùs pugnaret, captus est, & Belgradum ductus, inter vincula, & compedes tristissimâ expectatione servitutis. Primâ statim nocte marcebat: quam eousque precibus ad Divam Weyerensem (nam illis è terris fuit) consumpsit, dum contentione precandi festus, & vinculorum pondere degravatus sponte in terram prolaberetur in necessariâ quietē. Interea Virgo pro eo plùs, quàm ipse sciret, sollicita mandavit An-

gelis suis, ut in manibus eum portarent, nè forte offenderet ad lapidem pedem suum. Illi ad nutum Reginae suae promptissimi hominẽ suavissimẽ sopitũ Belgrado Weyeram usque sine sensu deportant, & ad Altaris summi gradus deponunt vinctum, ut erat. Tempus erat, quo æditius monebatur, populo facere copiam templi. Is viso hospite, furẽ ratus, facturus officium suum erat, quod exhiberi furibus solet. At vero ubi è somno excitatum vinctũque vidit, non æditius magis furem vinctum, quàm is æditum stupuit. Diu uterque in alterius vultu hæsit; neque ædituus capere satis potuit, quæ miles inter lachrimas, & singultus referebat. Inter hæc plurimorũ in oculis (nam interea populus convenerat) rumpuntur vi latente vincula; defixis admiratione omnium ani-

animis res penè incredibilis exponitur. Nemini dubium fuit, quin Deiparæ hoc beneficium deberet miles, quando nemo erat, qui ferrum, quod manus, collum, pedesque constringebat, absque fabrilibus instrumentis rumpere posset. Itaque rupta divinitus vincula argumento fuere, vera quoque esse, quæ de Belgradensi carcere juvenis memorabat.

*Imaginem ad me misit, & de templo
Weyerensi plura ad me scripsit R. P.
Bartolom. Steinson, R. Collegij Egrani.*

XVIII.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
CONSOL. AFFLICT.
BAMBERG. SOC. IESV.

Quo tempore in fide Catholica
Widderna vrbs binis Wimpi-
nâ Imperiali leucis distans flabat,
amorem venerationemque præter
alias pietatis exercitationes in Ma-
riam Virginem singularem alebat.
Accepta fuisse Cælo gentis in Dei.
parâ studia, miracula declararunt.
Vnus è vicinis montibus frequen-
tiâ viatorû terebatur; seu quòd cõ-
pendia eo tramite quærentur iti-
neris, seu quòd clementiorẽ viam
loci natura negaret. Cùmque in
ascensu nulla cuiquam fatigatio,
aut torpor obreperet, quin & one-
re se leuari sentirent bajuli, admi-
ratio, ac stupor aliquamdiu homi-
nes tenuit, nullâ animis succurren-

te causa, cui rem tam prodigiosam
 contra naturæ leges adscriberent.
 Habet hoc omnis novitas, ut vehe-
 menti quadam vi ad se trahat, ra-
 piatque mortalium animos; quip-
 pe quibus innatus est sciendi appe-
 titus. Verum ubi impetus defer-
 buit, capiatque velut è tenebris
 promicare latens ratio, aut certe
 nuda experientia abire in consue-
 tudinem; tunc nimirum existima-
 tionem paulatim vilescere, admira-
 tionemque in contemptum quen-
 dam verti videas. Widdernensibus
 sic evenit, apud quos ascensus ille
 montis miraculo facilis, omnem
 fere lapsu temporis miraculi opi-
 nionem amisit. Avertere subin-
 de qui locum accolebant, solum na-
 turæ facundum, si cultura diligens
 accederet, proventus vini vberes
 polliceri. Igitur admotæ operima-
 nus, monsque à vepribus expurgari
 captus.

ptus. Locus erat ipso in vertice
dumis etiamnum horridus. ac nul-
lo subactus ligone, ad quem quò
propiùs fossiores accederent, eò
recreari magis, viribúsq; refici sibi
videbantur. Primùm ergo ea de re
sermonem, ut sit, inter se miscere:
tum curiosius oculos circumferre
incipiunt: demum spinas inter ac-
sentes Imaginem conspiciunt B. V.
Puerum IESVM. inter brachia
complectentis, mole ex alabastro
haud grandi, nullo alio quàm sen-
tium, spinarúmque tectam vela-
mine. Quis hic eis religionis inje-
ctus ardor, quæve ex dulcissimo
Imaginis aspectu oborta sit lætitia,
nec ipsi opinor satis dicerent, si
adessent; neque nos exprimere
calamo possumus. Certè poten-
tissima est ad commovendas men-
tes religio; quippe Divinitatis me-
tam, reverentiámq; secum vehens.

Neque

Neque obstat, quòd in profanis
 hominibus sæpe non religio,
 sed temerariæ, impiæque credu-
 litatis infecta labe suspicio sit.
 In preces, ac vota solutos, pro se
 quemque supplici animi affectu ve-
 neratum esse Virginem, nullum mi-
 hi dubium reliquitur: exinde ad
 Magistratum res, ut decuit, tota
 delata, eum ac plebem omnem ad
 spectandum excivit. Sublatum il-
 lico de terrâ simulacrum manibus
 Sacerdotes reverenter excipiunt,
 inferuntque civitati, ac demum
 parte templi veteris, dum novum,
 omnium iam votis atque animis
 destinatum confurgat, honestissi-
 mè locant.

Electus primùm in templi fun-
 damentum vertex ipse montis, in
 quo reperta Imago fuerat. Verùm
 cum is altior esset, quàm ut com-
 modè à supplicantes adiri pos-
 set;

fer; visum est in adiacente è regione planitie ædificium moliri. Iam dimetiendis spatijs architecti, iam cædendæ comportandæq; materiæ fabri operam navabant: alij saxa eruere, calcem restringere, alij cæperant, illi jaciendis fundamentis terram egerere, isti egestam avere; verbo, omnia latè circum loca strepitu ac murmure concursantium resonare: cùm non hunc, sed priorem struendæ ædi locum Virginem designasse, novo prodigio commonstratum est.

Noctu quiete necessariâ reficiebantur operæ, & ecce trans fluviũ in jugum montis vi humanâ majore omnis fere, quæ ad manum erat, materia transfertur. Stupefacti insolentiâ rei fabri, simulque experimentum prodigij sumpturi lignis, quæ restabant, per noctem incumbunt. Rideant, quæ narramus,

mus, incredulitatis alumni, operum
 Dei admirabilium subfanatores,
 non nos eorum terret dicacitas,
 humano ingenio Dei metiti poten-
 tiam, & stultum, & impium cense-
 mus. Ipsi ergo fabri cum lignis in
 verticem montis, in quem reliqua
 iam materia evolaverat, per quie-
 tem rapti sunt: quo factum, ut per-
 suasi rerum tam mirabilium even-
 tu Magistratus, templum sine mo-
 ra jugo montis imponerent, in eó-
 que piè imaginem collocarent, in
 quoddam veluti gentis suæ asylum,
 communéque vicinarum civitatum
 præsidium. Patuit confestim, quā
 mente sedem sibi Virgo apud Wid-
 dernenses delegisset. Etenim que-
 madmodum aperto fonte, qui igno-
 tus agricolis stagnantes diu intra
 cavernam undas coercuit, vberes
 ac limpidi in prata rivi defluunt,
 quibus ex saturata æstuans, hians-
 que

que calore tellus copioso mox ger-
mine luxuriat; ita in homines Ma-
riæ uatim se bonitas diffudit. Pul-
sæ ab humanis corporibus malignæ
febres, lentâ tabe in mortem ver-
gentibus salus, spēsque vitæ reddi-
ta, debilibus membrorum vigor,
animo anxij quies, atque tran-
quillitas donata. Verbo, fecundam
pijsima Virgo se, præbuit miseri-
cordiæ Matrem.

Invasit inter hæc Widdernensem
agrum sæva lues, Hæresis scilicet,
animis magis, quàm corporibus
noxia. Itaque quod multis alijs in
Germaniâ urbibus, hoc & Wided-
næ accidit, ut iam non gradu, sed
præcipiti cursu à virtute descii-
sceret, transirerque ad vitia hæ-
resis labe semel infecta. Negare &
tunc caput liberalem manum ho-
minibus, fidem negantibus Deipa-
ra Virgo, certissimo documento,
stare,

stare non posse favorem cæli, vbi
religio collobascitur. Stetit ergo
longo deinceps tempore nullo cul-
tu, nullóque splendore conspicuum
Virginis templum; stetit & cultoribus
destituta statua, aut nolenti-
bus, aut non audentibus eam loco
movere hæreticis, ob veterem mi-
raculorum, quæ patrauerat, glo-
riam, memoriámque. Itaque ne
inhonora, sitúque ac pulveribus
obstita omnem tandem, vel digni-
tatis, vel religionis pristinae spe-
ciem amitteret, aliò transferri Vir-
gini est visum. Bambergam ele-
git: cuius avitam in se pietatem,
plenissimámque sinceri cuiusdam
amoris venerationem ignorare
non poterat. Non statim tamen
atque in urbem delata Imago est,
honos ei publicè haberi ceptus.
Remoram iniecit civis quidam
nomine Casparus Neuhofer, Apo-
stoli-

Stolica Cæsareaque Auctoritate
Notarius. Is cum Imaginem An-
no 1617. ab amico quodam suo
ex hæreticorum ereptam manibus
domo ac sacello recepisset, plures
annos cultum ei honorémque pri-
vatum exhibuit, non sine remorsu
aliquo animi (ut ipsemet referre
solitus est) conscientiaque occul-
tati tam diu splendissimi ac publi-
co nati sideris. Tandem die qua-
dam inter precandum, cum ani-
madvertisset, altero ex oculo li-
quorem quendam oleo, quàm a-
quæ similiorem, profluere, terri-
tus, ac iam planè religioni sibi du-
cens, moras in hoc detegendo the-
sauro longiores trahere, duobus
è Collegio Soc. IESV Sacerdotibus,
& recens stillantis olei miracu-
lum, & totam, quam hætenus re-
censuimus, historiam aperit, scri-
ptoque proluxo, cui nomen atque
in.

insignia sua appressit, firmat. Patres Collegij ipso festo Purificatæ Virginis anno 1625. in templo eum exponunt, Ecclesiastésq; , cū multa præclara de laudibus magnæ Matris atque huius ipsius iconis miraculis dixisset, xenij loco offert populo pronissimè audienti, acceptantique. Atque hic demum pristinus alibi ei exhibitus revixit honor. redijt donariorum copia, ac splendor & gloria miraculorum. Ex quibus vnum appono, vnde cætera estimari queant. Secesserat messis tempore Anno 1628. Virgo quædam, siue negotij, siue animi causâ in vicinum oppidum: inter eundem prædantiū equitum globum conspicata timere cæpit notam eius farinæ hominum petulantiam. Metum solitudo augebat, & vanus in amplissimo clamor; sola quippe erat, neque è vicinio, si vis
pa-

pararetur, spes vlla. Irruit interim
 è prædatrice cohorte vnus haud
 adeo timēdus, si nummos posceret;
 sed aliò scilicet spectabat proter-
 via: castitatis florem extorquere
 re propositum erat: quid faceret
 omni humana ope destituta puella?
 illico Bambergensi Divæ æternam
 virginitatem spondet, si hoc con-
 tingat periculo fungi; dixerat, &
 ecce, prodigium; apparuēre quippe
 messorū quoquo versum frequen-
 tes catervæ, qui colligendis mani-
 pulis instare videbantur, quibus vi-
 sis, leno ille in fugam properè actus,
 Virgo metu ac præsentī periculo
 liberata est. Messores quasi fundi
 officio ex oculis evanuēre.

*Ex hist. typis cum approbatione
 edita Bambergæ 1647.*

RHENUS.

XIX.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
EBERHARDOCLVSANA.

Tertiam tibi columnam, & tertiam quoque Imaginem Deiparae dolorosam ex Germaniâ afferro, magno ijs solatio, qui Mariæ honori operantur, & magna quæque aggrediuntur.

Posuit hanc in trivio, è quo Treviros, Coloniam, & Moguntiâ, vrbes præcipuas iter est. Everardus quispiam è pago Esch, rusticus homo, quem tamen virtutes plûs quàm civiles nobilitârunt. Pietas sincera, simplex patientia, & quòd caput est, in casto cælibatu vita laboriosa Deipara fecêre acceptum. Nec mirum: nam & ipsi quoque Deipara in corde semper, & ore fuit. Ipse cum ad opus in agrum procede-

cederet, Basilicam suam, columnam non amplius vnâ structam, inuisit. preces fudit; quandoque etiam accensâ coram Imagine candelâ festiuius Patronam suam veneratus. Nec destitit, vsque dum & exemplo suo, & hortatione, vicinos quoque hac in Virginem pietate faceret æmulos. Non diu tulit Virgo suos salutatores; quin quandoque ea, quæ humanas artes superant, petentibus per miraculum annueret. Hinc tantus populi fuit accursus, vt quandoque templorum frequentiam vel æquaret, vel etiam superaret. Magna apud omnes Everardi fama, quæ tamen in auram Inter cachiños tota a volauit, quam primùm somnia sua produxit, quibus à gravi Matrona iussus est columnam sacello tegere, & fortè, (etsi ter è cælo monitus) plebis scitum secutus, opus vel nunquam
lapi-

lapide posito inchoasset, vel inchoatum destituisset, nisi loci parochus hominem animasset; quas ipsas pastoris sui voces acui sentiebat, iteratis identidē per somnium, & penē inculcatis monitis. Itaque decenti in loco, nec multum ab architecturae legibus aberrans fossam, coloni potius quam architecti ritu, ducit, eamque primo lapide honorat in sacrae fabricae fundamentum, & huic secundum, tertiumque superimponit, haecenus nulli regum supplex pecuniarum ergo, idque solum memorans, sibi que identidem occinens: siquidem, ut credo, Dei voluntas est, ut haec à me templi fabrica perficiatur, submittet ipse in tempore ea, quibus opus est. Mos namque Dei est dare, quod jubet. Everarde, inquebat, ne metue: Virgo est, quae imperavit, faciet ipsa, ut facias, quod iussit,

fit. Dictum, factum; nunc hic, nunc ille, alius atque alius, pecunias, vecturas, calcem, materiam lateritiam, ita in tempore ad fabricam contulit, ut nulla non dies materiam laboranti præberet, nullam tamen etiam die sciret, quis in sequentem esset necessaria allaturus. Ita fabrica denique non invenustifacelli stetit, ad quod undique accurrere populi spectatum miracula, quæ raritate & multitudine suâ Everardi curas fecere celebriores. Legitima fama est, iam tum cæcis, surdis, claudis, mutis, & leprosis hic remedium inventum. Adæmone quoque, sive per maleficia, sive gravius afflictos, præter non paucos furiosos, & maniacos, divinam virtute ad se rediisse testantur inter pretiosa & gloriosa anathemata viles grallæ, & infamia vincula, quæ peristromatum loco parietes templi hodièque tegunt.

Quam.

Quamdiu nullius lucri spes affulfit, nemo fuit, qui cum potestate Everardo molestus esset, nemo, qui pij hominis laboriosam, & nemini incommodam fabricam non laudaret. At vbi sacellum flavescere auro cæpit; hic enim verò nihil non pessimè actum erat ab Everardo. Quis fundum dedit? quis veniam struendæ fabricæ, & quidem sacrae? Dum litigatur, dum causa trahitur, statua quidem sacra in templum Piesportense deportatur, non sine spe auri, quod statuam comitari solebat. Everardus verò velut omnium scelerum reus in carceres & vincula compingitur. Ita ludit quoque in orbe terrarum cum filiis suis Mater non alio ritu, quàm filius solet.

Res diu, multùmque à Rhadamantho plus quàm accuratè examinata est, nihil tamen vel fingi

poruit in Everhardo plecti dignum. Ita litem contra superos licet contestatā deseruit hic iudex, & Everardum libertati, quam nunquam merito suo amiserat, restituit, facto beneficio, latronum more, superbus. Interea Everardus iam non somnijs, sed cælestibus, sine fraude, indicijs, & quidem repetitis identidem monetur, jubeturque è facello facere templum. Hæc amici (quis enim similia concedat inimicis) risu exceperunt, tantum non Tobiam occincentes, quid ipse à fofione, amicorum rogatu desistere noluerat; ob quam paulò antè coniectus in carcerem penè vitam amiserat. Parochus Echenensis vnus vnicusque fuit, qui hominem solatus, fecit, vt iussis diuinis obtemperaret. Ipse Everardus animum, nullo quidem evidenti indicio securum, maiorem tamen sibi fecit, illud

illud sibi nunquam non ingerens:
 si Dei voluntas est, vt per me è sa-
 cello templum fiat, dabit ille neces-
 saria pro templo, vti dedit pro sa-
 cello. Dat enim, quod iubet. Vide,
 lector, tardam quidem in auxilia,
 quandoque Deiparam, sed in tem-
 pore opportuno nunquam suos de-
 serentem. Vix Everardus statuerat
 parere imperanti Deo; cùm ecce
 mutatis repente omnium animis,
 nullo rogante, operam suam offe-
 runt artifices & operarij, pretiū la-
 boris expectaturi, quamdiu vellet;
 ipsūmq; fabricæ pretium offerunt
 summi, infimique, certantque cum
 civibus coloni. Et, vt fuerit non
 exigua laborantium, & pecunias
 comportantium multitudo; ea ta-
 men magnis modis aucta est mira-
 culo, quod ob raritatem & gratiam
 plurimū apud omnes valuit.

Æstnabat cælum, & operarios

ad querelas cum sudore cogebat,
 non sine minis, cessaturos se ad
 vnum omnes, nisi vinum Everardus
 afferret, in multorum grandem fi-
 tim suffecturū, quæ lagenam pau-
 lō antè apportatā iam exsiccāset.
 Everardus querulos, quantumvis
 ultra pactā mercedem postularent,
 bono animo esse iussit. Itaque la-
 genam vacuum ad pedes Deiparæ
 abiicit; ipse in genua prostratus o-
 mnibus inspectantibus orationem
 expansis in crucis formam brachijs
 orditur, & post breves preces lage-
 nam optimo impletam vino, quod
 Virgo misisset, operarijs porrigit,
 quo querulæ asperitatem linguæ
 rigent. Neque huius miraculi as-
 ferendi aptiores testes fuere, quàm
 qui jurare poterant, & totam se
 prius vacuasse vino lagenam, & ne-
 minem fuisse, qui secundò par bi-
 bisset.

Dulce præ cæteris portentum ad
 maiora speranda populo gradum
 fecit. Lubet afferre verba, quibus
 ipse Everardus à Virgine petijt, &
 obtinuit, quibus quandoque opus
 erat. Ea roganti amico sic adnu-
 meravit. Ego inquit amice, quando
 deficiunt me necessaria, ad Virginē
 Mariam videlicet, Matrē Dñi, Do-
 minam meam, & cæli reginam, fle-
 cto genua ad eius clementiam, &
 dico: O domina mea, tu impera-
 sti ædificare hanc domum, ac nisi
 succurreris mihi, dederisque, vnde
 vivere, & supplere possim, vt iussi-
 sti, cogor, & necesse habeo, cessare
 ab eo, quod te iubente incoëpi.
 Hisce precibus ad Virginem confi-
 denter effussis, statim cùm ad soli-
 ta revertor, dat area mea panem,
 cella vinum, fovea arenam, mun-
 dúsque operarios, qui gratis mihi
 ministrent, & certatim Dominae
 fide.

sua servire contendant. Hæc ille.

Sed ut ad historiam redeamus, quam illi à me nimis fusè narrari non querentur, qui Deiparæ negotia tractant, non ignari, se in Everhardo describi. Iam rerum dominus Everardus, superatis cum carcere contumelijs omnem discesserat nubem adversæ fortunæ; cum, ecce, Parochus Piesportensis Ioannes Oronis Berncastellanus post liberatum carcere Everardum, & statuat cum spe messis ablatam, nova bella molitur, apud Vicarium primò: deinde Capitulum Trevirense, denique ipsum Episcopum Brixinensem, Cardinalem Cusanū, qui tunc cum potestate Nuncij Apostolici Rheno præfuerat; is quia vera credidit, quæ Parochus confinxerat, vetuit Everardo ulterius in fabrica progredi, intentato anathematis fulmine. Everardus hæc

Virgini questus, à Cardinale veniā
prostratus petit finiundi operis,
sed coloni oratione rationes Paro-
chi fuere valentiores. Interea Cardi-
nalis letali repente morbo corre-
ptus, mali causā cognitā omnem
Everardo restituit potestatem, &
auxilium quoque, si convaleretur,
promisit, convaluit ille quidem,
sed alio iterum morbo in lectum
abiectus non ita multò post, dum
Romam repeteret, obiit.

Parochus quoque oculos ape-
ruit, quos illi hactenus spes auri
clauferat. Matrona, quam sacris
Ecclesiæ ad ultimam lucram muni-
verat, asseveravit, se victuram, si
ipse in templo nondum finito, sa-
crificaret, & dissuadentem obtesta-
ta mulier est. Ita coactus in altari,
quod vocant, portatili missæ SS.
sacrificiū peragit, Deum precatus
his verbis: (juvat ipsa, vt sunt, af-

ferre) Optime Deus, si in tuo æterno decreto statutum est, Sanctissimā Matrē tuā hoc loco honorare, ostende id mihi hodierno die indigno famulo tuo manifesto indicio, & mox redde sanitatem per merita S. Matris tuæ ægrotanti Matronæ, pro qua missam dico, ut ex hoc aliud & ego sentiam de hoc loco, & meos etiam parochianos aliter de tota re instruam. Dictum, factum; nam mox perfecto sacrificio ad matronam reversus, sanam & valentem invenit. Itaque primus ipse miraculi præco culpam suam cum lacrimis deprecatus est.

Templum denique omni ex parte finitum, Archiepiscopus Trevirensis contra morem suum ipse anno 1450. dedicavit, tanto hominum concursu, ut aliunde è circum vicinis locis annona fuerit advehenda. Everardus undecim
an.

annis iniquissimis aduersariorum conatibus laceratus, & fractus, annum non amplius vnum super-
vixit. Atque vt orbi quoque con-
staret, labores cælo placuisse, divi-
ni destinatione consilij octavo Se-
ptembris, ipso nascentis Virginis
festo, mundo, cui iam dudum mor-
tuus erat, valedixit, cæloque natus,
& illatus est. Quam mercedem
habitori sint, qui tam prudenter,
támque piè (si superis placet) co-
natibus Everardi obstiterunt, tunc
patebit, cum omnia patebunt. In-
terim Fili, accedens ad servitutem
Mariæ Matris Dei, præpara ani-
mam tuam ad tentationem.

*Historia typis auctoritate pu-
blicâ vulgata est. Imaginem ad me
misit, & hæc excerpfit R. P. Ioannes
Bilstein Colonia.*

ALSATIA.

XX.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
TODT-MOSIANA.

Maximarum Germaniæ silvarum una est Hercynia, quam incolæ ob altissimarum arborum perpetuam umbrâ vocant Nigram. Hæc olim paludē habuit mari mortuo peiorem, tetrâ mephiti, quam in omnem latè regionem sparsit, nulli animalium non lethalē. Hinc apud Germanos à morte nomen hausit, Todt-mos appellata. Inter præaltos montes, & silvas non amæniores, collis exurgit, qui pulchri nomen adeptus est; seu quòd unus inter omnes venustiss silvescat, seu quòd miraculosæ Imaginis sedes est. Certè non averfata loci naturam Virgo, anno Chri. 1255. Reverendo D. Theodorico Pa-

Parocho Richenbacensi per speciem oblata est, monuitque dilectis verbis, velle se, ut Pulchrum collem posthac sibi in habitationem deligeret, sibi que eo loco serviret. Excussum cum somno caeleste monitum toties repetijt Virgo, dum denique fidem inveniret. Sed quam terrarum parte quaerendus esset hic collis, non parum habebat sollicitum Theodoricum ad cetera omnia iam paratum. Interim Tornio quiescenti, quem dies ante tempus deservierat, a parocho susceptus est hospitio. Felix caena, quae duos Deiparae tam devotos servos coniunxit. Tornio non sine laetitia singulari Theodoricum auditor, postquam & nominari, & ignorari pulchrum collum audivit, se verò exclamat, & ducem viae fore, & laboris socium. Nocte inter Mariae laudes penè sine somno exacta, viam exordiuntur, adiunctis sibi non.

nonnullis faciendo operi aptis. Locum ubi attigerunt, salutata Virgine frutices primum leviores extirpant, deinde etiam arbores nonnullas minores deijciunt, & locum parant ædiculæ, quã Theodoricus brevè è ligno compactam incoluit; atque hoc primum Virgini obsequium præstitisse non contentus, de sacello non pauca est locutus, in quo Virgo à se coleretur. Sed obstabant arbores tantæ altitudinis, quantam qui non viderunt, mente concipere non solent. Hæc quia ipsum solem (nam densæ frequentésque erant) excludebant, noctem potiùs perpetuam, quàm umbram fecere; unde videas, silvam non malè nomen accepisse à nigredine. Itaque Deipara iterum per somnum conspecta Theodoricum docet, pinum, quam nescio quis, incisâ cruce notave-

staverat, admotâ securi in terram
deijceret, ex ipso arboris casu vi-
surum, quâ templi longitudo ver-
gere debeat, cacumen verò quò
pertinuisset, ibi altaris locum fore,
Omnia bene. Nec putem ijs in-
terris vnquam alacrioribus animis
facellum Deiparæ structum. Cæ-
terùm vt aliquid de Austriacâ pie-
tate locus haberet, tenuior do-
mesticæ rei fortuna fecit, quapro-
pter Rudolphum Habsburgi, &
Alsatia tunc Comitem adit, eum-
que rei totius narratione adeò suū
facit, vt quam primùm & sil-
vam, & proventus scriptis ritè
litteris firmatos, loco tribueret.
Hinc ædicula in iusti templi for-
mam excrevit, & ab Eberhardo
Constant: Episcopo dedicata, & pa-
rochiali jure dotata est anno 1268.
demum à Leopoldo Austriaco an-
no 1319. Monasterio D. Blasij, Or-
dinis

dinis S. Benedicti donatione
perpetuâ cessit.

Statua, quæ hodie colitur illa
ipsa est, quam Theodoricus intulit.
Est lignea, & iustam hominis statu-
ram æquat. Seder, & filium geni-
bus exceptum luget. Vultus ho-
diæque non sine miraculo vivi-
dus est, & primævi adhuc co-
loris retinens, quantumvis re-
liquum statuæ bustum, verè bu-
stum sit, ex quo olim flammis ere-
pta est, & tota quanta (si collum
cum capite excipias) in carbonem
versa. Hinc pretiosa, quibus tegi-
tur, pallia non ornatûs modò,
sed & necessitatis rationem ha-
bent.

Crevit inter arbores etiam loci
celebritas, fecitque, vt sub annum
1628. Blasius Abbas S. Blasij, tem-
plum, siue quia tantæ multitudinis
non capax, siue quia ruinæ proxi-
mum,

num, omnino deiiceret, maiusque ac elegantius ædificaret; quod hodiæque à pristinâ æstimatione non desciscit; plurimum ad id conferente Vigilantissimo Præsule, qui numerofo religiosorum cæui religiose hodie, & eruditè præest. Copiam gratiarum cælestium arguunt anathemata magno numero per vastos templi parietes appensa. Ex omnibus ea refero, quæ præ alijs ob raritatem suam merentur admirationem.

Primū esto, militū Heterodoxorū incredibilis modestia, vel ideo inter mira, & miracula pōenda, quòd Deiparæ statuis nunquā nō infensi, loco huic nunquam tot annis fuerint iniqui. Creditur timor divinitus iniectus levibus animis, nequid atrox auderent in sacrum locum, et si aliàs latè omnia ritu barbaro non semel vellaverint.

Adde

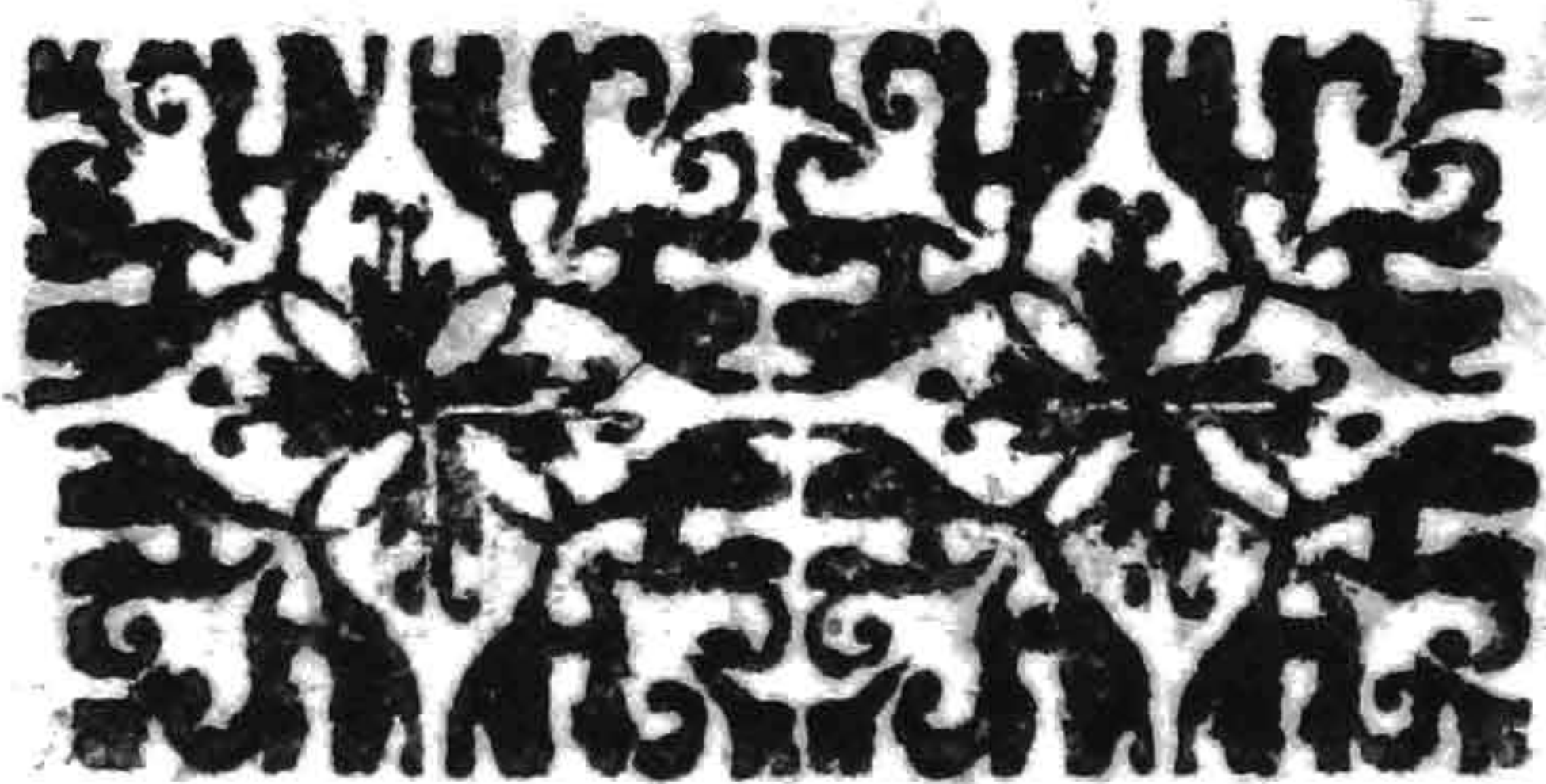
Adde secundo loco, plures per-
rapacissimi Rheni præcipites vor-
tices abreptos natatu evasisse post-
quam se Todt. mosianæ Virgini in-
ter vndas commendârunt.

Illud fortè rarius, quòd Mater-
no cuipiam non magis corporis,
quàm mentis oculis capto, vt quæ
hærefis ab infantiâ excæcaverat,
contigit. Is monitu amici ortho-
doxi Virginem adit, & sine morâ
oculorum vsum, obtinet. Ne
ingratus esset, Sospitatrici annuo
reditu beneficium testatus est, dum
alius quispiam cæcus cæco, hære-
ticus hæretico se ducem præstitit,
& votivam peregrinationē annuā
dissuasit, nullo vtique Materni lu-
cro, qui in priorem cæcitatem rela-
psus est, vt totus oculatus fieret.
Nam postquam facti pænitens no-
vo voto annui reditus se adstrin-
xit, & errorem eiuravit, rediēre

oculi, & oculorum vsus; &, quod caput rei est, sanitas mentis, melius de superis sentire docta.

Cuidam apparens Virgo scriptum morbi remedium libello precatorio imposuit: quod ille altero die inventum, lectumque morbo adhibuit, & convaluit. Hac omnia non tantum legitimo ritu examinata pro veris habentur, sed etiamnum hoc anno, quo scribo, testes (ut ad me perscriptum est) habent superstites.

Narrationem: cum Imagine misit ad me Constantiâ R. P. Georgius Gobat. Soc. IESV.

TYROLIS.

XXI.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
AD TILIAM.IN MONTE S. GEORGII,
PROPE SWAZ.

Diu est, cum hoc in monte ad
vallem Oeni posito è Boicâ
nobilitate nonnulli vitam egere
eremiticam. Initium tam arduæ
virtuti dedit Dynasta Aiblinganus
Ratholdus, cuius totam, & anti-
quam prosapiam iam pridem dele-
vit tempus, nimirum quantum pro-
sapiarum nobilium edax. Hic re-
pertum in saxo specum ad vsus ru-
di opere accommodatum incoluit,
non paulò ultra senectutis initia;
quæ tam humidi frigoris non bene
cum sustineret rigorem, coëgit
maximè propinquorum accedente

Afflictis tu spes unica rebus.

SA

IL

ad

ca

L

consilio, cellam sibi struere loco
amēniore. Electus ad hoc collis
perquam amēnus. Fervet opus:
sed eventu minore, quoniam ex
operarijs aliquos inopinus ex alto
casus afflixit; alios cæterà non im-
peritos artis incautè sublata secu-
ris, aut ductus culter nō perfundō-
riè vulneravit. Breviter: pauca ri-
tè, & ex arte, plura inauspicatò ge-
rebantur, ita ut mussitarent inter
se opifices, non videri è Numinis
placito hic loci sacram habitatio-
nem construi. Cogitationem hanc
cælo operarijs illapsam fuisse, per
columbas nunciatum est, siquidem
confestim rari candoris palumbes
duæ nullâ reverentiâ astantium o-
perariorum, ramenta vulnerato-
rum sanguine imbuta abstulerunt.
Res digna visa est, cuius explora-
retur exitus, juberétque sequi avo-
lentes columbas. Crebrius rediēre
sa...

sacræ aves, sublatisque, ut ante, ramentis cruore infectis relegere viam à prima non diversam. Credebant cum Domino operarij, velle Cælum, ut sequerentur volantes, & inventum locum, quò ramenta deposuissent columbæ, huic præferrent. Itum est igitur in silvam, & per arduo ascensu repertus est cum columbis rupis percommoda apex. Hic enim verò viæ non pænivit curiosos, sed pios vestigatores. Visum ijs est hoc in jugo optare Deiparam sibi, servòque suo Dynastæ Aiblingano habitationem: etenim & ramenta à columbis huc comportata sunt, & in tecti formam non inconcinne composita, satis docuere, hoc maxime loco placere Deo fabricam. Domus itaq; & sacra ædícula Rhatholdo erigitur, & S. Georgio dedicatur. Is famæ nominis sui alias quoq; non

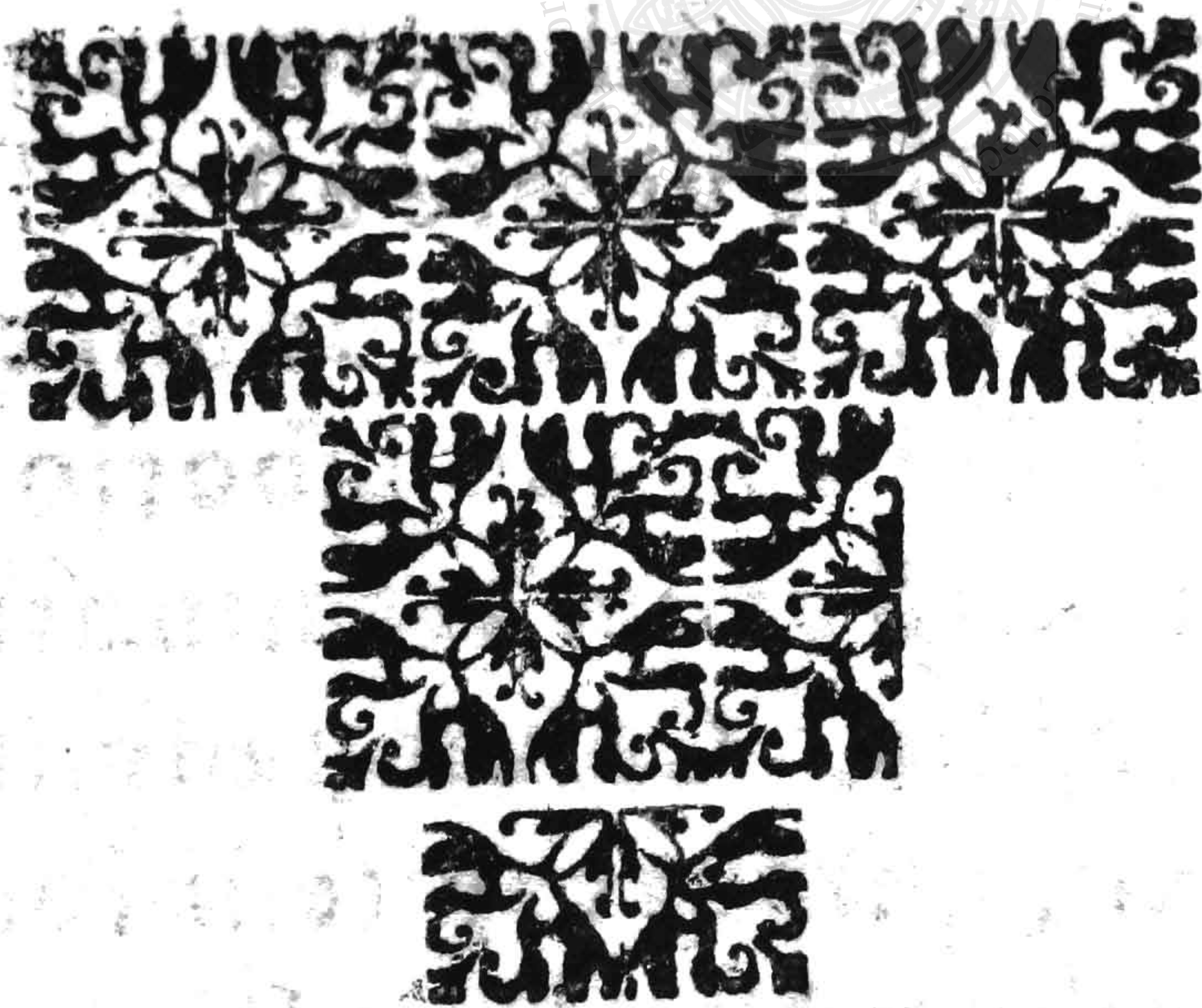
non disparis nobilitatis viros ad
sui imitationem traxit. Cella cui-
que sua fuit, adiunctaque cellæ æ-
dicula. Brixinensium Episcopo-
rum curâ deinde vita eremitica in
cenobiticam felici consilio mutata
est, & D. Benedicti alumni locus
traditus. Hi sacellū D. Georgij in
templum, cellam in cænobium
vertēre. Cæteras cellas & his ad-
iunctas ædículas tempus absumpsit,
si vnam excipias, quæ D. Virgini di-
cata sacello S. Georgij penè coæva
etiamnum perstat, sed ita aucta, vt
vel ipse auctor augmentum fabricæ
suæ mirari satis nequiret. De Tiliā
nomen habet, quia ad sita non lon-
gè Tilia gratiosam peregrinis um-
bram præbet.

Statua Virginis, quæ Filium ge-
nibus exceptum luget, sanè per an-
tiqua est; an illa sit, quam Rathol-
di socius sacello suo tandem quin-

to abhinc seculo intulit, non habeo dicere. Cōcursū populi, certo tempore supplicatum venientis, ciente vetustissimæ Indulgentiæ summorum Pontificium. illæ, quæ ab episcopo Milensi, Nuncio Apostolico, anno 1395. datæ sunt, etiamnum in tabulario servantur. Illud dolendum, quod miracula pleraque hîc patrata, majorum incuriâ, literis tradita non sint. Hodie illi maximè opem ibi inveniunt, qui malis affliguntur, sine quibus status conjugalis his seculis rarò senescit. Fuit qui sacrificium, nescio cuius voti reus, huic sacro loco deberet; hunc mors abripuit, cælo utique nondum satis commodum, donec negligentiam suam, & negligentiae pœnas non sine lamentis aperuit eis, quos sperabat à se omissum Missæ sacrificium procuraturos. Cætera ad me missa miracula, quia

quia à consuetis non differunt,
omitto.

*Relationem ex archivio cum ad-
iunctis pluribus hac de re tractanti-
bus litteris ad me misit Amplis: &
Religiosis: D. D. Benedictus Abbas
Monasterij Montis S. Georgij
Ord. S. Benedicti.*

SVEVIA.

XXII.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
WECHETALENSIS.

ROTENBURGI AD NICRVN.

PEr antiquos Germanorum mos
est, & fortassis vnà cum religio-
ne christiana Germaniæ illatus,
quo cælestes non modo in urbium,
pagorūque templis, domibús-
que colimus, sed etiam in apertis
campis. Hinc videre est passim ad
regias vias tantam iconum copiā,
ut perdifficile sit, ac laboriosum,
sacrorum istorum terminorū ini-
re numerum. Columnæ sunt soli-
do è saxo, quibus capitelli loco lo-
culamentum est: huic Divi cuius-
piam, sæpius tamen Deiparæ picta,
sculpta, vel etiam ex officina lateri-
tia opere plastico confecta icona,
statuave imponitur, clathris quan-
do-

doque ferreis, & inauratis, uti & tecto, cui crux pro fastigio est, ab injurijs cæli defenditur. Paupertina ubi vivi lapidis copia non est, laterculus adhibetur. Tribus coloni è trabe conficiunt, quâ terræ committitur, præustâ, opere quandoque non ineleganti, quin etiam colore inducitur rubro, aut viridi, hinc nonnunquam ætatem ferunt, & sæculum superant. Dici non potest, quantum viatoribus hæ metæ proſint. Vacuus quandoque, nec tamen ad cantandum paratus viator, quia lassus, hîc inter quiescendum vires restaurat, & quos fortè sub aperto cælo superos non cogitârat, hic etiam in viæ solatium invocat, quandoque etiam preces fundit & vota facit, quæ rediturus vel coniecto in appositam urnam nummo, vel affixâ cerâ solvat. Hæ plusquam Herculeæ columnæ via-

tori fidem indicant, quàm ea in regione expectare debeat, nunquam enim malâ fide vivitur, quando hi termini regionē definiunt; siquidem quotquot Romano Catholicæ fidei bellum indixêre, in has metas prima consumpsêre praelia, & primas vires: quin ipsis in terris, vbi bonâ fide vivitur, cum malæ fidei homo quispiam columnam eiusmodi præterit, circumspicit primū, atque ubi se sine teste solum videt, Iconem sacram vel luto conspurcat, vel naribus auribûsque mutiat, vel pedes cum brachijs truncat. Vidimus hoc ad ipsam templi cathedralis portam in ambitu templi, vbi Christo Crucifixo unâ cum latrone dextro miserrimè, lacerto sinister latro integerrimus permansit, vt scias quocum senferia vivus, quocum futurus sit post mortem, qui tam indignis modis ve-

vetustissimum è lapide monumē-
tum traſtavit.

Stetit cuiusmodi Columna ſolido
è lapide Rotenburgi ad Nicrum, eā
in viā, quæ Rhemingā pagum hete-
rodum ducit; huic loculamento
ſuo ſteterat iam dudum impoſita
Deiparæ dolentis ſculpta è ligno
ſtatua, Filium è cruce depoſitum
genibus excipientis. Fortè Hære-
ticorum quiſpiam hāc tranſiens,
cū nihil à ſe coëmptum recor-
daretur, quo gentis more è merca-
tu redux familiā exhilararet, hanc
ſtatuum conſpicatus fortuito, ab-
ſtulit, & parvulo, quem domi ma-
ter lactabat, puppæ in vicem dono
dedit; ſed poſtero die Rotenbur-
gum cū rediſſet, iterum ſtatuum
ſuo loco in columnā conſiſtere vi-
det. Miratur primū: ſed quia
non ignorabat, neminem ſervo-
rum (cū nullum homo ruſticus

haberet) loco suo restituisse, sed nec uxorem domo pedem extulisse, aliam à priori ratus, hanc quoque domum detulit: quia verò domi eandem esse, non aliam deprehendit, ne iterum vel auferretur, vel sponte suâ abiret statua, arcæ inclusit, retentâ secum clave securior: sed subsequente mox die, cum & clausam arcam sciret, & iam iteratò statuam loco suo stare videret in stuporē abire homo rusticus cæpit, & divinum quid subvereri in hoc iterato statuæ reditu, nec tertium tentare scelus. Res cum paucis amicorum communicata poscebat secreti fidem: sed quis hanc ab Heterodoxis expectet? Ita mox Catholicis quoque innotuit, à quibus certatim celebrari acursibus vicinorum cæpta sacratissima Icon: & appensis votis, coniectisq; in appositam urnam nummis

mis ita coli, ut brevi facellum staret è ligno quidem, accurrentium tamen pietati commodum, statuaeque non parùm gloriosum. Aucto deinde per cōgesta dona facelli thesauro, facile fuit molem lapideam exstruere, in quâ, ut decentiùs Dei-para sacra Imago conspiceretur, jussi pictores sunt faciem Virginis ornare coloribus; sed postero die evanuerunt colores, & vultum Virgo suum resumpsit. Itaque ad peritiores itum est, qui colores admove-
rent, quos lignum sustineret: sed & istos quamprimùm respuit, vultu non mutato. Ita demum didicere, qui operi præerant, Virginum Reginam omne stibium, omnemque cerussam, quin & omnem denique fucum odisse.

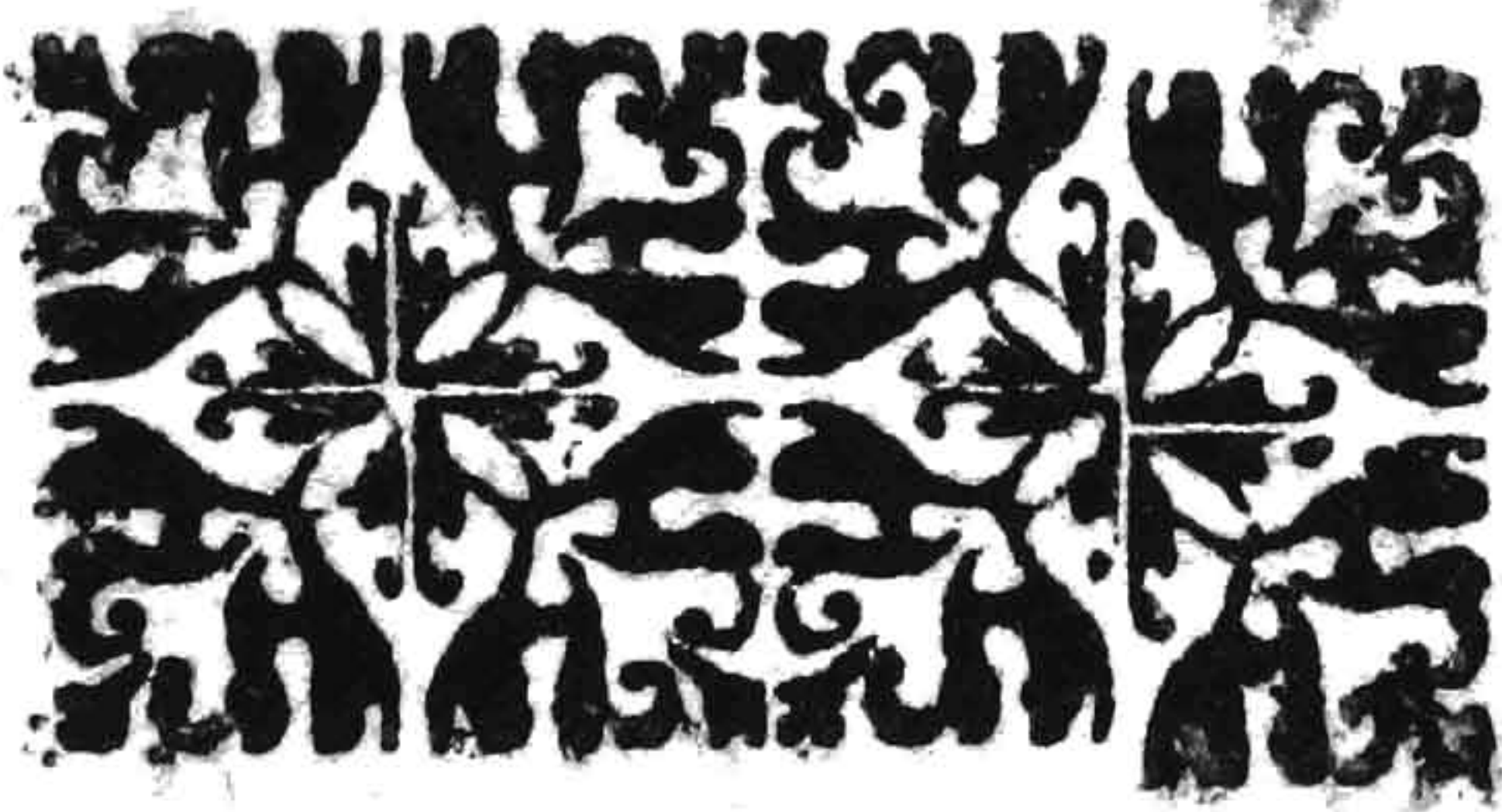
Præter coronam è puro auro, gemmisque interstinctâ copia anathematũ arguit miraculorũ patra-

torum multitudinem, quorum non pauca hæreticis quoque à Matre gratiarum obtigisse constans fama est. Ita & inimicis quoque benefacit, ut eos ad meliora trahat. Columnæ suæ lapideæ etiamnum insistit sacra statua, ita fabricam attemperante architecto, ut mediū templi obtineat, nunquam loco suo mota. E miraculis vnum appono.

Fuit, qui peregrinationem, ad quam se voto obstrinxerat, differret primū, deinde etiam negligeret, demum occupatus morte omnino exequi non posset. Obtinuit tamen, ut è purgantibus flammis, quibus hanc ob causam addictus erat, liceret sacrum locum visere. Venit Virginiſque parentosam statuum in columnā veneratus est; & ne præpoſteri nasutæ posteritatis aristarchi rem in dubium vocarent, vel

vel omnino factam negarent, oppi-
dò graves ignis notas præsentiæ
suz testes ipsa in lapidea columna
reliquit. Rem totam plùs, quàm fi-
dei hostes petere possent, examina-
tam probatàmque maiores cura-
vere ipsis templi muris inscribi, ut,
si fidei hostes taceant, lapides ma-
gnalia Deiparæ loquantur.

*De hac statuâ scripsit mihi R. T.
Wolfgangus Lieb. Roienburgo.*

BOHEMIA.

XXIII.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
BOLESLAVIENSIS.

Boleslavia Bohemiæ thesaurum
habet in agro inventum. Sta-
tua est Deiparæ, quam rusticus ho-
mo, cùm terram aratro profcinde-
ret, anno 1160. in gleba conspexit,
vtique transiturus, si boves velut
venerabundi in terram non procu-
buissent. Sustulit sanè, & latus do-
mum tulit, & ne quis eam dome-
sticorum, vel frangeret, vel auffer-
ret, in arca reclusit. Postridie cùm
ad opus redijisset, reperta iterum in
agro statua iterum à rustico do-
mum delata est. Crediderat bonus,
habere se nunc duas inter se ad a-
mussim similes, dum domum redux
& vacuam reperiret arcam, & ean-
dem esse, non aliam, totis mani-
bus

bus palparet. Tanto argumento convictus utcumq; colonus, aliam tamen habere se credidit, cum (ut nonnulli referunt) tertium eandem in agro reperit. Ita supremo Numini, cui sermocinatio cum simplicibus est, ludere quandoque lubet in orbe terrarum cum filiis hominum.

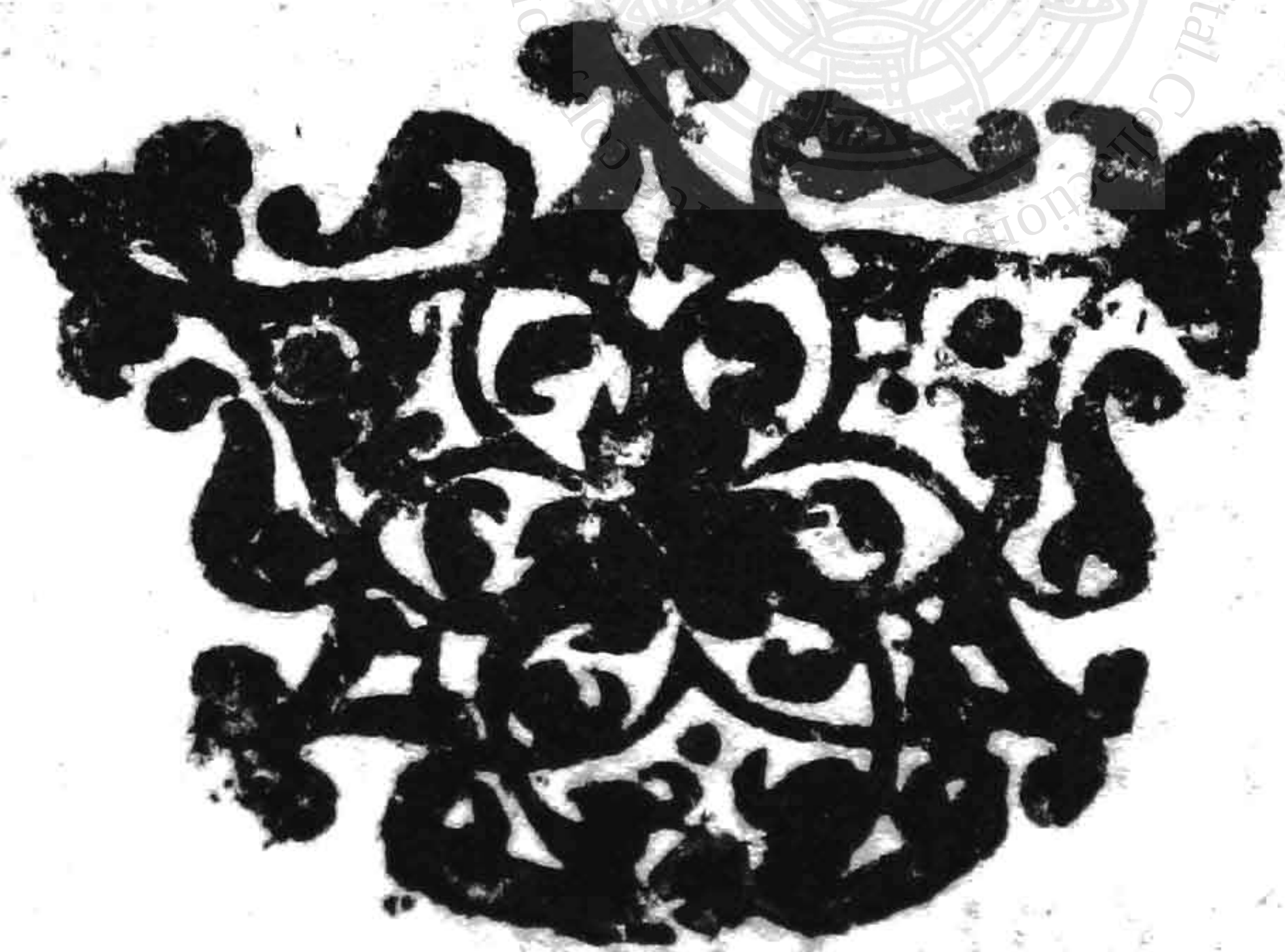
Canonicus Boleslaviensis Ecclesiae, cui hæc rusticus homo retulit, S. statuae locum dedit, è quo & cultum accipere maiorem posset, & si ita Virgini placeret, etiam beneficia rependere. Dici non potest, quàm citò toti Bohemiae virtus statuae thaumaturgica innotuerit. Hodie inter gemmas Imperatorias sedem invenit. Originem statuae huius, si ex metallo vno esset, & artificibus cognito, nemo esset, qui vel per suspicionem deprehenderet. Quia verò confusum ex pluribus

bus metallum est, viam in tenebris
monstrat scyphulus exiguae ma-
gnitudinis, & insigne temperantiae
argumentum, qui hodie inter reli-
quias S. Wenceslai Boleslaviae con-
servatur, è quo Divus bibere con-
suevit. Hoc, inquā poculum quia ex
eodē, quo statua, metallo est, nō va-
nè arguit statuam quoque, si non
ab eodem artifice, certè eodē tem-
pore iussu Wenceslai factam; nisi
fortè velis poculum hoc ad Lud-
millae vsus (neque enim maius est,
quam decet habere foeminam) fa-
ctum, & ad nepotem Wenceslaum
devenisse jure hæreditatis. Certè
auctor Bohemus de hac statua scri-
bens refert, S. Ludmillam S. Wen-
ceslai aviā, priusquam sacris Chri-
stianis initiaretur, idolum coluis-
se, quod Crusina dicebatur. Susce-
ptā dein cum baptismo fide idolum
confregisse, atque inde statuam.

Vir.

Virginis (si non etiam temperan-
tiæ hoc poculum) fieri iussisse.
Quod si ita est, non minùs peritos
ætas illa habuit statuarios, & au-
rifabros, quàm hæc nostra ferat.

*R. P. Andreas Schambogen Pro-
vincialis & R. M. Aloysius Bohuslaus
Balbinus hæc ad me perscripsere.*

XXIV.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA

AVLÆ REGIÆ.

PROPE PRAGAM

A Ulæ Regiæ nomen Cænobium Religiosorum Cisterciensium accepit, sive quòd olim ibi reges quandoque diuturniorem fecêre moram, cùm non plus uno milliari Praga distet; sive quòd ipsa fabricæ magnificentia, quæ summa fuit, & eorum fidem facile superavit, qui non viderunt, nomen loco dederit. Cæterùm Imaginis miraculosæ, quæ ibi est, originem aliam non accepi. Miraculũ quod unum unicumque (etsi cætera deessent) statux hunc titulum tribuere posset, in hunc sensum ad me perscriptum est.

Anno 1620. quo Bohemia specimen vidit eius temporis, quo tabe.

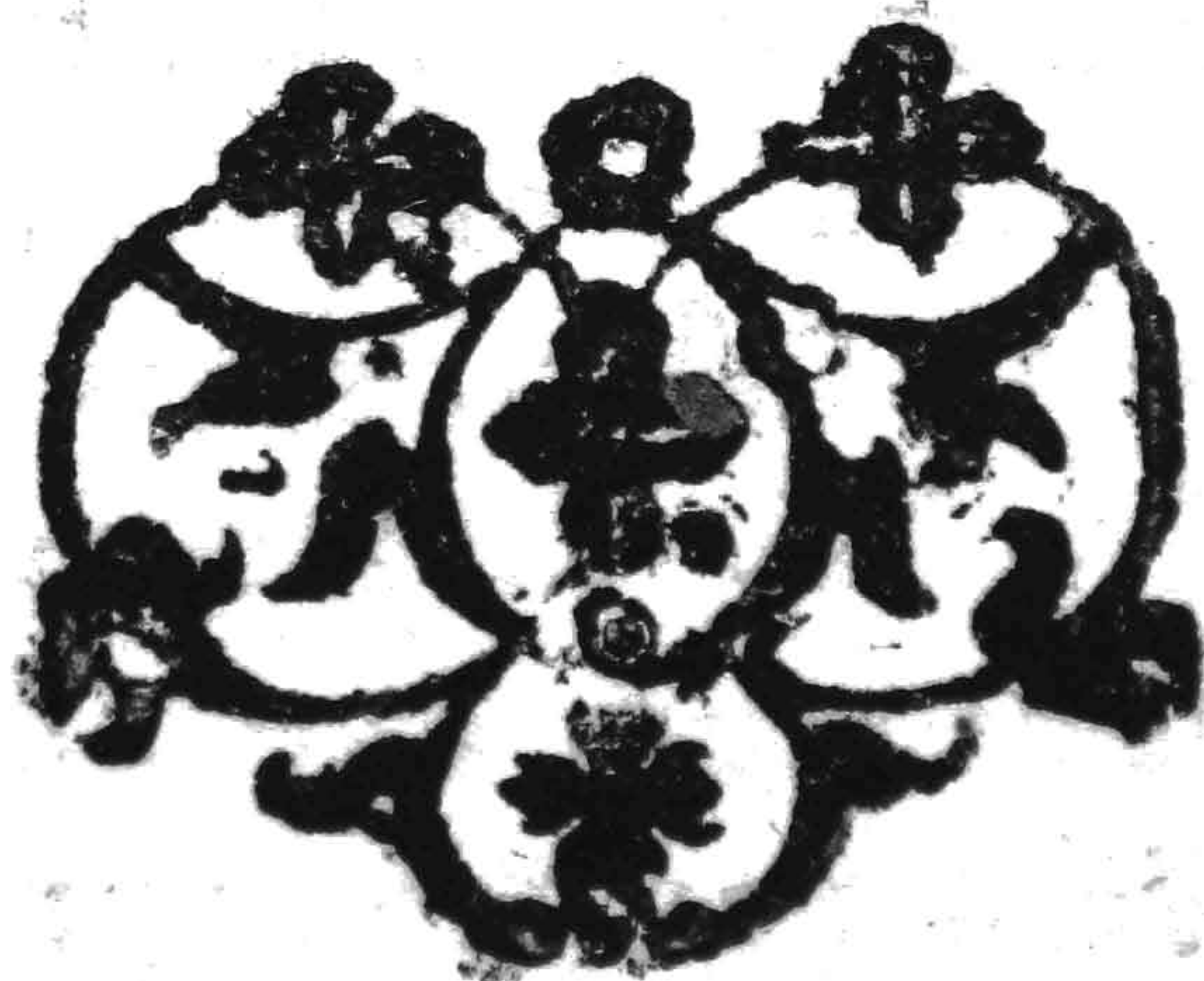

vescentibus hominibus præ timore & expectatione eorum, quæ superventura sunt. universo orbi, mors in votis est & remedium malorum. Eo inquit, anno, quo quod libuit licuit, mystæ hæreticorum, Taboritarum, plebeculam Pragensem propter communia non disparis sectæ studia, ostenso cum prædæ cænobio, ad facinus instigârunt, posteris celebrandum, quo direptâ primùm omni suppellectili, tot locis ignem celeberrimo ædifico inicere; ut una flammâ vastissimum cum cænobio templum corripuerit. Postquam satis sibi litatum credidit, entusiasmus Taboriticus Calviniani & Lutherani æmulus, tam splendidi facinoris patrator populus domum concessit. Vane-scence dein flammâ deprehensum est, totum cum templo cænobium ita in cineres redactum esse, ut nihil

nil amplius integrum inviolatum.
 que reperiretur, præter unam Cru-
 cem, ad cuius pedem duo Ottocari
 Reges depicti, & hanc, de qua lo-
 quor, Virginis statuam, quam nec
 fumus quidem libavit inter me-
 dios ignes. Hæc, si cætera non es-
 sent, sufficere pijs possent ad agno-
 scendam hac in iconemiram Vir-
 ginis tutelam, quam sacræ quoque
 statuæ cultores expectare possunt.

*Rem nemini in Bohemia non no-
 tissimam ad me perscripsit R. P. Io-
 annes Tanner, S. I.*

XXV.

IMAGO B. V. MIRACULOSA .
GLAZENSIS.

IN TEMPLO SOC. IESV

TEmplum hoc, quod hodie Soc. IESV est, ante quadringentos annos parochiale fuisse certo constat: quot ante annis ædificatum sit, ignoratur. Hic statua Virginis lignea est, quæ IESVM puerum brachio gestat. Vnum ex omnibus miraculis, & quod seiri potest, primum recenseo: de quo nolim iudicare lectorem, priusquam totum legerit.

Puer erat, minoribus scholis operam navans. In hoc B. V. insignie miraculū fecit, soli puero notum, & quibus puer narravit. Ego rem totam fide indubitata credo; nec dubito lectorem quoque crediturum, si totum, quod scribo, perlegerit.

gerit. Addo ipsa verba hominis, paucis omissis, quæ fastidio lectori esse poterant.

Ego, inquit, inter peccatores præcipuus, non nocte, sed in die publicè sanæ rationis existens, vigilans vidi cùm essem Glazij puer in scholis & (a) una dierum, opinor Sabbatho, in vesperis, cùm cantaretur, ni fallor, Salve Regina, & casu aspexissem Imaginem ibidem super maius altare collocatam B. V.; ecce repente facies Matris Dei valde indignanter se à me avertit, & partem dorsæ mihi obvertit. Attonitus ego paulò post ad me redij, vehementer horrui videre illam faciei, colli, & humerorum aversionem, quæ mihi videbantur sordida, mucida, & quasi lacerata, ut exprimere id non possim. Capi tristis rogare Beatam Virginem, ut dignaretur mei misere.

sereri, & vultum suum ad me convertere. Cùm sic orarem, desideravi cernere, an etiam facies Imaginis Christi Domini se à me avertisset; quam cùm averfam non vidissem, solatium accepi, & perrexì orare. Post aliquod spacium, lentè & quasi non bene contenta ad me vultum suum convertit in pristinum statum. Quo facto gratias breviter B. Virgini egi, & cum alijs ad scholam reversus nulli id manifestavi, ne tantus peccator appare-rem. His verbis, si duriores lectorum nanciscantur, fidem conabor facere, & rem altius, id est, ab ipsis temporibus S. VVolffgangi Episcopi à pluribus seculis exordior, è cuius vita miraculis referta unum factum afferro, quod qui hodie faceret inter heroica numeraret, atque eò libentiùs afferro, quia singulare est. Numerabat Dioece-

sis Ratisbonensis amplissima iam
à pluribus seculis inter subiectas
sibi terras totum regnum Bohemię.
Petiere Bohemi Episcopum pro-
prium; non dissentiebat Summus
Pontifex: requirebatur tamen
Wolffgangi consensus, sine quo
Bohemi Episcopum alium habituri
non essent. Is considerato nume-
ro ovium, qui vnius pastoris etiam
exactam diligentiam fallere pos-
set, libens volens sine vlllo pretio
vel spe pretij (quanquam postea à
Summo Pontifice Episc. Ratisbo-
nensis exemptionis privilegio do-
natus est) totum Regnum Bohe-
mię suę potestati permisit. Quod,
an omnibus successoribus ex ani-
mo placuerit, non inquisivi. Ex eo
tempore Bohemia Episcopos, &
deinde etiam Archiepiscopos ha-
buit, ut apud eos videre est, quo-
rum est hæc scribere, Primus Ar-
chie-

chiepiscoporum Pragensium fuit
Ernestus, de cuius virtute & do-
ctrina ne dubites, scito ab ipso
MARIALE de Laudib. B. V. pere-
ruditè scriptum, quod Augustiss.
Imperator Ferd. III. repertum in
arce Pragensi curavit imprimi in
forma maiore. Virtutis eximie fuisse
ex sepulchro eius habemus; tum
quòd sæpius liquorem oleo simili-
mum sudaverit, qui, sic, iubente
Nuncio Apostolico, inter Sancto-
rum reliquias asservatur; tum quòd
sepulchro suo à se constructo mo-
re veteri statuam suam opere per-
fecto imponi è lapide iusserit, non
parum miraculosam, quando illa,
vt prædixerat, pro incremento hæ-
reseos in partes rumpitur, quas la-
picidæ scalpbris suis sic divellere
non possent. Accedit futurorū præ-
dictio, nam præter hoc, quod dixi
de heresi futurum, noluit post mor-
tem

tem suam in templo, quod ipse
Canonicis Regularibus construxit,
recondi, futurum namque aiebat,
ut olim in eo equi stabularentur,
quod Fridericus paucorum men-
sium speudo. Rex nostro seculo fe-
cit. Quin ipsum etiā templum diru-
tum ijs in turbis est. Sed templum
elegit, quod hodie Soc. Iesv habet.
Hic hodiēque Ernestus, de quo lo-
quor, sit⁹ est E miraculis, quę passim
celebrātur, illud inter celebriora ad
me perscriptum est, quod, cū sub
Rege Bohemię Georgio Excōmuni-
cato quidā equo Sancti caput ma-
cherā amputāssent, ipse equū appo-
sito capite conscenderit, domūmq;
non incommodē pervenerit; vbi
tamen per se revulso capite equus
in terra se explicuit.

Hic, inquam, est, qui de se puero
ea narravit, quę suprā memorata
sunt: néve mendacij suspicio sub-
esset,

esset, moriturus hæc scripto reliquit. Vobis & alijs, inquit, duxi præscriptum & terribile miraculum in his scriptis publicandum, vos per viscera misericordiæ Dei, & per asperionem sanguinis Iesv Christi D. N. rogans & obsecrans intercedere pro me &c. Et quia Dei opera revelare honorificium est, rogo supraposita gesta in Ecclesia Pragensi, & omnibus alijs Ecclesijs, conventibus, tam religiosis, quàm secularibus, clero & populo fideliter publicari &c. Damus insuper omnibus, qui præsens scriptum legerint, audierint, vel alijs retulerint, quadraginta dierum indulgentias. Scriptum per me Ernestum sanctæ Pragensis Ecclesiæ Archiep. indignum, manibus meis sanguine peccatorum repletis.

Hanc Narrationem ad me misit R. P. Ioan. Tanner. Pragâ Imaginem accepi à R. P. Ioanne Schestak Glazio.

Imaginum B. V. M. Miraculosa-
rum, quæ Libro Tertio con-
tinentur.

Folio.

<i>Hispania.</i>	1. De Quadalupe.	8
	2. De Regula Legionis	17
	3. De Remedijs Cordu- bæ.	26
<i>Gallia.</i>	4. De Leticia Lauduni.	31
<i>Guasconia.</i>	5. Roquemadorana.	38
<i>Lotharing.</i>	6. Benedictæ Vallis.	42
<i>Burgundia.</i>	7. Liberatrix Salinis.	47
<i>Sabaudia.</i>	8. Montis Regalis.	52
<i>Belgium.</i>	9. De Gratia Cameraci.	58
	10. Aviotensis.	62
	11. Foiensis.	64
	12. Cancellata Duaci.	70
	13. Aqualiensis prope Leodium.	74
	14. Bonæ spei Valence- nis.	77
	15. Sternbergica. Vien- næ.	81

Fran.

IMAGINVM B. V. M. 171

<i>Franconia</i>	{ 16. Dettelbacensis. 94
	{ 17. Weyerenfis. 104
	{ 18. Consol. Afflic. Bam- berg. Soc. Jesv. 110
<i>Rhenus.</i>	19. Eberhardo clusano. 121
<i>Alsatia.</i>	20. Todt-mosiana. 134
<i>Tyrolis.</i>	21. Ad Tiliam in Mont. S. Georgij, prope Swaz. 142
<i>Suevia.</i>	22. Wechetalensis, Ro- tenburgiad Nicrũ. 148
<i>Bohemia.</i>	{ 23. Boleslaviensis. 156
	{ 24. Aulae Regiae propè Pragam. 160
	{ 25. Glazensis in templo Soc. Jesv. 163

INGOLSTADII;
In Officinâ Typographi-
câ Ioannis Ostermeyer

ANNO
M. DC. LIX.

ATLAS
MARIANVS,
SIVE
DE IMAGINIBVS
DEIPARÆ

PER
ORBEM CHRISTIA-
NUM

MIRACVLOSIS,

AUCTORE

GVILIELMO GVMP.
PENBERG

E SOCIETATE JESV.

LIBER IV

ITALIA.

I.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
DE PLANCTV.

ROMÆ.

Duras hominum mentes!
ô pectora cæca! Virum
Roma habuit, Gualber-
tum nomine, dignum, in quem
conijceret oculos Imago Crucifixi,
quia Cruci affixi Iesv amore in-
mico occisi parentis injuriam con-
donavit.

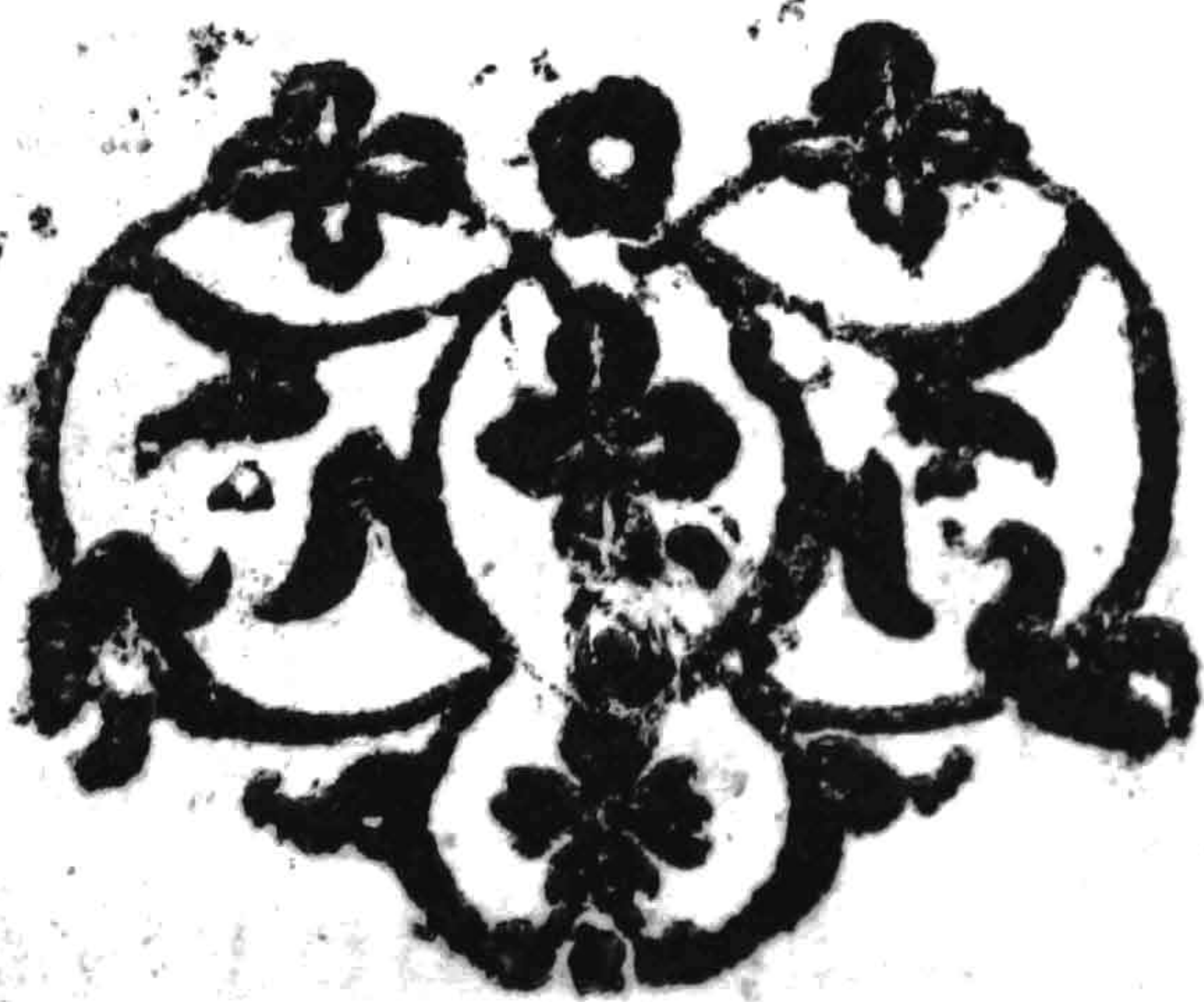
Huic non dissimile spectaculum
expectare visa est Deipara coram
hac, de qua loquor, Imagine sua,
quam, nescio quis, olim in muro
pinxit. Etenim prioris sæculi anno
quadragesimo sexto, inimicorum
par, vt ex opinione hominum lo-
quar, de controversia eo in angli-
portu decernere decrevit. Alter

tamen, & quidem armatus, adeo. que superior, veniam ab hoste efflagitare sustinuit; utique postquam non sine suspirio Imaginem Dei. paræ conspexit. Et profuisset sanè alteri beneficium oblatum, si illud acceptare, ac eo uti novisset. At ferox animus, & in se potius, quàm in supplicem, crudelis, omnia alia, quàm veniam crepans, furēnsque, etiā supplicis prodigiosam humanitatem egit in furias, suo, non illius exitio: nimirum correptis utrinque telis (nam impio iusta arma non erant) brevi congressu victor evasit, qui veniam poposcit, & hostē vitā exuit, pudendā prorsus victoriā.

Nihil hīc Virgo habuit, quod sine dolore spectaret. Itaque ad lacrimas, & planctum conversa ostendit, quid de utriusque flagitio in præsencia Imaginis suæ patrato sen-

sentiret. Imago sacra architecto-
rum diligentia, vnà cum parte muri
templo parochiali S. Salvatoris
proximo illata, titulum ei muta-
vit. Vnde hodie S. Maria de Plan-
ctu vocatur. Miraculorum deinde
frequentia templum effecit capa-
cius, quia Romanorum in hanc S.
Imaginem pietas, & reverentia,
prioribus angustiis capi non potè-
rat.

Octav. Pancirola in sua Roma

II.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
LIBERATRICIS.

ROMÆ,

N Escio, quid olim Romanæ
Urbi cum serpentibus, quid-
que Dæmoni cum Romanis fuerit,
quem ab ipso usq; Peloponensi Epi-
dauro serpentis sub larva urbi su-
persticiosè importârunt. Mamillas
habuisse refert antiquitas. Atque
utinam solus fuisset. Serpsit hæc
propago serpentum more, & vilis
Romæ habitus est, qui serpentem
domi suæ non aluisset; utique ho-
nores, quos totos Eva non dederat
in Orbis paradyso, in paradyso Ur-
bis Romanæ Oreo restaurante. Ter-
roribus non vanis concussa Roma
est, quia specum, quem Epidauria
bestia insedit, nemo vivus egressus
est, si quempiam libido videndi
immisit. Credi poterant præcipi-
tati

tati in Lacum Curtij, quirinde non
procul adhuc hiabat.

D. Sylvestro Pontifici datum è
cælo est, hoc Urbem malo reddere
immunem. Itaque potestate è cælo
accepta nocere porro Urbi bestiam
vetuit; nève his sedibus suis pulsa
fortè alias quæreret, in hanc spe-
cum inclusit, dum Judex veniret,
daturus, quam meruisset, cum pæ-
na sententiam. Ac ne posteri igno-
rarent, favore Virginis hoc Roma-
næ Urbi beneficium contigisse, ut
quæ jam olim hujus, non alterius
serpentis caput calcaneo suo pres-
sisset, Divæ Deiparæ Liberatrici in
loco templum stat, quod etiam nū
Romanis in veneratione est.

Octav. Pancirola in sua Roma.

III.

IMAGO B.V. MIRACULOSA
DE SOLE.

ROMÆ.

Artificem hujus Imaginis miraculosa non inquiero: quid enim interest scire hominem non magnæ artis, ut qui fortasse ad altiora artis lucra nunquã ascendit? Plus ad rem meam faceret nomen, & exitus ex hac vita illius, qui hanc Virginis Imagine pictam chartam Tiberi commisit, imperitus nauta, utique nescius quantum abijceret thesaurum. Magni nominis heros fuit, quisquis fuit, sive illum contemptrix sacrorum blasphemia, sive orco digna incuria ad hoc facinus perpulerit; quisquis, inquam, is fuit, rem sibi fecit non bonam, alijs non malam, præsertim nobili cuidam fæminæ Romanæ Hieronymæ, quæ vitam cum illi.

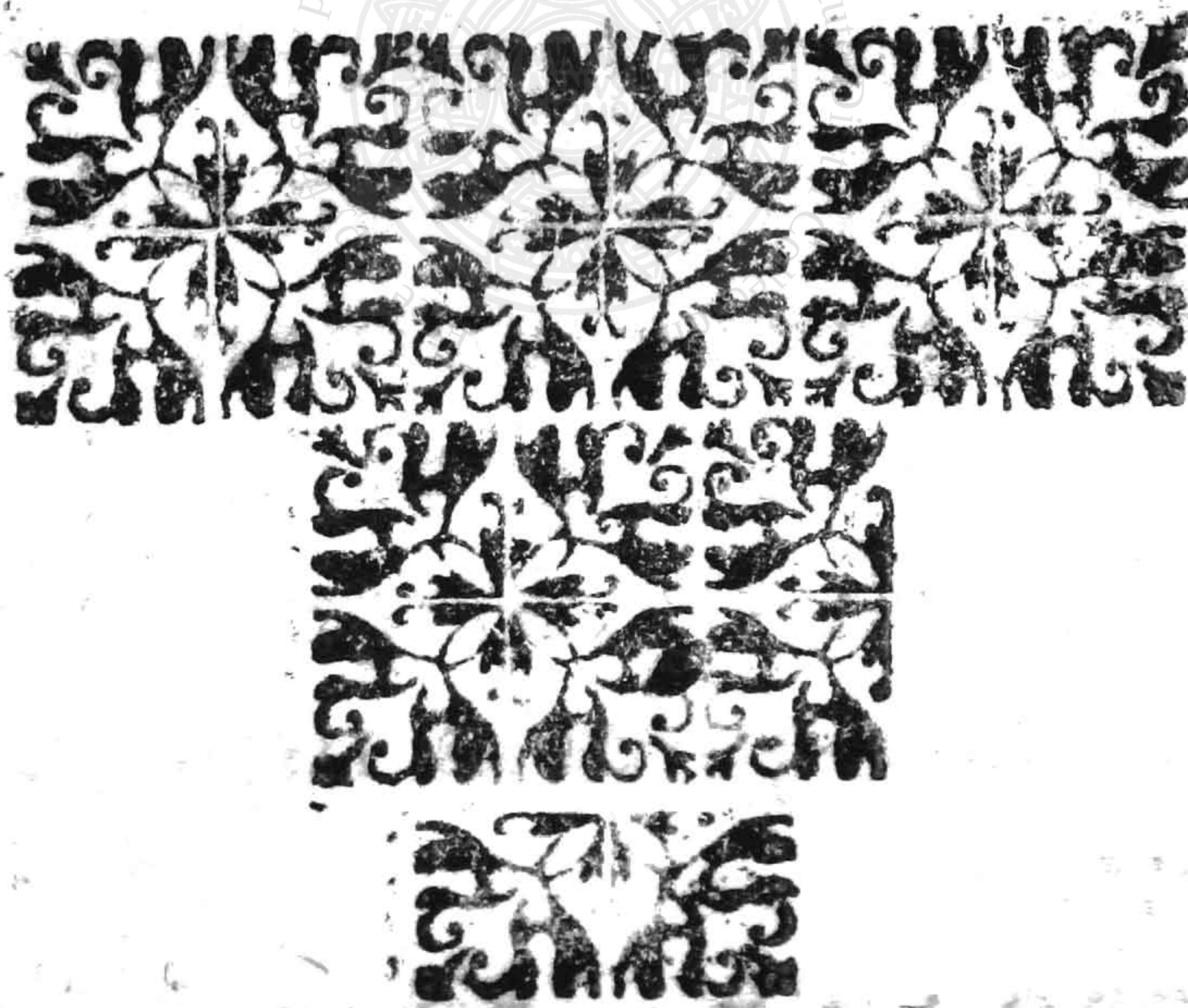

illibata virginitate ad annum centesimum decimum quintum produxit. Hujus frater forte ad ripam Tiberis inambulans, explicatam hanc chartam super undas ferri, ipso in litore conspexit. Turbavit hominem devotissimum Deiparæ contumeliosum facinus, nec diu cunctatus chartam, seu miraculo, seu quòd nondudum in aquam abjecta esset, utcumque adhuc illibatam undis eripuit, domumque sorori gratissimum munus portavit. Illa gaudijs gestiens inter cimelia reponit in cista, quam ubi, nescio quid quæsitura, paucos post dies aperuit, fulgor oculos perstrinxit, quem nulla aut lampadis, aut candelæ flamma, sed nec titionis cujuspiam ardens carbo daret. Res ad vicinos primùm devenit, paulò post plateam, & cum foris omnibus Romam implevit. Fuere, qui

de re diversa judicarent, & oppidò
præceps in contraria studia vulgus
ibat. Nonnulli ad aniles Hiero-
nymæ fabulas ablegabant novum
commentum. Sed antea cuncta virginis
ætas, & mores ultra seculum in ra-
ra & difficili virginitatis virtute
præpoterāt. Hærebant alij qui rem
religiosius pensabant. Hanc fin-
gendi, aut voluntatem, aut neces-
sitatem utique non imposituram
annis senilibus, ne tot lustrorum
innocentiam oblueret. Si fingere
olim & mentiri Hieronyma Lenti-
na didicisset, utique non dilaturam
fuisse tantæ artis experimentum in
capillorum canitiem. Itaque sacræ
Imagini multi supplices acciderūt,
petieruntque à Deipara, quæ mi-
seri solent; & quia quàm plurimos
voti reos fecit, simul etiam Hiero-
nymam omni fraudis suspitione li-
beravit. Domus Hieronymæ ver-
sa

sa in templum, Deiparae sedes facta
est, quam hodiéque magno Urbis
bono tenet. Hæc longævæ virgini-
tatis præmia sunt.

Octav. Pancirola in sua Roma.

IV.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
REGGIENSIS.

Hujus Imaginis miraculose ini-
tia Sacramentum Confessio-
nis illustria facit, à quo factum
credi potest, quòd tanta hinc bene-
ficia cælum conferat.

Ad murum religiosi horti R R.
PP. Servitarum Imaginem Deipa-
ræ cum Puero JESU, nescio quis,
olim pinxit, manu non indoctâ. Fa-
cile fuit perire nomen artificis,
quando nec Imagini amplius reve-
rentia constitit, utique postquam
ei nec cœli quidem injuriæ peper-
cerunt.

Anno 1573. civi cuipiam Reg-
giensi (Pratigolo nomen fuit) pla-
cuit Imaginem suis sumptibus re-
novare, & colores novos à pictore
induci. Rogatus Joannes Biancus,
pictor non incelebris, operam suam
non

non invitus locavit; sed quia Imaginē nimium quantū derasam, & penē nullam deprehendit, unā penicilli liturā totam correxit, & meliorem picturus, contra quam alij solent, colores paravit; etenim honorem Virgini, & sibi Virginem propitiā confessione sacrā facturū, se quā accuratissimē paravit, ne quid nubium oculi, aut tremulum manus retineret. Itaque B. Virgo Puero Jesu assidens, eūque adorans (opus Lelij orbi) præ alijs placuit. Hanc Imaginem factā, ut dixi, confessione pingit, non minore utique diligentia, quā animi sui voluptate. Quis tum transeuntium fuerit sensus, non habeo dicere. Hoc mihi indubitatum est, rarū fuisse, qui spectatam à se Imaginem sine reverentiā transiret. Cæterum primum favorem, quem cum aperto miraculo ad hanc Imaginem conferre

ferre Virgo constituerat, in vigesimum tertium usque annum distulit. Etenim anno 1569. tanto favori recipiendo delectus est juvenis quispiam, Marchinus nomine, ad cujus aures de Virginis gloria nihil unquam pervenerat, qui ne unam quidem Salutationem Angelicam Virgini honoranda pronuntiaret, utrumque prohibente duplici naturæ vitio, aurium nempe, & linguæ. Is, inquam, Imaginem sacram transiens, seque Deiparæ officiosè commendans, repente & aurium, & linguæ officia expertus, primus fuit, qui Virginem hac in Imagine gratiosam & beneficā esse proderet. Hunc preconem secuti alij, atq; alij suas quisque miseras cum affectu prolocuti facilem in beneficia, & prodigia Virginem experti sunt. Hinc donaria in cumulum congesta, thesaurum efficere tantum, quan-

quantus ad magnifici templi, quod
hodieque visitur, fabricam suffi-
ciebat. In quo sacra Imago cultum
eximium habet, & mira patrat.

Ioannes Bapt. Alberti lib. 2.

V.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
DE FONTE NOVO.

PROPE MONSEMANVM.

Monsemanum oppidum distat
ab urbe Pistoia quinque pas-
sum millibus. Hic sub spineto
quopiam latuit ab avorum, pro-
avorumque memoriâ tantum non
desertum facellum. In muro tem-
pli picta Deiparæ Imago, & negle-
cta tunc, hodie apud Monsemanos
grandia patrat miracula.

Hic anno à partu Virginis 1573.
quinto nonas Junij Alexandrum
quempiam, de pastoribus unum,
& præquam simplicem, duo de
grege vituli per avia, & devia diu
sequententem fatigaverant, quin
etiam ad lacrimas compulerant.
Ille hanc ante Imaginem in genua
pro-

prostratus, vix se unà cum vitulis
 Deiparæ commendavit, cum ecce
 uterque coram Alexandro se sistit,
 non ignaro, quis tam ferociter
 paulò ante vitulantes cicurâisset.
 Non ausus est Bubulcus hæc mira
 pro miris effundere: nàmque scie-
 bat, quàm exigua simplicibus apud
 sagaces esset fides. At verò ubi &
 sæpius vituli à grege aberrârunt, &
 sæpius ab Alexandro commendati
 Deiparæ cùm fructu sunt, semotâ
 tantisper, quæ ipsum hæcenus mo-
 rabatur, verecundiâ, suis rem, ut
 erat, denarrat, hi alijs. Inter mni-
 tos, quibus Alexander joculari visus
 est, fuere nonnulli, qui cum fide
 locum accedere, & morbis reme-
 dium invenere. Sed hi quoque,
 quibus prædicandæ Virginis cura
 incumbibat, inter eos erant, qui
 apud Senecam beneficia non solent
 in Kalendario scribere.

Anno deinde 1602. quarto
nonas Junij, ad clamores, & eju-
latus, quin etiam ad lacrimas (nam
& harum sunt non obicura vesti-
gia) Virgo versa est, quæ tamen præ-
ter pastoritiam puellam nemo au-
diret, nemo videret. Sed cur puel-
læ fides haberetur, quam lex ante
Iultris non reperisset Alexander.
Itaque ad hos quoque clamores
surdi accolæ non eo adhuc honore
Virginem celebrabant, quem ipsa
ambiebat. Fuere tamen, qui septi-
mo mensis Julij die ad Missæ sacri-
ficium convenirent, raro illic loci
exemplo, & vix semel in annos sin-
gulos viso. Hic enim vero tertium
Deipara, quâ largitate profusura
esset cælestes thesauros, in scatu-
rigine fontis ostendit, qui repente
sub orantium pedibus erupit, & in
tempore præsentem cateruam in
Dei-

Deiparæ laudibus congregatam eo in æstu recreavit: suspicati sagaciores sunt, fontem hunc, quia non sine portento erupit, ab Imagine Virginis accepisse vires medicas, etenim quotquot hac suspicione pulsati tentârunt cum fide laticis potum, bono suo didicere exîsse à Maria virtutem, quam in aquâ mirati sunt. Hæc gratiarum fuere initia. Accurrens dein magno numero populus plura impetravit, & majora, ita, ut accolæ jam non propter loquelam Alexandri, aut puellæ pastoritiæ crederent; sed quia ipsi scirent, videréntque Deiparæ in Monsenanos favorem.

Congestæ à peregrinis divitiæ in magnificum templum suffecêre. Cùm primus consueta cum precatione in fundamenta deijceretur lapis, pompæ pars prima fuit ipse magnus Dux Hetruriæ, Cosmus de Me-

Medicis, die 30. Decemb. Anno
1602. horâ ab occasu solis pridia-
ni decima nonâ, ut lapis loquitur,
quem maiores in titulum erexere.

Inter rara meritò poni potest, &
pietas in hæc usque tempora à pri-
mo fervore nihil dum deficiens, &
nonnemo energumenus sine ullo
exorcismo ad solam S. Imaginem
præsentem liberatus; & denique
equus unâ cum equite sine reve-
rentia templum prætereunte ex-
cæcatus, iterûmque sanatus, post-
quam ignobilis eques vilitatis suæ
memor nobiliores cogitationes
admisit, atque ad templum redux,
apud Virginem honoris negatino-
xam deprecatus est.

*Hæc ex narratione publicâ aucto-
ritate impressa, & ex urbe Pistorien-
si ad me missa accepi.*

VI.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
DE MISERICORDIA.
SAVONÆ.

Thesaurum, quem in Valle S. Bernardi Savonenses habent, tribus milliaribus urbe distantem, rusticus reperit in aqua, non in agro. Antonius (nam hoc ei nomen erat) anno 1536. Sabbatho Palmarum, qui in 18. Martij tum incidere rat, postquam æstus diei, & pondus portaverat in seram usque vesperam, abstersurus amaram à vultu sudorē, rivulum accedit, & haustam plenis votis aquam admovet ori. Et ecce, vocari se de nomine, peramanā, & clarā voce audit. Vix oculos levat, inquisiturus vocantem, videt in medio rivulo non grandi saxo insistentem Virginem vestitu candidissimo, quæ simul ac ab Antonio conspecta est, sic eam

eum est allocuta: Antoni, Ego sum Maria, Mater Christi: ito, & facta ritè noxarum confessione, Filium meum de manu sacerdotis suscipe: tum tribus proximè subsecuturis Sabbathis jejuna. Parocho ex me impera, ut ad eadem, quæ tibi impero, etiam populum adhortetur, si quidem imminente Filij mei iram averti velint. Demum quarto ex hoc Sabbatho eadem horâ ad me huc redi.

Rusticus non difficilia imperanti non difficulter paruit: sacrâ confessione animam non sordidam expurgavit, panèque cælesti refecit. Magis arduum fuit, quod Parocho incumberebat munus. Ergone ille ad nutum simplicissimi vinitoris omnem populum timoribus non profuturis exterreat? Gubernatorem tum Doriam adit. Confessionem, inquit, & sacram Syna-

xin

ria non difficulter populo persua-
 debo: cras dies palmarum est, &
 Paschalis pœnitentiæ initium; neq;
 primi sabbathi jejunium, quo vi-
 giliam festi paschalis ex mandato
 honoramus, quisquam erit, quinô
 perlubenter sit subiturus. At verò
 duorum sequentium post pascha
 sabbathorum jeiunia quis populo
 persuadeat? ut populus quandoque
 credulus sit, jeiunia tamen impe-
 ranti, & quidem paschali tempore,
 nec Tulliana sufficiet eloquentia:
 quis enim ventri inediâ quadragin-
 ta dierum exhausto, nova jeiunia
 indicat? fateor, quandoque est o-
 portet non importuna locutus, si
 quidem de agris & hortis sermo est;
 inde jejunij tamen, & Superis lo-
 quenti, quis fidem habeat vinito-
 ri? Dum in seram noctem consulta-
 tur, dum Antonius ipse vocatur,
 certiora nunciaturus; tres conspi-
 cui

cui luminis cælestis flammæ supra templum urbis parochiale apparent; tres alios piscatores, postriedie vidisse se supra Castrum, asservere. Interea superveniens Antonius omnia confirmat. Itaque ipso die palmarum in RR. PP. Dominicorum templo, pro concione indicitur jejunium duorum post pascha sabbathorum; nec Savonenses se difficiles præbuere, pro Virgine etiam ad duriora parati.

Antonius quarto, quo jussus erat, Sabbatho locum repetit, iterum Virginem videt, candidissimo; ut nuper, vestitu, sed radijs cælestibus illustriorem, sine Filio tamen: neque enim Savonensibus conducebat iratum Filium terre Savonensium propius admovere. Et illa: Antoni, inquit, placent Savonensium jejunia tria, ternas tamen etiam supplicationes, volo, instituant, & il-

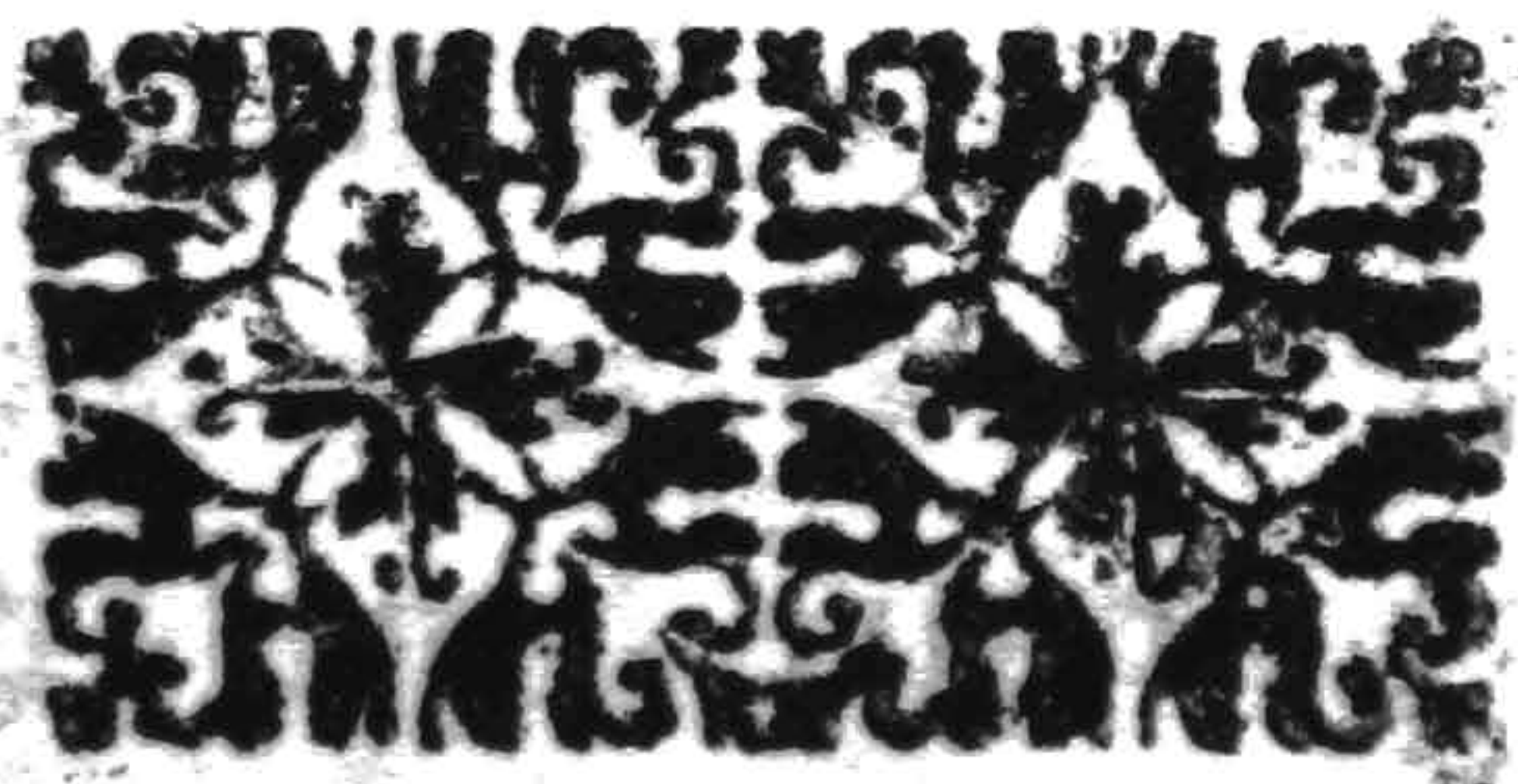
& illis adesse summos, infimosque,
atque eos præcipuè, qui cætuum
seorum instituto vestiti saecis in
corpus sævire flagellis solent; simul
sustulit cum oculis manus, & ri-
vulo ter bene precata, ter quoque
has voces inclamavit: Misericor-
dia, Fili, & non Justitia. Tunc ex
oculis inter caelestes odores ablata
est. Antonius ad quæque paratis
Savonibus, hæc etiam, quæ à
Virgine accepit, denunciat. Quis
credat? supplicationes tanto appa-
ratu institutæ sunt, ut periti no-
vem hominum millia numerâsse fe-
rantur; è quibus fuere triginta pio-
rum numerosæ cohortes, in terga
sua sævientium.

Cæterum hunc populi concur-
sum non tam visæ flammæ, quàm
aquæ medica virtus accivit; utique
postquam in omnes penè morbos
valuit. Etenim primis diebus vix
I 2 quis

quisquam repertus agrorum est, quipotâ cum fiducia aquâ mali sui remedium non invenerit. Et quia, qui præsentes fuere, Misericordiâ alta voce inclamavere, quoties sanari quempiam miraculo contigit; eam ob causam titulus Misericordiæ, & loco, & Imagini mansit; quam, dictante Antonio, artifex candidissimo ex alabastro fecit, sex omnino palmis cum dimidio altâ. Petentibus veniam struendi sacelli Vicarius ad id usque tempus negavit, dum sumptus in fabricam necessarij comportarentur. Moram hanc sustulit Leonardus Abbas, opulentus civis: qui de suo spondit, quod fabricæ finiendæ necessarium foret. Sed, ni fallor, suffecit sponte offerentium liberalitas. Altare, in quo statua colitur, saxo insistit, quod Virgo preffit. Sacello vix finito Savonensium pietas visa

visa est capere initium: quibus ante omnia sacellum displicuit, quòd multitudinem non caperet Virgini vota ferentium. Itaque opulentiorum largiore stipe non im multò post templum stetit ingens & pervenustum: quod hodièque S. Statuæ, fontisque causâ celeberrimum est.

Ioannes Bapt. Alberti. l. 2.

VII.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
DE NVCE

CASTILLONE.

Castilionensis ditio, B. Aloysij
Gonzagæ patria, & patrimo-
nium, in Nuce Iliadem bonorum
habet. Attuli libro primo inter pri-
mas Imagines B. V. miraculosas u-
nam ex insula Tenariffe, quam na-
tura figuravit in lapide. Memini
ego, vidisse me anno millesimo, sex-
centesimo, trigesimo tertio, Romæ
in templo quodam, neglectam è
marmore tabulam, in qua S. Mariæ
Majori apprimè similem imaginem
ludentes venæ pervenuistè expresse-
rant, nullo penicilli ludibrio. Vidi
frequentissimè, & naturæ miracu-
lum admiratus sum: nec dubito
etiamnum ibi esse, cum rationem,
non videam, cur interea debuerit,
vel

osa

yn

o

m

pr

s u

na

in

ex

na

ri

ri

ri

ri

ri

ri

ri

ri

ri

ri

ri

vel potuerit amoveri. Cruces mi-
ro modo in medullis arborum ex-
pressas reperere Japones, ut refert
P. Trigautius, in sua historia Ja-
ponica. Joannes Quaresmius Fran-
ciscanus in terra sancta mentionem
facit integri Crucifixi, ita à natura
formati. Hoc anno 1657. Augu-
stæ Vindelicorum, ubi hæc scribo,
hæreticus homo, cum ligna finde-
ret, utrique ramento nomen JESV,
ut communiter tribus litteris, &
cruce mediæ impositâ formari so-
let, quasi inustum invenit. Res
prudentum examini severè subje-
cta, judicata est carere fraude. Vidi
quoque in fissi lapidis utraque
crusta piscis formam, & extante ve-
lut opere sic in una expressam, ut
alterius tabulæ brevitus fossis ac-
curatissimè committerentur hæc
piscis lapidea, & eminentia ossa.

Atque ut similium animalium

formas alicubi reperias in lapidibus, hominis tamen nunquam, ut puto, invenies; exceptis Christi, B. Virginis, & fortè SS. Imaginibus: neque enim huc pertinet Statua uxoris Loth ex sale, Vel radix quædam superstitiosa. Ut vel ex hoc raritate suâ singularis sit struma illa nucis deformissima, si corticem species, quæ Castilione in templo R. R. P. P. Capuccinorum asservatur, quam si apertam inspicias, septem orbis miracula superare certum tibi erit. Exhibet illa velut opere elevato sigillariæ artis Virginem cum Filiolo, distinctè, & bene, radijs quoque, quos tenuitas sua & gracilitas venustat, utrumque circumdat. Hanc arborem tulit patria Aloysij, & Gonzagarum Principū gentilitia ditio. Cæpit Faber lignarius Nucem findere anno 1539. facturus, nescio quod, è ligno condito.

ditorium, honesto viro D. Bonetti, sed recusavit securis peccare in S. Icone, fugitque, quantumvis altè sublata ferretur in ligneam verrucam, & vuln⁹ minaretur grande. Interea ligna utrinque panduntur, & sponte divelluntur, atque hanc, de qua loquor, Deiparæ Imaginem exhibent. Sigillum crederes hinc imprimens, illine impressum. Nemo fuit, qui non cum veneratione miraretur, ipsam naturam Deiparæ ancillari. Familia Bonetorum thesaurum hunc in septimum usque Iustum domi tenuit, usque dum anno 1602. Joannes Baptista Bonetti, legum Doctor, Excellentiss. Principi Rudolpho Gonzagæ dono dedit: nempe illi ipsi, cui senior frater, B. Aloysius, Societatem IESV ingressus, paulò antè cum mundo Marchionatum quoque Castellionensem reliquerat. Rudol-

phus acceptam Iconem reverenter cum suis habuit in annum usque millesimum, sexcentesium decimum, sed inter septa castris, dum anno 1610. visa Virgo est ambire publicum. Elata itaque è palatij angustijs, & RR. PP. Capuccinis donata, hodie facellum in eorum templo occupat perelegans, ubi & frequentem concursum piorum ciet, & miracula patrat justo examini subiecta, & probata.

Imaginem unà cum relatione ad me misit R. P. Alexander Boselli, Provincialis.

VIII.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
DE GRATIIS
FAVENTINÆ.

Fœminæ fidem lectori non obij-
cerem, nisi ei credidisset cum
Episcopo populus Faventinus, &
mercedem datę fidei tulisset vitam.
Anno 1410. pestifera lues afflixit
urbem. Joanna de Costumi, è devo-
to fœmineo sexu non postrema, in
templo D. Andreæ tantis malis co-
nata est finem impetrare fufis ad
Deiparam precibus. Adest vocata
Virgo: &, quid, inquit, vis filia?
Joanna patriam, respondet, videre
à peste liberam. Explicat adhuc Vir-
go penè crucis in modum brachia,
& contractas ambabus manibus sa-
gittas Ioannæ exhibens; en, inquit,
quomodo iram Filij mei avertam?
viden sagittas? Tu interea Præsu-

lem adi. dic velle me à populo je-
junium unum, & tridui supplica-
tiones, quæ pestifera lvi, ut optas,
finem imponent. Profuit Faventi-
nis habuisse Præsulem non lentum,
quique fide foeminae datâ poste-
ro statim die, & jejunium impera-
vit populo, & ternas continuo sup-
plicationes indixit. Nec fefellit
eventus promissa: evanuit lues, &
fat occisorum fuit. Imago deinde
Virginis in muro picta cum sagittis
non parum miseros juvit, maximè
postquam anno 1420. fuere, qui
principium dedere Sodalitati, quæ
hodièque Deiparae præ alijs piè fa-
mulatur. Ac ne beneficium, quod
maiores accepere, post secula la-
beretur è memoria serorum nepo-
tum, id iterum circa annum 1630.
novo favore repetijt. Etenim cum
iterum lues pestifera magnam Ita-
liæ partem tristissimis exemplis
per-

pervagaretur, Faventiam innoxie præterijt, quia hæc coram S. Imagine triginta tribus mensibus (hoc nempe intervallum temporis fuit, quo malum timebatur) nullo non die sacrum Christi Corpus in altari expositum monuit cives sperare, & confidere ejus auxilio, quæ sagittas Filio irato, sed non invito quandoque extorquet, & confringit. Quin anno 1631. novâ pompâ, velut urbis sospitatrix, celebrata à civibus, & abjectis ad pedes portarum clavibus, novis votis à magistratu in Patronam electa est.

Imaginem, cui relatio appressa typis est, ad me misit R. P. Alexander Foselli Provincialis.

IX.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
DE CORONA.AD MONTEM BAL-
DVM.

Mons Baldus in agro Veronen-
si prægrandis est, ut qui ad
pedem habet montem alium in
mille passuum spatium erectum.
Quà orientem spectat deruptus est,
& inaccessus. Hoc in monte natura
hemicyclum ex nigro saxo figura-
vit, qualem architecti faciunt, cum
statuam quampiam muro inferunt.
Non ille quidem ad amissim archi-
tectonices ita factus est, quin opus
rude cognoscas, quod natura in ru-
pe molita est; forma tamen non
multum abludit, & vel Colossi
Rhodij capax est; centum quippe,
& quinquaginta cubitos altum esse
dixere periti aestimatores. Hic visi
de

de nocte splendores suspensionem
accolis ingessere latentis sanctita-
tis. Frequentius deinde, & eodem
semper loco conspecti, desiderium
ijs injecerunt etiam investigandi.
Sed quis eorum locū adiret, ad quē
nulla duceret semita, maximè cum
neminem non terreret vestigij im-
paciens, & præceps saxum. Itaque
à tergo montem ascenderunt, quos
pietatis cura tenuit, & superato ju-
go ipsi, quem dixi, hemicyclo su-
periores, funem demiserunt, per
quem audax quidam lapsus Statuā
D. Virginis bicubitalem invenit.
Doluit bonus, negatam sibi co-
piam honorandæ Virginis, quippe
qui transverso conto infidens utro-
que brachio amplecti funem cege-
retur, vix oculos recludere ausus,
non ex vano vertiginem præme-
tuens.

Statua Deiparæ pulchrior est,
quàm

quàm ut à natura esse effigiata credi possit: pes quoque, cui insistit, scripturâ insignis est, Melitam loquens, & nescio quem, Equitem Melitensem. Ad hæc quis eam huc portasse credatur, quando nec semita ulla, aut ullus vestigij patiens locus est, qui viatorem huc deferret? nemo itaque est, qui non credat, Angelorum operâ huc delatam.. Constans ab antiquo fama est, quam Equites Melitenses testimonio suo confirmant, Rhodo insulâ Turcis traditâ, duas omnino Statuas Virginis Divinâ virtute ablatas esse; alteram Melitæ reperitam, & Damascenam appellari hodie (uti alibi fuse descripsi) nec à vero abluere, quin hæc ipsa sit altera illa, quæ virtute cælesti Turcis subtrahæta est; maxime quia hodie loci curam habet Equestris, & Nobilis Religionis Commendator Veronensis,

Viam vi fecere architecti, quos
 piorum ingentia pretia ingeniosos
 fecerunt. Superandus tamen mons
 est; inde per septuaginta septem
 seu ferreos, seu saxeos gradus, per
 scopulum sparsos, ad pontem de-
 scenditur, quem subjectæ vallis in-
 gens vorago cum viatoribus terret.
 Hunc pontem si superaveris, he-
 micyclum intrabis, templi capacē,
 & habitationis, quantum loci aspe-
 ritas fert, non incommodæ. Quan-
 ti hæc steterint, illi æstimare ne-
 queunt, qui plano in solo, prope
 artificum tabernas, & officinas
 erigere fabricas consueverunt.
 Porro, quæ cæli plagam spectat he-
 micyclus, oriens est, dorsum mon-
 tis respicit occidentem. Jugum in
 planitiem non modicam extendi-
 tur, quam natura in Virginis ho-
 morem fonte limpidissimo beavit.

Vix

Vix quinque aut sex domos, & domorum singularum non plures incolas ibi videas, prohibente frequentiam loci rigore. Inde tamen accursum populi, quem fama miraculorum ciet, collige, quod quinque in anno magno numero mercatores, & propolæ in ipso montis jugo celebrent nundinas, è quibus nunquam non ditiores domum redeunt. Tabularum argentearum non est, qui quondam, numerus: quia eas in calices confuderunt, qui templo cum potestate præsunt. Reliquarum numerus iniri non potest.

Hic ego vos appello, quotquot estis, qui fidem nec Deo servatis, nec hominibus habetis. Adeste, & percunctanti, quis hanc Virginis Statuam in hoc antrum intulerit, edicite. Statuam, inquiunt, papista quispiam loco importat, & ab Angelis illatam credulus populus

Ius affirmat. At, quis hanc huic
 antro intulit? Et si hoc tibi grave
 est, dic quis inferre potuit? bicu-
 bitalis est, & ex marmore; vel gy-
 psato alabaastro, ingentis ponderis.
 Si templum ibi structum afferas,
 reponam, nec allatos aliunde la-
 pides tam grandes; atque, ut factū
 esset, magnos his laboribus factos
 gradus scito, per quos ipsos hodie
 magnæ moles deferri tamen ne-
 queunt. Neque aliud restat, quàm
 ut vel ab Angelis allatam credas,
 vel te, quia fidem non habes, per-
 tinacem fatearis.

*Relationem hanc ex ipso loco adferri
 curavit Illustriss & Reverendiss. DD.
 Josephus Gelff Cathedr. Eccles. Triden-
 tinæ Decanus; cuius liberalitate hæc
 imprimuntur: de cuius virtute plura
 non addo, quia quantum calamus meus
 adulationem, tantum ejus modestis
 laudes averſatur.*

X.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
DE MISERICORDIA
NEAPOLI.

Sueviæ Provinciæ nobilissima
casum quis sine lachrimis me-
moret, quando illa nunquam è ca-
su suo surrexit, ex quo Conradinus
cecidit, ampla jam quatuor penè
seculis theatri materia, si lubeat
paratragædiari.

Infelix prælium, quod Frideri-
cum Austriacum, & Conradinum
ultimum Svevorum Ducem agaso-
num lacernâ tectos inire fugam
coëgit, non infelicem, si eos pecu-
nia non destituisset. Jam nauta eos
in navim receperat, jam remove-
re à littore proram tentârat, cum pa-
nis homini aquatico in mentem
venit, quem jam coëmptum esse
oportuerat. Neuter pecunijs in-
stratus

fructus eum esset, alter annulum
rarâ gemmâ gravem digito detra-
hit, & Navarcho in pretium panis
tradit, intempestivo, sed necessa-
rio consilio. Ita non rarè nimis pau-
per est, qui nimis dives est. Post-
quam enim artifex oblatis annuli
grande pretium miratus est, ipse
quoque, cæterâ crassus palinurus,
digiti, è quo annulus pependerat,
tenuerrimam gracilitatem mente
recolere cœpit. Facile in suspicio-
nem uterq; venit latentis majesta-
tis, quam lacerna non bene tege-
ret. Ita non leones modò, sed &
principes ex ungue colligimus.
Hinc è navi, quem pro libertate
paraverant, educti in carcerem,
ex hoc in theatrum, in quò Dec,
Angelis, & hominibus, spectacu-
lum fierent, nulli præterquam uni
Carolo jucundum, qui altâ è turri
spectator esse sustinuit, ne quis à
vero

vero abluisse Petrum Aragonia Regem putaret, à quo Carolus hic Nerone Neronior, & Saracenis crudelior dictus est. Postquam enim uterque inter licitorum manus è populo se evoluit, & in theatrum evasit, utriusque vultus ingens majestas reverentiam, ætatis flos amorem, innocentia nemini non nota cum lacrimis misericordiam, apud omnes invenit. Uterque pauca locutus regnorum curis unà cum chirothecâ exutis, atque incognatum abjectis, itineri se paravit, in ejus procinctu stabat. Prior Fridericus de genibus Deum, Dei paràmque veneratus caput macheræ subjecit. Ferunt caput jam recisum, dum extremum calorem, expiraret, Nomen B. V. Mariæ semel iterùmque pronunciâsse. Conradinus sublatum è terrâ caput appressit pectori, & amici, sub tanti

invo-

invocatione nominis jam beati,
 desiderio sponte in genna procu-
 buit, & fato quoque suo sub infami manu functus est. Natans in re-
 gio sanguine utriusque Majestatis
 venerandum caput vix nō lacrimis
 spectantium obruebatur. Superve-
 nit interea Conradini mater Mar-
 garita magnis itineribus è Germa-
 nia, Neapolim contendens, non
 sine thesauris vitam filij anro gem-
 misque suo, patriæque bono re-
 demptura. Et persuasura fuisse cre-
 ditur Carolo tanto eloquētiæ argu-
 mento, nisi post catastrophē venis-
 set. Permissu tamen Caroli corpora
 aliā in locū trāstulit, super extracto
 memoriæ Principum Sacello per-
 petuis censibus ditato. Ita à Mar-
 garita filio, cognatōque parenta-
 tum est. Loco supplicij vivo Caro-
 lo apponere lapidem cum titulo
 non licuit. Quanquam postea Prin-
 cipum

cipum honori etiā ipse cedis nefanda loco inædificata ædícula est, ne tectum deesset tanto sanguini è terra in cælum clamanti. Certè hodieque ajunt sanguinis notas extare.

Illud templum, quod Margaritæ filij, cognatique cineribus struxit, hodie novo templo auctum est, quod SS. Eligio & Martino sacrum est, & magnis opibus ditatum.

Placuit Virgini, & mansit altā mente reposita ultima Mariani nominis invocatio, quam jam jam plectendus Fridericus, cum conceptam mente precationem vivā voce non posset, emortuā linguā finivit. Atque ut posterique quoque non ignorarent, sibi placuisse nominis sui inauditam invocationem, ipsa quoque eo in loco injurias & vulnera sustinere voluit, & Mater misericordiae appellari, ubi lingua
hac

hæc Mariano nomini sacra animam suam expectat, quâ in æternum animetur, ut Mariam æternum amare queat.

Prostat eo, inquam, in templo (a) Imago B. V. in pariete depicta, antiquitate insignis. Titulum majores dedere, & voluere ut à posteris appellaretur Mater misericordiae, hoc uno non nihil deformis, quòd aliquantum sanguinis etiamnum in vultu appareat, quem ex inflicto vulnere impius aleator elicit. Is perditâ lusu pecuniâ lucrum quæsiturus è Cœlo, blasphemijs superos petit, quas vel Tarca horreret. Fuere, qui monerent meliora, fuere quoque, qui rogarent, vellet demum discere justitiam monitus, nec temnere Divos. Ille ad omnia surdus arrepto pugione templum petit, & conspectam in muro Imaginem fædo vulnere in facie cruen-

tat. Testata dolorem Deipara est sanguine, quem vulnus, velut vivo homini inflictum fuisset, non lapidi, abunde profudit. Et fugit sanè impius ille nemine persequente, Florentiæ tamen, cum occisi cuiuspiam cadaver innocens præteriret, ad carcerem velut homicida raptus inter tormenta purgato homicidio, ea, quæ Neapoli in Deiparam commisserat, fassus supplicium invenit.

Pergit hodièque Deipara eo in templo miseris benefacere, ubi fortunæ humanæ vicissitudo ad Principum ossa miseros monet ferre casus humanos, & se Matri misericordiæ totum tradere.

(a.) Bzov. Anno 1262, n. 4.

XI.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
DE LONIGO

Ergone nec vitæ amplius securus erit, qui aurum habet? ut amicitia cum homine tristi fastidiosa sit, cum superbo acerba, cave tamen avarum, ne tibi quoque sit periculosa.

Habitabant Veronæ eodem in vico tres infimæ fortis veteramentarij. Alteri nomen erat Antonius, alteri Petrus. Hic quanquam in exigua, nec lucrosa arte, industriâ tamen suâ quinquaginta coronatos lucrificit; cuius ipse fortunæ non capax socium quoque Antonium, adhibuit in partem lætitiæ. Hic admiratione pecuniarum (nam vix credenti coronatos exhibuerat præsentibus) jam non ille qui antè, optabat primam suos esse, deinde

& facere statuebat, etiam si, inquit, amici sanguine constent. Atque, ut omnis tyrannus timidus est, jam dimidium thesauri hujus illi destinabat, quisquis operam suam jungeret. Placuit tertius quispiam, ejusdem artis, quem etiam non difficulter suum fecit, quanquam hic amici sanguinis non paulò reverentior, manus auxiliares, non macharæ suæ operam sponndit. Eligitur dies, invitatur ad prandium Petrus, quod Antonius ultra sortis suæ modum paraverat. Tunc in ambulationem condicunt, visuri mercatum, quem Castrum Lonigo celebrabat. Confluebant ex vicinis mapalibus, atque vicis, qui vel rusticis opibus abundabant, vel egebant urbanis. Itur, & altero mane reditur; cū in via Petrus, exigente naturâ, quantum lapidis jactus est, de via decedit. Anto-

nus, cui præter tempus, locumq;
præcipue ipse indefensi Petri infe-
lix situs placebat, hominem sequi-
tur, & socium in articulo tanti fa-
cinoris hæsitantem secum trahit;
nec mora, omnia alia cogitanti
Petro brevem machæram (Pistoge-
sam appellant Itali) immergit pe-
tore: socius prehensum capillis ad
terram prostermit pronum; ubi An-
tonius repetitis ictibus nec diulu-
danti extrusit, cæterâ non inimi-
cam sibi anima. Mox spoliatum
pecuniâ cadaver relinquunt.

Hoc eodem in loco olim Italiæ
sanguisuga, impius Attila cladem
dedit non unam; & ne justo la-
mento careret tantus, tamque im-
piè effusus sanguis, Pontificis, ne-
scio cujus, jussu, Divo Petro illo
in loco templum struxere Majores,
quod à Lamento hodièque nomen
habet, ut seri nepotes tantæ cladis

memoriam haberent, & sine lamento, quo cæcorum animæ juvantur, locum non præterirent. Templum, ut fit, sæculo plus uno desertum, jamque penè diversorium, nulli non patens, vix in usus sacros amplius serviebat, quanquã & altare ademerat, & in muro picta Deiparæ per vetusta Imago, sub fixo in crucem Filio, junctis ad pectus manibus sedentis; quam nonnulli prætereuntiū brevi oratione quandoque salutabant.

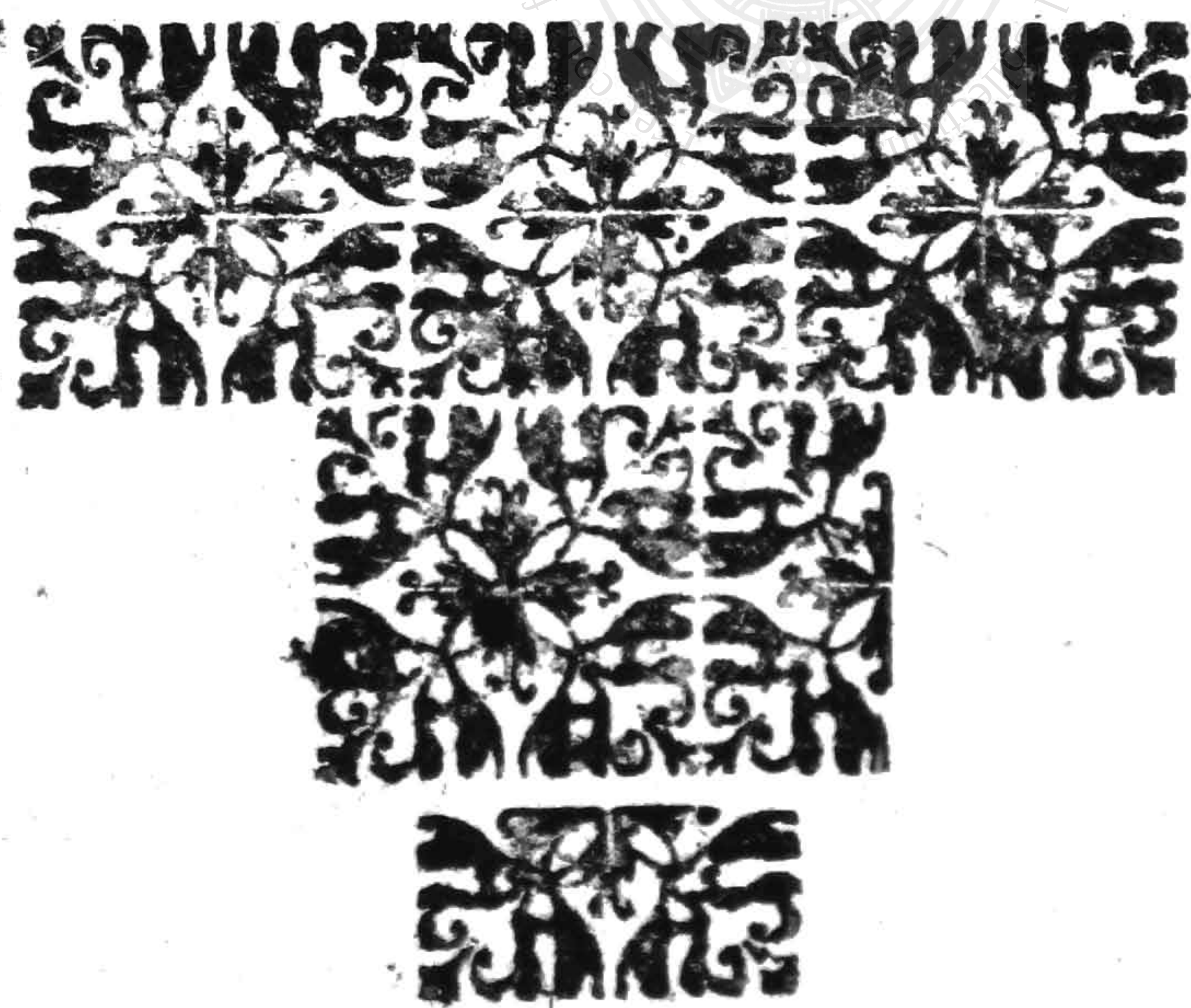
Non conveniebat pecuniam diu manere indivisam. Itaque templum ingreditur Antonius, daturus socio locatæ operæ promissam mercedē, & commodum pro mensa altare placuit. Hic dum cruoris amici pretium numeratur, socius conspectâ Virginis Icone, facti pœnitens: pro, inquit, quàm malum factum fecimus! Quid enim, respondet

spondet Antonius, cum nemo id
sciat? Deus, reponit socius, scit,
& Deipara Virgo; simul indice Ima-
ginem ostendit. Antonius tantis
nominibus auditis jam ferocior.
si crederem, inquit, Deiparam fa-
cti mei consciam esse, huic ego Ima-
gini decem & amplius vulnera in-
figerem; simul machæram non-
dum cruore siccam contra S. Ico-
nem stringit, & duos ictus infert.
Primus in oculo peccavit sinistro;
alter in pectore. Sensit consclera-
tos ictus Virgo, & sensus in Imagi-
ne suâ signa dedit; namque incli-
nato primum capite manum unam
oculo admovit, deinde alteram
pectori, utroque vulnere porten-
tosum sanguine reddente, cujus
etiam nū nonnullæ guttæ supersunt.

Fuere, qui ex eodem mercatu
reduces domum, more suo, lo-
cum ingrederentur, Deiparam

cultus magno viciniae totius bono
in tantum auctus est, ut brevi è
comportatis muneribus templum
staret, hodièque propter miracula
celebre. Curam ejus gerunt RR. PP.
Olivetani.

*R. P. Franciscus Barbaranus Cap:
in Hist. Eccles. Vicentinâ l. 1. c. 95.*

XII.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
DE SORBO
APVD FORMELLVM.

V Ade ad formicam, piger; ad
porcos, impie: & disce vel ab
his reverenter habere Mariæ Imagi-
nes. Formellum Romani agri pagus
est: hic inquilinū subulcū aluit uni-
manum; is, dum gregem servat,
scropharum una fortè vicinum col-
lem subiit, nullo fugæ indicio; quia
& ad gregem, & cum grege domum
spōte rediit. Observavit hoc nō in-
diligens custos, & quia quotidie vi-
dit, non sine admiratione vidit, quā
temporis ordo auxit, siquidem sta-
tā quotidie scropham abire horā,
natā redire non otiosā observatio-
ste advertit; sequitur proinde vesti-
gia abeuntis, & per loca senta sita,
per mille vepreta ad locum venit
celpi-

W.K.f.

12

cespite viridi tectum, arboribusque vacuum, si unam excipias in loci medio sitam. Ad hanc vidit scropham, quod vix credas, erigî sedentis in morem, os sublime gerere, cælumque tueri, pedes item anteriores ita erectos tenere, ut solent, qui superis preces fundunt. Interea pastor arborem fixioribus intuens oculis, Imaginem Deiparæ conspicit, arbori non indecore appensam, & mox ne porcâ esset irreligiosior, procidit in genua, & quàm potest pijsimè Virginem in sua Imagine salutatur. Illa orantem alloquitur: & vade, inquit, Formellum, & pagi incolas in supplicationis ordinem coge, visurus hic grandia, quæ ipsis paro, beneficia: ijs quoque, qui populo cum potestate præsunt, hæc refer: si fidem verbis tuis habere noluerint, brachium sinui immerge, atque iterum

extrahe, & novam, quam meo munere habiturus tunc es manum, in fidei pignus ostende. Ille non tam munere, quàm muneris sui indicio lætus, licet nondum viso Hespero, pecus cogit, agítque Formellum versus. Fuere, qui causam tam festinati reditûs non sine jurgio rogarent. Ille ad rusticorum primipilos properat, & circumfuso populo silentium toto brachio indicit, jubétque, quod Virgo jusserat, sine morâ coire in ordinem, & locum jam miraculo sacrum accedere. Non sine subulei gaudio accidit, quod fides dicenti non ab omnibus haberetur. Quapropter, si credere, inquit, quæ dixi non labet, brachium Virginis jussu sinu extraham, & novâ manu, quâ eundem sit, ostendam, simul brachium, quod tantisper absconderat, sinu extrahit, manúmque novam ipse cum

sum ceteris, tum primùm visam, miratus. Illi alterum, quem Formellum genuisset, Damascenum venerati, quamprimum supplicandi locum accedunt, atque Imaginem Deiparæ, jam satis miraculofam, ad templum suum deportant. Sed Virgo, quæ templum novum eo in loco, in quo inventa est, postulabat, nocte subsequente Imaginem suam ad arborem transtulit. Formellani non ausi, quod præposteræ sapientiæ urbes nonnullæ fecerunt, nova miracula tentare, è primo statim Imaginis reditu intellexere Virginis voluntatem: & congestis celeriter quæ ad rem erant, templum non indecorum moliti sunt: quod hodièque miraculis celebre RR. PP. Carmelitani curant.

Ioannes Bapt. Alberti lib. 2. Felix Astolffi Anno 1402.

SICILIA.

XIII.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
DE PILIERELLO
MESSANÆ.

N Unquam Messana suum Gregorium, aut Gregorius Messanam suam deferret. Nunquam vel hic, vel illa Mariam. Inter multa Messanæ templa, peramplissimum agrum sparsa, unum fuit, quod jam dudum perverusam Deiparæ Imaginem tenuit, populo præ cæteris charam.

Ferdinandus Gonzaga sub annum 1537. Siciliae Prorex, nomen sibi, urbem Regi amplioreni facturus, & firmioreni omnia hæc, quæ dixi, templa solo equavit. Hinc sacre Imagines per urbem diversis templis illatæ honorem, quem foris perdiderunt, intra urbem duplicato fœnore invenerunt. Ita, de qua

qua loquor. Deipara Imago de Pilie, seu Columna, cui insidet, dicta, non ita, ut cetera, ingressa est multis litem moventibus, & nemine religiosorum non summis eam votis ambiente. Templo S. Dominicae destinata est; jamque comitante Sodalium numerofo catu, huic S. Imagini jam dudum devoto, in eum usque urbis vicum ventum erat, quem Judecam vocant; cum procedere ultra non ausi bajuli, prohibente virtute Imaginis thaururgica, constitere. Turbati qui pompam procurabant, hortari bajulos, & increpare pigritiem, illi, nec passum progressi, sine fraude aut fictione constitisse crediti sunt, postquam alij, alique admoti novis viribus, non meliore successu tentarunt. Illi, quibus S. Imago ex destinato, ut dixi, debebatur, consilijs non deerant, quibus suadebant

debāt nunc huic, nunc illi templo,
ritu depositi, inferendam esse,
dum majore pompā, si hæc Virgini
non sufficeret, templo S. Domini-
cæ inferretur. Sed stetit Imago, stete-
runtque pariter, quotquot fercu-
lo succolârunt, neque aliter pote-
rant. Interea ardentè oratum ab
ijs, quibus Mariæ honor præ cæte-
ris curæ fuit, donec unus è populo;
quid templa destinamus Imagini
longè dissita? si mihi fidem habe-
tis, hoc proximum templum Virgi-
ni petitur; hîc cōstitit; quid vetat,
tentare. Tentatum sanè est nemine
non approbante solertissimum
consilium, & verò visus est bene
dixisse, quando nullo negotio S.
Imago in hoc usque templum pro-
mota est. Creditum ab omnibus
fuit, hoc Gregorio suo semper ma-
gno Virginem tribuisse, qui hoc
templum olim SS. Theodoro &
Theo.

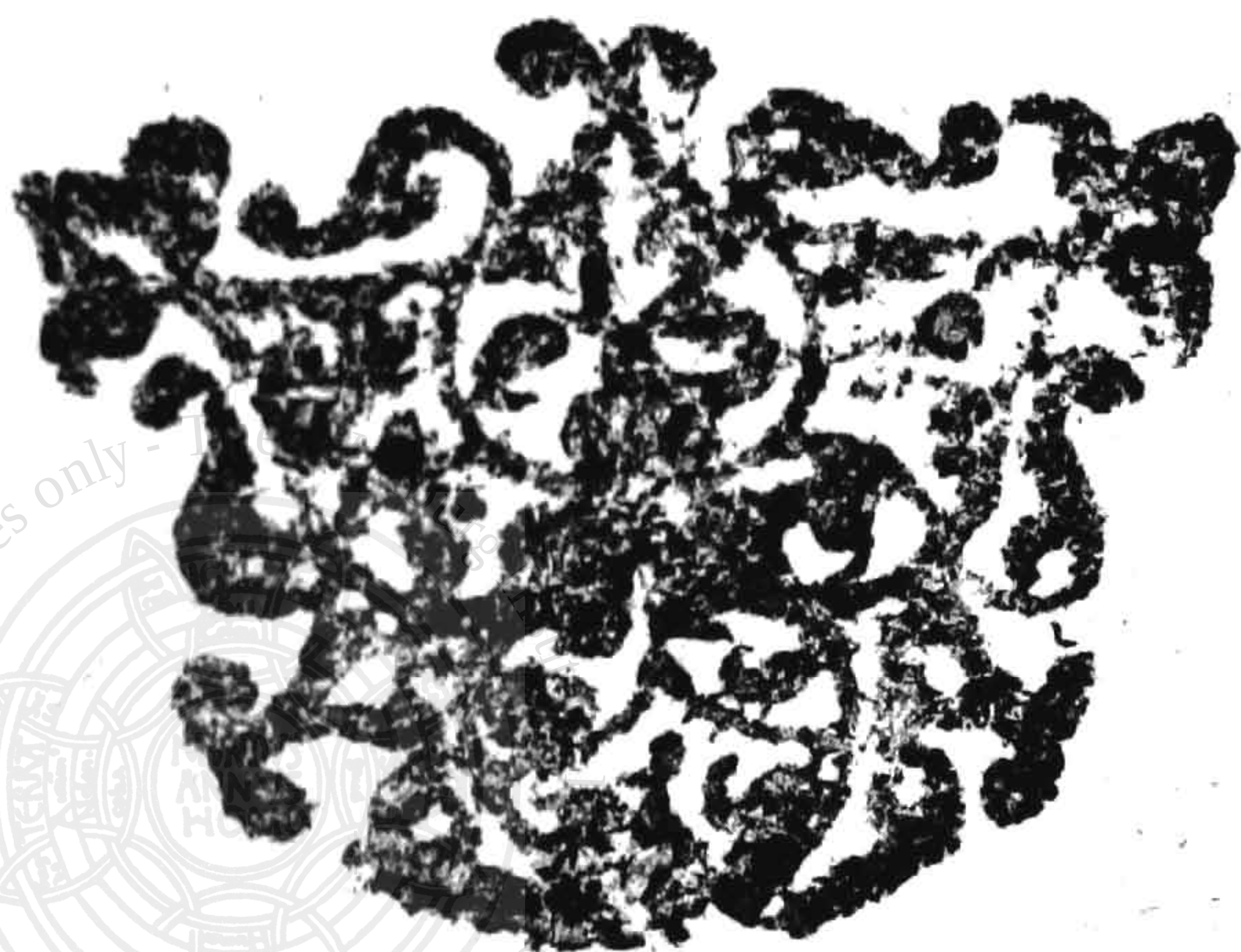
Theodoriano vel à fundamentis erexit, vel antiquitate squalidum pristino nitori restituit, quod ex ipsius quadam epistola ad Episcopum Messanensem constat. Audita inde thavmaturgæ Imaginis fama in tantum fuit, ut etiam templo, quod interea in augustiorem formam excrevit, nomen mutaret, dicereturque S. Maria de Piliere, sive Columna. Quia verò ejusdem tituli Imago Deiparæ alia prope palatium regium, etiam miraculosa magno concursu colitur, ne nominis similitudine populus turbaretur, hæc voce diminutiva de Pilierello, seu Columella dicta est. Plures Religiosi cætus observandâ vicissitudine sibi invicem hoc in loco successerunt. Hodie RR. PP. Carmelitæ tenent, novo templo auctum, in quo tabularum numerus ingens argumento est, quàm frequenter

234

IMAGO B. V. M.

quenter B. Virgo miseris sit pro-
pitia.

R. P. Placidus Samperius in sua
conologia Meßan. l. 2, c. 18.

XIV.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
DE PORTU SALVO
MESSINÆ,

Quisquis in Oceani impetum,
arma, & remedia desideras,
adi nautas, quos decumani fluctus,
& mirabiles *elationes maris* frequē-
tius exercuere. Non jam novum
est, Deiparæ Imaginem quampiam
in navi circumvehere, unde majo-
ra expectentur bona navigantibus,
quàm Argonautis præstare potue-
rit liber Hermetis, seu Vellus au-
reum.

Ingressa Messinensem portum,
est ante trecentos, ut creditur,
annos, navis Orientis onusta divi-
tibus, quæ tabulam, quam nunc affe-
ro, secum tulit, Deiparæ effigie in-
signem. Titulum de Portu salvo
ideo dedere Imaginis sacre Domi-

ni, quòd Virginis beneficio salvi,
sanique, quem destinaverant, por-
tum, hactenus semper attigerint.
Merces, ut fit, tempore indigent,
dum sui pretium faciant. Itaque S.
Imaginem in monasterio S. Clara
tantisper deponunt, ne cultu inter-
ea careat, resumpturi, cum dista-
ctâ merce repetituri essent Ocea-
num. Grandi reverentiâ accepta
à Sanctimonialibus Imago primùm
est, sed paulò pòst majorem adhuc
cultum accepit; etenim privata
pietati in cænobio exposita, sic cul-
ta est, ut publicos honores non
desideraret. Interea divenditis
mercibus peregrinis, coëmptisque
novis, navis stabat in procinctu;
ventus quoque operam dabat; nec
quidquam abituris præter Imagi-
nem sacram in navi desiderabatur.
Et repetijt eam sanè onerariæ Do-
minus, causatus depositum esse.

non munus, sed nec id sanctimo-
niales inficiabantur; prece tamen,
& pretio mercatorem aggrediun-
tur. Ille in hoc non parum à mer-
caturæ genio deflexit, quòd, cùm
omnia alia venalia haberet, Imagi-
nem tamen vendere recusaret: istæ
ad septa usque monasterij gemitu-
bus, suspirijs, lacrimis, Imaginem
sacram comitatæ, non sponte per-
misere sibi eripi thesaurum.

Placuisse Virgini hospitium inde
palam fuit, quòd vix portu prove-
cta navis, insectante cælo, penè
naufragium fecit; fecere nautæ,
quod vires, quod ars suggerebat,
sed insaniam furiosi maris nulla
nautarum prudentia componere
potuit. Unus præ omnibus inter
otiosas preces consilium paravit,
quo plùs navi consultum fuit,
quàm tot imperantium, paren-
tùmq; confusissimæ concursa-
tiones

ziones potuissent. Silete, inquit,
& quid vox cælo delapsa imperet,
audite. Et verò auditam referunt
vocem, quâ S. Imaginem reducere
jubebantur. Nemo fuit, quando
nec dura, nec gravia jubebantur,
qui non prostratus in terrâ jubem-
ti cælo annueret. Itaque versâ pro-
râ Messinam, ridente cælo, paca-
tòque repente mari intuentur, por-
tûmque prosperè faventissimis
ventis tenent. Ubi quamprimùm
accensis cereis ipsâ in navi sup-
plicationis ordine inter se designa-
to, in terram exscendunt. S. Ima-
ginem monasterio, unde eam pri-
die acceperant, inter singultus &
lacrimas restitunt. Tum enim vero
templo illata est, & publico cultui
exposita, populo Messinensi ad co-
lendam Virginem præ cæteris pro-
no. Festum deinde, quo anni die
celebrandum sit, non parum tue-
bavit

bavit cunctantes. Litem piam ipsa Virgo diremit, Constanti⁹ euidam, notæ sanctitatis femina (& ut nonnulli putant, defuncti Regis Arragoniæ viduæ) per somnium oblata festum sibi diem tertiam post Pascha feriam delegit. Cùmque de officio quoque Ecclesiastico rogaret Constantia, aliud se nolle, quàm ejusdem diei officium, respondit. Ipse Episcopus, ut aliquid afferret de suo, Ecclesiasten templi Cathedralis iussit posthac cum tota populi corona huc concedere; néve minor Magistratui videretur esse pietas, omnes omnino Senatores Archiepiscopum magnificā supplicatione olim secuti sunt. Viget tamen adhuc hodie, floret tantifesti celebritas. Olim anno 1493. incredibili terræ motu concussa Messina, huc ducta supplicatione quietem reperit. Tantùm quoque pecu-

pecuniarum, ne festo pompa sua decisset, ab ignotis datum subinde est, quantum consuetudo requirebat. Tabularum ingens copia muros tegit: & arguit beneficiorum frequentiam, quæ tamen literis commendata non sunt.

R. P. Placidus Samperius in Iconologia Messin. l. 3. c. 25.

ТЯТ

ОДИ
ИІС
ХРС

XV.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
DE PILASTRO
MESSANÆ.

V Ide, lector, quanta fuerit majorum nostrorum in SS. Imagines reverentia. Quādiu sub Græcis Sicilia fuit, & Imperatores Orientis Siciliam inter regna sua numerabant, pax alta mirè regnum totum extulit, quā non abusi Siculi summā fide fidem colebant in Divorum, & præcipuè B. Virginis cultum prout. Supervenēre Saraceni, sub quibus nulla superūm reverentia, nullus imaginum cultus locum habebat. Aureas, argenteas, æreas, & quæ loco moveri poterant, sculptas, pictasque non difficile erat furori rapientium subducere. At verò, quas muri imagines sustinebant, quo ritu

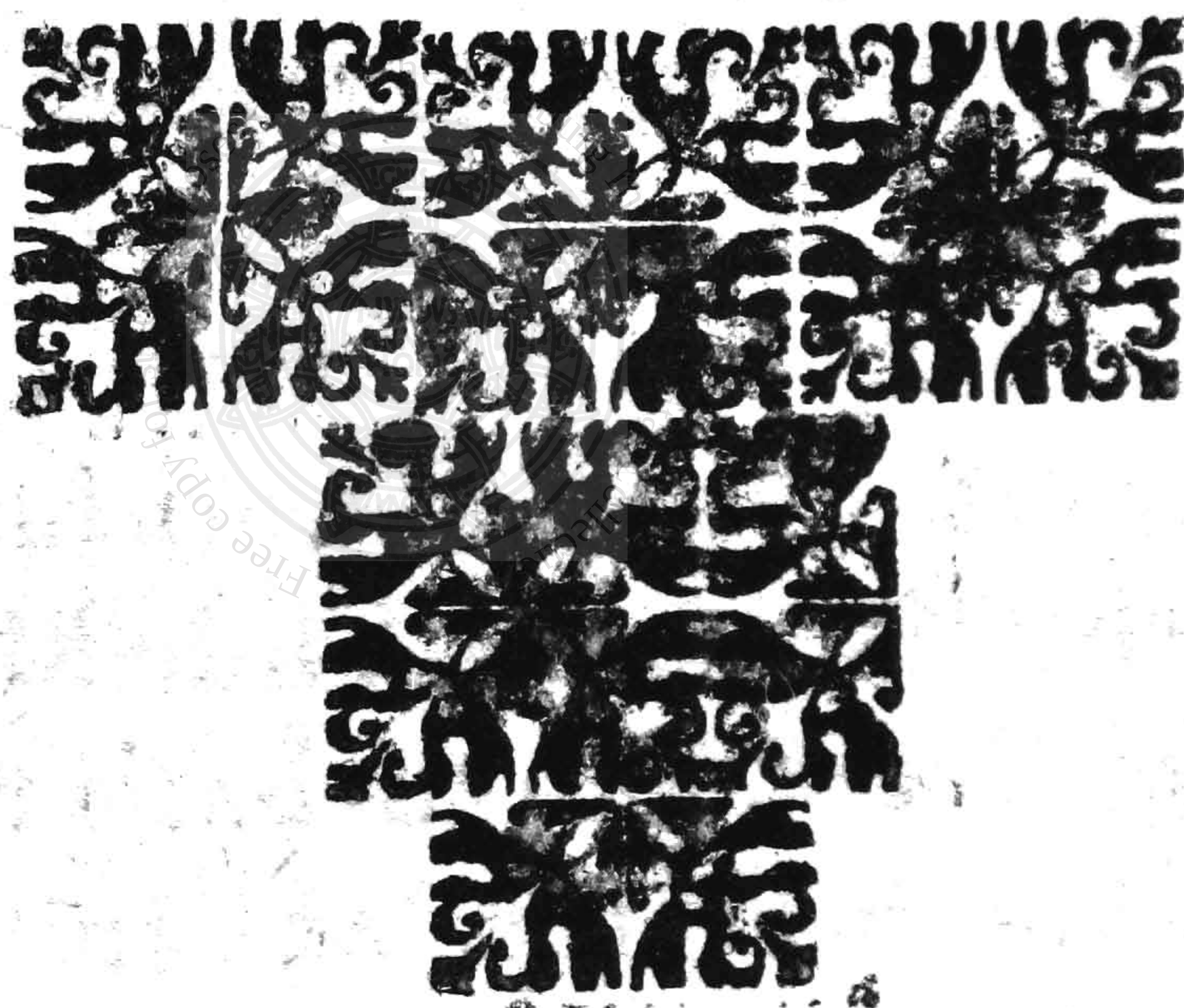
Maurico furori subduxerint, nun-
intellige. Crustam è calce induce-
bant, quæ cortinæ officium tanti-
per subiret. Harum una fuit, de
qua loquor, Imago, quam ideo de
Piliere dicunt Messanenses, quia
in columna picta fuit operis late-
ritij. Hanc quoque piorum cura
nova crusta obduxit, ut ne furori
Saracenico pateret. Fuit, cum cir-
ca annum Christi 1400: nescio
quid, urbis architectus refecturus,
hanc quoque columnam muratam
aggrederetur; cum ecce concessis
ictibus murus, crustam abjecit,
quam tot seculis non invitus su-
stinuit. deditque illam Imaginem
Deiparæ oculis Messanensium. Illi
ultra picturæ venustatem, nescio,
quam latentem majestatem reveri-
ti accurrunt, & fide, quâ solent, in
vota feruntur: quibus etiam B. Vir-
go non invita annuit. Plurima &
gran.

grandiâ memorantur, tótque simul eodémque tempore facta miracula, vt scire non liceat eum, cui primus favor obtigit. Templum primum extructum est impensis ararij publici. Incrementum dedere eorum donaria, qui se voti reos agnovêre, quorû multi acciente famâ è terris longè distitis per mare affluxere. Hactenus privatis claruit beneficijs. Anno 1493. vt Messana ingentis terræ motûs terrorem à se amoveret, splendidissimâ supplicatione huc itum est. Vade Messanenses didicere, quò turbatis rebus ad quietem impetrandam eundum sit. Certè olim hoc templo Senatores convenere. Ita anno 1548. maximi & opulentissimi hospitalis domus rerum in eo agendarum fundamenta hoc in templo, ipso Prorege præsentè, iacta sunt. Numerus tabulorum ingens, quibus

244 IMAGO B. V. M.

beneficia B. V. terrâ marique ac-
cepta celebrantur ac propriè Mes-
sanensium quotidiana in Virginem
pietas locum facit longè celeberrim-
um.

*R. P. Placidus Samperius Soc.
IESV in suâ iconol. Messan. l. 1. c. 17.*

XVI.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
DE ALTO

MESSANÆ.

Olympiæmulus mons Messanensium, jugum habet, cui Caperrina nomen est, præ alijs Deiparæ carum utique, postquam eum etiam urbi sacrum fecit miraculis, & visis, quorum unum anno à partu Virginis 1286. Nicolao cuidam, homini anachoretæ, sacellum S. Michaëlis Archangeli tunc cum socio curanti, objectum est. Hunc D. Virgo per somnium nunciare iussit Messanensis urbis Senatoribus, velle se illic loci templum cum titulo S. Mariæ in alto. Fecit expergefactus è somno Anachoreta, quod sapientes solent, quibus somnia prorsus omnia, nullo discrimine, sub una falsitatis imagine

ne veniunt: & somnium hoc spre-
vit, grandem in profunda ascesi
profectum fecisse se credens, nec se
amplius post tam nobile experi-
mentum rudem putans. At verò
nocte sequenti redijt Virgo, sed vul-
tu longè dispari, nec paulò seve-
riore, & imperio iunxit minas, ita
tamen, ut Nicolao nec locus, nec
animus dicendi adimeretur. Itaque
simplicitatem suam causatus, mul-
tus erat in eo, ut Virgini persuade-
ret, alio ad hæc nuncio uteretur.
Perstitit illa; &, siquidem, inquit,
fidem tibi habituri non sunt, sal-
tem jugum hoc confestim omnes
conscendant, visuri columbam ex
alto descendentem, & peritissimo
volata figuram templi, & muro-
rum ambitum designantem. Non
ausus amplius recusare infulas le-
gationis, ad curiam primò manè
properat, aulam senatûs ingredi-
tur,

tur, & nobilem confessum convenienter salutatum lacernofus silvicola alloquitur, & oratione simplicissimâ trahit in montis jugum. Hæc æmpe Messanenſis urbis gloria est, ut præ alijs faciliè ea arripiat, quæ Virginis voluntate esse, vel per natum intelligit. Vidit meridies ille tantam Nobilium frequentiam hoc in monte, quantam præterita sæcula non viderunt. Sed & vidit pia Messanenſis Nobilitas, quod vidisse non piguit, Columbam dico, ipso meridie nulla è silva, sed ex innubi & fudo celo descendentem, & , ut promissum erat, figuram sacræ fabricæ distinctissimo volatu ambientem, denique velut officio suo functam rectâ in altum ultra falconum & aquilarum spatia ascendentem, & oculis omnium subductam. Satis dictum religiosissimæ urbis sapientissimæ

tissimis Senatoribus. Itaque quam-
primum manus admotæ sunt ope-
ri. Accessit subinde Constantiæ
Reginæ aulam Nicolaus, remque
etiam illic recensuit, & fidem re-
perit, non apud Reginam tantum,
sed etiam Gynæceum, si unam
excipias, quæ secum morituram
utique sapientiam credidit: hæc,
fabulam, inquit, O Domina, au-
divimus, & miraculum ciendo au-
ro confectum. Dixit, &, ut sciret,
nec Anachoretam nec Virginem à
se aurum petere, vidit sibi torpere
utrumque brachium, & verò etiam
sensit maximè, postquam dolores
omnem patientiam excusserunt,
coëgeruntque canere palinodiam,
& veniam petere: quam quidem
unà cum restituto brachiorum ri-
gore Nicolaus perlibenter dedit,
postquam illa se fidem habere afir-
mavit ijs, quæ Nicolaus de somnio,
de

de columba, de Senatoribus dixerat. Multum hoc fabricæ inchoatæ profuit: nam ipsa Regina primum in fundamenta lapidem misit, & plurimum exemplo suo apud cæteros valuit. Rem totam perscripsit Mathæus Rubinus Rubini, cujus parens ipsi columbæ miraculo cum alijs interfuit, scriptumque hodie à monialibus conservatur.

Columbam de cælo descendere nolo lectori novum esse, ex quo ad Jordanem supra Christi sanctissimum verticem descendit. Exinde velut mos cælo invaluit, columbæ descendens indicio Creatoris voluntatem insinuare hominibus. Nam & S. Eleucadius Ravennatun Episcopus, & S. Fabianus summus Pontifex descendens columbæ indicio designatus est. Ad Magni quoque Gregorij aurem frequentissime visam à se columbam,

is, qui vidit, Petrus Diaconus literis consignavit.

Interea sub annum 1295. ad-
iunctus templo est Religiosarum
Virginum sacer catus, & locus in-
dies celebrior factus, maximè,
postquam ipsa quandoque Deipara
terrere hostes, & urbem defende-
re ex alto visa est.

Non minore miraculo Deipara
miraculosam suam, quæ hîc coli-
tur, Imaginem adduxit, etenim si-
culus nauta portui Messanensium
venustissimam Virginis Imaginem
intulit, nescio unde acceptam,
illaturus etiam ipsi templo Messa-
nensium principi, si per Virginem
licuisset, quæ portentoso pondere
vetuit tabulam auferri. Itaque
Episcopi voluntate tantisper navis
velut in templum mutata, ubi sa-
cra Imago inter accensa funalia &
cætera sacra ornamenta coleretur,
dum

dum de Virginis voluntate constaret: quam ipsa duos post dies nante euipiam de plebe inter orandum denunciavit; novo in templo sibi sedem fore, & titulum S. Maria in alto. Sublata protinus iussu Episcopi, nec difficulter, Imago, grande supplicantium agmen post se trahens novo templo illata est, 12. Junij, ipso in meridie. Hodieque magno concursu celebratur columbæ portentosæ apparitio.

*R. P. Placidus Samperius in sua
Iconol. Messan. l. 3, c. 12.*

XVII.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
REINERIANA DE GRATIIS
MESSANÆ.

Hujus miraculosæ Imaginis origo antiquior non est, quàm quâ Patrum nostrorum memoriâ Messanam depopulata est pestifera lues, sub annum millesimum quingentesimum, septuagesimum sextum, quo juxta nosocomium peste infectorum erectum est sacellum è ligno, in honorem Deiparæ: exacto Virginis ope contagio, omnique domo igni consumptâ Joannes Mantiglia, nobilis Hispanus, prece & pretio obtinuit, ne eodem supplicij genere ligneum quoque Deiparæ Sacellum aboleretur, non concessuram utique Virginem, ut per illius potissimum trabes, velut rate, pestis in urbem
reve-

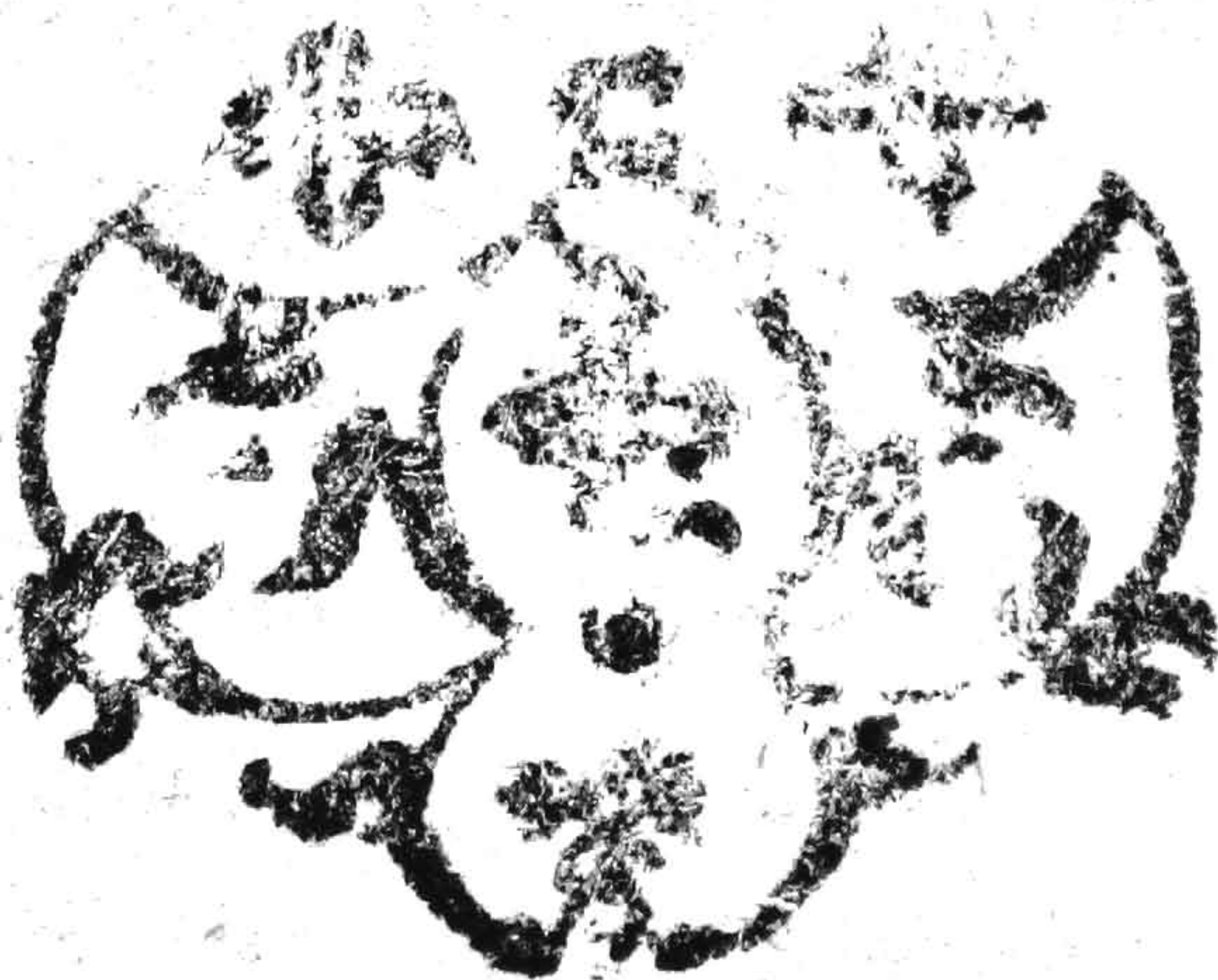
revehetur. Facta itaque ei est ab urbe fabricandi templi potestas, vetitum tamen, ne sedecim palmorum altitudinem superaret, ne Regio Castro in vicinia officeret. Factum id est strenuè à Joanne, atque eò alacrius, quòd eo loco etiam filius ejus unicus tumulum haberet, cum alijs communem. Imaginem Deiparæ pingi voluit nubi insidentem, titulúmque Imagini subjecit, De Gratijs: quas utique statim experti sunt, qui se Virgini impensius commendârunt. Cumulus donariorum intra breve tempus templum implevit. Librum soli naufragi facerent, narrantes pericula, quibus erepti sunt, voto ad hanc Imaginem facto. Hinc est, quòd in hodiernum diem nulla omnino navis locum prætervehatur sine consueta salutatione, quæ omnium tormentorum, majorum,

jorum, minorumque festo plausu fieri solet: quod tunc præter morem jucundè accidit, quando integræ classes in hostem ituræ hoc salutationis genere funguntur. Philippus IV Hisp Rex loco momentum addidit, quando cum Capellis Regijs adnumeravit, & reditu trium millium scutorum perpetuò auxit. Pendent è templi fornice navium formæ, quibus raræ in mari gratiæ obtigerunt: quarum una cautibus incautè allisa rimam egit oppidò grandem. Actum aquaticis tubis, quantum ars potuit adjuncta robore, viribusque nautarum, nullo tamen deficientis aquæ indicio, utique postquam per apertum navis hiatus plus aquæ receptum, quàm per syphonem egestum est. Dum tandem voto Virgini Gratiarum facto sentina exhausta est, nemine uno sciente, quis, quòdve tomentum

tum in excussæ tabulæ rimam substituiſſet, dum Meſſanæ ab architectis navalibus, reclinatâ in arenam carinâ, deprehenſus piſcis eſt, ad menſuram foraminis à natura factus, ipſo in foramine etiamnum hærens, ſtupentibus, quotquot tam inauditum prodigium conſpexerunt. Hunc nautarum pietas ſiccatum formæ navis, è ligno affixerunt, templôque ad memoriam poſteriorum intulerunt. Nulla, ut ſupra dixi, navis impunè tranſit, quæ tormentorum fragore Virginem non ſalutat. Petrus de Leva, octodecim triremium gubernator, ut pulveri pyrio bonus æconomus parceret, hoc genus obſequij omiſit, contentus applauſibus nautarum conſuetis ſalutare Deiparam, ante locum cum claſſe velut fixus conſtitit, nullis velis, remiſque movendus, dum, quem deſiderat

Virgo, cultum exhiberet. Fuere
 insuper, quibus non tam cum te-
 nebris, quàm cum mari luctanti-
 bus templum fuit pro lampade,
 ipsa Virgo pro lucerna, alterius
 Messanensis urbis Phari æmula;
 ejus ductu sub ortum solis in por-
 tu se viderunt, Ipsa nempe est, quæ
 Charybдин, non procul sitam,
 minùs noxiam, & penè navigabi-
 lem fecit.

R. P. Placidus Samperius l. 2. c. 18.

XVIII.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
DE CAMERA
MESSANÆ.

Servatur hæc miraculosa Deipara Imago in Monialium cænobio, quod à S. Gregorio magno fundatum est. Templum quod hodie D. Virginis est, olim Jovis fuit, & longis annis in urbe præcipuum, postquam nempe Præsidum una, Regio è sanguine, & Regis Manfredi consanguinea, auctoritate suâ fecit, ut & summi Pontifices sui Gregorij memores diversis beneficijs locum augerent.

Virginis Imago operis tessellati est, & antiquitatem spirat. A Camera nomen habet; quia hemicyclo, ut statuae solent, velut cellâ, quam barbaro nomine cameram appellamus, clauditur. Alia etiam quan-

quandoque nomina, alióſque titulos admilit. Ita à S. Gregorio, à monialibus, à mœnibus, à quiete nonnunquam vocata eſt. D. Gregorij tempore titulum habuit S. Mariæ extra muros. Cultus, ut ſemper fuerit magnus, hodie tamen minor non eſt, quando bis apparatiſſima ſupplicatione locus honoratur, D. Gregorij feſto, & Rogationum ferijs, quaſi hinc maxime Deus rogari velit. At verò immenſis auctibus crevit Imaginis ſanctiſſimæ majeſtas, poſtquam anno Chriſti 1537. in ampliorem figuram, ſpeciémque templum erectum eſt, verente Parthenonis religioſi Præſide, perituram utique cum Imagine omnem loci celebri- tatem, quando nec ipſi architecti ſcirent eam muri partem, cui Imago inhærebat, auferre, quin Imago ſœdaretur, vel etiam in partes

divelleretur. Felix ictus, quem in
 tot consultantium, & Deiparam
 invocantium praesentia murarius
 pra alijs pius ipsius Deiparae no-
 mine interposito impegit muro,
 quem linea primum, deinde etiam
 hians latè fissura circum Imaginem
 adeo feliciter secuta, ut secundum
 superaddere ictum nemo sit au-
 sus, Imago ita à circumstante
 muro sejuncta, ut omnino illa sa-
 auferri posset. Aucta deinde in-
 ter plausus populi ad templum S.
 Mariae de Scala, tantisper ibi ritu
 depositi quietura, dum fabrica fi-
 nem videret, in via stetit immobi-
 lis, voluitque templo D. Augusti-
 ni, coram quo constitit, inferri.
 Res omnium oculis subiecta nulli
 non fidem fecit, quando nullis
 boves stimulis, nullà vi Deiparae
 Statua promoveri ulterius potuit.
 Illata templo Statua eisdem hono-

res per annos omnino quadraginta quinque (tot enim abierant) accepit; cum repetita à Monialibus Imago est. Litem moverunt, qui templo S. Augustini cum potestate præfuerunt. Utique huic loco S. Imaginem deberi, cui superi cum portento ante tot lustra destinarent. Diremit litem Iudex Episcopus, & huic templo propriam fore denunciavit, si quidem se iterum moveri loco non sustineret. At verò & nullo negotio exportata templo, ingenti pompâ, & vicorum ornatu, templo Monialium postliminio est illata, applaudente exlo: etenim cum pompa templo fieret vicinior, D. Gregorij campana, nemine manum porrigente, sponte suâ insonuit, & clangore festivo transportationem probavit: quæ Dominicâ die post festum Nativitatis B. V. festivè celebratur.

Vt miracula taceam, quando
vel cadens è duodecim palmorum
altitudine lampas crySTALLINA pyra-
midalem in figuram efformata,
non egesto oleo stetit integra, vel
evacuatus oleo lecythus, renova-
to. Eliæ portento, repletus est. Hoc
peculiare videri potest, eos, qui
pro ægris S. Imaginem accedunt,
& lampadem accendunt, obser-
vâsse ægrum moriturum, si non-
dum consumpto oleo extinguatur,
victurum porro sanum, si ad ulti-
mam usque guttam lychnus ignem
non dimittat. Et omini hæcenus
respondisse eventum affirmat.

*R. P. Placidus Samperius in Ico-
nol. Messan. l. 3. c. 18.*

MELITA

XIX.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
DE MELECHA
MELITÆ.

Postquam insula Rhodus uni-
versæ Christianitatis propu-
gnaculum paucorum incuriâ in
manus Turcarum venit; Melita in-
sula successit, & Heroibus Hieroso-
lymitanis habitanda, ac defenden-
da tradita est, hæcenus Turcis sco-
pulus, in quem inviti magno suo
damno, nō semel impegerūt. Con-
stat Ianizaros detrectasse quando-
que imperium, quando de insula
hac oppugnanda inter duces con-
venit. Divi Pauli nempe habita-
tione sacrâ hodie, ne serpentum
quidem venena timet, quæ olim
viperis referta stragem inter homi-
nes facere solebat. Ipsa terra nunc
serpentibus, etiam importatis exi-
tialis,

MP

OV

ialis, per omnem orbem in remedium veneni exportatur. Paulo itaque debet, quidquid hodie insula boni habet. Hic cum Luca Paulus hiemavit, otio procul, nunquam non in Gentis conversionem intentus; Lucas etiam penicillo, ut solebat, arrepto, Deiparae effigiem coloribus expressit, ut, quae Paulus dixerat, altius animis inhaerent. Cryptam subterraneam Pauli jussu neophyti struxerunt, angustam quidem, sed tantae pietatis capacem, quantam hodie amplissimae moles non caperent. In hac primitivae Ecclesiae, ut ita dicam, Basilica D. Lucas effigiem Deiparae coloribus expressit, opere propterea praeceteris mirabili, quod nec crassa gypsea murum, nec colores gypsum tot seculis in loco maxime humido, & subterraneo deservierint. Tantâ locis in
venis

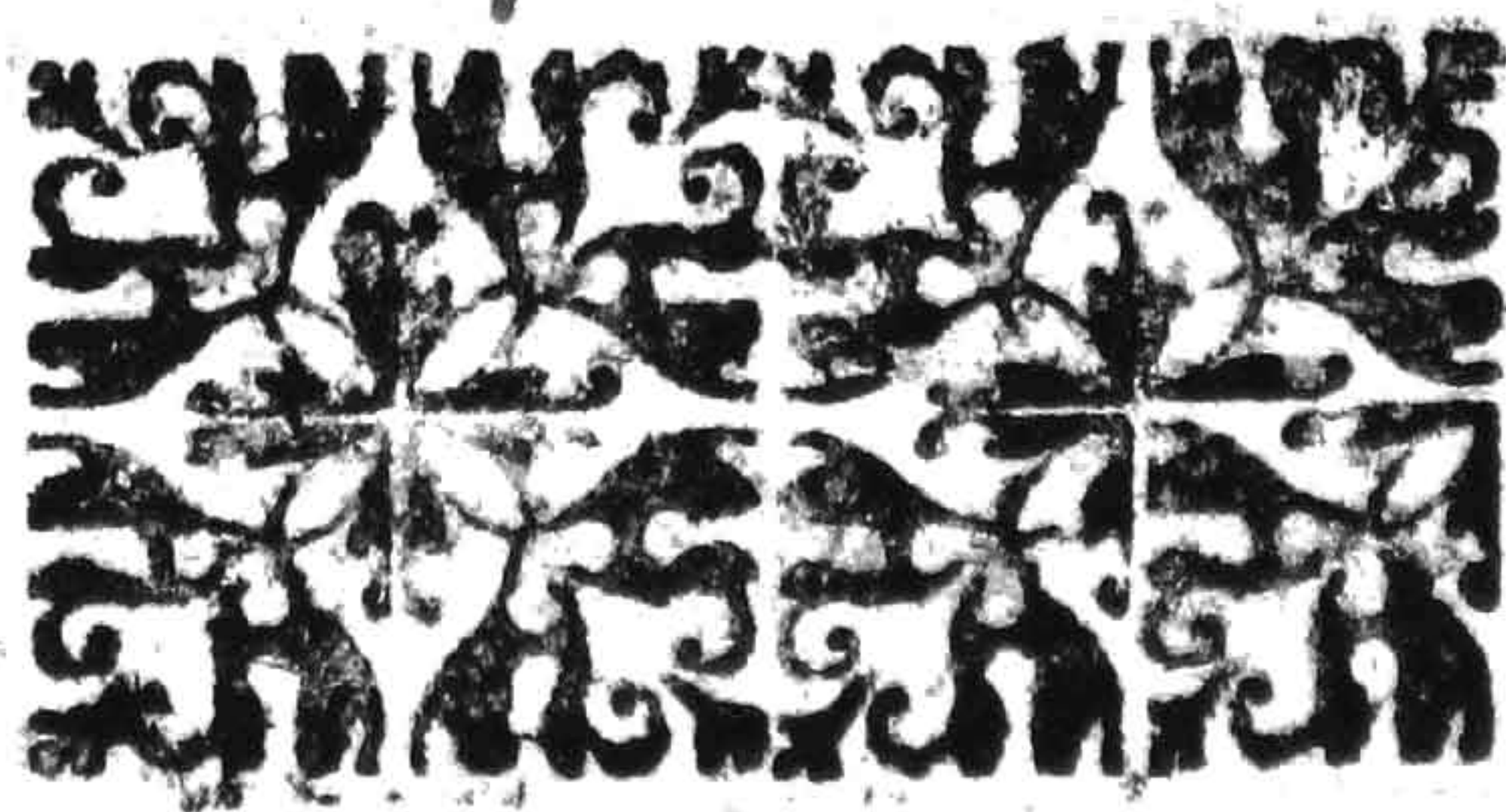
veneratione semper fuit, ut, quam-
primum per Imperatores licuit,
incolæ templum superstruxerint,
cryptâ sanctuarij locum tenente;
quin ipsius templi consecratio, à
quo facta sit, interest, posteros
non ignorare.

Celebrabatur in Numidiæ urbe
Millevio temporibus Innocentij
I. Pontif. Concilium illud, nostris
hodie hæreticis tam adversum; quo
finito Episcopi nonnulli ex itinere
huc delati navem stitere eo loco,
quo S. Paulus naufragium fecit,
quem maiores templo eleganti ho-
norârunt, & domum S. Pauli ap-
pellârunt. In hunc usque diem in
templi odæo pictura conspicitur in
pariete, quam ij, de quibus loquor,
Episcopi, hæc transeuntes statue-
runt, ut & D. Pauli, & naufragij
hæc transeuntibus memoria esset.
Hi, inquam, venerandi Præsules,

ubi in terram exscensionem fecere, primum ab incolis debita cum veneratione salutem accepere, deinde etiam rogati sunt, templum, quod Imaginis sanctæ sacrario impostum erat, ritu Ecclesiæ consecrarent. Fecere illi. Crevit inde & loco existimatio, & incolis pietas: ipse urbis vicus, Melecha dictus, quia templo nomen dedit, exteris innotuit. Mira recensent incolæ beneficia, quæ ab hac Imagine acceperunt. Vt vetera præteream, nostrâ hâc ætate anno 1614. sexaginta triremes Turca admovit insulæ, nunquam minùs quàm tum ad sustinendum hostem paratæ. Illud in felicitatis parte potiore ponunt Melitenses, quòd eo loco hostis anchoras fixerit, quo S. Imago Melitam defendere creditur. Et verò etiam ipsi Turcæ experti sunt damno suo insulæ præstitum à

Deipara auxilium, quando omnem
 illam oram ingenti peditatu, nec
 minore equitum numero conspe-
 xere refertam, & terrore perculsi,
 qui fugam suadebat, sublati an-
 choris deservêre insulam, nonni-
 si à Cælitibus, quos Deipara in sub-
 sidium misit, propugnata. Suf-
 ficit dicere, totius insulæ hoc in
 templo esse sacrarium, & in omni
 necessitate asylum.

*Frater Ioannes Franc. Abela, Vi-
 cecancell. Melitens. l. 3. Notitiâ 4. fol.
 371. Reverendiss Abbas Pimus in
 Episc. Melitens. fol. 588.
 R. P. Franciscus Manthus, R. Melit.
 Soc. IESV hæc inde excerpta cum
 Imagine ad me misit.*

XX.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
DAMASCENA
VALLETÆ.

S Vnt, qui & hanc Imaginem D.
Lucæ penicillo adscribant. (A)
Damascenam ideo vocant, quia ea
in urbe à primis Christianis ad id
usque tempus culta est, quo Sara-
cena rabies urbem totam Christia-
no sanguine depinxit: ex quo sacra
Imago sine cultore relicta est; quia
nemo Christianorum fuit, quem
hæc tempestas illæsum præterierit.

Annus abiit, cū fastiditā cum
incolis urbe sacra Imago discessum
paravit, nullo jumento, nullo ba-
julo, ipsa per se sola, ut erat, unā
cum ardente lampade iter ingressa
oppidō longum, & maritimum:
quin etiam ita auctus splendor ar-
dentis lychni, ut navis unā fortē

per illa maria errans nocte integrâ
tantum fulgorem plenissimis velis
insecuta, denique viderit ingredi
infulæ cujuspîam, quam nec ipsi in
tenebris nôssent, portum. Rhodus
fuit, & illi felicitatem navigatio-
nis suæ stupuere, quâ sine ulla cali-
marisue vicissitudine aut injuriâ,
nocte non amplius unâ integra ma-
ria pertransissent. Quæsitus tam à
nautis, quàm incolis (quia & ipsi
nocturnos ignes viderant) locus, u-
bi præteritâ nocte divinus splen-
dor confedisset. Et ecce in littore
reperta cum accensa lampade S.
Imago, statim ad omnem venera-
tionem incolas invitavit. Prom-
ptissimè præ ceteris advolavit equi-
tum Jerosolymitanorum in decen-
tesimam supplicationem ordinata
religio, & S. Imaginem quantâ po-
tuit pompâ templo D. Joannis, id
est, suo intulit. At verò S. Imago
aliam

aliam elegerat sacram ædem, quam Simonitriam appellant, in eamque nullo comite, nullo teste, divinâ virtute se transtulit. Nemo fuit, qui S. Pignus auderet loco movere, dum denique etiam Rhodo à Turcis captâ Melitam cum alijs Christianorum Cimelijs deducta est, & furori Turcico subtrahita. Hodie tanto thesauro beatam se dicit Valleta Civitas Melitæ Insulæ non postrema, ubi miraculosa hæc Imago cives solatur, maximè, quando à Turcis imminet periculum.

(a) Abbas Pimus in descrip. Episc. Melitens. Vnde excerptam relationem unâ cum Imagine ad me misit R. P. Franc. Manthus. R. Melitens.

DALMATIA

XXI.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
DE CASTELLO
RAGVSÆ.

PRô quanta inest homini bene-
ficioꝝ oblivio! injuriæ scri-
buntur celte in silice, ut ætatem
ferant, & pereunent, ad seram vin-
dictam; beneficia nec in aqua qui-
dem. Vide, lector, ex hac miracu-
losa imagine, quòd etiam superi ex-
torquere à nobis debeant benefi-
cioꝝ suorum gratam memo-
riam.

Hæc, inquam, Imago anno à
partu Virginis octingentesimo su-
pra vigesimum octavum, septimo
Calend. Octob. in ædem B. V. de
Castello Ragusæ urbis illata est,
non sine supplicatione, in qua o-
mnia præter consuetudinem fuere.

MP

27

Crucem, ut solet, prælatam fuisse, non habeo, cur credam, nec Sacerdotem aliquem, velut pastorem, oves, secutum, ordinem clausisse. Cæterà non fuisse sine ordine credibile est, nam & omnes pari vestitu incedebant, non alià recti veste, quàm solo indusio. Pro cantu planctus fuit lacrimis junctus, quas lætitia expressit. Demum inter singultus, & gemitus, hæc, de qua loquor, Imago non incongruè ornata, in templum usque à portu infertur, adjuncto donario centum aureorum, quibus templi fundamenta jacerentur in litore, ubi hæc Imago posthac coli posset. Multa hîc, quantumvis risu digna nonnullis videantur, risum tamen non movent ijs, quibus salis marini gustus aliquis hæsit in faucibus. Nam quòd sine cruce, sine Sacerdote fuerint, nautas cogita, & mo-

res eorum, quòd solo tectos indu-
sio prodire videas è navi, naufra-
gos, vel naufragis proximos tibi
imaginare. Etenim Veneta navis
ab oriente solvens, præsidium in
adversa secum tulit pictam græcâ
manu Imaginem Deiparæ, unde vn-
de acceptam. Cæli deinde, marisq;
furor, cùm nil nisi præsentem mor-
tem intentarent, injecta vectoribus
cum metu cogitatio est, turbatum
cælum votis placare, quapropter
conceptor itè voto, ubi terram sal-
vi, & incolumes attigissent, Im-
ginem destinant terræ, & Imagi-
ni templum, præsentésque centum
aureos, quibus poni possent fabri-
cæ fundamenta. Tractas diceres un-
das maris, & exhaustum ventis cæ-
lum, ita reliquum noctis quietum
cursum tenuit, nisi quòd ipsi ne-
scirent, quò ferrentur, quousque
sub ortum solis ad ipsum Ragusæ
urbis

urbis Castrum constitere salvi & incolumes. Hic enim verò nulla, nec promissorum recordatio, nec terræ, quam paulò ante tot votis ambiebant, reverentia. Itaque cum mare tranquillum, & aptum navigationi cernerent, utendum tempore rati dant vela ventis, atque iterum alto se committunt, Italiã, Italiam conclamantes. Sed felicem diem nox dispar secuta, reduxit noctis prioris calamitates, quin etiam auxit; etenim, ut cætera, quæ mare solet in miseros, taceam, fracto ventis malo ferebantur, non jam quò ipsi, sed quò decumani fluctus volebant, exigua in spe vitæ. Quare iterum ad preces, clamores, & vota conversi, damnant præteritæ diei ignaviam, iterumque facto voto cælum fatigant. Hoc voluit. Et verò etiam voluisse adsequentis diei auroram com-

monstravit; etenim sub eodem, quo pridie, Raguseæ urbis Castello, nullo ductore, se quietam stare navis mirata est. Satis vectoribus dictum. Intellexere rudes, & rudentibus suis nunc sapientiores, quid cælum vellet, quidque Dei para. Igitur, ut erant solis tecti potiùs, quàm vestiti indusijs in terram descendunt, & supplicatione, quam supra memoravi, institutâ, S. Imaginem Parochiali templo inferunt. Centum aureis templum aliud ad litus inchoatû est, & quia plùs fabrica desiderabat, id Raguseorum in Deiparam pietas non invita adjunxit. Stat itaque in litore S. Imago, invitâtque periclitantes ad vota, vim, ubi ritè concepta fuerint, habitura.

Hanc imaginem cum narratione ad me misit Laureto R. P. Egidius Mese, qui eam à R. P. Rectore Ragusei Collegij accepit.

MP

of

XXII.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
DE PORTA
RAGVSE.

Multam utique hæc sacra Imago præberet scribendi materiam, nisi negligens & incuria antiquitas literis hæc mira subduxisset.

Stat Ragusij in templi principis summo altari Imago Deiparæ Jesum brachio sustinentis. Hæc summæ venerationis habet indicia: quippe majores toti picturæ laminam induxere argenteam, gemmis raris gravem: si utriusque sacrum caput excipias, quod aureâ redimitum, coronâ fulget.

Vnde & quando huc advectus sit tantus urbis thesaurus, ad me perscriptum non est: sive, quia à paucis scitur, sive, quia incerta pro certis asserere noluerunt, qui

ad me perscripserunt. Hoc omnibus indubitatum est, Divi Lucae opus esse: nam præterquam quòd antiquitatem spirat, & artificis doctam manum, alio adhuc argumento se probat, quo vix pleræque aliæ possent.

Fœdârunt urbem incendia: depopulari eam cœpit lues pestifera: fames maciem & mortem minata est. In hæc usque tempora præsentiore remedio Ragusini in hæc omnia usi non sunt, quàm cùm ad hanc S. Imaginem confugerunt. Afferunt cives (& civibus afferentibus credendum est) nunquam se non remedium invenisse, ut primum ad hujus S. Imaginis cultum seriò deventum est. Quidni & sperent in Turcas valituram, exitium Dalmatiæ toti in annos penè singulos minitantes, quando jam sæpius Imagines Deiparæ prædones

dones & piratas affligerunt. Credi non potest, quantopere spem homini calamitoso augeat, semper fuisse exauditum.

Hec pauca cum Imagine ad me perscripsit R. P. Aegidius Meese Laureto, qui ea à R. P. Rectore Ragusino accepit.

XXIII.

IMAGO B. V. MIRACULOSA
CASIMIRIENSIS
PROPE CRACOVIAM.

Multæ Imagines miraculosæ
initium cultûs scelerato cui-
piam debent, hæc sancto. Is fuit
Beatus Isaias Bonar Ordinis S. Au-
gustini Eremitarum, sanctitate ce-
lebris, qui cultui Virginis promo-
vendo hanc pingi Imaginem cura-
vit in pariete templi exteriori,
transituris olim profuturam. Visa
non rarò Imago est fulgore supra
humanum pulchro, dum sanctus
flexis ante hanc genibus oraret:
auditi quoque cantus longè vocis
humanæ suavitatem superantes,
carmen illud Ave Regina
Cælorum distinctissimâ pro-
nunciatione modulantes: auditus
quoque certis intervallis modulatâ
voce

voce intercinens Beatus illud :
Monstra te esse Matrem ; Fe-
lix cæli Porta ; & alia, quæ ter-
ris erepta mens, & tunc cælis in-
serta, superisque addidit. Obijt
vir Beatus, diem suum anno 1411.
die octavâ Februarij ; sed postea
cælitibus adscriptus, & miraculis,
præsertim ex mortuis suscitato cive
Cracoviensi clarus. Reliquit Ima-
ginem posteris perutilem, quæ ta-
men famam suam præterito sæcu-
lo auxit, ex quo anno 1550. illæ-
sa inter Imagines stetit, quo Cæ-
nobium cum templo conflavit.

*Imaginem cum hac narratione ad
me misit Cracoviâ R. P. Urbanus Vbal-
dini, qui eam partim ex vita B. Isaie
Bonar, partim ex monasterij archivio
accepit.*

LITVANIA

XXIV.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
LAVRETANA
POSTIRWINTI.

Quàm bonus Israël Deus ijs,
qui recto sunt corde; Razivi-
lius Princeps, Lituanix Mareschal-
lus, conjugem habuit Ducis Cur-
landix filiam. Hæc temporum, &
parentum, non suo vitio Luthera-
nam hæresin à teneris hauserat,
mentis bonæ, & rectissimi cordis,
si meliorem docta fidem fuisset.
Crede, lector, vnà mecum, millia
non pauca Germaniam habere si-
milium hæreticorum, quos scholæ
Materiales appellant, quia licet
erroribus imbutam habeant men-
tem, errare tamen se nesciunt, ne-
que in errorum cognitionem veni-
re Doëtorum inopiâ facilè possunt,
malitiâ tamen carent, quâ contra
agni-

agnitam veritatem in errore pervi-
caciter persistant. Horum quàm
multos, quàmque mirabilibus mo-
dis bonus Deus in ipso quando-
que mortis articulo ad se conver-
tat, inter illa numeremus oportet,
quæ posthumæ vitæ reservantur.
Hæc, inquam, Virgo, educta pri-
mùm de medio nationis pravæ
maritum rectæ fidei Dei beneficio
accepit, Mareschallum Raziivilium;
à quo dedocta errores paternos,
non difficulter veritatem amplexa
est Catholicam.

Inde desiderium subiit videndæ
Romæ: nec Virum in hoc diffici-
lem habuit, quem utique sciebat,
non ignorare, quibus signis curio-
sitas muliebris distinguenda es-
set à pio desiderio, quanquam ad-
huc neuter sciebat, quanto Litua-
norum bono hoc iter institueretur.
Romam, Clemenre octavo clavum
Ecclesiæ tentēte, venit, vidit, vicit.
que

que non difficulter admiratione
Maieſtatis Catholicæ, quidquid ad-
huc mentem obnubilabat de fœ-
tentibus Ægypti alijs.

Id inter primas matronæ felici-
tates numerant Lituani, quòd Re-
gina Cæli, majore, quàm à neo-
phyta expectes, reverentiâ ſe iam
pridem tota devoverat. Sed hoc
ipſi Pontifici præ alijs, ſpem fecit
duraturæ fidei, quam, ut robuſtiùs
confirmaret, ſtatuum ei dono de-
dit, ad amuſſim Lauretanę ſimilem,
& ut ſolet, plurimum dierum mo-
râ in ipſa æde ſacra conſecratam.
& virtute thaumaturgicâ imbu-
tam. Illa redux in Lituaniam, jam
adveſto munere felicior, vix ſuf-
ficiebat gratulantibus, & ambien-
tibus Statuæ ſacræ venerationem.

Interea quæſita à Duce Imagi-
ni ſedes Poſtirwintis, oppidum
diœceſis Vilnenſis, cùm, qui pom-
pam

pam procurabant, denunciato vicinis populis die, quàm maximo licuit cultu S. Statuam in Parochiali templo deponunt. Jam tum Deipara magna Lituanis bona destinaverat, sed fidem prius probare, & exercere piorum pietatem placuit, & differre tantisper vim Imaginis thaumaturgicam; quæ se primùm anno 1621. exervit, ita tamen, ut in hæc usque tempora fons tantorum beneficiorum nondum exaruerit. Vide, lector, quàm bonus Israel Deus ijs, qui recto sunt corde. Mentem bonam etiam inter errores Deus non spernit, quam diu in malam spreto Numine non ipsa degenerat. Tum enim vero & ipse hominem spernit Deus: & quem Deus spreverit, corrigere nemo potest.

Imaginem cum narratione ad me misit R. P. Albertus Koialovvix, Rector Collegij Vilnensis.

XXV.

IMAGO B. V. MIRACVLOSA
RUTHENA
VILNÆ.

Miraculosa hæc Virginis Imago Ruthena dicitur, quia ex ipsa Russia allata est: quâ verò occasione, quove tempore allata Vilnam sit, ad me perscriptum non est. In templo D. Joannis propter famam ingentium miraculorum accursu frequentissimo colitur. Præter vultum & manus piorum liberalitas omnia texit laminis argenteis, quod suis intervallis aurum & gemæ decorè distinguunt. Quod plura de hac Imagine non scribam Magnus Dux Moscoviæ vetat, qui, dum hæc pauca ad me cum Imagine scribuntur, Vilnæ metropoli ita propinquus est, ut præstet ipsi Imagini cavere, quàm mul-

multa de ea scribere. R. P. Rector,
 litteras suas his verbis claudit,
 multa, multa, multa D. Virgini de-
 beo, quæ mediante hac Imagine
 accepi, quæque in æternitate vi-
 debuntur, nunc in his belli Mosco-
 vitici turbationibus exscribere
 plura non vacat. Rogo igitur, ro-
 go R.^{am} V.^{am} ut, in suo opere digne-
 tur istius S. Imaginis mentionem
 facere: debeo enim B. Virgini mul-
 ta, ut dixi, ac inter cætera libera-
 tionem Collegij mei Vilnensis à
 peste.

*Ita ad me R. P. Albertus Kojalo-
 vviz Rector Collegij Vilnensis. Rebus
 per bella paratis plura me accepturum
 spero, quæ lectori de hac S. Imagine
 proponam.*

INDEX

Imaginum B. V. M. Miraculosa-
rum quæ libro quarto conti-
nentur.

Folio.

1. De planctu Ro-
mæ. 173
2. Liberatricis Ro-
mæ. 176
3. De sole Romæ. 178
4. Regginenfis. 182
5. De Fonte novo
prope Monsema-
num. 186
6. De Misericordia
Savonæ. 191
7. De Nuce Castilio-
ne. 198
8. De gratijs Faven-
tiæ. 282
9. De Corona ad
Montē Baldū. 206
10. De Misericordia
Neapoli. 212

Italia.

Italia

JMAG. B. V. M.

Italia.

{ 11. De Lonigo. 219
12. De sorbo apud
Formellum. 226

{ 13. De Piliercello
Messanæ. 230

{ 14. De portu Salvo
Messanæ. 235

{ 15. De Pilastro Mes-
sanæ. 241

Sicilia.

{ 16 De Alto Messa-
næ. 245

{ 17. Reineriana de
Gratijs. Messa-
næ. 252

{ 18. De Camera Mes-
sanæ. 257

Melita.

{ 19. De Melecha Me-
litæ. 262

{ 20. Damascena Val-
letæ. 267

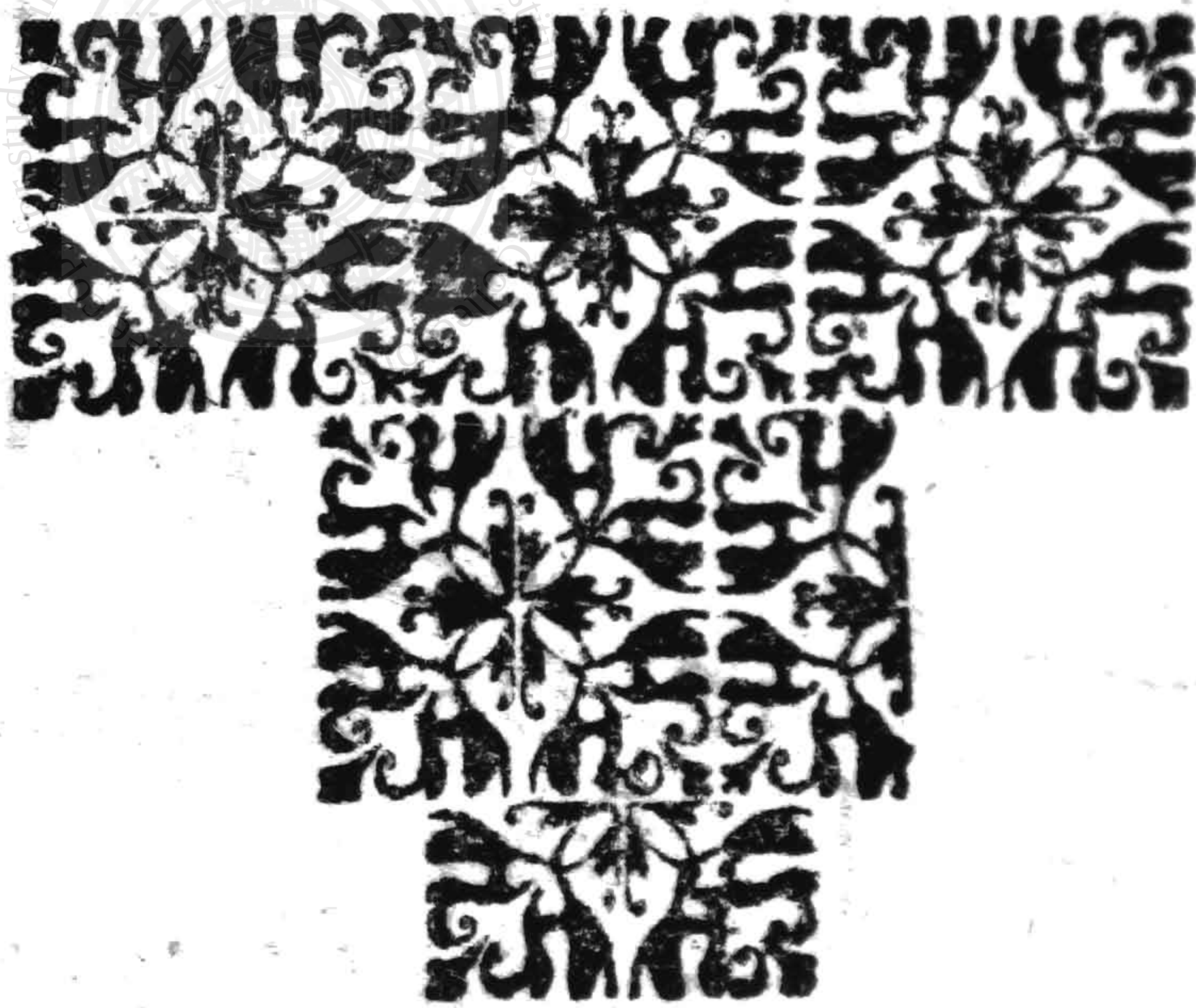
Dalmatia.

{ 21. De Castello, Ra-
guisæ, 270

Dalm.

INDEX.

	{ 22. De Porta Ragu. sæ. 275
<i>Dalmatia.</i>	{ 23. Casimirienfis pro- pe Cracoviam. 278
	{ 24. Lauretana Postir- winti, 280
<i>Litwania.</i>	{ 25. Ruthena Vilnæ 284

INDEX

GENERALIS.

A Djungam hic totius centuriæ seu quatuor librorum Repertorium earum rerum, quæ ad origines Imaginum B. V. Miraculosarum spectant. In quo numerus latinus significabit librum. Numerus Arabicus Imaginem V. G. I. 17. erit quærenda libro primo Imago decima septima, in qua reperietur, quod index portendit. Distinguem autem hoc Repertorium in Capita quinque I. de Inventione. II. de Materia. III. de Forma. IV. de honore. V. de moribus & virtutibus dicam,

CAPVT I.

Imaginum B. V. Miraculosarum Inuentio.

Q Vi eas inveniunt, inveniunt vitam, & hauriunt salutem à domino. Vt ex ordine progrediamur hoc caput distinguam in quatuor indices. I. de invento-ribus. II. de loco inventionis, III. de

modo inveniendi. IV. de tempore inven-
tionis dicam.

INDEX I.

Inventores.

Non erit ingratum Virgini ante inven-
tas imagines ipsos prius quærere & in-
venire inventores. Hunc indicem distin-
guam in duos Catalogos I. de inventoribus
veris. II. de quasi inventoribus dicam.

CATALOGVS I.

Inventores veri.

Per hos intelligo eos qui imaginem
quampiam Deiparæ alicubi latentem
reperere. Hunc Catalogum distinguam in
series earum, quas invenerunt.

Ipsa B. Virgo II. 21. Episcopi I. 5. Ca-
nonici. III. 2. Nobiles. I. 17. IV. 3. Mi-
lites. I. 20. II. 9. Cives. II. 12. Architecti.
III. 11. Opifices. II. 22. Vinitores. III. 18.
Rustici. I. 11. 18. Pastores. I. 4. 18. III. 1.
IV. 5. Pueri I. 4. 17. 18. IV. 5. Puellæ.
IV. 5. Fæminæ. I. 7. Bubulci. J. 13. Su-
bulci. IV. 12. Captivi. III. 3.

CATALOGVS. II.

*Imaginum B V. Miraculosarum
quasi inventores.*

Id est, qui felici casu ei imagini cultum exhibuere, ad quam primi B. V. auxilium experti sunt. Hunc Catalogum distinguam in series earum, quas invenere.

Summi Pontifices. J. 23. SS. Patres II. 1. Episcopi. J. 4. 21. Parochi. X. 18. Monachi I. 23. 24. Reges. J. 9. Opifices. J. 5. Operarii. J. 3. Aurigæ. J. 25. Rustici. III. 23. Pastores. III. 1. Subulci. IV. 12. Fæminæ. II. 8. IV. 3. Cæci. J. 17. Ethnici. J. 6. 10. Energumeni. III. 2.

INDEX II.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Locus inventionis.*

Vvat quoque indagare locum, quem Virgo quandoque dignata est inhabitare, etiamnum non exosa stabulum, ut tandem & nos palatia fastidiamus. Hunc indicem distinguam in tres Catalogos. I. in arboribus. II. in terra. III. infra terram repertas explicabit.

CATALOGVS I.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
inventio in Arboribus.*

EX quo Filius ab arbore pependit, odisse Mater arbores non potest, à quibus

tot titulos habet. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ sunt inventæ.

In Silva. II. 22. III. 3 in Nemore, III. 21. in Horto. I. 17. in Spineto. I. 7. IV. 5. in Quercu I. 18. III. 11. in Ficu. I. 5. in Nuce. IV. 7. in Corylo. II, 22.

CATALOGVS II.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
inventio in terra.*

Plurimum terræ Nocuit imago Uiri Virago, plurimum prodest terræ imago B. V. Hunc Catalogum distinguam in series earum, quæ sunt inventæ

In Monte. I. 4. IV. 9. in Rupe. I. 6. 18. 25. III. 21. IV. 12. in Vallo. I. 20. in Littore. I. 20. in Agro. I. 11. III. 23. in Campo. I. 3. infra terram. I. 5.

CATALOGVS III.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
inventio supra terram.*

Olim cum primum Chaos digereret Creator, congregationes aquarum appellavit Maria, ad secundum Mundi Chaos digerendum, cum se de cælo demisit, congregationes gratiarum appellavit
MARIA

MARIA. Quid igitur mirum si Maria amet MARIA, quæ Stella Maris est; puteos, quæ puteus est aquarum viventium; specus, quæ caverna Maceræ est. Hunc Catalogum distinguam in series earum quæ sunt inventæ.

In Mari. II. 12. in flumine. IV. 3. in Rivulo. II. 9. Sub cespite. III. 2. in Specu. I. 4. III. 1. IV. 9. in Carcere. III. 4.

INDEX III.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
inventionis Modus.*

Quæ mundum sine modo peccantem sine modo diligit, etiam in modo inveniendi imagines suas, mysteria quandoque abscondit. Hunc indicem distinguam in duos Catalogos. J. de modo naturali, JJ. de modo supernaturali dicam.

CATALOGVS I.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Inventio Naturalis.*

Ledit in orbe terrarum cum Filijs hominum Deus, miraturque infantiam nonnullorum, qui casui & fortunæ adscribunt quod ipse æterni destinatione consi-

lij disposuit. Hunc Catalogum distinguam
in series earum, quæ inventæ sunt

Inter ambulandum. II. 9. in Fossione. J.
3. II. 20. III. 18. in Bello. J. 9. Pio Furto.
II. 19. in Itinere. II. 22. Secundo Arbo-
res. III. 11. Inter Pascendum. J. 18. IV.
12. Inter arandum. III. 23.

CATALOGVS II.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Inventio Supernaturalis.

LAtere non potest quæ in Splendoribus
Sanctorum ab æterno ordinata est.
Tecta olim tenebris trihorio integro vnâ
cum filio, nunc lucem ambit, quia bona
nobis sunt opera eius. Tenebras odit, quia
filium genuit, qui est lux Mundi. Hunc
catalogum distinguam in series earum, quæ
inventæ sunt

Per Apparitionem. II. 9. per Revela-
tionem. II. 12. 25. III. 1. 2. 3. per Jussio-
nem. II. 22. 25. III. 1. 2. per Splendores.
J. 3. 4. 17. III. 1. IV. 3. 9. 23. per Musi-
cam. J. 17. per Clamores. II. 21. per o-
dores. J. 3. 17. per Columbas. III. 21.

INDEX IV.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Tempus Inventionis.

AB initio & ante secula creata est, & usque ad futurum seculum non desinet. Omnium horarum est Virgo, & ad adjuvandum nos semper festinat. Hunc indicem distinguam in duos Catalogos. I. ante Christum II. post Christum inventas proponet.

CATALOGVS I.

Inventio ante Christum.

Figuras Virginis in scriptura propositas, non appello Imagines, sed eas hic congeram, quæ vel sculptæ vel pictæ ante Christum fuere. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ inventæ sunt

à Sanctis J. 9. ab Ethnicis. J. 10.

CATALOGVS II.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Inventio post Christum.

Hæc pertinent illæ B. V. Miraculosæ Imagines, quæ post Christum sculptæ & pictæ sunt, atque etiamnum supersunt. Constat singulis seculis Virginem fuisse Miraculose nobis beneficam. Hunc catalogum distinguam in series seculorum, quibus incæperunt florere.

Sæculo 1. I. 1. 2. 10. II. 1. 4. III. 23.
 III. 5. 9. IV. 19. 22. Sæculo 2. IV. 20 Sæculo
 3. Sæculo 4. IV. 2. 18. Sæculo 5. Sæculo
 6. I. 21. Sæculo 7. I. 14. Sæculo 8. II.
 8. Sæculo 9. I. 14. 21. 24. Sæculo 10.
 I. 17. Sæculo 11. III. 21. Sæculo 12. I.
 22. 23. II. 21. III. 1. 23. 25. Sæculo 13.
 I. 1. 9. 15. III. 3. 20. IV. 1. 23. Sæculo
 14. I. 12. 19. III. 2. Sæculo 15. I. 11.
 18. II. 7. 9. 10. III. 19. IV. 1. 8. Sæculo
 16. I. 20. III. 5. 16. IV. 4. 5. 6. 13. 17.
 Sæculo 17. III. 14. 15. 18.

CAPUT II.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
 Materia.*

NON ex quovis ligno olim fiebat Mer-
 curius vetante superbia. MARIA insu-
 per habet, quo ex ligno, quave ex Materia
 eius imago fiat, intentio artificis dum recta
 sit. ut ex ordine progrediamur, hoc caput
 distinguam in duos indices. I. de pretio-
 sa. II. de vilimateria dicam.

INDEX I.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
 Materia pretiosa.*

Non

Non sic vilem ambit materiam ut respuat pretiosam. Hunc indicem distinguam in catalogos duos. I. de Metallis. II. de lapidibus dicam.

CATALOGVS I.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
ex Metallis.*

Signa Deorum ut plurimum fuere ærea, quandoque etiam argentea, imo & aurea. Nec ista respuit Maria auream adhuc habeo nullam, de argenteis alias. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ factæ sunt

ex Metallo incognito. III. 23.

CATALOGVS II.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
ex lapidibus.*

Gemma cælestis pluviæ gutta est & cælo debetur. Hæc materia præ cæteris imaginem B. V. decet, gemmeum mihi tibi que optarem cor, si hoc sigillo signaretur. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ factæ sunt

Ex Jaspide vario. I. 7. ex Marmore. I.
II. 20, IV. 9. ex Alabastro. III. 18.
IV. 6. N 5 Cata.

INDEX II.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Materia Vilis.*

Potior tamen Virgini est Materia vilis, quia humilitati vicinior. Hanc discere nos vult, quam ipsa sic docet, honoratque virtutem. Hunc indicem distinguam in catalogos duos. I. de naturali materia. II. de artificiosa dicam.

CATALOGVS I.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Materia Naturalis.*

Qvandoque præ arte natura placet, ut Atheus discat casu non fieri, quod tanta destinatione Divinitatis fit. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ factæ sunt

Ex Rupe. I. 6. ex Saxo. I. 7. ex ligno
ut ferè omnes.

CATALOGVS II.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Materia Artificiata.*

Qvandoque ars placet, quæ naturam imitatur etiam si non æquet. Hæc varias

rias materias confundit. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ factæ sunt

In Muro. II. 14. IV. 1. 4. 10. 11. 18. 23. in Argilla. I. 19. in Charta. IV. 3.

CAPVT III.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Forma.*

EXplicatâ materiâ restat forma eius quæ inter omnes vnica formosa est. Pro quâ diversam diversæ nationes formam dant Imaginibus B. V. vt ex ordine progrediamur hoc caput distinguam in indices sex. I. de arte. II. de artifice. III. de gestu. IV. de honore. V. de oppugnatione. VI. de Victoria dicam.

INDEX I.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Ars.*

HÆc triplex est, pictura, sculptura & plastice. Nullam harum Virgo spernit, nullam non spernit, quia raræ sunt Virginis Statuæ & Imagines a peritis Mundi artificibus multum æstimatæ. Hunc indicem distinguam in catalogos tres. I. de pictura. II. de sculptura. III. de Plastica dicam.

CATALOGVS I.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Pictura.*

Cum D. Petri umbra (primi operis pictura) tantæ fuerit virtutis, ut ægrorum consolidaret ossa & plantas, quid de statuis cogitem è ligno, lapide, Metallo factis & statuis MARIAE? incipiam à pictura. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ sunt pictura

Nova III. 7. Antiqua ut fere omnes. operis Thessalati. IV. 18. operis Typographici. IV. 3. Vulgaris. IV. 1. Primum opus. II. 3.

CATALOGVS II.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Sculptura.*

Solidior effectus credi Mundus potuit, cum picturæ supperaddidit sculpturam, velut è plano in solidum migrâset. Hanc quoque artem MARIA non dedignatur. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ sunt

Operis Parui. I. 3. 11. 18. 19. III. 4. 14. 18. 22. Operis grandis. I. 23. 25. Iustæ Stature. I. 6.

I. 6. III. 2c. IV. 6. Operis Staturæ mediocris pleræque statuæ. Operis Sigillarij. I. 19. IV. 7.

CATALOGVS III.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Plastica.*

ITa est, compendia rerum postrema sunt: sic quod pictores sollicitis penicilli ductibus, sculptores laboriosis percussionibus vix tandem cum fastidio elaborant, plastici & fusores unâ liquefacti Metalli fusione feliciter perficiunt. Et hos quoque non dedignatur Virgo. Hunc Catalogum distinguam in series earum quæ fusæ sunt, ex metallo incognito. III. 23.

INDEX II.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Artifex.*

ET Artifex quoque quivis bonus erit faciendis MARIAE Imaginib⁹, cui bona non defuerit voluntas. Hunc indicem distinguam in catalogos duos. I. de perito, II. de imperito artifice dicam.

CATALOGVS I.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Artifex peritus.*

Peritiam ab artifice Maria non exigit ut Alexander. Recto qui corde manum ducit, & lineas, bene operatur. Animant ipsi cælites imperitos. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ factæ sunt

Ab ipsa Virgine Deipara. III. 4. ab Angelis. II. 6. à S. Luca. J. 1. 2. II. 11. 23. III. 4. IV. 19. 20. à Natura. J. 7. IV. 7.

CATALOGVS II.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Artifex imperitus.

Accepe & imperitorum specimen sed breve, ne fastidias. Hunc catalogum distinguam in series earum, quas fecerunt Cives picturæ imperiti. II. 3. Rustici inepti, II. 6.

INDEX III.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Gestus.

Hic Sapiencia est & beatus qui intelligit, quo quandoque situ, gestive à JESU & MARIA aspiciatur. Hunc indicem distinguam in quatuor catalogos. J. de gestu Christi. II. de gestu B. V. III. de gestu utriusque. IV. de mysterijs dicam.

Cata-

CATALOGVS I.

*Imaginum B. V. Miraculosarum**Gestus Christi.*

Hic varius pingitur & plerumque vel
 infans vel mortuus, ipsomet dirigente
 penicillum, ne peccatoribus timorem in-
 cutiat virilis præsentiæ maiestate, verè mi-
 tis & humilis corde. Hunc catalogum di-
 stinguam in series earum, quæ repræsentant
 JESVM

Jacentem J. 11. II. 3. 7. 16. 20. 21. 22.
 IV. 5. 7. 9. Stantem II. 22. Sedentem
 pleræque Imagines. in Brachio Matris.
 I. 5. 8 IV. 15. 16. 17. 19. 21. 23. 25.
 Amplectentem Matrem. IV. 20. Corona-
 tum. IV. 23. cum Corona in manu. IV. 3.
 Vestitum IV. 23. 25. Nudum pleræque
 Imagines. Cum cingulo I. 1. Sine cin-
 gulo. II. 22. IV. 3. in Fascijs IV. 7. Bene-
 dicentem I. 1. 10. 19 II. 12. 14. cum
 Libro. I. 2. II. 21. 23. cum Rosis. I. 8.
 cum Palma. III. 7. cum Mundo. J. 4. 10.
 18. 21. IV. 19. 21. in cruce. IV. 11.
 Mortuum. IV. 9.

CATALOGVS II.

*Imaginum B. V. Miraculosarum**Gestus Mariae.*

Hic

Hic qualiscunque sit, semper gratiâ plenus est, quia & fructum ventris sui nobis etiam in hoc exilio inter Brachia ostendit, & eum si fortè peccatis nostris irascatur, potestate plùs quàm maternâ (nam & paternâ pollet) compescit volentem. Hunc Catalogum distinguam in series earum, quæ B. V. representant

Stantem. I. I. 21. 25. II. I. 2. 5. III. 2. 3. 7. IV. 5. 6. 23. Intra cancellos. I. 15. Inter Angelos IV. 17. In nubibus. IV. 17. In saxo. IV. 6. Supra lunam. IV. 23. Supra draconem IV. 23. Cum cruce in manibus I. 3. Cum pomo II. 22. Sidentem in nubibus IV. 15. Sidentem in throno IV. 16. Sine Filio. II. 2. Erectis manibus IV. 6. Coronatam IV. 23. Adorantem. II. 3. Sidentem. I. 10. 17. 19. II. 11. 21. 22. III. 16. 20. 21. IV. 4. 11. 19.

CATALOGVS III.

Imaginum B. V. Miraculosarum.

Gestus IESV & Mariæ.

Potius Mariam sine Maria pingere, quàm sine IESV, hinc non multas reperias miraculosas imagines, quæ Mariam habeant sine filio. Hunc Catalogum distinguam in series earum in quibus

Mater lactat Filium IV. 7. Mater ad-
orat Filium IV. 4. 5. Mater amplectitur fi-
lium III. 9. Filius osculatur Matrem. IV.
15. Cum filio in pectore I. 17. Cum filio
ante pectus. II. 3. 4. III. 2. Cum filio in
sinu. I. 19. II. 6. Cum filio in gremio I. 9.
10. Cum filio in genibus I. 11. II. 14. 21.
22. III. 21. Cum filio in brachio ut pleræ-
que imagines.

CATALOGVS IV.

Imaginum B. V. Miraculosarum Mysteria.

MENS est ponere hoc loco cum tempore
totam vitam B. V. prout ab Evange-
listis describitur. Jam ex multis hæc pauca
accipe. Hunc Catalogum distinguam in se-
ries earum, quæ repræsentant

Dolorosam sine filio IV. 11 Doloro-
sam cum filio I. 11. III. 10. 19. 20. 21. 22.
IV. 9. Adorationem Magorum. I. 19.

INDEX IV.

Imaginum B. V. Miraculosarum Honor.

QUAM celites tantis auxere honoribus,
terra sine honoribus nec pingere nec
fingere ausa est. Hinc quem ferramenta
scul-

sculptorum & pictorum penicilli dedere
 Virgini honorem videamus. Hunc indicem
 distinguam in duos Catalogos. I. de hono-
 re terreno. II. de caelesti dicet.

CATALOGVS I.

Imaginum B. V. Miraculosarum *Honor terrenus.*

Hic in arbitrio pictorum & sculptorum
 est, quia tamen Virgini non placet, no-
 bis displicere non debet. Hunc Catalogum
 distinguam in series earum, quæ B. V. re-
 præsentant

Cum corona. I. 1. 13. Cum corona
 Imperatoria. I. 8. III. 2. Cum corona Re-
 gia. I. 10. 15. 23. III. 23. IV. 3. Cum pi-
 leo Ducali. I. 21. Cum sceptro. I. 25. III.
 7. IV. 3. Cum sceptro liliato. I. 21. Cum
 pomo aureo. III. 6. Cum torques aureo.
 II. 11. Calcantem arma. III. 7.

CATALOGVS II.

Imaginum B. V. Miraculosarum *Honor caelestis.*

Quidam altius volant, & Virginem
 pingunt, prout in calis honoratur.
 Hunc Catalogum distinguam in series ea-
 rum, quæ repræsentant. B. V.

inter Angelos. IV. 16. inter Sanctos IV.
11. Coronatam ab angelis IV. 17. Cin-
ctam nubibus. IV. 17. Cum luna erecta.
IV. 23. Cinctam radijs. IV. 7. Cum co-
lumba supra caput. IV. 5. Confringen-
tem sagittas. IV. 8.

INDEX V.

Imaginum B.V. Miraculosarum.

Oppugnatio.

Sibi crediderunt infligi imperatores vul-
nera, quibus statuæ ipsorum sauciaban-
tur: quid ni & Maria? Virginis amicus non
es, qui hæc legis, si non compatiaris. Hunc
indicem distinguam in quatuor Catalogos.
I. quibus armis. II. quibus in partibus. III.
quo effectu. IV. quibus doloris signis sta-
tuæ Virginis vulneratæ sint.

CATALOGVS I.

Imaginum B.V. Miraculosarum

Arma.

Quibus armis sæviturum ab impijs sic in
imagines B.V. miraculosas accipe. Ita
nempe in superos pugnatur, & quandoque
vindicta extorquetur repugnantibus. At-
que hæc impiorum victoria est, quam de
superis referunt. Hunc Catalogum distin-
guam

quam in series earum, quæ repræsentant B.
V. fauciata

Bombardâ. III. 8. Igne. IJ. 8. III. 15.
Acinace. II. 23. Hastâ. I. 19. Macherâ. IV.
II. pugione. IV. 10.

CATALOGVS II.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Paries vulneratæ.

Ergone & ligna sentiunt & lapides, &
solus qui vulnerat peccator, sine sensu
lapidescat! illamque quæ oculus est cæco,
& pes claudonon offensus offendat. Hunc
Catalogum distinguâ in series earum, quæ
vulnus acceperunt

In oculis. IV. 11. in genis II. 23. in
tota facie I. 19. in pectore. IV. 11.

CATALOGVS III.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Vulnerum effectus.

Vicisti Juliane vicisti, quo enim alio te
nomine compellẽ, nescio, quisquis ita
in ligna sævis & lapides. Vicisti inquam,
quia non jam è pumice aqua elicuisti, sed
è robore, & saxo sanguinem extraxisti infer-
ni sanguisuga. Hunc Catalogum distin-
guam in series earum, quæ sic vulneratæ sunt,

Vt

Vt sanguinem darent. I. 19. IV. 10. 11.

Vt frangerentur. I. 19. II. 23. III. 15.

CATALOGVS IV.

*Imaginum B. V. Miraculosarum**Vulnerum sensus.*

Vivere credas & sentire imagines B. V. vel certè illam in istis. Cum ululatus, voces, fletus audis, non mirare, etenim quando hi, qui deberent loqui, tacent, loquuntur lapides qui non possunt. Hunc Catalogũ distinguam in series earum quæ

Ejularunt. I. 19. IV. 5. Fleverunt. IV. 1. 5. Mutarunt gestum. IV. 11. 1

INDEX VI.

*Imaginum B. V. Miraculosarum**Victoria.*

Semper illa audiat tantũ & nunquam reponat! Injuria, præsertim repetita tam gravis quandoque est, ut vel ipsi patientiæ vindictam extorqueat. Hunc indicem distinguã in Catalogos tres. I. de vindicta, II. de modo pugnandi. III. quos hostes vicerit, dicam.

CATALOGVS I.

*Imaginum B. V. Miraculosarum**Vindicta.*

C Redebatur dæmon vincere filium Vir-
ginis in ligno, & ipse nemine advertente
in ligno vincebatur. Vincere Mariam in
imagine toties existima, quoties eam hostes
victam putant. Hunc Catalogum distin-
guam in series earum, quæ hostes

Excæcârunt. J. 2. Torpore brachiorum
puniverunt. IV. 16. Ad insaniam redege-
runt. III. 15. Stiterunt immobiles. J. 19. Pu-
niverunt carcere. III. 15. Peste II. 23. Mor-
te III. 15. Suâ averfione terruerunt. III.
25. Precones hæreticos dæmoni tradide-
runt. III. 8.

CATALOGVS II.

Imaginum B. V. Miraculosarum pugnandi modus

P Aribus armis Virgo utitur, quantumvis
si velit sine armis vincere possit. Hunc

Catalogum distinguam in series earum quæ

Clauserunt hostibus portas II. 11. Sal-
vârunt è flammis. II. 8. III. 15. Stiterunt
Naves. II. 19. Innatârunt aquis. IV. 3.
Retorserunt tela. II. 12. Defenderunt the-
sauros. II. 12.

CATALOGVS III.

Imaginum B. V. Miraculosarum Hostes victi.

Non refert quot eam impugnent: populus illi pro uno est; nec novum illi est fundere acies hostium integras, quæ terribilis est ut castrorum acies ordinata. Verè audax est, qui cum ea congredi audet. Hunc Catalogum distinguam in series earum, quos vicit per miraculosas suas imagines

Impios. *I.* 13. Hostes. *II.* 12. Hæreticos *J.* 20. *II.* 8. 21. 23. *III.* 7. 15. 24. Iconoclastas. *II.* 8. Fures. *III.* 1. Ethnicos. *I.* 9. Judæos. *J.* 19. Turcas. *I.* 1. *III.* 15. *IV.* 22. Machometanos. *J.* 9. Scythas. *II.* 4. 25. Barbaros. *I.* 22. *II.* 11. Tartaros. *II.* 21. Magos. *III.* 1. 3. Saracenos. *I.* 9. *III.* 4. demones. *I.* 13. 15. *II.* 17.

CAPVT IV.

Imaginum BV Miraculosarum Cultus.

Certiùs est imagines virginis cultu dignas, quàm ut superflua disceptatione hæreticorum sint refutandæ. Coli debere sentiunt superi, inferi, Medioximi; ijs omne genu cælestium, terrestrium, & infernorum flectitur. Vt ex ordine progrediamur, hoc caput distinguam in quinque indices. *J.* de cultu à cælo primo. *II.* à cælo secundo.

secundo & tertio. III à terra, IV ab inferis, V de modo colendi dicetur.

INDEX I.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Cultus à calo primo.

Primum voco totum id, quod lunam inter & terram extenditur aëreum spatium. Fecit ignis, aqua, terra officium suum in honorandis imaginibus B. V. Quid de Aëre expectem? eo majora, quò purior, quò sublimior cæteris elementis est. Hunc indicem distinguam in duos Catalogos. I. de modo Ameno II. de modo severo dicet.

CATALOGVS I.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Cultus Amenus.

Ridere cælum docuit, & flere rerum Magister DEVS. Et verò causam habet cur rutillet quandoque triste cælum, cur tenebris se operiat, cur reducto Nubium velo iterum sereno vultu nobis arrideat. Videt nempe quæ facimus, atque etiam per amica silentia noctis non deest testis in cælo fidelis. Hunc Catalogum distinguam in series earum, quas cælum honoravit

Serenitate. IV. 16. Pluyijs. I. 3. 8. Ado.

Odoribus. I. 17. Musico concentu. I. 17.
 Sono æris campani. III. 16. Luce diurna.
 II. 25. Luce nocturna. I. 17. III. 1. Co-
 lumba devolante. IV. 18. Sistendo tempe-
 statem. III. 1. Grandinem. I. 12. Terræ
 motum II. 19. Pestem. I. 2. 12. II. 9. 19.

CATALOGVS II.

Imaginum B. V. Miraculosarum
Cultus severus.

Cum verò risus temperatur lachrimis &
 plorantis risus olympi sentitur, cum-
 que rutilat triste cælum in rugitus paulò
 post & lacrimas solvendum; tum enim ve-
 rò timendum est & dolendum; quando cæ-
 lum in Virginis severum cultum proficit.
 Hunc catalogum distinguam in series ea-
 rum, quas honoravit Cælum.

Frigore. I. 20. Ventis. II. 19. IV. 14.
 Tempestatibus. II. 11. IV. 14. Pluviâ pi-
 ceâ. II. 11.

INDEX II.

Imaginum B. V. Miraculosarum
Cultus à Cælo. sec. & tertio.

Secundum cælum dico quidquid lunam
 inter est, & cælum Empyreum, quòd è
 mente

mente S. Pauli tertium esse volo. In secundo itaque seu stellato cælo quis honor Virgini factus sit, vidit & dixit filius Virginis Adoptivus Joannes. Ecce Mulier amicta sole & luna sub pedibus ejus, & in capite ejus corona stellarum duodecim. Si planetæ principes sunt, si signa, respublicæ, habet omnium legatos in aula sua Virgo, & principum & rerum publicarum cælestium. Hic honor Virgini venit à Cælo secundo stellato. Empyreum Cælum quia altius est, sublimius Virginem colit. Hunc indicem distinguam in Catalogos tres I. quas B. V. ipsa coluit. II. quas cælites coluerunt. III. Quas cælites fecerunt statuas, dicet.

CATALOGVS I.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Cultus ab ipsamet B. V.

Q Vando cælestes in imaginum honores effunduntur, quid Calvinus de grege porcus aggrunnire audeat? Nempe dignus non est ut faciat, quod cælites faciunt. Hunc catalogum distinguam in series earum, quas ipsa B. V. honoravit, & jussit quæri.

Infra terram. I. 5. II. 2. infra aquas. II. 9. in mari. II. 12. in specu. III. 1. Ab Episcopis

scopis. I. 5. A Senatu. IV. 16. Apparendo
rusticis. III. 19. Pastoribus. III. 1. Capti-
vis. III. 3. Fæminis IV. 8. Promittendo
fontes salubres. II. 10. Dando ligna pro
templo. II. 12. Splendorem ipsis imagini-
bus. II. 14. Pecunias pro fabrica. II. 13.
iplas imagines suas. II. 8. 21. jubendo tem-
pla. I. 5. 14. II. 1. 9. 10. 13. 16. 21. III. 19.
20. Confessionem. II. 22. jejunia. IV. 6. 8.
Flagellationes. IV. 6. Processiones. II. 6.
IV. 6. 8. 12. Miracula. II. 9. Honorare
suos cultores. II. 2. Designando fundamen-
ta. II. 10. III. 20. IV. 16. Eligendo locum
templi. I. 17. Designando Sacristanos. I. 3.
III. 19. 20. Digitis suis signando corpus.
II. 10.

CATALOGVS II.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Cultus à Cælitibus.

S Equuntur Reginam suam Angeli, cla-
mântque alter ad alterum, vel ab ipsis
Cælitibus compensandum esse honorem,
quem domine suæ negant, qui deberent ho-
mines. Hunc Catalogum distinguam in se-
ries earum, quas constat honoratas esse

A Christo. I. 24. Ab Apostolis. I. 24.
IV. 19. Ab Evangelistis. I. 24. IV. 19. A SS.

Martyribus. I. 14. Ab Archangelis. J. 24.
 Ab Angelis. J. 24. II. 14. A SS. DD. Ec-
 clesiæ. J. 24. Defendendo. II. 4. portan-
 do per mare. J. 1. II. 6. IV. 9. Per terram.
 J. 17. IV. 19. 20. Dirigendo animalia. II.
 21. Munstrando viam. J. 22. Honorando,
 Cantu J. 2. 17.

CATALOGVS III.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
 Quas cælitates fecerunt.*

Vbi de Virginis honore agitur, nec scal-
 pra, nec penicillos horrent cælitum ma-
 nus. Tanta cælitum reverentia est in Ma-
 riam. Hunc Catalogum distinguam in se-
 ries earum, quæ factæ sunt.

Ab ipsa B. V. III. 4. Ab angelis II. 6.

INDEX III.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
 Cultus à Terra.*

Cælitum exempla sequitur terra, atque
 utinam tota, & quam illi Reginam
 colunt, hæc mundi dominam veneratur
 cultu semper magno nunquā nimio. Hunc
 indicem distinguam in septem Catalogos. I.
 Cultus à creaturis inanimatis II. à creaturis
 ma.

animatis irrationalibus. III. Ab hominibus
 nō Christianis. IV. à Schismaticis & hæreticis
 V. à Catholicis secularibus. VI. à clericis.
 VII. à Religiosis proveniens docebitur.

CATALOGVS I.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
 Cultus à creaturis inanimatis.*

Quibus nec sensus nec anima inest, scilicet
 tilla tamen quædam inesse videtur, ad
 quam perspiciant Marianis imaginibus de-
 beri cultum. Truncis itaque & saxis opa-
 ciores sunt homines, qui hoc non vident.
 Hunc Catalogum distinguam in series earum,
 quas reverentur

Aquæ. J. 12. JV. 3. 6. Mare. II. 12. IV.
 14. Fontes. JV. 5. Arbores. II J. 20. Mu-
 ri. IV. 15. 18. Campanæ. JV. 18. Saxa.
 J. 7. Lampades. JV. 20. Terra lapillis,
 III, II.

CATALOGVS II.

*Imaginem B. V. Miraculosarum
 Cultus à creat. anim. & irration.*

Vade ad formicam ô piger, imò ad
 boves & porcos, & discce cultum Mariæ
 imaginibus debitum exhibere, aut certe pa-

tere his animantibus te postponi. Hunc Catalogum distinguam in series earum, quas Rami arborum honorarunt. II. 22. Medullæ arborum amplexæ sunt. IV. 7. Radices arborum custodierunt. I. 5. Boves quasi coluerunt. II. 29. 23. Porci quasi adorarunt. IV. 12.

CATALOGVS III.

Imaginum B. V. Miraculosarum.

Cultus ab hominibus non Christianis.

Sunt hi quidem paulò minùs ab Angelis minorati, non multùm tamen supra bestias exaltati. Credunt quod vident, sperant quod habent, amant quod delectat. Vel ab his etiam coli imagines Virginis, & cultu dignas judicari docebo. Hunc Catalogum distinguam in series earum, quæ cultæ sunt

Ab Ethnicis. I. 6. 9. 10. Ab infidelibus II. 19. à Judæis. I. 19. à Mauris. III. 3. à Saracenis III. 4.

CATALOGVS IV.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Cultus à Schismat. & hereticis.

Populus hic labijs Christum honorat, cor autem eorum longè est ab eo. Hunc

Cata.

Catalogum distinguam in series earum, quæ honorem acceperunt

A Schismaticis II. 4. Ab hæreticis.

II. 23. III. 20.

CATALOGVS V.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Cultus à Catholicis laicis.

Hi pars sunt illius multitudinis, quæ Mariam deprædicat, ejusque imagines verè honorat. Credat eam vel Atheus veneratione dignam, quando in ea colenda non dissentiant tam diversi hominum status, & populi in cæteris rarò non discrepantes. Hunc Catalogum distinguam in series earum, quæ cultæ sunt

Ab Imperatoribus. I. 21. 23. 24. II.

4. 11. 23. III. 5. Ab Imperatricibus II. 11.

A Regibus. I. 9. 10. 21, 23. III. 1. 6. 23.

A Reginis. III. 23. A Ducibus. II. 25. A

Principibus. I. 21. 23. III. 4. 14. IV. 5. 6. 24.

A Comitibus. I. 4. 19. 23. III. 20. A Mar-

chionibus. I. 22. A Nobilibus. I. 27. II. 2.

III. 4. 21. IV. 3. A Patritijs. I. 2. Ab Ur-

bibus. II. 2. 9. A Magistratibus. I. 12. 15.

A Civibus. II. 2. 12. Ab Opificibus. II. 22.

III. 20 IV. 15. A Virginibus. IV. 3. A fæ-

minis. II. 7. 8. 15. III. 4. Ab Exercitu. I.

22. III. 15. A militibus. I. 20. II. 9. A nau-
tis IV. 14. 17. A vinitoribus. IV. 6. A ru-
sticis. II. 6. A subulcis. IV. 12. A servis.
III. 3. A redivivis. I. 4.

CATALOGVS VI.

Imaginum B. V. Miraculosarum *Cultus à Clero*

A Laicis ad Clericos facio gradum sane
altum, quia supra Angelos: Qui ut
homines seculares paulò minoratos ab An-
gelis superant, ita à sacerdotibus superan-
tur, si non puritate, certè potestate. Hunc
catalogum distinguā in series earum, quas
coluerunt

SS. Patres. I. 23. II. 1. 2. III. 1. IV. 19.
Discipuli Apostolorum. III. 5. Summi
Pontifices. I. 2. 17. II. 1. IV. 24. Cardi-
nales. I. 2. II. 1. III. 19. Episcopi. I. 2. 4.
5. 10. 17. 23. II. 1. 3. 2. III. 1. 19. 25. IV. 19.
Canonici. I. 23. III. 2. 23. à Parochis. I. 14.
17. 18. III. 19. 20. IV. 6. à Clero univer-
so. II. 1. 12.

CATALOGVS VII.

Imaginum B. V. Miraculosarum *Cultus à Religiosis*

Coluntur à te ô Maria præ alijs Religio-
sis, quia

6, quia imagines tuas colendas & custo-
diendas illis præ alijs commisisti. Et verò
etiam colunt illi te, & quidem plus omni
creaturâ. Didicerunt enim ab Anselmo tuo
nihil tibi simile esse, quidquid enim est, aut
supra te est, aut infra te, quod supra te est,
solus Deus est, quod infra te est, omne id est,
quod Deus non est. Inter Religiosos deni-
que Virgo triumphat, in hoc deserto flo-
ret. Hunc catalogum distinguam in series
earum, quas custodiunt

Augustiniani Canonici. I. 13. II. 14.
III. 2. Augustiniani Eremitæ. II. 1. 9.
III. 2. Basiliani. I. 25. Benedictini. I. 14.
19. 22. 24. II. 8. III. 20. 21. Bernardini.
I. 19. Carmelitæ. III. 14. IV. 12. 13. Ci-
stercienses. II. 21. III. 7. 24. Franciscani. I.
13. III. 15. Hieronymiani. III. 1. Joan-
nitæ Melitenses. III. 3. 4. IV. 9. 20. Mer-
cedani. III. 3. Olivetani. IV. 11. Paulini
Eremitæ. II. 23. Servitæ. II. 7. Societas
Jesu. I. 7. III. 18. 22. 25. Moniales S. Be-
nedicti. I. 4. Moniales S. Claræ. I. 19.
IV. 14. 18.

INDEX IV.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Cultus ab Inferis,*

Quod hæretici non credunt, credunt
dæmones & contremiscunt: Imagi-
nes MARIANAS cultu dignas, flectuntque
& genua, & caput, cum coguntur, in ejus
honorem, cui omne genu cælestium, terre-
strium, & infernorum curvatur. Hunc in-
dicem distinguam in duos catalogos, I. de
bonis II. de malis inferis dicam.

CATALOGVS I.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Cultus ab inferis bonis.*

Incipiam ab ijs, qui inferno destinationon
sunt, pænas tamen damni & sensûs de-
dere. Hunc catalogum distinguam in series
earum, quæ cultæ sunt à constitutis
In pæna damni. l. 14. in pæna sen-
sûs. III. 22.

CATALOGVS II.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Cultus ab inferis malis.*

Etiam hi, ut dixi, honorem exhibent
Imaginibus Marianis, cælesti, qua Sa-
cerdotium pollet, potestate coacti; cum
Maria vult, damnatorum cadavera suis
magi nibus cedere sede jubet, tristémque
in

in orcum abire. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ cultæ sunt

Ab hominibus damnatis. II. 1. A demonibus. I. 13. 15. II. 1. 17. III. 2. 8. IV. 2.

INDEX V.

Imaginum B. V. Miraculosarum.

Cultus quoad modum.

Etiam si bene amet, qui sine modo amat, tamen ut modus est in rebus cæteris, ita ut ipsum Deum bene non colas modo, quo tu vis, sed quo vult ipse. Ita & Virginem colendi modus est. Hunc indicem distinguam in Catalogos quatuor. I de Muneribus. II. de laboribus III. de cæremoniis. IV. de festis dicam.

CATALOGVS I.

Imaginum B. V. Miraculosarum

quæ placantur muneribus.

MVnera crede mihi placant hominēs-que Deosque. Auro via sternitur ad Regiam. Rari fuere Reges, quos oblatus pepo, aut frigida haustus delectaret, plures, quos aurum. Ex plurimis paucissimā produco, quis enim omnia possit? Hunc

Catalogum distinguam in series earum,
quæ cultæ sunt muneribus

Thesauro aureo & gemmeo. I. 21. 24.
II. 23. Calicibus aureis prægrandibus. I.
22. Coronis aureis. I. 1. Lampadibus au-
reis. I. 1. Argenteâ statuâ, quæ ligneam
includat. I. 12. Cordibus Mariophilorum.
I. 21.

CATALOGVS II.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
quæ placantur laboribus.*

VT cæteris rebus pretium etiam nullum
fit, sudoris semper maximum fuit. Vix
laborasse plebs eum credit, quem sudare
non videt, & rusticum maxime experieris
pium, quando ardua peregrinatione fessus
in gelido templo anhelat, & sudorem ab-
stergit. Hunc Catalogum distinguam in
series earum, quas Mariophili coluerunt

Peregrinando ut pleræque omnes.
Explodendo tormenta bellica. IV. 17. Pæ-
nitentiam instituendo. I. 4. Flagellando.
IV. 6. jejunando. IV. 6.

CATALOGVS III.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
quæ placantur Ceremonijs.*

Vbi Mariam sic honoraveris, ut alij exemplo tuo erecti ad eosdem honores etiam ipsi profiliant, bene est. Dixi satis. Vicisti, quia alijs gradum fecisti ad victoriam. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ cultæ sunt.

A SS. Patribus novis Canticis. I. 23.

Ab Episcopis dedicatione Regionum. I. 23.

Ab Imperatorib. Christianis thesaurarijs.

I. 24. A Regibus Gentilibus donatione

Regnorum. I. 10. A Regibus Christianis

triumpho. II. 4. A Principibus appenden-

do gladios. III. 3. A Magistratibus porta-

tione clavium. I. 12. Senatū habendo

in templo. IV. 15. Cera cingendo urbem.

I. 11. A Mariophilis institutione Congre-

gationum. I. 20.

CATALOGVS IV.

Imaginum B. V. Miraculosarum Festa.

Gratum est Mariaphilo, & utile scire, quo Festo dieque imago quæque colatur: jungere suspiria etiam absens eorum, orationibus potest, qui in ipso loco Virginem colunt. Hunc catalogum distinguam in dies anni festivos & non festivos.

Festo Conceptionis. I. 20. Nativitatis
B. V.

B.V. III. 19. Annunciationis B. V. I. 1. Pu-
 rificationis. III. 18. Assumptionis. II. 18.
 III. 9. Ad Nives. I. 2. S. Crucis Exaltat.
 I. 24. Apparit. S. Michaelis. IV. 5. S. Gre-
 gorij Mag. IV. 18. S. Ægidij. I. 12. S. Lu-
 dovici. II. 10. S. Athanasij. III. 9. S. Tho-
 mæ Aquin. II. 10. S. Gregor. Nazianz. IV.
 5. SS. Ner. Achil. Domitill. IV. 16. Omni-
 bus Anni Dominicis. II. 10. Die Veneris
 Sancto. II. 7. Dominicâ in Albis. II. 1.
 Feriâ tertiâ Paschatis. IV. 14. In Rogatio-
 nibus. IV. 18. Feste SS. Trinitatis I. 18.

Januarij. 25. IV. 19.

Februarij. 2. I. 15. 17. III. 18.

Martij. 7. II. 10.

12. IV. 18.

18. IV. 6.

25. I. 1.

Aprilis. 25. IV. 19.

May. 5. II. 15.

7. I. 1.

Junij. 2. III. 9.

3. II. 18.

8. IV. 5.

12. IV. 16.

13. I. 18.

Julij. 1. III. 2.

7. IV. 5.

Augusti. 5 I. 2.
 15. II. 18. III. 9.
 18. II. 10.
 25. II. 10.
 Septembris. 1. I. 12.
 8. III. 19.
 9. III. 11.
 14. I. 24.
 25. IV. 21.
 Octobris. 28. I. 15.
 Novembris. 27. II. 25.
 28. I. 13.
 Decembris. 8. I. 20.
 10. I. 1.
 20. II. 14.
 21. I. 22.
 31. I. 10.

CAPUT V.

*Imaginum B.V. Miraculosarum
 Mores & Virtutes.*

Q Vos mores ligna habeant & lapides,
 quasque Virtutes, hinc quaero; quod
 Aristoteli, ut quaereret, in mentem non ve-
 nit, quia non sic beati fuerunt oculi ejus,
 ut viderent, quae nos videmus, & audiret,
 quae nos audimus. Ut ex ordine progredia-
 mur, hoc caput distinguam in indices tres.
 I. de

I. de moribus II. de virtutibus. III. de titulis dicam.

INDEX I.

Imaginum B. V. Miraculosarum
Mores.

Incipiam à moribus lignorum, lapidum-
ve, qui non abluunt ab ijs, quos homi-
nes habere solent. Hunc indicem distin-
guam in Catalogos quinque. I. Tristes. II.
Severos. III. amēnos. IV. novos V. Lau-
retanos dabit.

CATALOGVS I.

Imaginum B. V. Miraculosarum
Mores tristes.

Vel à truncis & saxis discant, qui lætan-
tur & exultant in rebus pessimis. Hunc
catalogum distinguam in series earum, quæ
Fuderunt lacrimas. IV. 1. Ediderunt
ejulatus. I. 19. Monstrarunt vulnera IV. 17.
Mutarunt gestum. IV. 11.

CATALOGVS. II.

Imaginum B. P. Miraculosarum
Mores severi.

Iudit quidem in urbe DEVS cum filijs
hominum, impune tamen homo non
audit cum DEO, Satis iussit Vdo, satis alijs
apud

apud quos familiaritas ipsi DEO peperit
contemptum. Nec Mariæ Imagines inju-
rias semper ferunt & contemptum, severas
se exhibent. Hunc Catalogum distinguam
in series earum, quæ

Mirantur. III. 12. Vindicant se per ju-
dices I. 19. 24. III. 15. IV. 20. 21. Per
duella, I. 19. Per Corvos, I. 24.

CATALOGVS III.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Mores Ameni.

D Enique Reginae ad exemplum etiam
imagines se componunt, & post seve-
ros, tristesque mores monstratos potius
quam exercitos resument amænos. Hunc
catalogum distinguam in series earum, quæ
Consolantur afflictos. II. 7. Resalu-
tant I. 23. Alloquuntur, IV. 12. Fatigatione
levant, III. 18.

CATALOGVS IV.

Imaginum B. V. Miraculosarum

Mores novi.

H Onores mutare mores diverbiū dicit,
& si de hominibus sermo sit, verum di-
cit. Imagines Marianæ, simul ac locum
mutant, mores mutant. Hunc catalogum
d. Am.

distinguan in series earum, quæ allatæ sunt

Româ in Hispaniam. *III.* 1. Ex Pale-
stina Romam. *II.* 1. Ex oriente in Italiam.
II. 2. 4. 5. 8. 11. 12. Ex Ægypto in Gal-
liam. *I.* 9. *III.* 4. Ex Germania Romam. *I.*
25. Ex Lusitania in Hispaniam. *I.* 3. Ex
Africa in Hispaniam. *III.* 2. Ex Syria in
Siciliam. *II.* 19. Ex Moscovia in Litua-
niam. *II.* 25. Ex Russia in Lituaniam. *IV.*
25. Ex Oriente in Poloniam. *II.* 23. Ex
Italia in Lituaniam. *IV.* 24.

CATALOGVS V.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Mores Lauretani.*

HOs cum Virgo induit, semper sibi simi-
lis est, id est admirabilis & miraculosa.
Nemo enim est, qui ædem viderit Laureta-
næ similem, & a piceis manibus immen-
nem, in qua Virgo non patret miracula.
Hunc catalogum distinguan in series earû,
quæ in Regionib. varijs structæ sunt.

In Aconia. Lac. Constantiæ.

In Austria. Viennæ.

In Bavaria super. Monachij.

In Bavaria media. Ratisbonæ.

In Bavaria infer. Hag.

In Bohemia.	Pragæ.
In Britgoja	Friburgi.
In Belgica March.	Antuerpiæ.
In Carintia.	Altenburgi.
In Ergoja	Solodori.
In Flandria	Duaci.
In Franconia	Herbipoli.
In Hispania.	Madriti.
In Helvetia.	Lucernæ.
In Italia.	Cremonæ.
In Lituania	Postirwinti.
In Moravia.	Nicklsburgi.
In Nuthonia.	Friburgi.
In Peruvia	Limæ.
In Palatinatu.	Neoburgi.
In Polonia	Cracoviæ.
In Suevia	Elvaci.
In Tyroli inter.	Halæ
In Tyroli exter.	Bolzani.
In Sicambria	Coloniæ.
In Vangionia	Moguntia.
In VVestphalia	Monasterij.

INDEX II.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Virtutes.*

I Magines B. V. miraculosæ, quibus tant.
opere trahimur, non modò Magneticæ
lin.

linguæ virtutem habent à B. V. acceptam, sed & alias quoque virtutes ijs inesse dicam. Hunc indicem distinguam in Catalogos quinque. *I.* Humilitas & patientia. *II.* Fortitudo. *III.* Prudentia. *IV.* Iustitia. *V.* Misericordia. proponetur.

CATALOGVS I.

Imaginum B. V. Miraculosarum Humilitas & Patientia.

HÆc imaginibus miraculosis quasi con-
genita est, in quibus nihil non humi-
le, nihil non vile ut plurimum est, si mate-
riam, artem & artificem spectes. Hunc Ca-
talogum distinguam in series earum, quæ
Latuerunt. *I.* 3. 4. 5. 6. 7. 9. 17. 18. 19.
II. 9. 25. *III.* 1. 2. 3. 18. Fugerunt. *III.* 6.
Tulerunt vulnera. *IV.* 10. 11. Recusarunt
renovari. *I.* 3. Permiserunt se comburi.
III. 13.

CATALOGVS II.

Imaginum B. V. Miraculosarum Fortitudo.

EAdem Virgo difficilis facilis iucunda est
& acerba, atque eorum induit affectum,
quibuscum tractat. Et vel per ligna & saxa
suas

suos docet fortia agere & pati Marianum esse. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ

Ablatæ redierunt ad locum. I. 3. II. 17. II. 11. 22. III. 18. 22. 23. IV. 14. Descendunt se tempestate. II. 20. Glacie I. 20. Frigore. I. 20. Iudicio rei. III. 8. Cæcitate. II. 25. Saltant e flammis. II. 8. III. 15. Servantur in flammis. II. 21. III. 24. Manent illæscæ. I. 21. II. 9. III. 15. IV. 18. 23. Manent immobiles. I. 4. 25. II. 25. IV. 13. 16. 17. 18.

CATALOGVS III.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Prudentia.*

Qvisquis inter sacrum & saxum hæret omni destitutus consilio, prò quantum habet solatij in Virgine prudentissima! Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ celebres sunt.

In consolatione afflictorum. I. 3. 4. III. 4. IV. 22. In finiendis litibus. I. 3. II. 7. III. 3. IV. 13. 14. 21.

CATALOGVS IV.

*Imaginum B. V. Miraculosarum
Iustitia.*

Leonum virtus est justitia; hinc Leo de tribu Juda justus olim judex judicio cum suis contendet, & unicuique jus suum tribuet, & prout meruerit retribuet; nempe matrifrat. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ justitiam fecerunt

Servando promissa. l. 5. II. 9. III. 3.

Exigendo promissa. IV. 21. Præmiando liberaliter l. 19.

CATALOGVS V.

Imaginum B.V. Miraculosarum Misericordia.

Nemo tam miser est, quem nullus cælitum juvare vel velit, vel possit. Ut cæteri non vellent, non possent; sola Virgo, quod solatio debet esset omnibus, & potest & vult, si quidem orator obicem non ponat, & iusta petat. Hunc catalogum distinguam in series earum, quæ primo plerumque miraculo juverunt

SS. Patres l. 23. II. 5. Summos Pontifices. II. 1. Episcopos. l. 23. III. 25. Canonicos. l. 23. III. 2. Parochos. l. 23. Clerum totum. l. 23. Religiosos. l. 13. Eremitas. l. 4. IV. 16. Pænitentes. l. 4. Peregrinos. II. 2. Infideles. l. 6. II. 19. Imperatorem. l. 23. Reges. l. 9. 10. Electores

tores Imperij. l. 23. Principes. l. 23. Co-
 mites. l. 4. 23. Nobiles. l. 14. 17. Patri-
 tios. II. 2. Senatura. IV. 16. Aulicos. l. 23.
 Urbes II. 9. 10. Populum, l. 23. II. 8.
 Naufragos. IV. 17. 21. Captivos l. 3. III.
 3. 4. 17. Vinitores. III. 19. Pastores l. 3.
 18. Subulcos. IV. 12. Nautas IV. 14. Ho-
 mines nauci. III. 16. Milites l. 20. II. 9.
 Exercitus. l. 20. 22. II. 4. Fæminas l. 5. 7.
 II. 7. 8. 15. Infantes. l. 14. II. 7. Pueros
 l. 18. Puellas IV. 5. Opifices. l. 5. IV. 18.
 Egros. l. 17. Paraliticos J. 19. 22. Con-
 tractos. J. 18. Cæcos. J. 14. 17. Amentes.
 II. 21. Energumenos J. 15. Mutos. IV. 4.
 Surdos. IV. 4. Unimanos. II. 5. IV. 12.
 Epilepticos. II. 21. Claudos. II. 9. Rotâ
 laceratos. II. 22. Peste infectos. l. 7. mori-
 bundos. II. 7. Mortuos. J. 14. III. 17.
 Animas in purgatorio. III. 22. In aquæ
 penuria. l. 8. In ruinis montium. l. 13.
 In Eluvione. II. 22. In peste. II. 1. In ob-
 sidione l. 15. Inter latrones. II. 22.

INDEX III.

*Imaginum B V. Miraculosarum
 Tituli.*

Titulorum varietas tanta est, ut nemo
 mirari satis queat; & titulos quandoq;
 sibi

Sibi Virgo ipsa elegit. His nempe mysteria
insunt eò rariora, quò rariores sunt tituli.
Hunc indicem distinguam in catalogos
tres. I. Titulos varios II. Adversos Hæ-
reticis. III. Faventes Catholicis dabo.

CATALOGVS I.

Imaginum B. V. Miraculosarum Tituli Varij.

EX quo filius vocari sustinuit Amicus
peccatorum & fabri filius, Matrem
non pudet admittere titulos quoscunque.
Hunc catalogum distinguam in series earū,
quæ Appellantur.

De sole. IV. 3. De læticia. III. 4.
De planctu. IV. 1. De Schola. II. 6. De Cel-
la I. 21. De Camera. IV. 18. De eremo.
I. 24. De pace. II. 5. De regula. III. 2.
De Monte regali. II. 8. De benedicta val-
le. III. 7. De Alto. JV. 16. De porta salvo.
IV. 14. De fonte novo. JV. 5. De fonte
sancto. J. 5. De Nuce. JV. 7. De arbore. JJ.
3. De Cancellis. J. 15. De corona JV. 9.
De Rate II. 12. De scala. IJ. 19. De Co-
lumna. JV. 15. De columella. JV. 13. De
populo. JJ. 1. Majestas antiqua. J. 12.

CATALOGVS II.

*Imaginum B. V. Miraculorum
Tituli hereticis aduersi.*

Cunctas hæreses **O** Virgo sola interemi-
sti in Universo mundo. Ex solis ima-
ginibus Miraculis omnes omnium hære-
ticorum articuli confutantur & confun-
duntur. Hunc Catalogum distinguam in
series earum rerum quæ in hac historiarum
centuria hæreticis aduersantur

Papæ Auctoritas I. 2. 23. II. 1 & pas-
sim. Cultus S. Crucis. J. 15. Cultus festo-
rum. Passim. Vita Monastica. Passim. Vi-
ta eremitica. III. 21. passim. Matrimo-
nium. I. 2. II. 7. 10. III. 16. Cælibatus. III.
21. Potestas in dæmones. III. 2. Purgatoriū.
III. 22. Dies Sabbati. IV. 6. Miracula II. 9. pas-
sim. Apparitiones I. 2. II. 6. 12. 16. 25. III. 13.
IV. 6. Templorum fabrica. I. 2. 5. 14. 17.
II. 1. 9. 10. 13. III. 20. IV. 16. passim.
Cultus imaginum. I. 13. 15. II. 1. 17. III.
2. 8. IV. 2. passim. Templorum dedicatio.
J. 24. II. 1. IV. 19. Templorum nitor. I. 23.
Missæ dignitas. J. 2. 24. Vota facta. I. 7.
12. 25. II. 7. III. 17. Confessio. II. 22.
Ave Maria. I. 6. II. 17. Salve Regina. I. 23.
Pere-

Peregrinationes. J. 25. II. 2. Processiones. I l. 6. IV. 6. 8. 12. Jejunia. JV. 6. 8. Discrimen ciborum. II. 11. Flagellationes IV. 6. Miracula. passim. Ministri Ecclesiæ. I. 3. III. 19. 30. passim. Cantus Ecclesiasticus I. 2. 3. 23. 24. Cæremonie. J. 24. passim. Genuflexio. I. 23. Lampadarum usus. I. 3. Candelarum. usus. I. 2. 11. 6. III. 16. IV. 14. 7. Campanarum usus. III. 5. Defensio Mariæ. II. 5. Scriptio pro Maria. I. 19. Terror prædicantium. III. 8. Terror hæreticorum. III. 15.

CATALOGVS III.

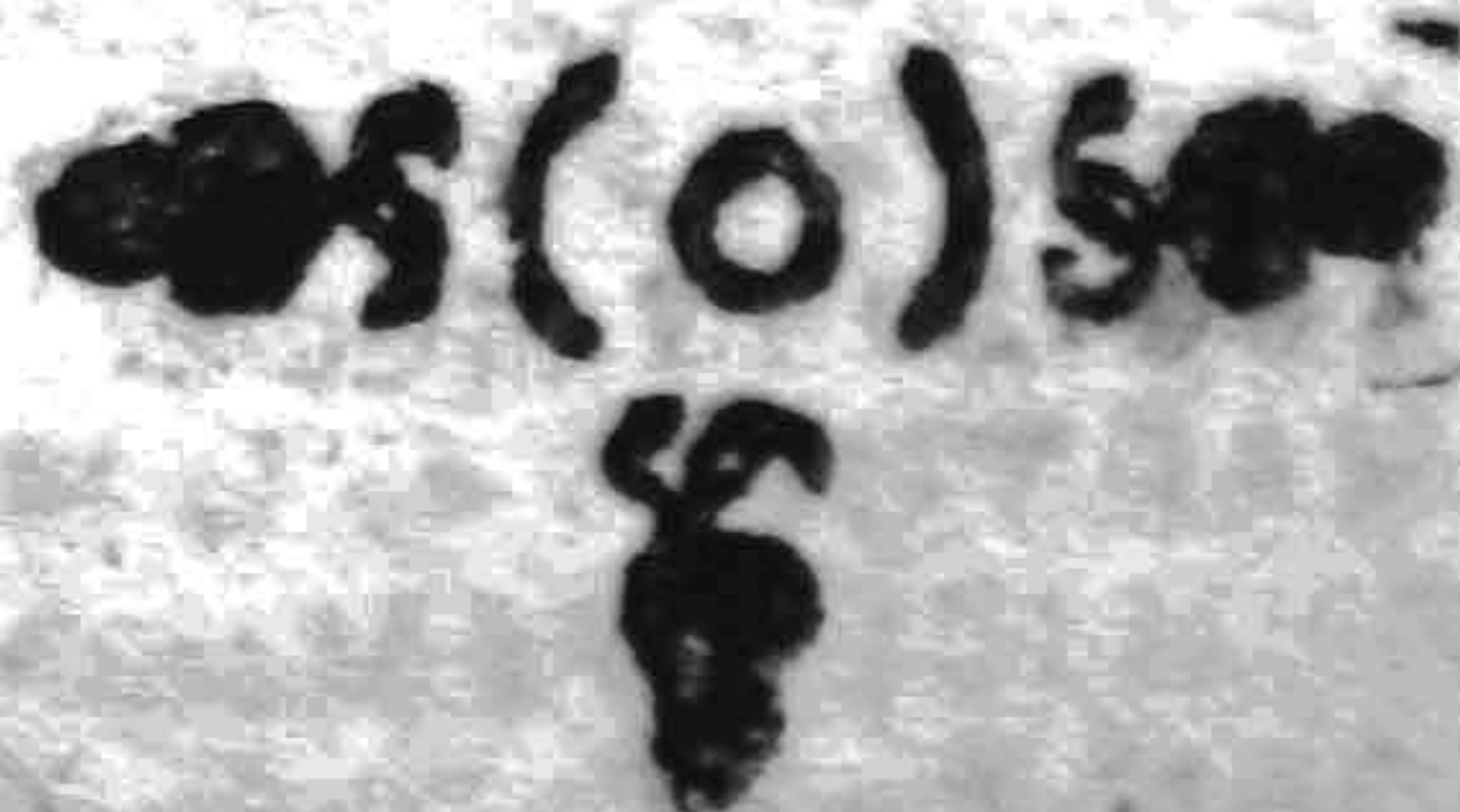
*Imaginum B. V. Miraculosarum
Tituli faventes Catholicis.*

Q Vos titulos Ecclesia Virgini dat, gratos virgini esse scimus quia miraculis probantur. Hunc catalogum distinguam in series earum quæ ad titulum quempiam Virgini ab Ecclesia datum allegoriam habent.

Castro rum acies ordinata. I. 22. 23. II. 4. 11. 23. 25. III. 15. IV. 19. 22. Mater luminis. 3. 4. 12. 24. II. 14. 25. IV. 3. 23. Portus Navigantium. II. 6. 12. 19. III. 5. IV. 14. Mater bonæ spei. III. 14. Fons signa.

51 INDEX GENERALIS.

Signatus. l. 5. 19. 11. 9. 10. 15. 111. 6. Pu-
 reus aquarum viventium l. 11. 111. 2. IV. 5.
 Serpentem conterens. l. 15. 11. 8. IV. 2.
 Consolatrix afflictorum. l. 4. 5. 111. 4. IV.
 17. 19. Liliū inter spinas l. 9. 21. IV. 12.
 Causa nostræ lætitiæ. l. 3. 23. 11. 5. IV. 8.
 Desiderium collium æternorum. l. 2. IV. 9.
 passim. Nive candidior. l. 2. Arbor para-
 disi. IV. Thesaurus Sanctitatis. 11. 13.
 Scala cæli. 11. 19. IV. 16. Regina cæli. l.
 8. 12. Porta cæli. 11. 1. Stella matutina,
 l. 17. Stella maris. l. 20. IV. 30. Doloris
 gladio confixa. passim. Civitas Refugij.
 l. 3. 13. Propugnaculum fidei. l. 13. Lam-
 pas ardentissima. l. 3. Turris Davidica. l. 13.
 Speculum Justitiæ. IV. 10. Thesaurus Ec-
 clesiæ 11. 12. Mater gratiæ. IV. 8. passim.
 Mater misericordiæ. IV. 10. passim. Libe-
 ratrix nostra. 111. 7. Salus infirmorum.
 l. 17. Mater sanctæ spei.
 111. 14.

NOMINA PATRVM SOCIETATIS JESV.

V T me à labe ingræitudinis absolvam, intelligat lector quibus fundamentis ceterarum perficiendi operis, eorum qui præ reliquis quos prætereo hoc in opere scriptis ad me litteris auxilium porrexerunt, nomina apponam. Hos inter primo loco ponam A. R. P. N. GOSVVINVM NICKEL Societatis nostræ Præpositum Generalem qui me pluribus Epistolis ad hoc opus prosequendum vehementer animavit. Huic subjungam R. P. CHRISTOPHORVM SCHORRER Societatis per Germaniam Assistentem, nam uti illius Auctoritate, ita hujus consilio prodijt in lucem quod vides. Vides igitur benigne lector qui & unde ad me in hac Mariana causa perscriptum.

ITALIA

Provincia Romana.

ROMA	R. P. A. R. P. N. GOSVVINVS NICKEL.	P. G.
	R. P. CHRISTOPHORVS Schorrer.	A. G.
	R. P. VALENTINVS Mangionius.	A. I.
	R. P. FRANCISCVS de Tavora.	A. P.
	R. P. PETRVS Gazzus.	A. G.
	R. P. IOANNES Rho.	P.
	P. NATHANAEL Sottvells.	
	P. ALPHONSVS Rodriquez.	
	P. ATHANASIVS Kürcher.	
	P. IOANNES Nadasi.	
	P. LAURENTIVS Koler.	
	P. IGNATIVS Leonellus Ainscom.	
	P. VRBANVS Vbaldini.	
	P. GVILIELMVS Fosban.	
	P. LAURENTIVS Gervæus.	
	VDALRICVS Gering.	
Laurenti.	R. P. IOAN. BAPT. Canali.	R.
	P. AEGIDIUS Meese.	
	P. MARTINVS de la Naja.	
	P. GVILIELMVS Monthesius.	
Anconæ.	R. P. IOAN. BAPT. Tartaglio.	R.
Firmæ.	R. P. IOAN. BAPT. Tartaglio.	R.
Florentiæ.	R. P. FERDINAND. Ximenes.	R.
	P. IOAN. BA. Tartaglio.	Pisto.

NOMINA PATRVM SOG. IESV. 53

Pistoia.	R. P. VINCENTIVS Pichersellus.	R.
Reccanati.	R. P. NICOLAUS del Nero.	R.
Se...	P. HIERONYMVS Santi.	

Provincia Veneta.

Bononia.	P. FRANCISCVS Adornus.	
Mantua.	R. P. ALEXANDER Bosellus.	P.
	R. P. HANNIBAL Faronus.	R.
	P. VVILHELMVS VVeilhaimer	
Novellaria.	R. P. ALEXANDER Bosellus.	P.
Parma.	R. P. ALEXANDER Bosellus.	P.
Placentia.	P. IACOBVS FRANC. Via.	
Ravenna.	R. P. ANTONIVS Scottus..	R.
Reggio.	R. P. HORATIVS Smenaldus.	R.
Venetia.	R. P. PAVLVS Casati.	Przp.
Vicenza.	P. FRANC. MARIA Cottius.	

Provincia Mediolanensis.

Alexandria.	R. P. IOANNES THOM. Ponte.	R.
	P. GABRIEL Archintus.	
Castelnuovo.	{ AUGUSTIN. Grassi.	R.
Cremona.	{ PETRVS MARIA Riccius.	R.
Comi.	{ PAVLVSTrius.	P.
	R. P. { GABRIEL Archintus.	R.
	{ CAROLVS Doria.	R.
Genova.	{ IOANNES Calaveronus.	P.
Mediolani.	P. FRANC. Castiglioneus.	
	P. IOAN. STEPHANVS Omodei.	
Savona.	R. P. HONORATVS Teresius.	R.
Taurini.	R. P. IOAN. IACOB. Turinettus.	R.
Vercelli.	R. P. CAROLVS Bulio.	R.
	R. P. IOAN. STEPHANVS Omodei.	R.

Provincia Neapolitana.

Amanteo.	{ IVLIVS CAESAR Farzari.	R.
Bari.	{ IVLIVS CAES. Fazzari.	R.
Beneventi.	{ IOAN. Filomarinus.	R.
Calcanisseta.	{ VINCENTIVS Finichiarius.	R.
Caracci.	R. P. { ANDREAS Sarazotus.	R.
Loreto.	{ IGNATIVS Garganus.	P.
Neapolis.	{ IGNATIVS Garganus.	P.
	{ CAROLVS Paladini.	R.
	{ ANDREAS de Seuvaco.	R.
	{ IOAN. Filomarinus.	S. P.

Reggi.

SCIPIO Paulutius
 P. IOAN BAP. Zuppo.
 IVL. CAESAR Fazzari.
 IVL. CAESAR Fazzari

SICILIA

Provincia Sicula.

Bivona.

R. P. PLACIDVS Planza

R.

Catana.

P. FRANC. Blandisius

Drepani.

R. P. HIERONYMVS Lagana

R.

Ennis.

R. P. VINCENT. Finichiarus.

R.

Mefsinz.

P. PAVLVS Belli.

P. PHILIPPVS Biasi.

Montereg.

P. IOSEPHVS MARIA Minolfi.

Netini.

R. P. IOSEP. MARIA Parisi

R.

Panormio.

R. P. CAROLVS Vintimiglia.

P.

R. P. VINCENT. Lavagi.

R.

P. VINCENT. Fazzari.

Sikaculus.

P. VINCENT. Fazzari.

Scieli.

R. P. PAVLVS Castelletus.

R.

Termini.

P. IOSEP. MARIA Minolfi.

Melita.

Catania.

P. FRANCISCVS Manthia.

Melita.

R. P. FRANCISCVS Manthia

R.

ANGLIA.

Provincia Anglia.

Londino.

R. P. FRANC. Forterus.

Sardinia.

Calari.

R. P. IACOBVS Carlo.

R.

HISPANIA.

Provincia Baetica.

Antiquera.

P. CHRIS. FERNANDEZ de Acevedo.

Vbeta.

P. ALFONSVS Gomez.

Provincia Castilia.

Compostella.

R. P. BENEDICTVS Valquez.

R.

Valisoleto.

R. P. MICHAEL de Arbicu.

P.

Provincia Aragonia.

Barinon.

R. P. HIACYNTVS Plquer.

P.

P. IOAN. BAP. Viver.

R.

G.A.

SOCIETATIS IESV. GALLIA.

55

Provincia Franciæ.

Alenconj.	R. P. CAROLVS de Lestau	R.
Ambiani.	P. SIMON de Lestau.	
Augi.	R. P. MICHAEL Carrel	R.
Biturigis.	R. P. IACOBVS Grandamij	R.
Flexiæ.	P. HONORATVS Niquero.	
Nivernis.	R. P. MATHVRINVS Moreau	R.
Parisijs.	P. IOANNES Mouret.	
Veneti.	R. P. FRANC. Daultre	R.

Provincia Campaniæ.

Burdigalæ.	R. P. ANDREAS Bajolius	R.
Carolopoli.	R. P. HENRICVS Geofray.	R.
Divione.	R. P. IOANNES Cordier.	P.
	R. P. HENRICVS Sanifray	R.
	P. THOMAS le Blanc.	
	P. PETRVS FRANC. Chiffletius.	

Mulsipont.	{ NICOLAUS Roger	P.
	{ THOMAS le Blanc.	R.
Nanceis.	{ NICOLAUS Roger	P.
	{ PETRVS Courier.	R.
Remis.	{ IOANNES Cordier	P.
Senonis.	{ CLAUDIVS Begin.	R.
Viriduni.	{ ARNOLDVS à S. Maria.	R.

Provincia Aquitaniæ.

Burdigalæ.	{ ANDREAS Gailard.	P.
	{ ANDREAS Bajolius	R.
Engolismæ.	{ IOANNES Simon	R.
Pali.	{ CLAUDIVS Herbedas.	R.
Petrocoræ.	{ IACOBVS Peirusse	R.
Pompejopol.	{ MARTINVS de Le cava	R.

Provincia Tolosana.

Biterris.	R. P. CLAUDIVS Boucher	P.
Cadurci.	R. P. IOANNES Galliard	R.
Carcassonæ.	R. P. IACOBVS Baiffens.	R.
Montpelij.	P. BENEDICTVS Bennefoy.	
Montalbani.	R. P. PETRVS Dus	P.
Ruthenis.	R. P. FRANC. Tarbe	R.
Tolosa.	R. P. IACOBVS Baiffens.	R.
	P. PETRVS Possinus	
Tarmonis.	R. P. CLAUDIVS Bouchen.	P.
	R. P. ANTONIVS. Savigniacus	R.

Pro-

Provincia Lugdunensis.

Aquis sextijs.
Avenione.
Camberij.
Carpenterati.
Dolæ-

Ebreduni.
Lugduni.

Vesontione.

R.P. FRANCISCVS Benignus

P. BALTHASAR de Villars.

SEBASTIANVS Bartoquin

GUILIELMVS Charbrand

CLAVDIUS Bovier.

R.P. IOANNES Ardier.

GILBERTVS Adriaud.

PAVLVS de Barri

PAVLVS de Barri

P. ANATOLIUS Lysola.

BELGIUM.

Provincia Flandrobel.

Antuerpiæ.

R. P. IOANN. BAP. Engelgrave.

R. P. THOMAS Deckens.

R. P. THOMAS de Bierthe

P. IOANNES Bollandus

P. GODEFRIDVS Henschenius.

P. IOANNES de Smidt.

R. P. THOMAS van Neuville

R. P. THOMAS Deckens

R. P. PETRVS van den Berghe

P. OTTO zylus

R. P. LAVRENTIUS van Schoone

R. P. IOAN. BAP. Engelgrave.

R. P. IGNATIUS de Kennis

R. P. PETRVS Publieu

R. P. FRANCIS. de Mol

R. P. PHILIPPVS de Norman

Belholi.

Bruxellis.

Cortraci.

Gandavi.

Lovanio

Montibus.

Tongris.

Provincia Gallobel.

Atia.

Armenteriz.

Athi.

Bethuniæ.

Cameraci.

Duaci.

Hui.

Isfulis.

R. P. ANTONIUS Boulogne

P. NICOLAUS Grenu.

R. P. MARCVS Koseorvaix

R. P. GEORGIUS Hockius

R. P. IOAN. BAP. Florboeque

R. P. EVERHARDVS Hockius.

R. P. HVBERTVS VViltheim

P. CAROLVS VVerpeus.

R. P. HVBERTVS VViltheim

R. P. FLORENTIUS Montmorencij

P. THOS.

Beodij.	P. THOSSANVS Brideul.	P.
	R. P. EVERARDVS Hockins.	
	P. ERARDVS Fullomus	
Luxenburgi.	R. P. ALEXANDER V Viltheim.	R.
	P. IOANNES de Viron.	R.
Melbodij.	R. P. IOANNES Bouffut.	R.
Nivellis.	R. P. PETRVS Pennequin.	P.
	R. P. MATTHAEVS de Bezayne.	R.
Tornaci.	R. P. MATTHIAS de Champ.	R.
	P. ANDREAS Premontaux.	
Tungris.	R. P. AEGIDIUS Gortgeotuer.	R.
Valencenis.	R. P. GILBERTVS Pimont.	R.

GERMANIA.

Germania inferior.

Provincia Rheni inferioris.

Colonia	R. P. IOANNES Panhaus	P.
	P. IOANNES Bilsheim.	
	P. MARTINVS Sibenius.	
	P. IACOBVS Kutzradt.	
Disseldorpij.	R. P. GODFRIDVS Otterstedt.	R.
Monasterij.	R. P. HERMANNVS Bultenbaum	R.
Osnabrugi.	P. CASPARVS Sande.	
Paderbornæ.	P. BERNARDVS Telo.	
	P. MATTHIAS Franck.	
	P. IOANNES Sanderus.	
Spitzæ.	R. P. RIQUINVS Gölgenz	R.
	ADOLPHVS Craushar.	
Treviris.	R. P. NICOLAUS Antoni	R.

Provincia Rheni superioris.

Badenæ.	R. P. PHILIPPVS Fentle.	R.
Bambergæ.	R. P. HENRICVS Lochum.	R.
	R. P. MATTHAEVS Storr.	R.
	P. GUILIELMVS Itzstein.	
	P. CASPARVS Caselius	S. P.
Erfordij.	R. P. ADAMVS Kalcoven	R.
Fuldæ.	P. GEORGIVS Menzing.	
	P. VITVS Eibermann.	
Hagenoræ.	R. P. AVGVSTINVS Bilsheim.	R.
	R. P. GEORGIVS Harlas	R.
Meikgenstadij.	R. P. BERNARDVS Linnius	R.
Herbipoll.	R. P. GERARDVS Hansen	R.
	R. P. RIQUINVS Gölgenz	R.

Moguntia.

Molshemij.

Selestadij.

Spiræ.

VVormetia.

R. P. CASPARVS. Cæselius.

P. NICOLAUS Mohr.

P. VITVS Erberman.

R. P. GERARDVS Hansen

P. VITVS Erbermann.

R. P. GERARDVS Hansen.

P. CASPARVS Cæselius.

R. P. IOANNES Gros.

R. P. GERARDVS Hansen

ADOLPHVS Krauscher

R. P. IOANNES Bredinus.

Germania superior.

Provincia Germaniæ superioris.

Ambergæ.

R. P. SERVILIANVS Veihelme.

R. P. IACOBVS Schreiner.

R. P. GEORGIVS Mändl.

P. GEORGIVS Ludovicta.

Augustæ.

R. P. FRANC. Strobl.

Brunsvici.

R. P. CAROLVS Diesbach.

P. PETRVS Arimont.

P. DAMASCENVS Schaller.

Burghusij.

R. P. PHILIPPVS Hettinger.

P. IACOBVS Götze.

Constantiæ.

R. P. SERVILIANVS Veihelme.

P. GEORGIVS Gobat.

Dilingæ.

R. P. SERVILIANVS Veihelme.

Eberisbergæ.

R. P. SERVILIANVS Veihelme.

R. P. GEORGIVS Muglinus.

Bybedij.

R. P. VVIPERTVS Dietrich.

Friburg. Bris.

R. P. SERVILIANVS Veihelme.

R. P. GEBHARDVS Deininger.

Frib. Helv.

R. P. SERVILIANVS Veihelme.

P. GEORGIVS Gobat.

P. PETRVS Arimont.

P. GEORGIVS Reininger.

P. PETRVS Hugo.

Halsæ.

R. P. GEORGIVS Muglinus.

R. P. ALBERTVS Faber.

Ingelstadij.

R. P. SERVILIANVS Veihelme.

R. P. GEORGIVS Muglinus.

R. P. ADAMVS Schiferle.

P. SEBASTIANVS Orueber.

P. ROMEDIVS Tuccianus.

SOCIETATIS IESV. 59

Landshuti.	R. P. LEONARDVS Lerchenfeld.	R.
Landsperga.	R. P. SERVILIANVS Veihelin.	P.
	P. CAROLVS Diesbach.	
Lucerna.	R. P. CHRISTOPH. Bapst.	R.
	P. GEORGIUS Reininges.	
Mindelhemij.	R. P. NIERONYMVS Lindner.	R.
Monachij.	R. P. SERVILIANVS Veihelin.	P.
	P. HENRICVS Lamparter.	
Neoburgi.	R. P. IACOBVS Thebas.	R.
Oenipont.	R. P. IACOBVS Michaeli.	R.
	P. VVOLFGANG. Sibenbärli.	
Ostinga.	R. P. SERVILIANVS Veihelin.	P.
	R. P. ADAMVS Schifferle.	
	R. P. LAMPERTVS Everast.	R.
Pellzona.	P. VVILHELMVS VVeilhamer.	
Ratisbona.	R. P. MAXIMILIANVS VVartenberg.	R.
	P. LAVRENTIUS Forster.	
Rosenburgi.	R. P. IACOBVS Thebas.	S.
	R. P. IACOBVS Michaeli.	S.
	P. VVOLFFGANG. Lieb.	
Rotvilz.	R. P. BEATVS Schlininger.	S.
Straubinger.	R. P. GEORGIUS Muglin.	P.
Tridenti.	R. P. SEBASTIANVS VVocher.	R.
	R. P. IOSEPHVS Furstain.	R.

Provincia Austriae.

Flumina.	R. P. BERNARDVS Geijer.	P.
Gratij.	P. HIERONYM. Germersheim.	
Gorizij.	R. P. FRANCISCVS Baselli.	R.
	R. P. IOANNES Zanoni.	R.
Dodenburgi.	R. P. MICHAEL Codella.	R.
Labaci.	R. P. GEORGIUS Schlomski.	R.
Leobij.	R. P. ADAMVS Aboed.	R.
Lincij.	R. P. EVERARDVS Erthal.	R.
Paffavij.	R. P. GEORG. GODEF. VVagner.	R.
	R. P. ADAMVS Knecht.	R.
	P. IACOBVS VVeltra.	
Tirnavia.	R. P. GEORGIUS Turcovich.	R.
Vienna.	R. P. BERNARDVS Geyer.	P.
	R. P. BERNARDVS Geyer.	R.
	P. VVOLFFGANGVS Förg.	
	P. MARTINVS Palkovik.	
	R. SIMON VVagner.	

BOEMIA

60 NOMINA PATRVM SOC. JESV.

BOEMIA

Provincia Boëmiæ

Brünæ.

R. P. IOANNES Mehrer.

P. THEODORVS Moretus.

P. GEORGIUS Crugerius.

P. IOANNES Tanner.

Budvyici.

Commotoyij.

R. P. ANDREAS Machman.

Crumlovij.

R. P. IOANNES Daffelman.

Egræ.

R. P. BARTHOLOMAEVS Steinbohn.

Fridlandiæ.

P. HENRICVS Pohl.

Gitschiniij.

R. P. MICHAEL Thomas.

Glacij.

R. P. ANDREAS Schambogen.

R. P. MARIUS Marianus.

P. IOANNES Scheffack.

P. DANIEL Sanderus.

Glogoviæ.

R. P. HENRICVS Korn.

P. THEODORVS Moretus.

Hlaviz.

R. P. IOANNES Claudius.

Litomericiij.

R. P. IACOBVS Bohr.

Naffæ.

R. P. HENRICVS Lamparter.

R. P. IOANNES Bodikerus.

P. THEODORVS Moretus.

Olomutij.

R. P. DANIEL Kmovski.

Pragæ.

R. P. ANDREAS Schambogen.

R. P. IOANNES Possimurnius.

P. BOHVS L. ALOYS. Balbinus.

P. IOANNES Tanner.

P. IOANNES VVirbna.

Sagabi.

R. P. RVDOLPHVS Clumas.

Znoymæ.

R. P. ARNOLDVS à Campo.

POLONIA. Prov. Polonia.

Cracoviz.

P. VRBANVS Vbaldini.

P. VVENCESLAVS Darovvski.

Iaroslavia.

P. VRBANVS Vbaldini.

Leopoli.

R. P. STANISLAVS Ierzikovvic.

P. VVENCESLAVS Darovvski.

Oppavia.

R. P. STANISLAVS Ierzikovvic.

LITVANIA. Provin. Lituaniz.

Europe.

R. P. IACOBVS Vgoschi.

Nesvitiij.

R. P. IOANNES Ribeschi.

Vilnæ.

R. P. ALBERTVS Kvialovvic.

Vaslaviz.

R. P. IOANNES Ribeschi.

R. P. IACOBVS Vgoschi.

E I N I S.

I CATALOGVS.

I Magnum Deiparæ per Europam Beneficijs vel concurſu.
Populi celeberrimum, quarum origines Auctor Atlantis Ma-
riani ſequentibus ſeculis deſcribet, eum in finem ad cal-
cem huius Primæ Centuriæ multorum horratu impreſſus, ut
ſciant huius operis promotores quid habeat Auctor quid non.
Ecce enim ſi in Catalogo hoc tibi à me exhibito, videris lineam
ſupra nomen, Auctori deest imago. Sin vero linea eſt infra
nomen, auctori deest deſcriptio originis. Sin autem tam ſu-
pra quam infra nomen, lineam videris, cogita utramque au-
ctori deſſe. Quod ſi miraculoſe cujuſpiam imaginis Maria-
næ nomen hic non reperiſ, eam credas ab auctore omnino
ignorari.

EVROPA.

In hac conſidero Angliam. Luſitaniam. Hiſpaniam. Na-
varram. Galliam. Lotharingiam. Sabaudiam. Germaniam.
Italiam. Dalmatiam. Græciam. Hungariam. Poloniam. Li-
thuaniam. Moſcoviam. Inſulas Europæas.

ANGLIA.

I Mago B. V. de Corilandia. Ipſyvicenſis. Lincolnienſis.
Londinenſis. Biſnuchiſis. Teuxburienſis. Valsingha-
menſis. Vulpetana. de V Vallia.

LVSITANIA.

A Zambugnæ. B. V. de Virtutib. Arrabida de mirac. Berin-
gelij de Conceptione. Bugz. de Beſo. Brigantiæ de Re-
med. Bragæ de mirac. Conimbricæ de Ceica. Coſſi de Luce.
Dalapæ de Spelunca. Eboræ de Gratijs. de Spinezo. Grati
in flore roſæ. Montecorvi de Ieruſal. Oliſippone de Luce. de
Silvis. Pederneiræ de Nazaret. Villavitos de Conceptione.

Denique B. V. de Buiſſona. de Blanck. de Branqueira.
de Carquera. de Cripra. de Ceica. de Guardia. de Ieruſalem.
de Lumine. de Planitie. de Remedijs. de Roſis. de Stellis. de Sic.

HISPANIA.

A Ntequeræ. B. V. M. acuti. de Remed. Archidonæ. de
Gratia. Anduſaræ de Capite. de Cabeza. Acalatæ de ſpi-
neto. Aliagæ de Zarga. Abulæ. de Aquila. de Salute de Bæcis.
de Caſtello. Aſturæ de Eremitis. de Annonciat. de Caſtro. de
Campo. Bæthiſoft. de Valle. de Alcazar. de Saerario. de Pen-
na. de Hedera. de Fonte Sancto. Betanza de Via. Bielfæ de
Pineta. Bivelij de Prato. Bordoni de Gueros. Bailemi de Zo-
cucc

2

aurea. Bardenx de arena. Bilbilj de Penna. Begonz de Gratia.
 Bergia de Veruela. Burgx. de Terbaquesa. Cesaraug. de P.
 lari. de Portillo. de Cogullada. de la Sagrada. de Buxo de
 Miraculo. Compostella de la Cerca. Cordubx de Remed. de
 Fonte S. Calatajudx de Iarava. de Tobet. de Robore. Cari-
 nennx de Lagunas. Catini de Abellar. Castilfonti de Fonte.
 Camarilla de Campo. Carmonx Iamrac. Conceptionis. Co-
 rella de Aya. Carabela de Angustijs. Estonquella de Oliva.
 Reixa de Valle. Finisterrx de Scapha. de Finibus terrx. Frai-
 guera de Fonte Salut. Gienmi de Capella. de Aurora. Coro-
 nata. Granata de Campo triumphi de Monte S. S. Gadez
 de spintis. Herrera. de Pinu. Iordecilla. de Penna. Iungu-
 x de Robore. Iliturgi. de Aurora. S. Lucar. de Regula. Le-
 gione de Regula. Malacita de Victoria Magallona de Huerta.
 Minina. de Virtutibus. Madriti. de Bono Consilio. de Mirac.
 de Trapasso. de Exilio. de Laboribus. de Psalter. de Lapidib.
 de Laureto. de Capite. de Novendio. de Crocodilo. de Stella
 de Patrocinio. de Bono fine. de Nativ. de Atocha. de l' Anti-
 qua. de Genua. de Guadalupe dux. de Misericord. dux. de
 mirac. de Soletad. de Remed. de Constantinop. de Incarnat.
 de Arcu. de Inclusa. de Conceptione dux. de Angustijs. de
 Villa Escusa. de mirabilib. de Almudena. Numancia de spi-
 neto. Onantx de Arazaza. Osca de Salas. Olava. de Ga-
 billar. Oliani de Castiluedra. Origuella. de Tremedat. Puen-
 x de Virtut: Pontenedra. de Congo. Rodea de Remed. Re-
 goyria. de Bove nigro. Roia de Serra. de Robore. Seviglia
 de Toledo. de Cathedr. de l' Antigua. de Mari. de Regibus.
 Subterranea. Segovia de Nivibus. de Menar. de Fuencisla.
 Salmantica de Rupe Gall. S. Stephan. de Collada. Toleti de
 Sacratio. Toralu de Codes. de Ciguella. Viguerx de Spinis.
 Valentia de Mercede. de Podio. Villanova Tarassensis. Vil-
 lafranc. de Assumptione. Viilalungi de Monte S. Vallisoleti
 Vulnerata. Vtera de Consolat. Vicx. de Iniesta. Verrax.
 de Rodeada. Vbeta. de Stella. de Campo. de Remed. Xixe-
 nx in Parochia.

Denique B. V. de Aranzaza. de Altalara. de Armenda-
 ra de Aquila. de Arziniega. de Amaranta. de Begona. de Bal-
 vanera. de Colella de Cavadogua. de Casteion. de Cabadon-
 ga. de Cubas. de Castiluedra. de Cortegada. de Fornole. de
 Faidu. de Falono. de Gadea. de Hayrun. de Iarava. de Mon-
 ferrato. de Mondo. de Murcia. de Moncaja. de Nieva. de
 Najara. de Osca. de Paca. de Puig. de Palma. de Rupegall.
 de Requesenes. de Sierra. de Toledo. de Tobera. de Taga-
 mento. de Tenaraza. de Tolono de Vivara. de Villaroya. de
 Valle. de Valuerna. de Tuda. de Zenarucia.

3 NAVARRA.

A Nguedarx de Yugo. Montagu. de Via. Montib. de ascen-
su. Penaltæ de Piro. Ponpelona. de Musquilda de Sa-
crario. de Via. de Belle amore. de Quiete.

Denique de Betharan. de Columba. de Code. de Hemo-
nal. de Iraxan. de yorga. de Igura. de yniesta. de Luquio. de
Legarda. de Nagora. de Sopetran. de Roncavallo. de Soranze.

GALLIA.

IN hac confidero. Guasconiam. Prov. Lemovicensem. Duc.
Burgundia. Prov. Francia. Prov. Carnotensem. Duc. Au-
reliaensem. Duc. Andegavensem. Duc. Normandia. Picar-
diam. Campaniam. Langedociam. Comit. Avenionensem. Del-
phinatum. Prov. Bithuricensem. Guasconia. B. V. de Gra-
son. du Passet. de Roquemador. de P. Agnovillade. de Lignac.
de Hauresaie. de bone rancontre. de Fevillans. de Gimont. de
Berdelais. de Buglosse. de Buch. de Paictiers. de la Boissiere.
Prov. Lemovic. B. V. de Vassivie. de Clermont. du Port. de
Puis. de Domme. du Puy.

Duc Burg. de Graces. de Chartreux. de Chemin. du
Dyon. P. Estang. de la Levee. de Chatillon.

Prov. Franc. B. V. de Paris. de Champ. de la Chapel-
le du Roy. de Vauvert. de la Charite. de la Rue. de Curs de
Bois. de Tatesgraces. des Vertus. de Chelies. de Long-
champ. de Longpont. de Fooet. de Boulogne. de Graze. de
Vincennes. des Miracles. de la Victoire.

Prov. Carrot. B. V. de Chartres. de la Bresche. Duc.
Aurel. BV. de Bonnes Nouvelles. de Avernon. Duc. Ande-
gau. BV. des Artilliers. de Bechicard. de Chesne. de Nantes.
de Secouranze. de Bonport. Duc. Normand. BV. de Royon
de Bayeux. de Eureux. de Bonnes Nouvelles. de Secouranze.
de Bon secours. Picardia. BV. de Boulogne. de la Forest.
de Biache. de Iois. de Moyentport. de Amiens. de Naions.
de Soyffons. de Laon. de Lieffe. Campan. BV. de l'espine
de Roine. de Avenay. de Prele. de Merchiney. Langedoc.
BV. de la Durade. de Gran. de Montpellier. de Grace. de la
Se. de la Vie. de Bethlehem. de Bonport. de la Garde. de la
Vaune. des Esgalades. de Pitie. Com. Avenion. BV. de
Dons. de Bonconseil. de Miracle. de Esperanze. du Lis. de
Mont. de Vergnes. de la Brune.

Delphinat BV. de Plants. des Isle. de Montaigu. de la
Val.

Prov. Bithurig. BV. de BourgDieu. de Fo. viere. de
Montaigu. de P. Isle Barbe. de Val. Fleurie de M. utroman
de Pitie. de Cezelle. de Brov.

Alba ex Gallia. Aquis sext. BV. de Spe. Alpes. de
Brignole. Albiz Aspricol. Ambiani. de Fide. Antiliod. de
Virtut. de Lainset. de S. Puceo. de Bo quiete. Virgo Par-
ava. Bragmont. Aspricoll. Bruger. Tolosana. Brignan. de
Brignole. Bezierij. de Consolat. Betharz Mont. Calvar.
Bethuniz. de succursu afflicti. Cotiniac. de Gratia. Chatil-
lon. de Castillis. Clariaci. de Cereo. Camberij de Columna.
Chalonx. de Spinis. Dagdi. de Gran. Divione de Stagno.
Folgeri. de Gratijs. Gimont. de Cahusac. Lauduni. de Leticia.
Lectorx de Tudec. de Castillis. Lugduni S. Vrsi. de Brugerijs.
Lopoigni. de Foya. Marimont. Montis acuti. Manua sci de Luce.
de Romigeria. Malsilia de Angelis. Montalb. de Alaim. de
Lom. Mayen. Betharamens. Nivellis. Boni Nuncij. de Foya.
de Remed. de Iria. Bassalbonia. Halsenbergica. Emeletana.
Suessione Miraculorum. Verdierij Aspricoll. Angio de Silva.
Aarel. Bon. Nunciorum. Besdelais de Berde. Bardig. ad S.
Andream. Biturig. Caldiforn. Carcasona Torosellana. Clar-
mont de Portu. Lauduni de Gratijs. Auxiliatrix. Lugduni. Su la
Sonna. di Vaufores. Monspehi. Tabularum. Petrocorx de
Guardia. de Cancell. de Virtut. Rotomagi. de Roquemador.
Salmurij. Arailliens. Tolosx. Deaurata. Dealbata. de Suffragio.
de Pietate. Bonorum Nunc. Bonorum Auxil. in Brugerijs de
Rocavilla. Fulienfis. Viennx de Vele.

Deniq; BV. Aniciens. Argilliens. Augens. Aveniõ. Anstiana. An-
degavens. Boloc. Bolognaens. Baioc. Levin. Buricens. Beluac. Bullens.
Burdigal. Carnot. Commoniens. Carcasson. Castelmariæ. Cier-
niac. Egenens. Granobl. Gear. Oerason. Limosin. Libadun.
Lignic. Marzac. Molismen. de Parigor. de Planz. di Pegaa.
Querciens. di Reverque. Rachen. Suession. Saranzina. Tuo-
cou. Tullens. Turnon. V Vironens.

GERMANIA SUPERIOR.

IN hac confidero decem Circulos Imperij Rõmani post hos
Boemiam & Helvetiam.

FRANCONIA I. circ.

IN hoc circulo cõsidero tres præcipuè Episcopat. Episc. Bam-
berg. Bambergx Consol. Afflicti. S. I. Episc. Herbip. Herbipoli.
in Capella equitum. Episc. Eystetenf. Eustadij in Cathedral.

Denique sup in hoc circulo BV. Arnberg. Buchem. Bi-
shofsheim. Dettelbac. Greding. Heheried. Haydenhaim.
Höhberg. Mergetal. Miltenberg. Pappenheim. Rezbach.
Triefenstein.

BAVARIA 2. circ.

IN hoc circulo confidero præcipue Vnum Archiepiscopatum
& tres

Tres Episcopatus: Archiep: Salisb: BV. Oetingena: M^{on}ast^{er}iensis. Lauret: Episc. Passau: Passavij BV. in Monte. in Nid^{er}burg. Episc. Ratisbon: Ratisbona BV. Veteris Capell^{ae} S. M. Venusta. Lauretana.

Episc. Frising: Landshuti Lauretana. Rosarij ad S. Iode^{um}: Vallisbeat^{ae}.

Aliae Amberga in Monte. Dingling: Lauret: Hagz. Laurer: Ingolst: Aurea: Colloquij. de Victoria: Lauret. Landish: Lauret: Monachij Lauret: in cripta: PP. Augustin: in Columna Neumarch. Lauret: Neuburgi Foien: S. I. Rosenhemij Lauretana: Reichenbala Lauret.

Denique sunt in hoc circulo. BV. Allersforst: Allerspach: Andec: Aetal: Anzing: Aibling: Buchehil: Bogenberg: Berthsgad: Dalchirch: Duntnhuf: Durrenberg: Dixel: Feldkirch: Frontnhuf: Gnsdenbrun: Gnadenberg: Hochenaschau: Hohenpeisenberg: Kiemsee: Mariacell: Maurkürch: Mittewald: Pfarckürch: Pollingen: Ramerstorf: Rieden: Reichersperg: Reichenhall: Korrens: Seligport: Schärding: Straubing: Staingaden: Seon: Scheuren: Vilzhoven: ad S. V. Wolfgang:

A V S T R I A 3. circ.

In hoc circulo considero praecipue quinque Episcopatus unum Archiducatum tres ducatus: unum Comitatum. Episc: Trident: Rovereti: de Monte: Tridenti in Cathed:

Denique BV. di Baselga. di Bellizano. di Campiglio. di Condino. di Desindo: de Ischia: delle Laste: di Monte Castello di Riva: di Spar. di Senale. di Vigo. di V Veiffenstein. di Zarden: di Zivezan.

Episc. Brixien: Brixia BV. dolerosa in Cathed: Episc. Gorizien: Gorizia BV. de Castagnaviza: Episc. Labac: Labac. BV. auxiliatrix: Episc. Viennens: Vienna BV. ad fonticellum: in Columna immae: Concept: ad Nivas: Sternbergicae: ad Scotos. ad Scilas. Lauretana. Refug: Aegrorum. Archiduc. Austrig Alth^{er}burgi de Gratia. Horni Lauret: Neostadij Ozestocon

Denique B. V. Ehingen: Hiezing: Laureae: Maubac: Scharrens: V Vimpasing.

Ducat. Stiria Graecij Mater Amabilis: de succurso: PP. Francise:

Denique BV. Bernegg: Cell: Fernic: Neustift: Puch: Rechcogl:

Ducat: Carint: BV. Bortell: Luggau: Solienfis.

Ducat Carniol: Tergesti: BV. de gratijs.

Comit: Tirol: Bolzani: Lauretana: Halz Lauretana: Florentina: Matr^{ae} Laureana: Störziuga Lauretana.

Denique BV. Belmont: Cranabet: Faudaci: Milfens: Lauren: V Valdrast: V Velden.

SUEVIA V. Circ.

In hoc circulo considero principes Episcopatus tres Metropolitani unum.

Episcop. August. Augustæ in Cathedr. Lauretana. Auxiliatrix.

Episc. Constant. Constantiæ Lauretana.

Episcop. Curienf. Curia BV. de gratijs.

March: Baden: Badenæ: BV. de Tilia: Actingæ Badenf.

Denique sunt in hoc circulo BV. Anhusasa. Babenhuf:

Duchem: Brigant: Campidun: Derlang: Laur. Ehing: Fnefent:

Mailbrun: Immetar: Kaufbur: Meskürch: Marchdorff: San-

Aimont:: Nefsluvang: Ottebur: Puffin: Riedling: Ravenspurge:

Retenberg: Rotvillana: Schuffenried: Spreitel: Spilberg:

VVeingart: VVeisenstein: VVeletal: VVisensteig: Zeylenfis.

RHENVS SUPERIOR V. Circ.

In hoc circulo considero principes Episcopatus quinque Ducatus duos: Landgraviatum unum. Episc: Vormat: Vormatiæ in Cathedr. in Suburbio: Episcop. Spirenf: Spira S. Bernardi in Cathedr. Episc. Argentor: Argentorati in Cathedrali.

Episc: Basileenf. BV. Tothmesiana. Episc. Laulanenf: Fribur-

gi: Lauret: Birgl: Ducat: Lotharing. Chatillon: de graces:

Doprenij de Bellemente: Mussiponti Buxeriana: Nancei Buxeriana: de Bono succursa: S. I. de Bono Nuncio. de Sion.

Ramovilla de Bona quiete: Volag: de S. Deodato. Virduisij.

de Benedicta Valle. Ducat: Sabaud: BV. de Charmes. de Vivone. de Rochette: de Myans.

Landgraviatus Allatia: BV. ad tres Spicas: Alebruna:

Bickisheim: Bischoffsheim: Bullens: Dusslbac: Gôslikon:

Hagenoana. Kikersheim: Neukürch: Neistift: Rikherenf:

Reinaker: Strassgang: Viversheim. In Brisgoia Friburgi Lauret. Endingæ Rosarii.

RHENVS INFERIOR VI. Circ.

In hoc circulo considero principes tres Imperij Electores Ecclesiasticos. Elect: Moguntin: Moguntia ad S. Crucem.

Elect: Treviren: Confluentia BV. Constantiens:

Elect: Colon: Colonia BV. ad machabæos: ad Indulge:

Bona Fort: S. I. de Saxo amato. de Ierusal:

Denique Buricens: Deidesheim: Eberhardcluf: Fuldens:

Gronigens: Klinglenf: Lanterbac: Mulhem: Neukürch: Plops-

heim: VVaghuslana.

VVESTPHALIA VII. Circ.

In hoc circulo considero principes Episcop: tres Episc: Leo-

diens. Leodij. BV. de gratia. de Bono Itmere. de bono re-

ditu: de Dieupart.

Episc

Episc: Paderborna Paderborni BV. Romanis.

Episc: Monaster Monasterij BV. auxilatrix.

Denique Aquisgrani. BV. in Cathedr. S. Caroli MC.

SAXONIA VIII. & IX. Circ.

Hic duo circuli licet amplissime suam extendant peripheriam tamen Centro carent Mariano. duc tamen BV. Imagines sedem suam in Saxonia limbo iam dudum habere. Hanoverensis & Lupensis.

COMIT: BVREVNDAE X. Circ.

In hoc circulo Considero Episcopatum Vnam. Episc: Buntin. Vescitione BV. de amano prato. Roserij. PP. Minimotum. Pauperum Clarissarum.

Paulme Cosentina. Dolz de Monte S. Gypsari. de Ponte. Gralacide Gratijs. Marcilfaci de Bona quiete. Noseretj. de Miede. Mont: sacris. Chalones. Mont: liberis de Cosolat. Mont: Maou: agroru. Polignij. de Valle. Salinis de Castro. Liberatrix.

REGIONES VICINAE.

Hic considero Regnum vnam. Provincias tres. Rempubli-
cam vnam.

Regnum Boemiae Cramlovij Lauret. Glacij S. I. Niklspurgi Lauret. Praga Vissegradens. Immaculatae conceptionis in Columna: Libessic: Poiensis. Lauretana. Doloros: ad S. Nicol: ad S. Jacob: in cripta.

Deniq: Aulareg: Altvilmsdorff. Bechin. Badvie: Culm: Crupnen: Coiaviens: Glogou: Heindorf. Janicovviens, Kutenberg, Kiriteim, Malac, Neukireh, Nissens, Oberstorff, Pils-
nen. Quin. Rubroangst. Rzymon. Sanctimont. VVartenf. VVranoviensis.

Moravia Brunnæ S. M. Major S. I. Alia ibidem.

Leschij Passaviensis. Niklspurgi Lauret. VVranovia Auxiliat.
Silesia Nisse de Miraculis. Denique Oppaviensis. Svidnicen.
Lusatia BV. Rosentalensis. Helvetia Friburgi Lauret. Birgl.
Genevæ della Rochetta. Lucernæ in Cespire. Eigenthalens.
Solodori Lauret.

Deniq: Badensis. Bullensis. Eremitana. Geshikoven. Henna-
neberg. Hergiswald. Ionental. Heiserstuel. Munster. Roten-
burg. VVerdenstein. VVilens. VVeting. Zurzach.

GERMANIA INFERIOR.

In hoc considero pro Cæteris Ducatum vnam. Provinciam
vnam. Rempubli vnam. Ducat Brabantie. Antverpiæ BV.
Nova. Dolorosa. Consol. Afflict. in Cathedr. S. Michaelis.
P. P. Minimorum. S. VVillebrordi. S. Geyrad. Duleis Domi-
na. Val.

8.
Valkenbroechens. Lauret. S. Salvatoris. Bruxellis. de Viridi Valle. de Bono successu. Finistern. In Xenodochio Majore. Intericho. de Banco. S. Gudulz. in Sabulo. Auxiliat. de Camera.

Buscoduci de Bethania. de Monte Noctuarum ad aquas frigidas. Binderi de Valle Imperatricis. Bergis de Hubergis. Supra Somam. Chempis de Insula ducis. Diesthemij de Valle S. Bernardi. Duffel. de Valle Rosarum. Endoviz. de Haga. S. Mariz. Geldoniz de altera Ecclesia. de Ramela. Heusden. de Nazaret. Hochstrati in Corona. Heventalij in arena. Thronus S. Mariz. Hortus Concluf. Gemertensis. Mallis de Bosco Domini Isaaci. de VValteri Brania. Hansvichij. de valle scolarum. Lovanij. de Rosario. de Carmelo. in via Flaminia. de Parco dominarum. de Bethlehem. de Valle florida. de Vinea. Leviz. in via Bovina. Bihentalij in valle liliorum. Lismellini. de Columba. Lirz. de Nazaret. Linterij de valle Virginum. de valle Ducum. Mechliniz de Bethania. Nivellis a Consilijs. Obsteruvichij. de Monte S. Catharinz. Oirschot. ad S. Quercum. Omelij Schootana. Oostmalij Præsentata Sevebarni ad septem fontes. Stokelij Boni odoris. Scheutvelrij de Gratia. Sichemij de Alno. Thenis de valle S. Barbarz. Viluorti Consolatrix. de Consolatione. Villarz de loco S. Bernardi. VVoudz de valle S. Catharinz. VVôrtreni Soeterbekana.

Hannonia Arhi de Silice Cancellata. de mirac. ad S. Petrum. de Libers. art. Montibus de Molimæp. de pedib. Argente de Rosar. de Conceptione. de Consolat. de Charitate de Carmine. Messinens. Camberon. de Choro. de Gratia. de septem dolorib. de Monte ferrato. Pulchrz dilectionis. de Xov. de refugio. de bonis aëre. de salute. de poculis argente. de bono successu. de Bona. Marimerij de parvo M. acuto. Malbodij. de Quarto. de misericordia. Porvij. de Bono successu. Salris. de Spina. Tongris. Stella Maris. de Silva. de Bono Auxilio. Aegrorum. de Pomerell. VVasmis de Rubo. Xaureti. de bona voluntate. Xionis de Fraxino.

Denique Cerviens. Camberonens. Glinens. Marpens. Picuriens. Pomerell. Quartens. Tungrens. VVasmenf. Xallens.

Aliaz ex Belgio. Atrebat. de Nemore. ardentium. Avarici Caldifurn. Aqualiaz. de Dieupart. Ardelati de Ceraso. Audomari de Mirac. Ariz Panetaria. de Consolat.

Brubarcz Foiens. Bellioli. S. I. Barrij de Consolat. Contraci Groningens. de Vlmo. ad Corilos. Nevelgemens. Berbeana. Dadisellana. Hemelgem. Mater Miseric. Chesne. de Quercu. Cameraci de Gratia. Cayli de Lieuron. Dionanti de For. de Gratia. Duaci. de Conceptione de VViez. VVazeria. Gautiosa. Gandavi Locherens. de VVes. Geldriz Consolatrix. Grayelinge Foiens. Gordon. de Nijeges. Hau-

re Bonævolunt. Hui, Sartens. Hefdinj, de Quercu. Infulis
 dela Barriere. Smelcemenf: de Cancellis. Dom. Afflictor. de
 Sepr: dolorib: de Affistentia Lauret: de Miseric. de Benedictione.
 Foiens: de Consolat: Esquernens: de Gratia. Liebeduni. de bo-
 na quiete. Luxemburgi Consol: Afflict. Luchachi de Insula. Ma-
 mezi de Brnein. Sarburgi Buricens: Tornaci de Tumba. Va-
 lencenis de bona Spe. de bona Volunt. V Valcuria S. Materni:

Denique Aldenburg: Aerlen: Antoniana, Auesm: Acrens.
 Akenberg: Aspricoll: Bethun: Broekem: Boondal: Bigard: Ma-
 jor: Bigard: Minor. Bernens. Bredana. Bethleemitica. Calloa-
 na. Corfendonk: Calevoirt: Cortenberg: Diestheim: Diligem:
 Eindhovenens: Foresten: Geldoniens: Grimberg: Gemblac. Hal-
 lens: Hilwarbeck: Hammeckens: Hautens: Hauerloana. Hoi-
 done: Hellishem. Hellebron: Hantheuerl: Helmod: Herens: Es.
 Leens. Linseliens. Libercurt. Lovaniens. Laudens: Lackens. Li-
 rana. Libeck. Moyssens. Merulana. Mechlin: Meriseld: Nivel-
 lens: Nicell: Nispenf. Omelen: Obsteruik Parcens. Postellē:
 Perkens. Reuffellēs. Ransberg: Roesberg: Rosetal. Rothemēs:
 Rosebequetana. Stokelēs. Sicheimiēs: Sartēs: Sicambria. Sterre-
 born. Schaffens: Thieletana. Traject. Tungerlo. Tenens. Tun-
 grenf. Vlierbecana Villariens. V Verchterens. V Vinxelens.
 V Vavereus. V Vilselensis. **HOLLANDIA.** In Heylotemphi
 Runxputensis rudera pia circuitione honorantur.

ITALIA. Amantea BV. de Mihaelitia. Antria de miraculis.
 Aricini de Conceptione. Assisij de Angelis. Averfa de Casa-
 luce. Avellini Incoronata Brixia BV. di Teraglio. de Gratijs:
 de Orcinovi. della Conche. Passani PP. Servitarum. Barij de
 Stella. de Gratijs. Brutij de armis. Bitrini de Constantinopoli.
 de Planitie. Billā de Oroppe. Bononia BV. de Lachrimis. de
 Baracano. di Consolato: del Affe. del Borgo. di Galliera. de Li-
 bert. delle Laudi. di Miramont. de Vita. delle Verg. de Guardia.
 del Monte. del Crucifisso. de Nativitate. della Grada. de Ponte.
 de Populo: ad S. Vital. de Plumbō. de Sanitate. de Saxo: de Vi-
 mo. de Meloncello di Bocca di Rio. delle Crete di Budrio. della
 fonte. S. Luca. de Rosario. de Gratiis. de Pace. S. Laurentij. S.
 Isaia. apud Conversas. de Aegypto. de Masini. de Claustris. de
 Beccadelli. de le Becarie. del Castagno. del Borgo di Galliera.
 del Muro di Palazzo. del Cenaculo. de Bentivoli. del Campa-
 nite. di S. Andrea. della Pietra. del Dormitorio. de Nascitori.
 di Belvedere. del Confessio di S. Pietro. di Loreto. di Reggio.
 Effigiata dalla Natura. delli Angioli. tres. Barocella. de Bulgari.
 del Carobbio. della Charita duca. di Casa Pia. di Casa Ralta.
 Ceriola. de Carmine. de Conceptione. del Castello. Coronata.
 de Celestini. de Aegypto. delle Gratie. de Guidoscalchi. de
 Foscherari. S. M. Major. Mascarella. de Alemanni. de Gaudio. de
 Morre. de Moratelle. de Miseric. del Morello. di Mezaratta.
 della Pietra: delli Innocenti. delli Vcelletti. Nova della Chiavi-
 na. de Nive. di Borgo. del Castello. della Pieve. Mater Domini.
 de Ca-

de Camaldoli. de Montavolo. de Monte Formio. de Pepoli. di
 Porciuncula. de Paradiso. della Purita. di Porta di Castello. Ro-
 runda. de Guerini. di Ravone. di Reno de Denti. delle Rondi-
 ni. de Rusticaui. di Valverde. delle Vergini: de Servi. delle Sca-
 la. del Tempio in Viola. del Amola. delle Laudi. de succursu
 de Populo. Boni desiderij. delle Febri. ad horreum avenæ.

Saperfani de Cripta Core de Succursu Chiarelli. de Remed.
 Commachij. de Populo. Cesenæ. de Monte. Coriualli de Ponti-
 culo. Incancellata. Cremonæ de Populo. de Gratijs. Corigliani.
 de Slavonia. Castilione de Nuce. Casirani. Vinciguerra. de
 Gratijs. ad Stellam. Carnæ. de Carmine. Dolzagi de Rosario.
 Este. di Restiera. Fontanellati de Rosario. Ferrariz de Cancri.
 de Argenta. Faventiz ab Angelo. de Gratijs. de igne. Florent.
 in Cathedr. Annunciata. del Imprimeta Florida. Reparata: Ge-
 nuæ. de Vincis. di Coronato. di Gibello. de Monte. Incorona-
 ta. Grumi de Monte Viridi. Guallaci de providentia. Henestæ
 PP. August. Hidruaci Annunciata. Laureti S. Luca. Livorni de
 Monse Nigro. Locarni de Saxo. Luca. de Rosa. de mirac. Massæ
 Maria pacis. Mantuæ de Gratijs. Prægnantium. Mutinæ di Stuf-
 lion. Mattoni de Remedio. Mandelli de flumine. Montepolitia-
 ni de Gratijs. Macerata Virginum. Monopoli de la Madia. Mia-
 ni de arcu. Mediolani. ad S. Celsum Novum. ad S. Celsum ve-
 terem. in Cathedr. de septem doloribus. ad portam Ludovici. de
 pace. de gratijs. de transitu. ad S. Eustorg. ad S. Callocer. ad S.
 Roman. ad S. Vincent. Neapoli ad Capell. ad S. Hieron. in por-
 ta nova. Rotunda. A principio duæ. in Cathedr. de pisciven-
 doli. S. M. Maior. ad S. Agnet. de carmine. ad pedem Criptæ.
 ad S. Claram. ab Anguone. Sicula. A donna Romata. ad S. Pet.
 Mart. Regina celi. Annunciata. à Concept. S. M. Nova. à S.
 Spiritu. à Veritate. à Vita. Mater Dei. ad S. Iacob. Italic. Vir-
 ginum: à Stelia. de succursu: de solitudine: Consol. Afflict. à car-
 minello: Præsentat: à carminello alia. Maria Virgo. de Rosar.
 de Sanitate. ad S. August. ad S. Salvatorem: de greffa. La Bian-
 ca: de carmelo duæ: de auxilio: de Constantinop: duæ. de pietate:
 tres. de puritate. de stella, duæ. Porta celi. de novena. de
 Rosar. Annunciata: de misericordie: de sanitate. de mon: S. de refu-
 gio Iæ s v Maria. Nova. de gratia: Angelor: de Laureto: de mi-
 raculis: de Columna pauper: Visita pauper: de Concept: ad S.
 German: de mercede: de splendore. de Charitate. de refugio:
 de Monte Virg. de Pariete. de circulo. Nizz. de lacu: Nolz. de
 arcu: de Pariete Perusi de Carmine. de lilio. Pesceræ de fra-
 xino. Paviz: de gratijs. Paduæ. Oratorij: de Monte Artone in
 Cathedr: ad S. Iustinam. Pelizonæ: dolorosa. Pinnabillor: de
 lacrimis: de gratijs. Polissippi: de Faro. Pinaroli del Collete.
 Placentiæ de Campana. Pistoia de humilitat: de lecto. Parmæ
 della Steccara del quartirio: Radj: de Gatinara. Recanati: de
 gratijs: de Castello novo: de Spiritu sancto. S. Iosephi: de Laure-
 so. Rhode de mirac: Ro-igi de succursu: Ravennæ de bono Iæ s v.
 de ar-

de arbore: de sudore. de portu. Rocceta de planctu: Roma: S
M: Major: de Populo. de Victoria. ad tres fontes. in S. Colma-
to. ad S. August. ad S. Bern: ad S. Domin: in Monte cælio. Im-
peratrix. S. Alexij: in Campitelli: de sole: de Consolat: de gra-
tiji. in ara tæli. S. M: Nova. de Montibus: de Laureto: in Via la-
ra: de Constatinop. in Via. in SM. Rotunda. duæ in Campo Mar-
tio. de miraculis: ad Vrsom: de pace. Transpontina. de puritate.
de puteo. de horto. de elementia: de scala. de scola: scala exli.
liberatrix: de porticu. Virgo Modest: de planctu: de oratione.
de Monte serrato. de quiete. Papæ Leonis: Transiberina: In-
cripta picta: de Itria. in trivio. in Aquiro. in Pantana. in Monte
de Concept: Aventino. de Purificat: in Campo sancto: S. Ro-
chi. ad Monticulum: de quercu. de Ancina ad S. Ioanninum: An-
nunciata: à Strata. à corde: Theresia. in Vallicella: SS: Ange-
lorum: ad S. Apollin: de Palmis. Annunciata extra Urbem: in
Dominica: supra Minerv: Libera nos à pæ: inf. de pietate: de
Charitate de sanitate: de refugio: Savona: de Columna: Sorien-
ti de gratia. Sanseverini: de luminib: Salcani de gratijs: Savona
de Consortia: de miserie: Siena ad S. Iacob. de Provenzano. in
Cathedr: Salentini in finibus terræ. Somma de arcu. Salerni de
Atomis. Tibure de Angelis. Tropez de Romania: de Insula. de
Sinopoli. Taranti de Pop: Rosar: Martyr: Iustitia. de Mari. Mae-
ter gratia. Mari major: Angel: de portu. Mater Dom. Mureri
veteri. Saleri: de pariete. Taurini de Consol: Terni: de Carmin:
Vicentia: de monte Bercio: de gratia: Vimercale: de Rosar: Va-
rona: de corona. de Chiayena: de pace. Varalli: de quiete. Vi-
terbi de quercu. Urbini: Novissima. de gratijs. Vdenæ de gra-
tiji. Vercellis de carmine: de alapa. Venetijs: de este: de Lauret:
de Consolat: ad S. Georg: Incoronata: de gratia: de Rosar: Cæcor:
de Candela: de la Celestia. de pace: Anconeta: de Salute: de Ar-
senate: de planctu: de faba: de Charitate: de Aegypto: ad S. Roch:
Græcor: ad S. Marc: Abb: Ioach: de pietate Moysi. de Salvator: in
Iudeca: di pieve di sacco. S. Iobi S. I. Virg. formosa. de Consolat.
ad S. Marcilian: Navigant. S. M: Major: de mirac: de Nazaret.

Deniq: de amalia. di Bocaholeria. di Beltra: di Bouvolon. di
Chioza. di Carusia: de Chiavari. di Crea. di Catanzaro. di Castel.
di Casei. di Dagaliso. di Foce. di Forno: di Francavilla: di Forli: di
Ferento: di Felegara: di grotta ferrata: d^a Imela: d^a Isola: di Len-
dinara: di Lonigo: di Monfemano: di monte Bruno: di Massa fre: di
Mondovi. della Motta: di Pizigeton: della Parreia di Puffano di
Re: di Reggio: di Raconigi: di Sorbo: di spoletto: di Sinopoli: di Tra-
vigi: di Tienne: di Tirano: di Prendola: di Vinovo: di Vigo.

DALMATIA: Ragusa: BV. del Castello: de miserie: de Breno.
delle Porte. Deniq: BV. di Lave: di Lacroma. CROATIA: Fer-
facti BV. de Nazaret. HVNGARIA: Poffonij BV. Ozeftocov.
dolorosa. Deniq: Tallensis. PRUSSIA: Rastenburg BV. Lindes.
POLONIA: Cracovia SM. Major: in Arenis: Lauret: Casimiriës.
Ozeftocov: Clarimont. Iaroslaviz: de Pietate. Stivenlovvici:
Lauret.

Lauret: Deniq; Bochnens: Borkou: Gidlens: Leriafcens: Miele-
nicens: Offyobiens: Ravens: Sokaliens: Sieprcens: Svvirznens.
Tuccoviens: Zilenicens: Zarmasciēs: MASOVIA: Pragæ: Laur.
LITVANIA: Postirinti Lauret: Vilnæ: Lauret: SS. Trinit: Ru-
thema: Mosovitica. Deniq; Budens: Ozereana: Czeznidens: Or-
scens: Trocens: Tactzovvkoens: Ziroyvicens. MOSCOVIA:
Plescovia. Petzurens: Smolensci: BV: in Moneta.

INSVLAE EVROPEAE. SICILIA: Aetnamons: de valle
viridi. Agrigenti: de Monte. Bivonæ: de Oleo Bidemi Marmo-
rea. Catana: de Concept: de valle viridi. de Cripta: S. Luca. S. I.
ad S. Agatam: de Nova Luce. Drepani Rhodisia: Annonciata.
Ennæ: de Visirar: Hibla. de gratijs. Messana: Antiqua: del Ale-
manna. del alto. del akob. Ho. del aecomodata. de Andria. de
agone. de S. Andreuz. Advocata peccat. de Audientia duæ. de
Arcu: duæ. de Angel: quat: de tit: Assumpt: quat: de tit: Annunc:
decē. de Bianchi: del Bosco: de Castanea: de Candelora. della
Carubbara. di Callispera. de Catena. de Consol: Afflic. de cripta.
de carmine tres. de Charitate duæ. della Ciambreta duæ. de Co-
folat: duæ. de Concept: septē. de immac: Concept: del Dromo.
S. Dominici: Dolor: di Dinnamare. de Epistola. de Epiphan: duæ.
de floribus. Florentina. de Graffeo. Gibilmanna. della Giuffa.
Gravidarū di Goffredo. de Guadalupe: de gratijs tres. de gratia
septē. de IESV Intemerata. de gratia Itiner: de bono Itinere.
de IESV Maria. de Itria novem. del Indirizz: quat: della La-
ma de liberar: de luce duæ: de Lauret: tres. de littera novē. de
S. Maria & IESV. SM: Major Madonnina. de Malfinio. della Mer-
ce: de monte Oliveri. de monte Sancto. de Miseric: tres. de Mo-
ferrato quat: de mirae: tres. Miracul: valde miraculosa. S. Ma-
ria nova: duæ. de nive. de nativit. Odigitria. duæ. de porta. de
porta salvo tres. de populo duæ. del pensiero. de præsentat: della
perpetua. ad pedem criptæ. de partu quinque. de planctu. de
porta duæ. de porta paradisi. de purificat. duæ. de piliere. de pi-
lierello duæ. de pietate sex. de periculis. de provident. de pace
duæ. di Quidare. Tris Regū. tres. de Rosa. duæ. de Rosar: quat.
de ritratti. de roccamatore. di Rogadeo. di S. Rainieri. Roma-
nella. duæ. de Remedio. de Spontalibus. in scopulo aquæ. de spa-
sino. de stella. de scala duæ. de succursu: tres. de sanitate tres. de
visito. de victoria tres. Netini. de gratijs. de pietate. de scala.
di petraca. Panormi. in Cathedr. de mirac. de succursu. Inco-
ronata. de admirato. de monte regali. Plazzæ. Rogerij comitis.
Ragusa. de Monte. de Luca. de Raddali. agrorū. Raecia. Lauret.
Sicli. de militia. Siracus Miracul. Deniq; Lilibitana Modicens.
Raccijens. Tindaricana. INSULA MELITA. Meli-
thea. de Milecha. Damascena. Valleræ. BV. de
Filerme. INS. LAMPADOSA. BV. Diapanitana. INS. TRE-
MITI. BV. de sepulchro Diomedis. INS. SARDINIAE. Calari.
BV. de Misericord. De Asiaticis Africanis & Americanis